

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl 9 / Sayı 99 / Mart 1990 / 3 .nnc

KÛRDİSTAN'DA HALK AYAKLANMASI

NUSAYBİN "İNTİFADA" SINDAN CİZRE'DE HALK İKTİDARI DENEMESİNE

Cizre "İntifada"sı başlıyor...

Kutsal Newroz isyan ateşi harlandı. Kürdistan'ın dörtbir yanında ateşleri göğü sardı. Ulusal birlik, direniş ve isyan günümüz Newroz, ulusal kurtuluşçu askeri ve siyasi eylemlerle kutlanıyor. Mart ayının ilk haftalarında başlayan Newroz kutlama hazırlıkları, ARGK'nin sert ve etkin vuruşlarıyla düşmanı duruma uğrattı. Şırnak, Şemdinli, Eruh, Pazarcık, Diyarbakır, Silopi başta olmak üzere, Kürdistan'ın genelinde TC'nin askeri birlikleri, kurum ve çetelerine karşı çok sayıda eylem gerçekleştirildi. ARGK'nin yeni atılım hamlesinde 100'e yakın düşman askeri ve 15'i aşkın çete öldürüldü. Düşmanın çok sayıda askeri tesisi ve kurumu, gerçekleştirilen eylemlerle tahrip edildi: TC'ye on milyartarca liralık maddi zarar verildi.

Genillanın bu isabetli vuruşları, Newroz yaklaştıkça Kürdistan halkı-

nın sömürgecilere duyduğu asırlık kin ve öfkesini kabına sığmaz kıldı. Nusaybîn'de başlayan isyan, Kürdistan'ın sardı. Silopi, Midyat, İdil, Diyarbakır ve Elazığ'a yayılan isyan, Cizre'de halk iktidarı denemesine ulaştı. İsyân, Kürdistan'ın ayaklanma noktasına ulaştırdı; her an topyekün gelişebilecek "İntifada" potansiyeli oluştu. Kısacası Kürdistan, Kürt "İntifada"sına yürüyor.

Nusaybîn halk ayaklanmasından Kürt halkının topyekün "İntifada"sına nasıl gidiliyor?

12 Mart 1990 günü, bir ihbar alan sömürgeci askeri birlikler, Mardin'in Savur ilçesine bağlı Serenli köyü Girësörb mıntkasında konulan bir ARGK gerilla birliğini çembere aldılar. Düşmanın kullandığı askeri güç; helikopterler desteğinde yüzlerce özel hareket timi, asker ve polis timinden oluştu. Saat 14.00

sıralarında çemberi daraltan düşmanın "teslim ol" çağırısına gerillalar ateşe cevap verdiler. Başlayan çatışma giderek şiddetlendi. Düşman güçleri, gerillaların üstün vuruşuna yeteneği karşısında sürekli kayıplar verdiler. Kayıpları artan düşman, helikopterlerle savaş alanına yeni güçler takviye etti. Buna rağmen düşman, kayıplar vermeye devam etti. Bunun üzerine sömürgeciler, akşam saat 19.00 sıralarında havadan helikopterlerle ve karadan havan topolarıyla savaş alanını bombaladılar.

En az 50 düşman askerinin öldürüldüğü muharebede, 13 ARGK gerillası da şehit düştü. Henüz kesin olmamakla birlikte, şehit düşen gerillalardan 10'unun ismi şöyle: **Abdullah AVCI (Salah), Abdülrezzak TEMEL (Zınar), Süleyman ASLAN (Sarı Hüseyin), Abdulkadir ALP-TUG (Bedran), Zeki DOĞAN (İsa),** Devami 4. sayfada

1990 Bahar Atılımı Türk rejimini çatırdatıyor

Yazısı 2. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendirdi:
Gerçekleşen sosyalizmin dönüm noktasında yeni sosyalizm arayışları üzerine

"Bilimsel sosyalizmin nerede tıkandığı, nerede hangi gerçeklerle zorlandığı, onları gözden geçirmeye açığı çakartılacak, bunun yaratıcılığı özlü ifadeye tekrar kavuşturulacaktır. Dolayısıyla bilimsel sosyalizmin, günümüz gerçeklerini ve onun daha yakın geçmişindeki dönemlerinde gerçekleşen sosyalizm dönemlerini de göz önüne getirerek, kendisini sıkı gözden geçirmesi, bu anlamda kendisini yenilemesi gerekmektedir ki, bu bir ideolojik-teorik faaliyettir. Şüphesiz bunu böyle bırakmak doğru değildir; arayışlar sadece ideolojik teorik düzeyde kalmaz, hızla politik bir programa kavuşturulmak durumundadır. Bu çok açıktır. Hem reel sosyalizmin yaşandığı ülkelerde, hem emperyalist-kapitalist ülkelerde ve daha çok da sıcak devrim süreçlerini yaşamaya karşı karşıya bulunan, geri bırakılan ülke ve halklar bünyesinde bu siyasal programa ulaşma işi başanılmak durumundadır..."

YAZISI 18. SAYFADA

90'lı yıllar atılımının kilometre taşı Hasan BİNDAL yoldaşın anısını zafer gerekçemiz yapacağız.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Kasım 1989 çözümlerlerinden alınmıştır.

1990 yılına bakanlı perspektifler

90'lar perspektifi hakkında bazı hususlara değinmekte yarar vardır. Bu olası genel gelişmelere yer verme ve bir perspektif kazandırma olacaktır daha çok. Sık sık yaptığımız gibi, geleceğe sağlıklı yaklaşım için gerekli olan doğru bir durum değerlendirilmesidir.

Her şeyden önce, düşmanın olası yönelimi ne olabilir? Tabii ki, bir de zamanlama süreci var. Düşmanın önümüzdeki dönemi kabataslak nasıl planlamış? Ki bu, taahhüt bir dönemdir. Dönemin isyanı hangi tür politikalarla ve güçlerle yönelmek istiyor? Ona bakmamız gerekiyor. Şüphesiz, TC'nin kuruluşundan beri, hatta daha önceki imparatorluk politikalarından da, egemen sömürgeci güçler Kürdistan'a her türlü baskı ve sömürgeci politikayı alabildiğine yaymayı hedef alır. TC bunu imhaya kadar sürdüremektedir. Yönelimi odur. Özünde bu ilk vardır. Yani bizim halk gerçekliğini, ülke gerçekliğini kabul etme yükü. İkisi imha eder ve günümüzde tek uygulamıştır. Ve şimdi geleceğe yönelik de bu boydudur. Yani, bu bir devlet politikasıdır. Ancak devlet politikası böyledir diye, genel politikası böyledir diye güçlü politikası; da böyledir sonucu çıkmaz. Yine, özelliğini daha ayrıntılı incelemeye gerek yoktur denemez. Hayır! Böyle yaklaşmak düz yaklaşımdır. Somut durumun içinde bulunduğu özellikleri kavramaktır. Ki bunları da kavrayamayanları yaratıcı taktikler geliştirmezler.

O halde, cumhuriyetin genel devlet politikasının, günümüzde nasıl uygulandığını barmamız gerekiyor. Özellikle de cumhuriyet tarihinde geldiğimiz dönem önemli bir aşamayı ifade eder: Faşist rejimin içinde giriştiği somut durumu, cumhuriyetin en tepede noktasında, hükümet düzeyinde, meclis düzeyinde ve daha alt düzeylerde içine girdiği yeni yönelimi iyi değerlendirilmekte gerekiyor. Ki, bunu çeşitli defalar değerdendirdik. Dolayısıyla burada bir kez daha açmayacağız. 12 Eylül'ü Ozal'ın sürdürdüğü kuşkusuzdur. Şimdi meclislerin tutulması, en alt anayasal kuruluşuna kadar, hükümetinden tutulmuş cumhurbaşkanına kadar her şey özel olarak oluşturulmuştur. Faşist klik, devlette bu araçlarla kendini yeni den restore etmenin uğraşısı içinde bulunmaktadı. Ve yine, bu temelde özel savaş sürdürmek, ona kan, can vermeye çalışmaktır.

Devami 5. sayfada

Kürdistan; 1990 Newroz'unda, ERNK'nin 6. mücadelesinde kölelik diyarından özgürlük diyarına yürüyor

Her zamankinden daha büyük loşku ve umutla yine bir 21 Mart Newroz'a ulaşmış bulunuyoruz. 21 Mart Newroz'un her yeni yıldönümü halk ve Parti tarihimizde anlamlı bir zirveyi oluşturmuştur, oluşturmaktadır. Direniş tarihimiz 21 Mart'ta da iheri adimlarla doruğa ulaşmış; sevinç ve coşku zirveye çıkmış ve umutlar tazelenmiş olarak Newroz'lara ulaşmıştır. Dört bin yıllık halk tarihimizde, Newroz geleneği elden ele, nesilden nesile ulaştırılan bir

Devami 27. sayfada

Faşizmin siyasal ortami bulandırma çabaları ve devrimcilerin görevleri
23. Sayfada

A. ÖCALAN yoldaş değerlendirdi:
"Kadın-erkek ilişkilerinde uygulanan devrimcilik, tamamen bir devrimcinin kapasitesini ve biçimlenişini belirler"
28. Sayfada

Partimizin önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş mücadelemize karşı girişilen birçok kompluya bir yenisi eklendi. Partimizin devrimci ruhunu şahsında şekillendiren **Hamza (Hasan BİNDAL)** yoldaşın şahadetli ortaya çıkan kompo, Parti tarihimizde sıkça görülen; mücadelenin atılımı hazırladığı dönemlerde geliştirilen dağıtıcı, tasfiyecilik, kompiocu siyasetini yeni bir pratiği oluyordu. 30'lu yıllarda en yoğun bir hazırlık dönemine girildiğimize, böyle bir olayla faaliyetleri boşa çıkarmayı amaçlayan bir girişimi; Partiyi sadakat, çalışkanlığı ve bir bütün olarak militan özellikleri şahsında somutlaştırılan **Hamza** arkadaşın katledilmesi olayını anlayabilmek için, Parti harekâlimizin ortaya çıktığından buğüne kadar gelen kompiocu faaliyetlere kısaca bir bakmak gerekmektedir.

Toplumsal altüst oluş olan devrim mücadelesinde sınıf kavşasının bireyciliği gözönüne alındığında, her devrimde uç noktaya varılan olaylar yaşanmaktadır. Bu olaylar mevcut döneme damga vuracak boyutta olur. Sınıflar kendi egemenliklerini sağlamak amacıyla gi-

1989 ATILIMI ŞEHİTLERİMİZİN ANILARI ÖLÜMSÜZDÜR
Yazıları 10-15. sayfalarda

Devami 8. sayfada

1990 Bahar Atılımı Türk rejimini çatırdatıyor

Başlatrafı 1. sayfa

Kürdistan'da 1990 Bahar Atılımı görkemi başladı. Ülkemizin dörtbir yanından ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz ARGK gerillası başlatıkları eylemleri Newroz'u büyük silahlı eylemlere karşıladılar. Yer yer günceler 666'sü gövde süren muharebelerle Türk özel savaş birlikleri ağır darbeler indirdi. Yüzlerce düşman asker, özel tim elemanı ve çok korucusu ölümlü cezalandırılarak savadığı bırakıldı. Yine TC'nin ekonomik tesislerine yönelik gerçekleştirilen sabotaj eylemlerinde milyarlarca liralk zarar verildi.

Faşist Türk sömürgecileri Bahar Atılımının görkemi için yapacağı iyiliklerini kestirdiklerinden haftalar önceden Kuristan'a olağanüstü güç gönderdi. Bunun büyük kısmını ekonomik tesisleri, sivas kurullarını korumak ve kentlerdeki büyük ayaklanmaları bastırma kullanmak için asker ve polis garnizonlarına gönderdi. Buraların "korunmasında" arka kalan asker güçleriyle de halka yönelik suikastçı operasyonlar yaptılar, sindirime, yıldıma ve teslim alma faaliyetlerini hız kazandırdılar. TC, ordusunu bu temelinde savaş durumunda konumlandırdı. Bahar Atılımının hızını kesmek için faaliyetlerini bununla da sınırlı değil. Özel savışı propaganda araçlarını da harekete geçirecek halkımız ve mücadelede saldırıların yoğunlaştığı BTK'nin basın, büyük manşetlerle "PKK'nin Newroz atılımı başa çıkandı" haberleriyle doldurdular. Yalana dayalı asılız haberler, surekli gazeteleteri yer aldı. Bunlarla halkımızın Bahar Atılımına bağlılığı büyük önemle kırmak ve manevra olarak çokletmek amaçlıydı. Yine buna bağlı olarak, morali sifira inen Türk ordusu ve gerici çevrelere moral takviyesi yapılmaya çalışıldı. Fakat faşist TC'nin bütün bu hummalı çalışmalarına Bahar Atılımının büyük varuşu karşısında bir anda yerle bir oldu.

Kurtuluş savaşımız, karların yerden kalkmaya başlamasıyla birlikte Kürdistan'ın her tarafından ser verince başladı. Botan, Mardin, Garzan, Güney Batı ve Dersim eyaletlerine ARGK'nin insanı kurşunları aynı anda TC'den hesap sormaya başladı. Eylemlerin birinci büyük bölümü karşısında düşman güçleri adeta neye uğradıklarını şaşırıdılar. Özellikle atılımın halk içerisinde genişliği ve derinliği sağladı. İyi sonuç destek, kitlesel katılımın altın düzeyine ulaştı. Nusaybînde tutuşurların "infıtada" fiili, Newroz eylemlerine bütünleşerek kısa sürede bütün Kürdistan'ı sardı. Cizre, Silçipi, Diyarbakır, Elazığ, Nusaybî "infıtada"sını ızlerken, genelde Kürdistan'da halk ayaklanmalarını yörgünesine girişti durumdur. "infıtada"nın yaşadığı alanlarda halk taş, sopa, silah ne bulursa düşmana karşı kullanmak ve savışmaktadır. Halk Türk sömürgecilerine başkaldırarak, itaat etmemekle, tamamen ulusal kurtuluş güçlerinin yönlendirmesi altında tavır geliştirmektedir. Fiili olarak Türk yönetimi olgusu da bitme noktasına doğru hızla gitmekte, bunun yerine ERNK bayrağı altında Koma Gelle'de örgütlenen halkımız yönetim organlarının ortlotesi geçmektedir.

Bu gelişmeler karşısında 12 Eylül rejim tam bir tıkanma ve kilitlenme yaşaymaktadır. Rejim yedici darbelerden sersemleşmiş, çözümsüzlüğün girdebilme boşalmaktadır. Yönlendiriciliği vasıflarını yitirerek bir kesmekeşliği sergilemekte ve otoritesinin bütünüyle yitirme tehlikesini

yaşamaktadır. Rejim ordusunu adeta direksiyon hakimiyetini kaybetmiş bir şoförün konumunu yansıtmaktadır.

Rejim sözde muhalefet güçleri de sağıyla-soluyla batan gemi içinde kendilerinin de boğulacağına gerekçeler kurtarma operasyonuna giriştiler. İçinde bulundukları kötü durumu artık açıkça Kürdistan'daki kurtuluş savaşımızdaki gelişmelerle bağlamaktadırlar. Her ne kadar Özel Harp Dairesi tarafından sansonyelen ciyanetler işlenerek Türkiye gündemine bu terör olgusu oturtulmaya çalışılıyorsa da, mücadelenin gelişmesiyle gözden gizlenemedi. Halklaştan kurtuluş savaşımız, TC'nin Türkiye'de işlediği cinayetlere de iyi bir cevap oldu. Çünkü, Türk egemenleri, Özel Harp Dairesi eylemlerini Kuranlı Emekçi işledikleri Muammer Aksoy ve Çetin Emekçi cinayetleriyle emekçilerin sirdimeyi hedeflemekteydiler. "Yeni den 12 Eylül öncesine dönülecek" denilerek, faşizmin karıştı il bir kez daha Türkiye ve Kürdistan halklarını kitlelere bağlamak ve böylelikle bölgeleri sindirmek istenmektedir. Ancak, devrimci savaşımız hakkında Newroz ateşi etrafında yüksek kaldırarak bu köhne rejimden korkulmaya çağırıyor ortaya koydu. Buradan cesaret alan Türkiye halkı da TC'nin tekliflerine boyun eğmedi, edimiyor. Halkımızın tarihlerinde ilk kez bu düzeyde ortak mücadelerci güçler Kürdistan'da Newroz'un getirdiği özgürlük ateşi Türkiye'de de istiyor. Bu ateşte giderek gelişmeye başlayan Türkiye halkı da korkuyu yiyor.

Bu gelişmelerle iyice köşeye sıkışan TC, çareler aramaya başladı. Fakat her çare içinde en büyük çaresizliği de faşist, çözümsüzlük artıktı. Artık bir zamanlar Kürdistan'ın iki çünde zaptırları altına alacakları söyleyerek, barbar atalarının işgalci ve talancı karabitanıme uygun bir edaya göre gelen Hayri Kozakçıoğlu, artık kurtuluş savaşımızın mevcut özel savaş önlenemeyeceğini ıtıral etme zorunda kaldı. Yaptığı açıklamalarda, gelişmelerin önlenememesi için "mili politika gerekirdir" dedikten sonra, bu durumda da uzun dönemli bir savaşın gerekçesi ayrımsızla işaret etmektedir. "Hakkârinin nüfusunun bugün 80 bin civarında olduğunu, bu nüfus 180 bine ulaşmıştır. Nüfus artışına beraberinde istidham ve beslenme sorununu da getirmektedir. İzzetlik işe PKK militanlarının en büyük etkeni olmaktadır." (Tercüman, 17 Mart 1990)

Kozakçıoğlu üç yıla yaklaşan bir süredir fiili özel savışı yürütmektedir. Ancak, tükenmişliği hala götürüp ekonomik nedenlerle bağlamaktadır. Devrimci savaşımızda ekonomik nedenler bir etken olsa da, esas yönün, köleleşmiş ve tutsak alınmış bir halkın özgürlük sorununu olduğu artık çok gözlerin dahi göreceği bir gerçektir. PKK, bu halka özgürlük ve bağımsızlığı götürmektedir. Halkımız bu yüce idealler için canbedeli savışmaktadır. Çünkü dünyada bu ideallerden daha değerli bir şeyin olmadığı konusunda PKK tarafından sürekli bilgilendirilmektedir. Uğruna halkımızın en güzde binisi aşkın evladının canı yatmaktadır. Dolayısıyla barbar TC ülkemizin son ferde karar sokulup alınacağı dedik halk savışı devam edecektir. Bu gerçeği görmek isteyenler Türk egemenleri de bedelini en ağır şekilde öde-

mekten kurtulamayacaklardır.

Hayri Kozakçıoğlu nun önderliği "mili politika" veya "mili uzlaşma" önerisi, bütün düzeyleri muhalefet taraflarında da kabul görmektedir. Mart ayında parlamentoda basına kapalı genel görüşme yapıldı. Bunun devamı olarak Akbulut, İnönü ve Demirel Meclis Başkanı Kaya Erdem başkanlığında "zirve" toplantısı yapıldı. Bu "zirve" de İnönü ve Demirel devrimci mücadelleye emek için hükümetle tam destek verceklerini açıklarken, rejimin geleceğinin tehlike olduğu da vurgulandı. Buna karşın hükümetin zayıflığı içinde olduğunu, devlet otoritesinin kalmadığını da belirlemek zorunda kaldılar. Sözde bu iki muhalefet lideri yo tabanını yitirdiği için hükümeti antidemokratikle suçlamakta ve tanınamaktadırlar. Fakat Kürdistan'daki sömürgeci rejimin sonunu getirecek gelişmeler, bunlarla birlikte çok güç çikışır. Böylece halkımız katil edimesinde ne kadar da istekli olduklarını bir kez daha ortaya koydular.

Rejim bütün bu çabaları ve 12 Eylül tarzı darbte tehditleri, halkımızı kutsal bağımsızlık ve özgürlük mücadelerinden alıkoymaya yetmedi, yetmeyecektir. Bu halk çoktan PKK önderliğinde savışarak kazanıyca

karar vermişler. Bu kutsal amaçlarına ulaşmak için işleme katilim ve ölümü her gerekmede, aşagılmaktadırlar. Mazlumlar, Kemaller, Hayitler ve Açıkların kaldırıldığı kutsal işyanı bayrağı, 1990 Newroz'unun halkımızın içinde daha yükseklerde dalgalanmaktadır. Halk demokrasisi, ikililikler tarzında Kürdistan topraklarına sorulmaktadır. Halk ve öyleye kökleyen dev, aydağ kalkıyor. Bu halkışığı hiçbir barbar ve gerici güçün cabaları engelleyemez. Kürdistan'ın patlamada, ovasında, vadisinde, kasacası her yerde halk ayaklanmayı yapıyor. İşçiler ayaklandılar, köylüler ayaklandılar, kadınlar ayaklandılar, gençler ayaklandılar. "infıtada" fiili başlanmıştır. Kürdistan'ın kölelik tarihini karanlık sayfaları bir daha açılmamak üzere kapamıştır artık. Açılan yeni sayfa da insanlık alelisinin en soylu uyelerinden birinin Kürdistan halkının kutsal bağımsızlık ve özgürlük aşkı ile bu uğurdaki zafer yemini kavgası vardır yalnızca.

2. yıldönümünde Halepce Katliamı Kürdistan ve Türkiye'de kitlesel olarak lanletildi

Halepce katliamı, 2. yıldönümü olan 12 Mart günü Malatya, İzmir, İstanbul, Diyarbakır, Ankara ve Konya'daki çeşitli üniversitelerde ve üniversitelerde protesto edildi. Protestolar, forum ve korsan gösterileriyle yapılmış oldu. Her yer polise taşı ve sopalı çatışmalarında olduğu gösterilerde, binlerce kişi katıldı.

Gösterilerde Irak ve Türk faşizminin Kürdistan halkına yönelik katliamları teşhir edilirken, sık sık "Vur gerilla vur Kürdistan'ın kur", "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Kahrolsun faşizm, katliamlara son", "Kahrolsun şovenizm" sloganları kahrıldı.

Yine aynı amaçlı gösteriler, Avrupa'nın çeşitli kentlerinde de oldu. Binlerce Kürdistanlı ve Türkiyeli emekçinin katıldığı yürüyüş ve mitingler görkemi geçti.

Silopi'de bir ajan odaya darba

Bir ARGK gerilla birliği 27 Şubat akşamı saat 23.00 sralarında Mardin'in Silopi ilçesine basını gerçekleştirdi. Baskın, Cudi Mahallesi'nde oturan Derebaşı köyü eski muhtarı Hacı Aydınlık'ın evine düzenlendi. Evi kuşatmaya alan gerillalar eve girerek, ajanlık yapan Hacı Aydınlık ve 4 yakınındaki sakinlerini dışarı çıkardılar. Ardından düşmana ajanlık yapan bu 5 unsur kurşuna dizilerken cezaları infraz edildi.

Ajanların cezalandırılması üzerine yüzlerce özel tim ve askeri katıldığı büyük bir çatışma başladı. Çatışmada roketatar da kullanılan ge-

venesi sağlandı. Diğer hanterin akibetinde olduğu gibi, onlar da hakettileri cezadan kurtulamadılar.

Batman'da ulusal kurtuluş irade gelişiyor

Batman'da Şubat ayı içinde ABD emperyalizmine ait bir uçak yaktı deposunda büyük bir patlama meydana geldi. Patlamada dört tümden yandı ve ağır maddi zarar meydana geldi. Henüz kesinlik kazanmamış olsa da, patlamanın ulusal kurtuluş güçlerinin düzenlemiş oldukları bir sabotaj eylemi sonucu gerçekleştiği olasılığı çok yüksek.

Ole yandan 25 Şubat günü Batman merkeze başlı Başpınar (Giresir) köyünde Mubi Otaoukulu'da bulunan Atatürk büsti parçalandı. Ayrıca büst üzerinde yazılı bulunan "Ne mutlu Türküm diyene" sözü silinerek yerine "Ne mutlu Kürdüm diyene. PKK yazısı, kırmızı boyayla yazıldı. Eylem, görünüm olarak çok çikışır gibi gözükse de özünde büyük siyasal bir anlam taşımaktadır. Atatürk'ün Kürdistan'da bulunan yaygın heykel ve büstler Türk sömürgeçliğinin simgeleridir. Özünde bulunan "Ne mutlu Türküm diyene" sözleri de Kürt halkının varlığını inkar ve reddeden irfıcı bir sloganıdır. Faşist Türk sömürgeçliği, bu heykel ve büstleri halkımıza karşı baskı, şiddet ve asimilasyonun simgesi olarak kullanıyor. TC tarihinde insanımız, bu beton yığınları karşısında hazrola geliştirilme çikışımı ve bunlara atık bir dokümanında en ağır işçelilerin gerekçesi haline getirilmiştir. Dolayısıyla insanımız zorla boyun eğdirilmiş, kendi kimliğini inkara, Türk egemen sınıf kimliğini kabul et zorlanmıştır. Bu temelinde halkımız özgür ve takatlen düşümlük, cesaretsiz kilitmiştir.

Bu eylem de göstermiştir ki: PKK önderliğinde aydağ kalkanı halkımız, Türk sömürgeçliğine ait ne varsa ona düşman kesilmiştir. Zorla dayatılan ve küçüğü reddetmektedir. Halkımız, kendisini azılı düşmanına, başta Atatürk olmak üzere sömürgeci yönetici, kurum ve kuruluşlara yönelik durumdur. Türk sömürgeci varlığını Kürdistan'da tanınamaktadır. Kendi Kültürü kitlemizi korusuzca ifade etmekte, bunu örgütlenme ve eyleme dönüştürmektedir. Giresir'daki eylem de bunun en çarpıcı bir örneğini teşkil etmektedir.

Sömürgeci provokasyonlara yeni bir örnek

Kontralar, Şubat ayı sonlarında Batman-Beşiri arası nda bulunan Şimş köyüne yönelik bir provokasyon düzenlediler. Gece köye basını düzenleyen en az üç kişi silahlı bir grup, köy evlerini rastgele kurşun yağdırma tuttu. Köylüler saldırganları tespit ettiler. İkisi taze ayak izlerini takip ettiler. Takip sonucu izlerin köy yakınında bulunan Şahim Sarakolu'nda sona erdiği ortaya çıktı.

Sömürgeçlerin Şimş köyüne yönelik gerçekleştirdikleri bir provokasyonda iki amaç bulunmaktadı. Birincisi; provokasyonu ARGK gerillalarına mal ederek halkımız arasındaki dini çikışleri körüklemek ve birbirine düşman etmek. Çünkü, Şimş köylüleri Yazdı Kürtlerindedir. Böyle alçakça bir provokasyona Yazdı-Sünni çikışısını kızıştırarak çatışmaya dönüştürme hedeflenmektedir. İkincisi; yönetilen bu ve

benzer saldırılarla köylüleri tedirgin etme, yıldırma ve göçe zorlama amaçlanmaktadır. Fakat Türk sömürgeçliğinin klasik taktığı olan "bol, parçala, çatıştır, sürgün et ve yönet" metodu arki tutumaktadır. Halkımız bilincinmiş, düşman oyunlarını iyi görmekte ve boşa çıkarmaktadır. Bu konuda Şirna köylüleri için geridiken doğu tuluna, düşman oyunu önüne boşa çıkarmışlardır.

Diyarbakır-Lice'de çatışma

25 Şubat günü Diyarbakırın Lice ilçesine bağlı Dablo mezarı civarında operasyon yapan sömürgeçlerle gerilla arasında çatışma çıktı. Akşam saatlerinde çıkan çatışma saatlerce sürdü ve onlarca özel tim elemeni imha ederek savas dışı bırakıldı. Fakat düşman kayıplarına göre "1 ölü" olarak açıkladı. Çatışmada üstün başarı gösteren gerilla birliğinden ise, 1 gerilla kahramanca savaşarak şehit düştü.

Eruh-Dağyeli'de düşman hezimetle uğradıldı

3 Mart 1990 günü, Şirtin Eruh ilçesine bağlı Dağyeli köyü civarında operasyon yürüten sömürgeç güçleri ARGK gerillaları arasında çatışma oldu. Uzun süre devam eden çatışmada düşmana ağır kayıplar verdirilken 1 gerilla da yaralı olarak şehit düştü. Her zaman olduğu gibi TC, "2 er öldü, 8'i de yaralandı" açıklamasını yaparak kayıplarını az göstermeye yontmeye başvurdu. Ancak düşman kayıplarını bunun çok az olduğunu, TC, çatışmanın uzun sürmesi ve kayıplarının artması üzerine alana yeni güçler takvime etti. Alana yayılan çatışmalarda düşman yeni kayıplar aldığı bildirilmektedir.

Şemdinli'de köy koralucularına büyük darbe

3 Mart günü bir gerilla birliği Şemdinlinin Anadok köyüne bağlı Bağlıca mezarınındaki köy koralucularına yönelik devrimci bir operasyon gerçekleştirdi. Operasyon esnasında çıkan çatışmada 3 ıbrıkköy ölüme cezalandırılırken, hesap sorarak çıkan gerilla, 7 köy koralucusunu da birlikte götürdü. Daha sonra sorulmasını yapılan 7 koralucusun 4'ünün ölüme cezası infaz edildi.

Eylemle, köydeki köy koralucularının kökünü kuruması üzerine büyük darbe alan TC, geniş çaplı operasyona başladı. Fakat operasyonla, düşman güçleri hem de amaçlarına ulaşamadılar, hem de ordu güçleri dağıldı darbeşan oldu moralsiz düştü. TC, ikinci bir darbeyi de böylece almış oldu.

Çukurca'da büyük çatışma

Çukurca'nın Güney Kürdistan sınır oluşturan hattı üzerinde 10 Mart günü büyük bir çatışma oldu. Çatışma ARGK gerilla birliği ile Türk özel savas güçleri arasında gerçekleşti ve saatlerce devam etti. Düşman çatışmada onlarca ölü ve yaralı verdi. Ayrıca 1 gerilla kahramanca savaşış şehit düşerken, 1 gerilla da ağır yaralı olarak düşmanın eline esir düştü.

Şirt-Gökçebaş'da koralucular ve sömürgeçlere yönelik eylemler coşku yarattı

7 Mart 1990 gecesi, Şirt merkezde bağlı Gökçebaş (Civanlık) köyüne bir ARGK gerilla birliği baskın düzenledi. Baskında 10 köy koralucusu ve 2 beklî karış koymalarına fırsat vermeden etkisiz hale getirildi. Köy koralucuları ve beklîlere ait 11 silah kamulaştırıldı. Ayrıca gerillalar,

korucu ve beklîlere yönelik yaptıkları konuşmada; kurtuluş savaşının amaç ve hedeflerini açıkladılar. Koruculuk ve beklîliğin hangi anlamda geldiği, kime hizmet ettiği ayrıntılı olarak anlatıldı. TC'ye hizmet etmenin zaman hatiriği anlamına geldiğini ve cesaretin ölümlü olduğunu belirten gerilla, bu seferlik atfedildiklerini, ancak tekrar düşman adını çalışmaları durumunda ödülle cezalandırılacakları açıkladı. Korucu ve beklîler, bir daha TC adına çalışmayacaklarına ilişkin söz vermişler. Yine köylülere yönelik de propaganda yapan gerillalar, köyde daha çok SHP'ye uy verilmemesini dola, SHP'nin sömürgeç, şöven ve katliamlı karakteri de teşhir ettiler.

Gerillalar, bu eylem sonrası köy yakınında bulunan devlet hava meydanında ait bakım istasyonuna da baskın düzenlediler. Baskında istasyon korumakla görevli özel tim ve çalışan personel etkisiz kılınırken sonra, istasyon ateşe verildi. Çıkan yangına istasyon büyük oranda yandı ve çok büyük maddi hasar meydana geldi.

Bu tarz istasyonların Kürdistan'daki özel savas hizmetinde kullanılan bilimektedir. Özel savas için kullanılan uçak ve helikopterlerin bakım, onarım ve ağırlıklı yakıt nakli bu istasyonlardan sağlanmaktadır. Eylem, TC'nin hava saldırıları ve bombalamalarına yönelik darbe olurken, sömürgeçlere ağır bir maddi zarar da vermiş oldu.

Her iki eylem de köyde ve Şirt'te halkta büyük sevinç yaratmış ve moral kazandırmıştır. Sömürgeçleri de o oranda sarsmış ve mateme boğmuştur. Çünkü; Civanlık Şirtin bir mahallesi gibidir. Köyde düşman telsiz ve telefon vardır. Bu yüzden sömürgeçler köyde kendilerini oldukça rahat hissetmekteydiler. Eylem, kendileri için büyük bir darbe oldu. Çünkü; böyle bir yerden darbe beklemiyordular. Ayrıca çok büyük bir kimsesiz eylemi bildirip imbaharlık yapmadı. Böylece, düşmanın ruhu bile duymadan her iki eylem de başarıyla sonuçlandı.

Eylemlerin diğer önemli bir özelliği de, şehit FAK GEZER'in Civanlık'tan oluştu. FAK GEZER, 1980'lerde Şirt'in ıbrıkköy ilçesine bağlı olarak sömürgeçlere teslim edilmiş, 9 yıl zindanlarında ve zor koşullarda direndikten sonra, bırakılır bırakılmaz dağıldığı gerillalara katılmıştı. Faik yoldaş, 1989 yazında sömürgeçlerin Bismil'de girilen bir çatışmada 4 yoldaşıyla birlikte yığılıca savaşarak şehit düştüğü. Eylem, bu yoldaşının anısını yeniden canlandırdı. Civanlık'ın direnişçiliği keskinleşmiştir.

Sömürgeç güçler, eylemden sonra köye operasyon düzenlediler. Köylülerin köy meydanına toplanan sömürgeçler, ağır işkenceler yaptılar. Aralarında silahları gerillalar tarafından kamulaştırılan köy koralucularının da bulunduğ 21 köylüye gözaltına aiditler.

Şirnak'ta 7 özel tim öldürüldü, 2 helikopter düşürüldü

Türk özel savas birlikleri, Şirnak ve çevresinde yapılan operasyonları yapıyorlar. Bu operasyonlarda gerillaların attığı pusulalara düşen düşman güçlerine ağır kayıplar verdirildi ve büyük muharebelerin meydana geldiği bildirilmektedir. Bu muharebelerde ARGK'ye bağlı güçler üstün savas kabiliyeti göstermektedirler. İnsiyatif tamamen ellerinde bulundurmaktadırlar. Bu yüzden düşman güçleri savas ortamında dağınık, başboş ve insiyatifsiz kalmış, avare güçlere dönüşmüş durumdadırlar. Bu da düşman kayıplarının sürükl artmasına neden olmaktadır. Yine sömürgeçlere ait

Halepçe unutulmadı! Kürdistan halkı katliamın hesabını soruyor, soracaktır!

16 Mart 1988... Kürdistan tarihini en kara günlerinden biri... Ve insanlık tarihinin utanç sayfalarına kazınmış silinmez bir leke... 16 Mart 1988'de Halepçe'de bir insanlık suçu işlendi. Emperyalizm ve dünya gericiğinin desteği arkasına alan Irak sömürgeç-faşist rejimi Kürdistan halkının başına napalm bombaları yağdırdı. Sozde uluslararası yasalarla yasaklanmış olan napalm bombaları ve kimyasal gazlarla Kürt halkı kırından geçirildi tüm Dünyanın gözleri önünde, insanlık Naganazaki ve Hiroşimaya gömüldü sandığı bir vahşetin yirmici yüzü yılın son çeyreğinde bir kez daha pervasızca uygulandı. Napalm altında 5 bin aşkın Kürt insanı hayatını kaybediyordu, 10 bin aşkın insan ise ömrüyle taşıyacakları yaralar alıyordu. Napalm vahşeti kundaktaki bebederden yetmişlik ihtiyarlar kadar binlerce can alıyor; Kürt halkının tarihinde yaşadığı soykırımın bir yenisi ekleniyordu.

Ve insanlık tarihinin en acımasız soykırımlarından biri olan bu toplu kıyım insanlık seyirci kalyordu. Dünyanın herhangisi bir yerinde meydana gelen en küçük olay karşısında dahil duyulmuş gösteren çeşitli çevreler bir halkın en insanlık dışı yöntemlerle katliamdan geçirilşi karşısında utançverici bir suskunluğa gömülüyor; Kürt halkı bir kez daha yalnızlığıyla başbaşa bırakılıyor. Irak faşist sömürgeçliği, arkasına başta Türk sömürgeçliği olmak üzere emperyalizm ve gericiğinin desteğini de alarak Kürt halkını tahten silme savaşımında işi en insanlık dışı araçları kullanmaya çek verdiriyor, bunu daha sonra sürgün politikasıyla sonuçla götürme çabası içinde giriyordu.

Kürt halkının maruz kaldığı saldırılar bununla da bitmiyor. Katliamdan ağır yaralar alarak çıkan, yerlerinden yurtlarından olan insanlarımız bu kez bir başka düşmanın pençeleri arasına düşüyor. Türk sömürgeçliği, "misafirperverlik" teraneleri altında, napaldan kaçan ve sayıları 100 bine yaklaşan insanımızı Kuzey-Batı Kürdistan'da konumlandıkları yarım kalan katliam burada tamamlamaya çalışıyor. Açlığa, susuzluğa, soğuk ve hastalığa mahkum edilmiş insanlarımız kapalıları toplama kamplarında bir yandan kendü ulusal değerlerine ve çıkarlarına karşı kullanılmaya çalışılan diğer yandan da zehirlenme de dahil çeşitli yöntemlerle imhaya tabi tutuluyorlar. Bu tüketme sürecine emperyalistler de

tüm güçleri ile katılıyor, katliamına ortak oldukları insanlarımızı bu kez de siyasi hesaplarının malzemesi haline getirmeye çalışıyorlar!

Kürt halkının yaşadığı darbeler salt emperyalistler ve sömürgeçlerden gelmiyor. Kürdistan tarihinin la netli sayılarına her dönemde imzasını atan yerli ıbrıkköy bir kez daha tarihsel rolünü oynuyor; çağdışı politikaları ile halkımızın soykırımını gerçekleştirilmesine adeta davetleyi çıkıyor, onu bir kez daha kaderyle başbaşa bırakıyor. En elverişli koşullarda halkımızın mücahedeşini çeşitli sömürgeç güçlerin bir destek gücü olarak kullanıp heba eden ilkel-milliyetçilik, kendi tökenişinin fatrasını halkımıza çıkarıyor, onun bir top gibi elden ele sürüklenmesine iyi açması yetmezmiş gibi, Türk sömürgeçleri ve emperyalistleri sahte yaklaşımlarına alıkış tutuyor, minnet duygularını dile getiriyor. Ve en karantik koşullar içinde kaderyle başbaşa bırakılan Güney Kürdistan halkımızı bir kez daha çağdışı ilkel-milliyetçiliğin ihanetiyile yüz yüze getiriyor.

Halepçe katliamının üzerinden iki yıl geçti. İkinci yıldönümüne ulaştık katliamın. Bu iki yıllık sürede Halepçe katliamı nasıl ele alındı, ne dersler çıkarıldı, katliam sonucu yerlerinden yurtlarından edilen, kaderyle başbaşa bırakılan insanlarımızın yaşamında ne değişiklik oldu? Bu insanlarımızın önderlik iddiasında bulunan neler yaptılar? Tüm bu soruların cevaplarına baktığımızda, Halepçe'nin kanayan bir yara olmaya devam ettiğini görürüz... Evet, Halepçe bol gözyaşı, aç, yalnızlık ve kırılan umutlar getirdi yalnızca. Ve bir de "Kürt halkının dostları" bol olduklarını söyleyenler bol bol kullandıkları malzemesel sordular onlara. Tarih nezdinde ömlerini koruyan dolturan çağdışı oluşum ve güçler, Halepçe'de işlenen insanlık suçu üzerinde tepinerek ömrür uzatma çabası içinde giriler... Ama Halepçe'nin intikamını almamayı düşünmediler; düşünemediler de... Zira çoktan teslim bayrağını çekmişler, uşaklığını gayri bir çabalarla, endişeleri kalmamıştı.

Halepçe'nin intikamı ancak Kürdistan halkının kadelerini yine o halkın kendisinin tayin etmesinin ve düşmanlarına karşı doğru bir önderlik altında savaşmasının yolu açılabılır. Ve bu intikam bugün Kuzey-Batı Kürdistan'da PKK önderliğinde çağdışı ulusal kurtuluş mücahedeşisi gerçekleştirilecek sorulmaktadır. Kürdistan halkı PKK önderliğinde, ERNK bayrağı altında ve ARGK safında giriştiği

bağimsizlik ve özgürlük mücahedeşisiyle yalnızca Halepçe katliamını değil, Kürdistan tarihinin tüm katliamlarının hesabını sormaktadır. Kürdistan halkı tarihinde ilk defa kendi öz kurtuluş gücünü yaratmış olarak, kendi özlmlerini gerçekleştirme yolunda kadelerini eline almış bulunmaktadır. Bu savasıyla yalnızca sömürgeçliği, emperyalizme ve her türden gericiğle değil, Kürdistan halkının kurtuluş özlmlerini her dönemde kendü dar çıkarlarını hizmetine koşmuş bulunan ilkel-milliyetçiliğe ve köç-köç-burjuva reformizmine de darbe üstüne darbe indirmektedir. Böylece Kürdistan halkının kurtuluş özlmlerinde ayakbağlarını bir bir ortadan kaldırma yolunda gelişme kaydetmektedir. Bu savas, yalnızca Kuzey-Batı Kürdistan'daki halkımızın değil, Kürdistan'ın diğer parçalarında halkımızın da birlik kuruluş umudu olmaya başlamıştır. Tüm parçalarında halkımız umutlarını arktı PKK önderliğindeki kurtuluş savaşımıza bağlamıştır. Onar yıl bilmediktedir ki, yaralarını saracak binok güç PKK'dır, ancak PKK onları kurtuluşa götürebilecektir.

Evet, Halepçe katliamının 2. yıldönümünde, Kuzey-Batı Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş savaşımız katliattan insanlarımızın, çekilen acıların hesabını misliyle soracaktır. Kürt halkının katliamına ortak olan tüm güçler suçlarının hesabını vermektedirler. Katliam karşısında suskunluğa gömülen dünya bugün Kürdistan sorununa gündemini almak zorunda kalmıştır. Halkımız arktı yalnız ve çaresiz değildir. Bağimsizlik ve özgürlük mücahedeşisi ağırlığı her alanda duyurmaya, her türden düşmanına ecel terleri döktürmeye başlamıştır. Kürdistan halkı arktı bir gücür ve dikkate alınmaz zorundadır. Halepçelileri yaranalar döktükleri kanda çırpınmaktadırlar ama bir çirpims çaresiz ve boş bir çirpims. Tarihın çarkları arktı mazlumdan yana dönmeye başlamıştır.

-Halepçe unutulmayacak, hesabı sorulacaktır!

-Yaşasın Kürdistan halkının bağimsizlik ve özgürlük mücahedeşisi!

**-Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!
-Kahrulesun sömürgeçlik, emperyalizm ve her türden gericiğlik!**

ERNK Avrupa Örgütü
Mart 1990

***

kurum ve tesislere yönelik gerillaların gerçekleştirdiği devrimci operasyonlarda TC'ye ağır kayıplar verdirilmektedir. Mart ayı içinde ARGK gerillalarının gerçekleştirdiği bir eylemde 7 özel tim elemeni öldürülmüş ve 2 helikopter düşürülmüştür. Bu alanda yaygın eylem ve çatışmalar sürmektedir.

Mardin-Savur'da 2 korucu ölüme cezalandırıldı

Gerillalar: 11 Martta Mardin'in Savur ilçesi Tokluca köyüne bağlı Man-

ara mezarınındaki 2 köy koralucusunu elemine baskın düzenlediler. Baskında çıkan çatışmada 2 korucu ölüme cezalandırıldı ve gerillalar kayıp vermeden geri çekildiler. Mardin merkez, Cizre, Dargeçit (Kerbaran) ve İdil'de sömürgeç güçler operasyonları yapıyor. Operasyonlar daha çok önceden tespit edilen evlere yönelik sabaha yakın gerçekleştirebilir. Evlerde yapılan aramalarda bütün eşyalar darmağaz edilmiş, kırıldı ve döktüldü. İnsanlarımız işkence yapıldı ve insanlıksız muamelelere tabi tutuldu. Operasyonlar sonucu 8 yurtsever,

"yatakçılık yapmak, ARGK'ye silah ve patlayıcı madde teslim etmek" gerekçesiyle tutuldu.

Haflet'i de 6 özel tim öldürüldü

Urfa'nın Haflet'i ilçesi yakınında özel savas birliği ile gerillalar arasında çıkan çatışmada üç ıbrıkköy vâm eden çatışmada düşmana çok ağır darbeler vuruldu. İlk gelen bilgiler göre, 6 özel tim elemeni öldürülmüştür.

Halkımız üzerinde dizginşiz bir Devamı 31. sayfta

NUSAYBIN "İNTİFADA" SINDAN CİZRE'DE HALK İKTİDARI DENEMESİNE

Baştafakı 1. sayfa
Mehmet Mahsun TEPER (Hazım),
Kamuran DÜNDAR (Cemal), Ömer
KAVAK (Necdi), Cemal ŞAHİN
(Doğan) ve Hacı YALÇIN (Şarvan).

Yüç yıl yoldaşlarımızın şahadeti, halkımıza direniş ve isyan için büyük bir çağrı oldu. Onun, sömürgeci karşıtı bütün duygularını ayaklandırdı, harekete geçirdi. Şehitlerimizden Kamuran DÜNDAR'ın cenazesi, 13 Mart akşamı geç saatlerde ailesine teslim edildi. Zaten yoldaşlarımızın şehit olduğu haberi Nusaybin'e ulaştığı andan itibaren halkımız beğenilen almak için sokaklara dökülmeye başladı. Büyük kalabalıklar halinde sokaklara inen halk kitleleri, henç ve öfkeli beklemeye koyuldu. Düşman tarafından Kamuran DÜNDAR yoldaşın cenazesinin ailesine teslim edilmesini birlikte biter şehidimizin evine yöneldi.

Nusaybin'in "İntifada"sı başlıyor: 14 Mart'ta sabah erken saatlerde yoldaşımızın toprağa verileceği haberi kısa sürede bütün Nusaybin'e yayıldı. Tan vakki Nusaybin'in ayaklanmasını, şehidimize saygı ve başkalarının görevini yerine getirmek için etkin rolünü yürütmeye başlamıştı. Nusaybin, Nusaybin olmalı hiçbir zaman bu kadar erken ama yine anda, aynı yönde ve azimle kalktı. Ama yine hiçbir zaman sömürgeciye, zafime, halka mu kadır kin ve öfkeli oldu olma mıştı. Bütün duygu ve duyguların kabından fırlaması, aynı odakta düğümleşip sil gibi ekilmeye başlamıştı. Nasıl akmasını ki? Kürdistan halkını 13 evladı, canı, özgürlük timsali Newroz şafağında toprağa düşmüştü. Onlar ki, Kawa'nın direniş ve özgürlük ateşini birleştireceği öteden buğüne taşınları. Onların çağrılarını vardı: Yediden-yarımışe çokluk çocuk, kadın, işçi, köylü bütün Kürdistan ayaklanmalıydı. Bu çağrının zamanı 14 Mart sabahı gelip çatmıştı. İşte Nusaybin bu çağrıya için yürüyordu, bu çağrıya ilk cevabı veriyordu.

Şehidini omuzlayan 10.000 kişilik insan seli, sert ve kararlı adımlarla Kışla Mahallesi Mezarlığı'na doğru yürüyüşe başlamıştı. Saatlerin 7.30'u gösterdiği sıralarda şehidini burada toprak anaya teslim eden kitle, hükümet konağına yöneldi. Ancak düşman da boş durmamıştı. Diyarbakır ve Marid'in havadan helikopterlerle özel tim ve karadan da zirfilri birlikleri Nusaybin'e getiren önemli noktalara konumlanmıştı. Kortejin etkifasına olağanüstü güç yığılmıştı. Nusaybin'de sömürgeci ateş önetime kurum olan hükümet konağına yürünen halka, TC'nin kapal sürülerini "dağın" çağrısını yaptılar. Bu çağrıya kin ve öfkeli dolu birer: "Siz kim oluyorsunuz, siz halkız, sizin tankınız, topunuz siz durduramaz!" anlamına gelen alkış tempo-yuşa karşılık vererek yürüyüş devam etti. Bunun üzerine barbar Türk askeri, ganına yakışır şekilde halkın üzerine ateş etmeye başladı. Düşmanın bu saldırılarını karşısında halkın ve öfkesi daha da bilenen halk, taş ve sopalarla karşılık verdi ve yürüyüşüne ara vermedem devam etti. Çatışmalı devam eden yürüyüş kent merkezine yaklaştıkça, kepenk indirilen esnaf, okulu bırakan öğrenci, kadın, erkek hep bu çokşulu insan seline katılarak halk ayaklanmasını başlattı. Yüç halkımız, taşışt düşmanın bütün tehdit ve silahlı saldırılarına rağmen, hep bu çağrılar "Kahrolsun barbar Türk sömürgeçliğine!", "Yaşasın Türk önderimiz PKK!" sloganlarıyla alkışını sürdürdü.

Artık, Nusaybin'de eski hayal durumunu, yenisi bütün görkemliliği ile ortaya çıkmıştı. Bu, canlı, diri, yeni

ve güzeli olandı. Her türlü gerilge, köleliğe, sömürgeciye dü diyem; geleceğe, iyice, çağdaşlaşmaya giden bir başkaldırıya, ayaklanmaya. Bunun için Nusaybin halkı, yatağına sığınmay nehir gibi özgürlük denizine doğru akmaya başlamıştı. Önüne çıkan sömürgeci ateş kurunu, kuruluşlara saldırıyı, heykellerini parçalıyor. Çünkü bunların hepsi sömürgeci otoritenin birer simgesiydi.

Semsetin ÇİFTÇİ

Yurtsever halkımızın kararlılığı karşısında çığına dönen düşman silahlı saldırısını arttırdı. Halk üzerine ateş etmeyi hızlandırdı, önüne geleni de diğçikliyordu. Hatta diğçi darbeleriyle yere düşenleri kurşun yağmuruna tutuyordu. Nitekim bu darbeler sonucu yere düşen ayaklanmacı 16 yaşındaki **Semsetin ÇİFTÇİ**, yerde kurşunlanarak ağır yaralandı. **Semsetin ÇİFTÇİ**'ye tıbbi müdahale yapılamaması sonucu şehit düştü. Yine adı tespit edilmeyen küçük bir kız çocuğu da ayaklar altında kaldı, ezilerek yaşamını yitirdi. İçinde kadın, çocuk ve yaşlıları da bulduğumuz en az 20 yurtsever de kurşun ve diğçi darbeleri sonucu yaralandı. 500'ü aşkın insan da diğçiklenerek, askeri cemalere bindirilip esir alındı.

Sömürgecilerin saldırılarını, halkımızın ayaklanmasını daha da güçletmesinin necen oldu. Çatışmalarla polislerden de yararlanılan oldu ve düşmanın birçok aracı tahrip edildi. TC, sokağa çıkma yasakı uyguladı. Buna karşılık halk, itaatsizlik eyleminde kararlı davranarak direnişini sürdürmekteydi. Hala bütün dükkânlar kapalı indirilmiş, işe orataklı ve ilkokullar kapalıdır. Halk topyekün "İntifada"ya katılmıştır. ERNK'nin çağrılarına göre halk hareket ediyor. Nusaybin'de ERNK otoritesi yürürlükte.

Barbar TC, Nusaybin halk ayaklanmasını Kürdistan'a yayılmasını engellemek için şehri duvarınan tectir etti. Şehirin giriş çıkilerini tam denetleme alınarak, güç çöçükleri birer filmleri ellerinden alınıp yakıldı. Bir Alman gazeteci de göz altına alındı. Ancak tüm çabalarına rağmen Nusaybin "İntifada"sının Kürdistan'a yayılmasına engel olunamadı. Ayaklanmacı Cizre, Silopi, İdil, Kiziltepe, Şırnak, Midyat, Diyarbakır ve Elazığ'a yayıldı. Nusaybin'de dayanışmak amacıyla halk 14 Mart tarihinden itibaren ayağa kalktı. Sömürgeciye duyulan sızlı kin, öfke ve direniş tüm Kürdistan'a sarı.

20 Mart 1990 günü, yurtsever Cizre halkı yürüyüşe geçti. İşçi, genç, kadın, yaşlı, köylü, esnaf, çocuk ayaklandı. 19 Mart'ta kepenk indirilmeye başlanıyor ayaklanma, 20 Mart'ta donuğu çıktı. Newroz'u kutlamak, ulusal kurtuluş şenliğini anmak ve Nusaybin direnişine dayanışmak amacıyla ilk koldan yürüyüş başladı. Sabah saat 9 sıralarında birer hükümet konağı, diğere de lisenin önünden oமாக üzere işi yürüyüş kolu harekete geçti. Kortejlerin ön ve arka sıralarında PKK ve ERNK bayrakları dalgalanıyordu. Hep bir ağız-

dan: "Sömürgeci zulme son", "Kahrolsun sömürgeçliğe", "Yaşasın PKK", "Yaşasın Newroz", "Yaşasın başkaldırı ve özgürlük" sloganları haykırıyordu. Yürüyüş kolları ilerletildi, gören her insan kalılamaya başladı ve giderek bütün Cizre bir yürüyüş parkuruna dönüştü. Evet, beşikteki çokuktan 90'lık deveye kadar bütün Cizre ayakta idi. Şehrin dörtbir yanında, caddelede, sokaklarda Newroz direniş ve özgürlük ateşi yükseliyordu. Cizre işil işildi. Özgürlük ateşinin alevleri ta göğe uzanıyordu, ateşin **Mazlumların**, **Agıtların** silueti Kürdistan'ın aydınlatıyordu. Cizreli kadımların ellerinden sarı, kırmızı, yeşil ışıkların saçarak gökyüzünün denizliklerine kınvıla kınvıla bir ışık uzanuyordu. Ve bu kıvrımlarda Yarılan, Kürdistan kadınına, "Ayrılan" seslerini veriyordu. Çığlıkların sömürgeci, panzer ve tanklarla halkın üzerine yürütüldü. Ateş etmeye başladılar. Halk ise yollara barikatlar kuruyor, taş, sopa, silaha buluyorsa onunla düşmana saldırıyordu. Halkın kararlı direniş ve saldırılarını sonucu, düşman direnişini güçsüzlükten çeksin diğine atıldı. Düşmanın halkı göçüne çarçışmalarında Cizre halkı büyük bir zafer kazanıyordu. Türk sömürgeçliği tarihinde ilk kez diğere diğ bir mücadeleyle, gerek kısa bir süre de olsa sömürgeci askeri işgalden kurtarıyor. Cizre halkı, PKK, ERNK ve ARKG önderliğinde iktidar oluyor.

Sömürgeci-İşgalci Türk birlikleri Cizre "İntifada"sını durduramaz...

Türk bayrakları indirilip yakıldı, gönderile ulusal bayrağına çekildi ve Cizre semalarında Kürdistan bayrağı dalgalandı. Halkımızın drakulası Atatürk ün bütün heykel ve büstleri parçalandı. Halk, sömürgeci kurumlara saldırı. İktidarda olan sömürgeci ANAP ilçe binası, hain-aşağık Türk milletvekili Nurettin Yılmaz'ın evi, TKİ (Türkiye Kömür İşletmesi), DSİ (Devlet Su İşleri) ve Ziraat Donatım'ın bütün binaları tahrip edilip ateşe verildi.

Cizre'deki "İntifada" halk iktidarı deneyi boyutlarına ulaştı. Ama buna, halkın boyun eğmemesi, başı dik, onurlu ve kararlı direniş sonucu ulaşıldı. Bu savasta; halkımız en az 16 şehit, 80' aşkın yaralı ve 500'ün üzerinde de esir verdi.

Cizre'deki halk ayaklanmamız devam ediyor. Bütün esnaf kenpeklerini indirilmiş, okullar ve işyerleri kapalıdır. Sömürgeci, şehire moterize birlikler takviye ediyor. Sokağa çıkma yasakı sürüyor. Halk, sömürgeci kurullarına uymuyor, itaatsizlik gösteriyor. Sürekli gösteri yaparak düşmana karşı sınırsız savası yürütüyor. Küçük kurşun ve psikolojik olarak çileden çıkıyor, ne yapacağını hesaplayamaz duruma geliyor. Bu, Türk askerini moral olarak çökertme hareketi ve düşmanı sürekli yıpratmadır. Halkın yıpratma savasına karşı TC,

çaresizdir. Yapabildiği sadece sürekli asker yığma ve şehri diğardan da kuşlamaya almıdır. Fakat sonuç kendisi için tam bir hezimet ve fiyaskordur.

Kepek kapama eylem ve gösteriler, Silopi, İdil, Kiziltepe, Şırnak ve Midyat'ta da yapılmaktadır. Bu ilçelerdeki bütün esnaf işyerlerini kapattım durumdadır. Silopi ve İdil'de öğrenciler okula gitmeyecek direnişlere katılmaktadırlar. Diyarbakır'da Newroz'u kutlamak ve ayaklanmayı desteklemek amacıyla en az 10.000 kişirin katıldığı görkemli bir yürüyüş yapıldı. Polis saldırsı sonucu halktan yaralananlar oldu. 3000 aşkın kişi gözaltına alındı. Elazığ'da yapılan yürüyüşte 5.000' aşkın katılımcı oldu ve 500 civarında kişi gözaltına alındı. Yine Sırt ve Kamışli (Güney Kürdistan'da) aynı amaçla gösteriler oldu.

Aynı süreçte dağdaki ARKG gerillaları da düşmana vurdu. Cizre-Silopi arasında sömürgecilerin 6 TİP'i yakılarak imha edildi. Elazığ Kaçoçnu mntakasında aralarında Elibab Ferro Krom İşletmeleri Mürdürünün de bulunduğu, TC'nin ileri göndü 9 kişilik bir ölüme cezaalandırıldı.

Savaş esirleri de halk ayaklanmasını dayanışmaya bulunmak için açlık grevine başladılar. Diyarbakır ve Antep zirmenlerinde başlayan açlık grevi direnişleri diğere zırdanlara da yayılıyor.

Nusaybin'de başlayan halk ayaklan-

masını halk ulusal kurtuluş tarihini yeni bir merhalede damgasını vurmuştu. 14 Mart, tarihimizde kutsal başkaldırı, isyan günü olarak anılacaktır. Bu, Parlimizmin örneklilik ve şaşmaz çizgisinin bir zaferidir. Halk olarak, "Ayaklanmamızla biraz daha sağlam yürüyoruz. Bu ne demektir? Bir ayaklanma demektir. Unutmayalım ki, unyan halk ve onun doğru öncüsü always bilen bir parti, Kürdistan için eşitir bir ayaklanma. Dünya halklarının bütün devrimci deneyimini haklılık yaparak inceleyerek vardığımız sonuç budur. Tarihin bütün amansız baskı koşullarında yaşayan en liket toplulukların mücadele pratiğinden tutulmuş günümüzün en gelişkin halklarını siyasal hareketlerine kadar bize öğrettiği ders budur. Tanh böze emrediyor. Geleceğin sınırlı, onurlu kazanımları buna böle emrediyor. Güçsüzlük, bizim şu kayaya kök sarıp yürüyüşü getiriyor, kök salacak kadar bir ayaklanmayla yere yagma ve kök salmaya biz mecbur ediyor. Neye benzyor halk olarak, Partinin miltanları olarak? Böylesine bir patlamaya yagma, kök salma durumdur yuzdık şimdi." (PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN, Ocak Çözümlemeleri, 1990)

Patlama yapılmış çok salınımıştır. Kürdistan halkı, PKK önderliğinin şanına layık çıkışı yapmıştır. Ulusal direniş ve savası, artık kitesale başlatılmış, siyasal eylemlilik ve silahlı gösteriye dönüşmüştür. Direniş ve savası dağdadır, köyde, şehirdedir, mahallededir. Kama Gel'lerde örgütlenen halkımız, itaatsizlik eylemlerine gücü harzda direnemediğini ortaya koymuştur. Bütün her şey ile ulusal kurtuluş savasının yolunda olduğunu göstermiştir. Böylece ERNK de somutlaşan halkımızın siyasal şiddeti ile ARKG'nin silahlı şiddetinin çok iyi bütünleşip Türk sömürgeçliği ve işbirlikçilerine yöneldiği ve onu geri puskürttüğünü en somut delil sunulmuştur. Bu, önmüzdeki dönem daha da gelişip TC'yi Kürdistan'da söküp atacak olan halkımızın öz kuvvetidir.

Halk ayaklanmamızda dize gelen; bir tarihir. Bir yıldır barbar Türk sömürgeçliği altında inen inen inen bir halkın direniş. Genç kızlarımızın, geleceğimizin zıncına geçene, ana kamınıdaki bebelimizini süngü uçlarına taktın, yetmişlik dedelerimizi pe çekenerine bir isyandır.

Köleliğe, haraç-mezat alınıp-satılmaya, sürgüne, katiama, işkençeye başkaldırıldı; başgimsiz ve özgür yaşama yürürmenin adıdır, halk ayaklanması. Bunun için vahasete ve ölüme meydan okunmuştur. Taşla, sopayla, kazmayla düşmana inat direnilmiştir.

Düşmanın sadist askerinin kurşunlarına taşla direnen çocuklarımız, zılgıl atarak direnen analarımız, bilirmiş, namus gücündüğü diyerek sokağına inen yaşlılarımız, sin kurşununa kadar savasarak şahadettelere "İntifada"yı yaratın **Savır Direniş Kahramanlarımız** biz çağırıyoruz: Artık dünya zamanı değildir. Zafime, barbara, vahşiyeye karşı ayaklanma gücündü günün. Kürt mertliğini, yiğitliğini göstermenin gücüdür. Gün namus, onur, haysiyet gücüdür. Tüm Kürdistanlılar, nerede olsunlar, davaya katılmalıdır. Bütün insani yeneleklerini davinin hazinesine sunarak özgürlüğe yürümler.

-Yaşasın halk ayaklanmamız!
-Yaşasın Kürdistan halkının sönmeyen direniş ruhu!
-Bir parça özgür vatan toprağı yaratmak için ilerli!

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Kasım 1989 çözümlerinden alınmıştır.

1990 yılına yönelik perspektifler

Baştarafı 1. sayfa

Daha başka değerlendirmelerde olduğu gibi, meclis, hükümet, cumhurbaşkanı ve hatta muhalefeti kendisine bağlayan bir özel savaş aygıtı olarak kendilerinin ortaya çıkmıyor. Kürdistan'daki savaşımız başka olarak ortaya çıktı ve çok yekiten bir tarzda geliştirilmeye çalışılıyor. Devrimci savaşımız, özel savaşın arızası bir şekilde kendisi yürütmek için, yetkinleşmeye ve tüm kurulumu kendisine göre uyarlamak zorundayız. Öyle ki, cumhuriyetin tanınması, onun yetkin kurulması özel savaş uygulamasında gerçekleştiriyor.

Bunun anlaşılacağı bir yanı yoktur. Devrimci savaşımızın gelişmesinin sonucu sonuçları ve yönlerini özel savaş yalnız Kürdistan da değil. Türkiye'de de muhtemel bir "muarifleşmeye" karşı, daha şimdiden tedbir almaya, kendini konumlandırmaya zorluyor. Meclis, hükümet, cumhurbaşkanı, evet, cumhuriyetin tanınması ilk defa, sadece ve sadece devrimci savaşımızla karşı gelebilir. Çok önemli bir gerçekçilik bu. Yoksa hiçbir dönemde kaldırılabilircek bir durum değildir.

Bunların planı ne olabilir? Cumhuriyetin genel politikası zaten çoktadır ve imha politikasına bağlıdır. Ve bu doğrultu bular, devlet yönetimini özel savaş yöntemine dönüştürerek kararlı bir noktaya geçişi götürmüştür. Bu, gelişme, geçmişin isyanları dönemiyle kıyaslanamaz. Çünkü yeni kendine has özellikleri iftina eden bir gelişmedir. O zamanın iftina eden ordularla isyanların temasını biliyoruz ve daha sonraki o beyaz terör olarak bilinen asimilasyon, yabancılaştırma ve böylece kendi kimliğini uzaklaştırma dönemi, baskı politikalarını biliyoruz. Fakat yeni dönem, genelde 12 Eylül'ün öze dönüşüne göre farklıdır. Evrensin dönemi ayrı özellikleri vardır. İsyancıların önünü kırarak baskıya başlamıştır, katliam gerçekleştirilmiştir. Beyaz terör ise, asimilasyon, inkar ve kimlikleştirme olarak adlandırılır. 12 Eylül ve içinde bulunduğu dönem ise, bunlar daha bir üst aşamaya ve bir o kadar inanca baskılara varmıştır. Yine baskı, açık imha, asimilasyon ve enin boyutlara vardırılmıştır. Ama ilk olarak bir de daha yeni savaş türleri, yani, ordu bünyesinde özel savaş, sivil yönünde sıkıyönetim yerine olağanüstü hak, kitleleri eski ağalar, aşiret reisleri aracılığıyla baskı altına almak yerine koruculuk sistemi için almak, polis, jandarmadan klasik baskı yerine özel tim ve jandarmadan kontrol geliştirilmiştir. İçeride bunların hepsini özel savaş çerçevesinde yürütmek durumuna, yeni özellikler olarak sözkonusu ediyor. Bunlar da, 12 Eylül'ün, faşizmin geliştirilmesi ilave baskı, program ve yöntemleridir; canlı olarak uygulanıyorlar.

Geçmiş dönemde nasi bir savaş yöntemlerini biliyoruz. Bizim bunlara karşı direnmemizin anlamı geldikçe de bilinir. Önce Parti varlığını sürdürmenin amaçları vardır; oluşturma, geliştirme, imhaya onleme, daha sonra silahlı mücadeleye hayatıyet kazandırma; bu konudaki eğitim, örgütlenme, ülkeye yönelme, ülkeye adanma, ortaya çıkma olumsuzluklara karşı koyma, ülkeside giderek gerilla eylemlerini gerçekleştirme... Bu biçimde karşılık vermeye ve bu aşamaya geçmeye. Bölgesi özel yöntemler, özel savaş itidatları için birçok itidatları farklılık sağlar. Örneğin, daha cumhuriyetin başlan-

daki kemalist yönetimde ayrı yönler olduğu gibi, CHP dönemi de AP döneminden önce farklılık taşır. 12 Eylül'ün hepsinden farklılık vardır. Ama bir de, bu özel savaşın farklılıkları, değerlerini, hatta 12 Eylül'ün daha önceki dönemlerinden farklılık vardır. ANAP yönetiminin de daha önceki dönemlerinden farklılıkları olacaktır. Cumhuriyetin, her bakımdan, tepeden in tabanına, ekonomiden siyasete kadar, bunalımlı dönemine yaygınca girdiği bilinir. Enderin bunalım deniliyor, süreli bunalım deniliyor; bunun üst düzeydeki ifadesi, özel savaş yöntemidir, itidatlarıdır. Ve ortaya çıkan da budur. Aşırı bunalım dönemlerine, ancak böylesine karşılık verilerek düzen sürülebilir.

Bu yöntemlerin diğer bir özelliği de zorunlu olmalarıdır. Daha çok, karışılarda bir güç olduğu için, esas itibarıyla bu yöntemlere ihtiyaç duyuluyor. Yani, mevcut yönetim, 12 Eylül'de dahil, eğer başa gelmişse, karşısında ezmesi gereken, önlenmesi gereken bir güç, bir ekonomik-siyasi bunalım dönemi olduğu için. Normal yöntemlerle, yani barışçı koşullarla aşılabilen bir bunalım ve onun ortaya çıkardığı istikrarsızlık olmadığından, sürdürülen özel bir yöntemdir. Çoğunlukla seçime bu yöntemler başa geçire, seçim olarak burjuva demokrasisini de uygulamalarıdır. Ama eğer bunalım, istikrarsızlık körün iş ve hele hele karşı karşıya güçlü geliyorsa, eskiden barışçı seçimlerle ilgili değerlendirmeler yerine derbentle başa gelen ve artık istikrarsızlık devam ettikçe kendini sürdürmeye çalışan özel yöntemlere baktık, eğer özel savaş geliştirmeye, karşı-devrimci yöntemlerin sıra gelirse, 12 Eylül'de böylesi bir darbeyle geldi ve bunalım aşmamak istedi. Bunalım, tabii ki, devrimci güçlerin de ortaya çıkmasına yol açmıştır. Bunları ezmeye hedefledi. Bunalım aşsa devrimci güçler ezse, yeni tekter eski düzene bırakacak, amaci buydu. Hatta bunun için özel anayasa da yapıldı. Bunun için seçim oldu, sözümlere yeni bir hükümet de işbaşına geldi. Fakat, ANAP sonundaki bunalım ki, tamamen genelallerini himayesinde ve onların desteğiyle bu işler oldu.

Dolayısıyla normal, istikrarlı döneme geçilen bir durum değildir. Aslında ANAP'ın göz boyuyucu, özellikle Batı karşısında olsun, Türkiye'deki halkı yığılanın aldatma aşısından olsun, göstermelik bir seçim yasası ve özünde 12 Eylül'ün yol açtığı bir itidat olarak görmek gerekiyor. Yarı ANAP'ın ortaya koyduğumuz tarzı da, yeniden bir 12 Eylül hükümeti anlamına gelir. Dolayısıyla, günümüzde de yürüttükleri, işle seçime işbaşına gelmiş bir cumhurbaşkanı, bir hükümet durumu değildir. 12 Eylül'ün bir devrimi, daha da incelliğimiz tarzda yürüttükleridir. Burada burjuva muhalefet de etkisizleştirilmiştir. Ve önemli oranda da gerçekleştirilmiştir. Özellikle de karşı güç olan, devrimci güçlerin bastırılması hedeflendiğinden ötürü, normal bir yönetim olamayacağı açıktır. Bu anlamda da, 12 Eylül'ün ilk dönemlerinden farklı ol-

mayan bir bunalım ve devrimci gelişimin karşısında ortaya çıkarılan, geliştirilen, yetkinleştirilen anormal bir hükümet, bir itidat olarak değerlendirilmeye gerekiyor.

Zaman süresi bu itidat için önemli. Öyle anlaşılıyor ki, daha çok bizim devrimci mücadeleleri karşısına alarak ömrünü tamamlamak

"... Dörtbaşı mamur bir özel savaş geliştirme amacındadırlar; dış ve iç politikayı, bunun emrine vermişlerdir. Gerek muhalefetin bu duruma getirilmesi, gerek işi sınıfına yönelik tutumlar, hatta icazetli bir şekilde son olarak 141-142 meselesinin gündeme getirilmesi, barışçıl bir sol adı altında, aslında silahlı devrimci solun gelişmesini engelleme girişimleri, hep bu politikanın parçalarıdır. Yine, icazetli, işbirlikçi bir Kürt partisi de kurulabilir..."

ışıyor. Bu, önemli. Hem bize çok öğütü olduğu için önemli, hem de 12 Eylül'ün son atığı veya iftina kurulumak, ağır bir yenilgiyi önlemek için başvurduğu bir durum olduğu için önemli. Bütün belirlenmiş, geçici bir karakterde olduğuna veya "kötü kazas"ı belası-zübanına sonra başka bir burjuva seçeneği-ayrı politikaları içte ve dışta uygulamayı yakalayabilen bir burjuva seçeneği-ayrılmak istediğini olduğunu ortaya koyuyor. Yıpranmışlardır, halkın iş ve ötekisini öldürme biriktirmişlerdir. Bundan kurtulmak için, bir geçiş yaşamaya çalışıyorlar ve bu, özel-

"... Her gün hudutta yeni engellemeler başvuruyor; diplomaside Suriye'yi, Irak'ı, İran'ı, Yunanistan'ı çeşitli tavizlerle kendine bağlamak ve bizim hareket olanaklarımızı kısıtlama çabası içine giriyor, hatta Sovyetler'i bile Kürt meselesine karşıtılmamak için bazı tavizlerle onu etkisizleştirme politikası uyguluyor..."

likle de, şu şartta bağlı gibi gözüküyor. En tehlikeli gelişme olarak, bizim gelişmemizi önlerlerse, artık rolümüzü oynadık, devrim için çöp tenekesine veyahut tarhın içindeki yerlerine oturmaya çalışacaklardır. Bu, anlaşılır bir durumdur. Kendileri bunu, 92'ye kadar diye vaade ediyorlar. Ama düzen içi muhalefet de, "Erken seçim gündemindedir" diye. Yani onların hiç de 92'ye kadar beklemeye niyetleri yok gibidir. Onların ki mi doğu, diğerlerini ki mi doğu, bu o kadar önemli değildir. Önemli olan, kendilerini aldatma bile olsa, geçici olarak elimizden bir yıl önce mi olur, bir yıl sonra mı olur ve bunun şartları ne olur konusunu da illeğal devlet partisi karar altına alacaktır. Yoksa hiç kimse değil.

Yani, bunalımı muhalefeteyle, hükümetle paylaşım ve böylece normal bir durumu yakalayalım ve o zaman, bu hükümet ve hatta Özal'ın indirme gelişmesini tasarımladılar. Şu anda bunların tartışmasını ödünle ilgili eden budur. Şimdi bir istikrarlı edebilirler mi? Bu soru. Bizli tasfiye edebilirler mi? Bu da çok zor. Ama

mevcut iç çekişmeler yüzünden özel savaş sürdürmeleri de çok zor. Yani şimdiye kadar düzen içi muhalefeti oynatmayı, etkisizleştirilmesini, gerekirse emekçilerin muhalefeti etkisizleştirilmesini, çeşitli vaatlerle süre uzatmalarla başlandı, ama en kritik dönem önümüzdeki dönemdir ve bu süreyi uzatmayı çok zor sağlayabilirler. Önümüzdeki dönem gelişmeler gerinleşmesidir; alttan-üstten, içten-dıştan düzenlenmesini istiyorlar. Bununla birlikte, bizim mücadelelerimiz sertesleşmesi, gelişmesi sözkonusudur. Dolayısıyla, mevcut itidat ki çapında zorlanacak zorlandıkça da daha fazla özel savaş yöntemlerine sarılacaktır. Özel savaş aygıtı daha iyi iş görmeye çalışacaktır. Ve zamanla, baş tehlike dışarıya saldıracaktır. Sanıyoruz daha şimdiden girdiği bu durum budur. Dörtbaşı mamur bir özel savaş geliştirme amacındadırlar; dış ve iç politikayı bunun emrine vermişlerdir. Gerek muhalefetin bu duruma getirilmesi, gerek işi sınıfına yönelik tutumlar, hatta icazetli bir şekilde son olarak 141-142 meselesinin gündeme getirilmesi, barışçıl bir sol adı altında, aslında silahlı devrimci solun gelişmesini engellemeye girişimler hep bu politikanın parçalarıdır. Yine, icazetli, işbirlikçi bir Kürt partisi de kurulabilir. Eğer bir ihtiyacı duyarsa, bu da özel savaşın bir yöntemi olarak düşünülebilir. En acil hedef olarak önlerimize koydukları bizim gerilla savaşımızın derinliği ve genişliği olmaktadır. Engellemek. Milli Güvenlik Kurulunun en önemli toplantısı diye geçen toplantısında yeni kararlar dediği, yeni Kürt politikası dediği kararlar, aslında açıkça basına yansıtıldığı gibi, PKK'yi kontrol altına alma ve mümkünse çöktürme politikasıdır. Dörtbaşı değil ki; bu politikanın eskiyle ne farkı var? Eskiyle olan farkı şudur: Baş günümüzde maddestir. Eskiden sorunlarından bir tanesiyken, bugün iş temeli sorunudur. Yani bütün cumhuriyetli kullanarak, iç ve dış dayanışmalarıyla, bu günümüz maddesini kendilerine çevirmek için, elinden geleni yapacaktır. Hedefi nedir? Belki imha zor güçleşir ama, kontrol şarttır. İşte işin can alıcı noktası burasıdır. Bizim de, taklitçimiz bu temelde, düzenimizin bu taklitçisine bakarak tayin etmemiz gerekiyor. Madem ki imha zor, kontrol mümkün değil, biz de onun gözününe atacağız ve ona göre savaş yürüteceğiz. onun kontrolünü boşa çıkaracağız ve gerekirse biz onu kontrol edeceğiz.

TC'nin kontrolünden kastedildiğidir. Bir defa denilene indirilmesini sağlayın. Bazıları terörist diye bazıları iç savaş diye, bazıları gerilla diye; ancak ne derlerse desinler önemli değil, şunu kabul edelim ki, PKK ülke içinde gerilla savaşının

olanaklarını emmiştir. Bu malumdur. Altı yıldır bu savaş devam ediyor. Fakat iyi oturmamıştır. Hatta PKK'nin kendine göre eleştirileri de vardır, kadroları, gerillayı iyi oturtacak bir parti olarak konuşmamıştır. Bazıları halka yayılmak tarzımızda doğru temsil etmemiş, yer yer despotizm tutumları içine girmiştir. TC'nin bu temelde düşünceleri ve kendisine göre gözlemleri vardır. Bu temelde halka bidden daha iyi yaklaşım içinde olma iddiası içindedir. Örneğin, doktor götürüyorlar, gıda dağıtıyorlar, yol gerekiyorsa yolu götürüyorlar. Bu, yeni bir hamledir. Yani halki kendilerine yaklaştıra hamlesidir. Bizim de zayıf/kırılcı kamuçular kullanıyorlar. Kadrolara sesleniyorlar; "Pişmanlık yasasından şöyle yararlanıyor" diyorlar. Halki sivilandırımla yoluna gidiyorlar. Bunlar hep halki kendilerine bağlamamış yöntemleridir. Çok yaygınca geliştirilen bir durumdur bu. Kadrolara yönelik, bir yandan imha politikasını uygularken, bir yandan da çağrı yapıyorlar. Bu da bir aldatma ya da düşürme yöntemidir. Ve en çok bel bağladıkları da, bizim iç nedenlerden ötürü, gerillayı oturtamamışlardır. Gerillayı oturtamazsak üstümüzde daha çok gelecek ve kontrol altına almaya çalışacaklardır. Şimdi düşman baya bir yönlem içine girmiştir. Başta kurulları, özellikle sıkı kurulları/halen. Gerillayı oturtabilir mi, genelli yaşamını, savaşını tarzını oturtabilir mi diye korkuyor. Ama bir yandan da, bazı çözümlere başvuruyor, bazı bölgeye baskı, "rahatsızlık" diye, "kontrol altına alınır". Mesela bazı alanlarda, tehlikeli olmadıkça, yani savaş taktiklerini, Parti taktiklerini, örgütlenmede, cephe, ortuda gelişmediğini görüyor, "bu" diyor, "kontroldür" ve fazla üzerine biraz boyler. Düşman bunu, daha sistematik geliştirmeye çalışıyor. Bunlar onun için bir başarıdır.

Yeni gerillanın tam kurullarına göre geliştiği; şu an için çok önemli bir başarıdır. Unutmayalım; düşman kendine göre kontrol sağladıkça bizim, şunu çok iyi biliyor ki, Partinin önderlik hattı dışından bu kadar yaygın çabası sürdürmez. Bir on yıldık yapamayacağıdır. Bunu da, başta gerilla bir iç politika, buna göre bir yaklaşım var işle kontrolün bununla ilgili var içte yapının buncu imkana rağmen, gerillayı geliştirebileceği gibi geliştirmeye düşmana ulutu vardır. Mücadeleyi kontrol altına alabildiğince düşündürüyor. Bazı kadrolara bakıyor, tirafarla bakıyor, kendi araştırmalarına bakıyor, halka yönelik bazı yanlış tutumlarına bakıyor, ve halk gerillaya bu yapıyla bakıyor, politikalarını geliştiriyor. Bütün bunlar, özel savaş yöntemini gerilla kontrol altına alabildiğince dayar umutlandırıyor. Umutlandırılmaktan da eylem, tam uygulanacak bir politika, kontrol altında çekmekte bizzat, kontrol alıyor. Savaş içindeki pozisyon, bu tehlikeli durumda farketekmek istemiyorlar. Şimdi düzenimizin planları uzun vadeli. Mesela, bizim gerilla atağıdır, karşı taklitçimizdir. Gerillayı oturtacağız, genelli yaşamını egemen kılacağız, doğru yarımlarına ulaşacağız. Bir de genişletmeye çalışacağız, derinliğine ordulaşacağız. Eğer bir yıl içinde bu görevleri yerine getiremezsek, ne olur? Düşmanın kontrolü düşölmek ki bir yıl sürsün, kontrolünden sonra ne yapar? Kontrolü, dıştan tecrit edecek yapar? Nasti yapıyor? Her gün hudutta yeni engellemeler başvuruyor; diplomaside Suriye'yi, Irak'ı, İran'ı, Yunanistan'ı çeşitli tavizlerle

“... Pusedan tutulim ani saldirilara kadar beklenmedik yerden saldirilarla, sabotajlarda, kısıca bizi güçlendirecek taktiklerde daha ısrarlı bir uygulama ve gücümüzü sürekli savaşırma temeldir. Özellikle savaşları daraltan, savaşları ayda-yıldaya birkaç eyleme indirgeyen bütün anlayışlarla savaşmamız ve bu savaşımız amansız olmalıdır...”

kendine bağlama ve bizim hareket olanaklarını kısıtlama çabası için giriyor. Hatta Sovyetler bile Kürt meselesine karışılmamak için, bazı tavizlerle onun etkisizleştirme politikası uyguluyor. Amerika'ya karşı, hakeza işbirlikçileri bile fazla desteklemeyi, ikna etmeye çalışıyor. Önün için, kendini Amerika'ya karşı çok iyi kullanmaya çalışıyor.

İç politikada kendi emekçilerinin bizim devrimi dağıtma çalışmaları için tavizlerle ve polis baskısıyla önarı sınıyor. Bir yandan içazetçilik yapıyor, diğer yandan devrimci solu bastırıyor. Devrimci sol karakteri grupları bastırıyor. Düzen için muhafazet idare ediyor, ya işte mez duruma getirecek, ya da küçük tavizlerle susturuyor. Bu ne demektir? Arka cephesini de öldürmek kontrol altına alıyor. Halkımıza yönelik, Partimizin içine yönelik o provokasyonları var, özellikle Avrupa'da, her tarafta işliyor. Bu ne demektir? Öldürmek, planlı, çok uzun vadeli bir kontrol sistemi var. Bu, bir politkadır. Umutlarımızı, bir kontrol politikasıdır ve etkilidir.

Bununla içine yürüttüğü imha politikaları; sözkonusudur. Karakol inşa sından tutulim, teknik konuları gerçekleştirme, yeni birlikleri seferber etmeye ve zayıf bölgeye noktalarla yeniklenme kadar birçok yola başvuruyor. Birbirene tabire imha edemeyeceğini o da biliyor, ama örneğin zayıf bölgeyi bir yer imhaya da götürülebilir. Çoğunun anlamadığı durum budur. Mesela filan bölgeye yönelimiy bazı arkaşağlarımız göre iyi durumdadır. İşte idare ediyolar! İdare etme mantığıdır. Veya imha oyle aynı andan gelişmez de, en zayıf noktalarından çıkertir. Yani, yumuşak karnımızdan bizi vurur. Bu da onun için ciddi bir başarıdır. Çünkü düşünemeyecek bir başarıdır. Diğer yarı kontrol altına alır, dörte üçünü, dörte birini imhaya yoneler. Düşman için zaman bızdan daha fazladır, malzemesiyle, iç işte dayanıklıya daha rahatır ve ömrü bu anlamda uzar. Bizim işe saatimiz bile çok önemlidir. İşte bızde partiler onönderlerin anlayamadıkları, kavrayıp da gereklerini yerine getirmedikleri şey de budur. Düşmanın bu kadar geniş gelişen kontrolü önlemeye deçiler. Onlara göre, bir eylem içinde bir bölge imha olsa, bu da önemli değildir. Nasil olsa dışardan katkı yapılıyor. Ne de olsa PKK dijini tirnağın takarak duruma tekrar idare eder. En gafli durumdur. Oysa, kontrol giderek sıkışabilir, imhalar bızde güçte yaygınlaşabilir. Ve bu mantık kesinlikle savaşın gelişmesinin, gerillanın boşa çıkarılmasının en önemli iç nedeni olur. Düşmanın in de çok bu mantıktan, bu yaklaşımın yararlanarak kontrol ve imhaya yaygınlaştırmak istediği sözkö-

nusudur.

İşte düşmanın gerek içimizdeki etkilenlere kaynaklanan nedenlere ilişkin olsun, gerekse daha çok da kendi özel savaşını geliştirme, kontrol ve imhaya giderek geliştirme yaklaşımlarına ilişkin olsun, bütün bunlarla varmak istediği sonuç, geniş hazırlıklarımız tasfiye edilmesidir. Mevcut cumhurbaşkanlığının, hükümetin ve özellikle de olağanüstü hallerin başu görevidir. Hedefi iyi yıllıktır veya bir yıllıktır. Önemli olan zaman değil. Ama, bir geçiş aşamasının, PKK'nın oturtmak istediği gerillayı boşa çıkarmamın iticidir. Esas yönü budur. Daha önce bu savaş işçileri bakanlığıyla yürütüyordu, özel valilikle yürütüyordu; şimdi ise, cumhurbaşkanlığıyla, parlamentoyla, hükümetle, ağırlıklı olarak için bu yönüne dikkat ederek, hükümeti emmeye çalışacaklardır. Ve temelinde de, bizim taktiklerimizin başu öges olan yerli taktiklerini derinliğine ve gelişliğine yaymayı önleme, boşa çıkarma çabaları yatıyor. Düşman için, eğer bu sağlanırsa büyük başarıdır. Yani, PKK'nın tasfiye edemeyecek, PKK'nın kitleleri üzerindeki etkisini silmeye edemeyecek, o da bunu biliyor. Silahli mücadelede de tamamen tasfiye edemeyecektir. Mesala, bir Bask gibi zaman zaman eylem yapabilecek, yine İrlanda'daki, Peru'daki, Kışın Kolombiya'daki ve daha Kürdistan'ın diğer parçalarındaki gibi tasfiye edilmis bir silahlı mücadele örneğine izin gösterebilir. Yani iktidarı zorlamayan, özel savaş uygulamalarını gerçekleştirme, nite-

lak tutar. Feodal savaş ağalığı, çeteçilik, normal devrimci gelişmeyi önlediği için, iticidir başta tutulim. TC'nin de biraz geliştiirmek istediği budur. Yani, için için savaş ağalığını, çeteçiliğini yayayan birimler bulunuyor. Birzde daha şimdiden bazı bölgelerde uç veren durumdur budur. Önun için, üzerine giriyor. Bu tamamen kontrol altına alınımsı, etkisizleştirilimsi, kesinlikle halkın genel ayaklanmasına, gerilla ordusunun gelişmesine götürmeye, onu daraltan, büzüştüren, dolayısıyla boşa çıkartan, tam anlamıyla, istenildiği zamanda boşa çıkarılacak bir durumdur. Ne zaman tehlikeli cümaya yüz tutarsa, bu koruma gelinmiştir. Bunu sağladıklarında özel savaş iktidarının başarıya şimdini vurgulayabilir ve nitekim, güfide de bütün gücüyü üzerine yürümek istediği, almak istediği sonuç budur.

Önümüzdeki dönem içinde, bu yeni hükümet döneminde de sağlama çalışığı sonuç budur. Tekrarlıyoruz; daha şimdiden, kontrolü için ve dışta geliştirmeye çalışıyor. Kendileri için tehlike arzeden bazı girişimlerini öldürdüğü, Partinin taktiklerini silme çukluğu yaratıcı bir biçimde uygulama istidandında olanlarını, yine çürüme ve zayıflık emarelerini taşıyan, ama içinde çok önemli düşünce de bulunduğunu onlarınızı özünmeye çalışıyor. Bunun yanında, diğerlerine fazla yönelimiyor. Yani, onların belki de daha sonraya biriktiriyor, yozlaşmaya bırakıyor, kendi kendine tasfiyeye bırakıyor. Bu taktik eğer başarıya ulaşırsa, belirtmişiz

“... Bizim temel taktik planımız nedir? Çokça işlendiği gibi, başta gerillayı geliştirmedir. PKK'nın taktikğinin en yaratıcı yönü, gerilla savaşımını, içte en hayati bölgelerde hem derinliğine ve hem de gelişliğine geliştirmekdir. Botan ana bölge olarak rol oynayacaktır. Botan'ın rolü, özellikle gerilla ordumuzu belli tecrübeleri temelinde sınarak kurtuluşu yol açmadır. Bunun için, biz bütün gücümüzü, hazırlıklarımızı burrada yoğunlaştırdık. Uygun coğrafyası ve yaratılan bazı gelişmeler, bunun böyle olmasını gerekli kılar...”

lik ve nicelikte öldürücü dübürümüş bir silahlı mücadelede kabul edebilir. Ve bu durum sağladıkları sonra, bu yönümü çökeltirler. Özel savaş iktidarı, yeni daha yumuşak biriktirdare bırakabilir. Örneğin, o adı geçen ülkelerde, silahlı savaşım etkisiz duruma getirilmiştir. Bask, İrlanda, Kolombiya, Peru, hatta Güney Afrika ve Kürdistan'ın diğer parçalarındaki silahlı savaşım son derece etkisizdir. İktidarın alışağı edilmesinde, çok önemli siyasi sonuçları gımede fazla belirleyici değildir. Türk Kemurmayılığının da bize yönelik politikası budur. “Devam edebilir ama, cumhuriyeti, hükümeti tasfiye tehdit ederim bir konumda daraltılması gerekirdi” anlayışı devrimaktadır. Örneğin, Türkiye'de Tasfiye Sol eylemliyi vardır. Mesela polise bile fazla meşgul edemiyor. Yine Kürdistan'ın diğer parçalarında kontrol altına alınmış şurda-burda birkaç eylem var ve çoğu da bızımızdaki çete türü savaş ağalığı vardır. Gerillacılık ortadan kalksa, düşman bunu öldürmek ister. Örneğin, Güney Kürdistan'ın savaşçileri nasıl kullanyor? Kaldı ki, bızde de bu tip seçme çeteler almaya yeteneklidir. Bazılarının durumları ortada koyuk. Bazıları ıtırda ettiler, böylesine dolaylı zılamın içinde savaş ağalığı, peşmerge ağalığı veya parak yağamak en iyisidir dediler. KDP'ninki daha da yaygındır. Bir peşmerge ağalığıdır. 20-30 yıldır peşmerge ağalığı biçiminde yayılıyorrdi. Bzde bazıları ayınımsı uygulamak istidler. Peşmerge ağalığı düşman tamamen tasfiye etmez; hatta halkın başında daha ola-

nicelikte de öldürücü yaygınlaşmış bir yapıdır hedeflidir. Bu yıl hedeflenen birkaç bin kişilik gerilla ordusunu, bir yıl içinde en az iki katına çıkarma amacımız vardır. Bir de içinde çok sıkı örgütlenmiş Parti ideolojisi-çizgisi doğrultusunda eğitimli, örgütlenmiş, komutası yetkin; savaş taktikleri, gerilla taktikleri tam uygulanan; çok candan yöldaşca bir yaşamı tutturan ve gerçekten iyi savaşan; gücü oranında nitelikli eylem çikaran örgütlenmesi olan; her türlü suçluluğu aşmış; yonemli sorununu çözmüş; halkla ilişkileri iyi kurmuş; halktan yasalarını temelinde uygun güç alan; halkı koruyan; ister milis, ister çephe örgütlenmesi biçiminde koruyan ve bir kaiken anda anlamında kendi savaşçılarını sıkı eğitime tabi tutan; doğru terfildiren; komuta kademesi çok iyi işleyen; her türlü oportunist gelgelen, çeteçil anlayışlardan arındıran, günün 24 saatinde bu anlamda sağlam bir yöneltme, komutanlığı kavuşturulan bir koruma gelişcek, bızim bu özel savaş dönemine dayattığımız devrimci savaş, gerilla savaş başarıya gıtmis olur. Bu da, bizim başu hedeflerimizdir. Bu Botan için böyledir.

Bütün variler ortaya çıkıyor ki, bu gerekçer bir planlamadır. Mevcut hazırlıklarımız düzeyi, alanda yoğunlaşan gücümüz; kadro, silah, tecrübe, halk desteği, coğrafya, diğer bölgelere bağıntıları. Burada öldürücü elverişli bir durum ortaya çıkıyor. Bir bütün olarak Partinin ideolojik-politik etkinliği, esas olarak dışardan çıkarak öldürücü güç alma durumu, bütün bunlar otumlu verilerdir. Tek biza Bctan'da bile gerillanın bu tarzda gelişmesine katbek kat yetecek zenginlikler, üretkenlikler, emre veriler. Eger bu mevcut veriler iyi düzenlenirse, savaş çok iyi ıtırlandırılabilir, hizi, hem nitelikli, hem nicelikte geliştirebileceğimizi, bu alandaki gelişmeleri yerinen gözlemleyen rahatlıkla görebiliyor, değertendiriyoruz. Gerçekten bütünüyle, büyük bir çabaya hazırlanan bu gelişmeler, aşığı düzeyde doğru bir işlerlik kazandırılırsa, başu amayacak bir şey kalmaz. Bunun için esaslar, halkla ilişkileri, savaşçı alınımı, savaşçı eğitimi, komuta kademesindeki yetim ve terfii, gerilla yaşamını, morali ve tüm bunları yeniden düzenlemek esası üzerinde önemle durmak ve vuruş tarzımızda çüçündirmek esasıyla savaşım yönetmek, bizim için, olmazsa olmaz kabilinden yaşamsaldır. Ve yine getirilmesi elzemdir.

Pusedan tutulim ani saldirilara kadar beklenmedik yerden saldirilarla, sabotajlarda, kısıca bizi güçlendirecek taktiklerde daha ısrarlı bir uygulama ve gücümüzü sürekli savaşırma temeldir. Özellikle savaşları daraltan, savaşları ayda-yıldaya birkaç eyleme indirgeyen bütün anlayışlarla savaşmamız ve bu savaşımız amansız olmalıdır. Hemen söyleyelim; bu olumlu düzenleme, halkla ilişkileri yaratılan olumsuzluklara, eğitimi mahveden anlayışlara kadar yaygınlaştırılrsa bir patlama yapar. Özellikle komutanlaşmayı önleyen devrimci gerilla yaşamını tamamen bir tarafta tene, en çok da savaş taktiklerine pasifizmi, sağ bir anlayışı dayatan ve çoğunlukta da harcama için giren ve olanakları parçur eden, yani doğru düşürürmadan çok darbe alan çok yaklaşımsa savaşım içine olunur ve bunu dayatan önderlik, komutanlık aş-

“... Önümüzde kayıduşumuz hedefler, son derece gerçekçi, ulaşabileceğimiz hedeflerdir. Kürdistan'da halk iktidarını geliştirmek; yeni siyasi iktidar sorununu halletmek için, sayısal ve niteliksel güçlü bir gerillaya ve gerillanın doğru savaşımına mutlak anlamda ihtiyaç vardır. İktidar sorununda, bağımsızlık sorununda mesafe almak, bu dönemde, mutlakla gerillanın istenilen biçimde yetkinleşmesine bağlıdır...”

lırsa, bunun yerine, tepeden tabana doğru her kademedeki, sıradan savaşçısına kadar yeni bir düzenleme tutulurusa ve düşmana yönelik, onun en tehlikeli işbirlikçilerine yönelik vuruş tarzı tutulurusa, biz bu hedeflere sadece ulaşmakla yetinmeyiz, onu asabiliz de. Biz bu özel savaş dönemine, gerillayı böylesine olurtma ve geliştirme karşılık verirken, başu için başu düzeyde de olsa yeterlidir. Bundan daha aşığımsı kabul etmemek gerekir. Bundan daha aşığımsı kabul eden her türlü tutum ve davranış böyük çabaya karşı koyuk olumlu yünden düzenlemeye yürütmek için, tüm gücümüzü ortaya koymak yaşam gerekenden herdedir. Mevcut olanaklarımız, sıradan savaşçıdan tutulim en yeni donanımına kadar, ne varsa hepsini sonuna kadar kullanmak için, tüm gücümüzü seferber emeliyiz. Tüm gücümüzü buna koşmak yetecek değildir. Böylelikle, yapıyı yükselteceğiz, savaşçı yükselteceğiz ve bunun üzerine de devrimi ıtıratacağız. Çabamız devlime taçlandıracağız.

Önümüzde kayıduşumuz hedefler, son derece gerçekçi, ulaşabileceğimiz hedeflerdir. Kürdistan'da halk iktidarını geliştirmek; yeni siyasi iktidar sorununu halletmek için, sayısal ve niteliksel güçlü bir gerillaya ve gerillanın doğru savaşımına mutlak anlamda ihtiyaç vardır. İktidar sorununda, bağımsızlık sorununda mesafe almak, bu dönemde mutlakla gerillanın istenilen biçimde yetkinleşmesine bağlıdır. Siyasal gelişimimiz emredir; gerilla, siyasi sorunu, ulusal sorunu çözen gerilla, bağımsızlığa götüren gerilla, halk ıktidarına götüren gerilla, iktidar ıktili karakter de olsa, halk demokrasisine esaslıdır. Bu gerilla, her şeyden önce devrimci, emre veriler, özellikleyle, yapılanmasını ve taşınmasını böyle emeldir. Kürdistan'ın koşulları, hem bütünüyle böylesine hem de savaşım tarzını zorlamakta, hem de mümkün kilmaktadır. Hatta birincil özgür yarı biçimi olarak, halkımızın derin bilgisi ve unudu haline daha şimdiden gelmiştir. Nereden bakılırsa bakılsın, Kürdistan için, bundan farklı bir kurtuluş yolu önermek mümkün değildir. Bızde ne yazıkasa, daraltan silahlı mücadele bir çaredir, ne de diğerlerinin dayattığı hainane çabaları bir çaredir. Onların hepsi ölümdür, yok olmalıdır. Biraz özgürük isteyen, biraz önk, kişilik isteyen herkes, kesinlikle böyle bir çözümün içerdesi. Nitekim su anda, halkın canı, haki, her taraftan katilim istedi, destek, belki bektiksinin bu olduğunun açıkça ortaya çıkıyor. Ve bizim de şimdiki kadar yürüttüğümüz faaliyetler bunun nasıl mümkün olacağını açıkça gösteriyor. Tabii ki bu da kenillendiren olmaz. Böylesine bir çeteçil ordusunun kuruluşuna yol açmak, günün 24 saatinde amansız bir biçimde veremeye olur. Gerillanın oluşumuna katkıda

bulunmak isteyenler, ailelade -hatta başka ülkelerdekine benzer biçimde değil- Kürdistan'ın bütün özelliklerini dikkate alan, onun halkını, coğrafyasını, bir bütün olarak yapısını olumlu olumsuz özelliklerini dikkate alan çok üstaca bir yaratıcılıkla geliştirilen kuruluşuna yönelilebilir, gerçekleştirilebilir.

Gerilla için çözülebilecek hedefler bunlar ve bu doğrudur. Her kimse diyemez ki, mevdu bu şekilde durumu buna imkan vermiyor. Bütün yönlere imkân veriyor. Biz buna bir düğmanın denetimini zayıflatmış ekşeyelim, halkımızın özgürlüğü için ne kadar cesaretle tarih belirlediğini de belirtebilir. İki defa tarihte bu durumların ortaya çıktığını da söyleyebilir ve yine İkinci-miliyetçiliğin ıllas ettiğini eklersek, nasıl rahatlıkla bu hedeflere ulaşabileceğimizi ortaya çıkar. O zaman, ortaya çıkan durum, düğmanın dayattığı özel savaşın başarısını değil, başarısızlığını kanıtlayacaktır. Eğer biz, bu duruma ulaşarak, kaybeden değil düğmanın çok savaş olacaktır. Bu durumda, düğmanın kontrolü ve bütünlüğü değil, bizim düğmanı kontrolümüz ve parça parça imha etmemiz söz konusudur. O zaman kazanan, gerilla ve onun savaşçı kadroları. Kazanan düğman değil, bizim temel tahtığımız olacaktır.

Bu şüphesiz tam bir zafer değildir. Bununla biz tam bağımsızlığa ulaşamayacağız. Yine, siyasi sorunun çözümüylemeyeceğiz. İktidar sorununun tam çözümüylemeyeceğiz ama, en önemli tarihi bir aşamayı başarıyla kazanmış olacağız. Ülkenin önemli bir kısmında askeri ve siyasi denetimimizi edeceğiz, ulusal ve siyasi sorunun önemli oranda çözüme girmesi demektir. İkili iktidar, lehimize gelişmiş göstermiştir. Bir yarı-devlet konumuna ulaşmış gibi. Bu, Türkiye'nin iktidarı zinelemiyor bir başka güçlü kurmuş ve demokrasi seçeneğine bütün Türkiye'yi daha şimdiden zorluyoruz demektir. Ve özel savaş iktidarını, bu atılımımız karşısında yıkılmış demektir. Özal hükümeti, parlamentosu yıkılacak ve bunların devrim tarafından böyle yıkılması ve hatta cumhuriyetin genelense imha politikasının iflasi gerekecektir. Bu cumhuriyetin yeni politikalarının iflasi birlikte getireceği gibi, yeni politikalarla yönetmeyi, siyasi olarak zorlanmayı, çatlama; birlikte getirecektir. Böylelikle, Türkiye'de demokrasi sorununun çözümü, devrimci atılımımızla, ulusal kurtuluş savaşımızla mümkündür geçeceğinin onurunu yaşamış olacağız. Bu, dev bir adım olur.

Bu durumu yakalamak bir partinin, Kürdistan'da, neredeyse kendi özgür iradesiyle kadelerini sözkonusu olacaktır. Bu kadar askeri, siyasi denetimi olan bir hareketin rahatlıkla, Türkiye'nin siyasi çözüm arayışına karşılık vermesi, kendi halkının bünyesinde seçimin yapması, kendi parlamenter oluşumunu, geçici kararlarda de olsa, hükümetini oluşturması, Kürdistan için sözkonusu olacaktır. Kürdistan için devrimci bir parlamto, devrimci bir hükümet yürürlüğe girecektir. Bunların önüllüğünde; varsa Türkiye'nin demokratik çözüm arayışları, siyasi çözüm arayışları, onlarla diyalog da dahil yani bir yandan savaş, bir yandan diyalog böylece sorunu rahatlıkla çözenin bütün araçlarına kavuşulmuş demektir.

Görülüyor ki, görevlenmişiyere getirecek olursak, sadece Kürdistan bağımsızlık sorununu hallerimiz bir

hareket olma değil, ama aynı zamanda Türkiye sorunlarına, demokrasinin sorunlarına da çok önemli katkılarında bulunma durumumuz vardır. Bu anlamda Parti programımızın aşgari düzeyde anlamlı bir uygulama mayası kavuşması gerçekleşmiş oluyor.

Gerilla savaşımızın gelişmesi, bizim lehimize başarıya gelmesini önemli ve tarihi sorunları bunlardır. Tabii ki, bu hedeflere ulaştığımızda, hemen belirtilim, ulusal kurtuluş cephesi de savasça içişe geçiyor. Yani halkımızın gerillaya katılmayan önemli bir bölümü cephe biçiminde örgütlenmiştir. Bu aynı zamanda, halkımızın kendi kendine iktidar olma deneyimine kavuşması demektir. Kuracağı örgütlenmelerle ve örgütlemeye yürütmeyeceği demokrasinin, kendi kendisini idare

"... Görülüyor ki, görevlenimizi yerine getirecek olursak, sadece Kürdistan bağımsızlık sorununu halletmiş bir hareket olma değil, ama aynı zamanda Türkiye sorunlarına, demokrasinin sorunlarına da çok önemli katkılarında bulunma durumumuz vardır..."

edecektir. Kendi kendisini yönetmesi, ikili iktidar biçiminde gelececek ve daha üst biçimlere varacaktır. Başarıları bir gerilla başarıları bir çeheci. Başarıları bir cephe, iktidarına kavuşan bir halktır. İktidarına kavuşan halk, demokrasiyi kavuşan bir halktır. İşte bu anlamda da küçümsemeyecek başarılarının gelişmesi kaçınılmazdır. Hemen söyleyelim; başarıları bir gerilla değil cepheyi örgütlemişse, başarısızdan bahsedilmeyecektir. Başarıları gerilla, bütünüyle Kürt halkının kendi öz siyasi savasgari aracı olan cephesini de kurmak zorundadır. Cephesi gerilla olmaz. Örgütlenmeden bir halkın desteği olmadan, gerilla olmaz. Dolayısıyla gerillanın, elle-tirak gibi, cephesel örgütlenmesi, cephe örgütlenmesi ve birliğinin sağlanması, cephe şanslarının en belirleyicisidir. Başarıları şunları arkasına almayan; cephe örgütlenmesi, önce etkileme, giderek örgütlenme düzeyinde ele almayan ve sonra ülke geneline yaygınlaştırmayan bir gerilla donanmasıdır, arka desteklidir ve başarısızlığı mahkumdur.

Dolayısıyla cephe çalışmalarına bu dönemde yüksek bir yer vermesi, ona özgü çalışma yöntemlerine, yani silahlı değil, çoğunlukla silahlı ve siyasi mücadele yöntemlerine başvurmak gerekir. Şehirlerde ve kırsal alanlarda gösterilecek hatta ayaklanmalara kadar giderek bir savaşın içine girmek mümkündür. Belirtilim; ayaklanmalar, kentsele ve kırsal alanlarda gündeme gelebilir ve çoğunlukla cephenin örgütlenmesiyle ve gerillanın kurumasıyla bu ayaklanmalar gündeme gelecektir. Bu dönemde önce bölgesel, sonra ulusal çapta ayaklanmalar gündemdedir. Bu dönemde, ayaklanma tahtığı tutar. Daha şimdiden bazı kentlerde ortaya çıkan gösteriler ayaklanmaların iplucalarını vermiştir. Bazı kırsal

alanlarda, köylülerin tavırlarında bu kendini göstermiştir. Eğer örgütlenmeler gelişirse gerilla da milis leğitlana doğru gideceğini iş koşturursa, birçok alanda ayaklanmalar yaygınlaştıkça gelecektir. Gelişen ve yaygınlaşan gerilla, aynı zamanda önce bölgesel, giderek yaygınlaşan, gelişen bir halk ayaklanmasına içişe geçiyor. Gerilla ve cephenin örgütlenmesi eşitir ulusal ayaklanma; bu örgütlenmede cephesel taklidir. Bu, giderek ayaklanmayı geliştirir.

Tabii bu gelişmeler, Parti önderlik edecektir. Partinin önderliği esaslı. Partinin önderliği olmadan, cephenin kuruluşu, gerillanın kuruluşu, onun yönetimidir. Parti çekirdeklerinin de aktif rol oynaması mümkün değildir. Yalnız savasgari ve sıradan halkla ne gerilla kurulmaz, ne de cephe Dolayısıyla Partinin çekirdeğemesi, Parti çekirdeğinin militanlaşması, savasgari sorunları ve özellikle düşünme yolları olarak usta bir yönetime kavuşturacak kadar kendini yetkinleştirmişse, bütün bahsettiğimiz çalışmaları ortaya çıkamaz. Böyle olunca da ne gerilla gelişebilir, ne de halkın örgütlenmesi başarılabilir. İşler yine düpörtü düşüyor, nicelik ve nitelik yeterli bir Parti çekirdeğinin olmadığı doğru kurulmaz, yönetme, yönetime durumunda somutlaşır. Bunun için de; bizim Parti çekirdeğinin etkin çabalarını ardi arkası kesilmeksizin sürdürülmesi gerekir. Bunu, ülke içinde ve bütün bölgelerde başarmalıdır. Yürütüsünde verilen eğitim, artı yürütülen nitelik ve nicelikçe daha derin sürdürülmesi gerekir.

Cephe ve ordu için, her zaman çekirdek gereklidir. Bunun için eğitim, doğru terfendime, düzenleme ve komiteleşme önem taşır. Başta ülke içinde olmak üzere, giderek Partinin bütün işlerine güç getiren bir merkezleştirmelidir. Rotan'da Parti merkezleşmesini geliştireceğiz ve bu, giderek diğer tüm alanlarda da tasvirimlidir. En azından her eyaletle ilgili ve merkezi düzeyde Partiyi temsil edecek bir temsilci, onun etrafında yoğun ve gelişmiş bir çekirdeğe ulaşmak gerekir. Böyle bir çekirdeğe ulaşmak için, eğitim ve tecrübe verilecek sonuç alınmalıdır. Manga birliklerinden tutulmuş halk birliklerine kadar yönelim ihtiyacına cevap verecek sayıda kadro ve yönlere ulaşmak için yaygın bir eğitime başlamalıdır. En azından, alanın ihtiyacına cevap veren bir kadrolaşma, kesin gereklidir. Yönetici kadro, uygulamalı kadro, taban kadrosu, orta kadro ve en üst düzey kadrosu yerli yerinde oluşturulmalıdır. Bu konudaki ihmalkarlık, geçekten hem gerilla, hem de cepheye yabileceğimize en büyük kötülüktür. Ve nitelik daha şimdiden, kendilerine çekirdek rolü atfedilmesi gerekenlerin bu konuma bağdaşmayan tutumları girdiği görülmektedir. Partimizin doğru örgütlenme, eğitim, yönetime anlayışının dışına taşan durumlar, gerillanın gelişmesini köstekler. Halka doğru politikamızın hakim kılınması ve cephemizin gelişmesini köstekler.

O halde, Parti çekirdeğinin netleşmesi ve Parti çizgisini doğrultulunda bütünüyle yerinden örgütlenilmesi gerekir. Taban örgütlenmesinden tutulmuş kitle birliklerine ve mangalardan-takımlardan giderek en üst kadro, sağlam bir düzenlenişe mutlaka ulaşmalıdır. Parti-ordu-cephe içişe derin, ama, Partinin önderliği esaslı, içişe yaratıcı bir biçimde, bazı

bölgelerde ileri, bazı bölgelerde geri de olsa, sorun koşulların ihtiyacına cevap verecek bir biçimde ayaklanmalıdır. Gerilla için, biçimimiz nicelik ve niteliksel gelişme, cephe için de yani halkın kendi kendisini örgütlenmesi ve yönetmesi için de gereklidir.

Bizim, işte önmüzdeki döneme dayattığımız temel tahtığımız bu budur. Şimdiki kadar, yürütüsünü onun için kullandık, bundan sonra da kullanacağız. Ama bu, tahtı düzeyde bir kullanma olacaktır. Çok olanaklar olsa da, biz dışarıyla fazla ağırlık veremeyeceğiz. Diştan lazımla beslenen bir hareket, içteki değerlerin kıymetini bilmeyen, kendi özünü düşünme dayanmaması, olanakları çarçur etmeye gölür. Dişın, hem bu yönü, hem de dış alan oluşturma işi sakıncalıdır. Gereklidiğimati açıdan, gerek düğmanın bizzat yön-

"... Belirtilim; ayaklanmalar, kentsele ve kırsal alanlarda gündeme gelebilir ve çoğunlukla cephenin örgütlenmesiyle ve gerillanın kurulmasıyla bu ayaklanmalar gündeme gelecektir. Bu dönemde önce bölgesel, sonra ulusal çapta ayaklanmalar gündemdedir..."

temleriyle engellenmesi sözkonusudur. Buralar biraz tesadüf, biraz da irademiz dışında dayanabileceğimiz alanlardır. Kendi özgür irademizle, özümüzüze asıl gideceğimize zemin ülke içidir. Dolayısıyla dışa fazla bel bağlamınan tehlikeli yönleri görerek, içteki faaliyetlere tüm gücümüzü yönelmek önem taşır. Biz ister bizzat tesadüflerden ve fırsatlardan yararlanmak biçiminde olsun, ister olağanüstü bir çalıışmaya, dışta yaratılan bu fırsatları iyi değerlendirmek şimdiki kadar, Kürdistan tarihinin en önemli çiz destegine ulaşabilirdi. Ama bundan sonrası, bilinen nedenlerden ötürü, halen devam ettirmek ne gereklidir ne de mümkündür.

O halde, bundan sonra hepimizin hedefi bütün gücümüzle ülkeye yönelmektir. Bu dayatılan özel savaş döneminde belirtmişimiz gibi bir zafer dönemine dönüşülmektedir. Halkın mevcut durumu, dişin hazırlığı, bunu hem zorunlu, hem de mümkün kılyor. Bundan aşamaları kabul edenler, Partimizin çizgisine bilinçli veya bilinçsiz kastedebilirler. Yine partileşmemiş, gerçekten köle ve onları bu yetnezgisiyle kullanan partidışı,

çizgidsi bazı anlayışların varlığı olabilir. Onlar, bizim muhtemel tahtiklerimiz ulaşmakla alakoyabilirler. Bunların önlenmesini de yolu, kesilmiş Parti militan görevlerine sahip çıkmaktan geçer. Bunun dışına hiçbir yolla ne biz gelişmeleri diledeğimizi gibi geliştirebiliriz ne de düğmanın kayıncalarını olumsuzlukları engelleyebiliriz. Buradan sağlanacak doğru Parti önderliği, onun her düzeydeki örgütlenmesi, cepheye uygulanması, orduya uygulanması, sonuca ulaşılacaktır. Esasta bu Parti militanlarının tutumlarını belirleyeceği ve bu temelde başta sağlığına çağrı bir yoldur. Başarısızlıca eğer, bu ne düğmanın özel savasgari kaynaklanmıştır, ne de Parti çizgisini partidışı anlayış ve tutumların kayıncaklanmıştır. Bu, yine getirmelidir. militan görevlere yaklaşmıştı; başarısızlıktan kaynaklanmıştır. O halde iş düpörtü düşüp, bizim militan görevlerine biz doğru yaklaşmamıza, bilinçli işe dış engellemelere rağmen, gelişmelerinde yerinde ve zamanında yaratıcı bir şekilde gereken karşılığı vermeye kalıyor.

Bundan sonra hepimiz, her bakımdan kazanmaya mecbur olduğumuz ve aynı zamanda büyük bir coşkuyla fetihmek için her şeyimizi ortaya koymaktan asla kaçınmayacağımız bir dönemine içine girmiş bulunuyoruz. Bundan dayattığı bu özel savaş döneminin, onun başına tarihinde karşılığı en büyük bir yenilgiyi getirecek aşacaktır. Düğmanın temel politikalarından artık vazgeçtiği, bu politikaların tıkanması, bu temelde Türkiye'de demokrasinin ışıklarının artı sağlığı ve halkımızın da kendi devrimci-demokratik iktidarı görülmüş bir savasgari ulaşacağı görülmektedir. Ve bu tarihimize de eşsiz bir döneme ulaştığımızı anlamına geliyor. Böylesine önemli bir dönemin savasgari olmak, böylesi bir savaşın önder kadrosu olmak, sadece şereflerin en yücenesi ulaşmak olacaktır.

O halde, bizim bölgeler bir savasgari savasgari ve önderi olmanın başka bir ferchimizden olamayacağı açıktır. Hayatta bundan başka karşılaşacağımız bir sevinç, mutluluk kaynağına da olamaz, başka bir yaşantı seçeneğinden de olamaz. O halde, bundan sonrası; bütünüyle, bu biçimde belirlenmiş ve kazanılması için küçümsenmeyecek olanaklar vardır. Artık yapılması gereken, anlamı bir düzenleme ve onun için bir şeyler yapmak. Kazanmadan ibaret olan bu döneme böyle yaklaşmalı ve mutlaka kazanmasını bilmelidir.

SERXWEBÛN Abone fişi

Adı, Soyadı: .....

Adres: .....

.....

6 Aylık **1 Yıllık**
Almanya içi: Almanya içi:
DM 18 DM 36
Almanya dışı: Almanya dışı:
DM 20 DM 40

Abone hesap numaraları:
SERXWEBÛN
Konto Nr.: 174 21 98
BLZ: 370 501 98

Yazışma adresi:
SERXWEBÛN
Postfach 10 18 83
5000 Köln 1

NOT: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine gönderiniz.

İmpressum
V.i.S.d.R.:
A. San
Yayınlanma adresi: 286
5000 Köln 30

Yazışma adresi
SERXWEBÛN
Postfach 10 18 83
5000 Köln 1

Hesap numarası
Stadtsparkasse - Köln
A. San
Konto Nr.: 174 21 98
BLZ: 370 501 98

Avusturya 22.50 s.
Belçika 75.00 flr.
Denimarka 10.00 dkr.
Fransa 7.50 ff.

Hollanda 3.75 hfl.
İngiltere 0.80 £.
İsviçre 7.50 sfr.
İsviçre 3.00 sfr.
Norveç 10.00 nkr.

90'LI YILLAR ATILIMININ KİLOMETRETAŞI HASAN BİNDAL YOLDAŞIN ANISINI ZAFER GEREKÇEMİZ YAPACAĞIZ

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Mehsuz Korkmaz Akademisi öğrencilerine yönelik yaptığı konuşmadan:

"Hamza arkadaşış ulusal birliğin harcı olarak anlamak gerek..."

Hamza arkadaşışa büyük değer vermek gerekiyor. O'nun ulusal birliğin harcı olarak anlamak gerek. Çok iyi tanıyorum kendisini, ben de anıları var, en sıkı çocukluk arkadaşışım. Şehit Hamza'yla ilişkimizin, özenle yürütüleceğini biliyor musunuz? Ulusal birlik fikrine götürdü. Ailelerimiz arasında çelişki vardı, onun için bir araya gelmemizi, arkadaşış kurmamızı istemiyorlardı. Çoğuluğumuzda bile ben tarzda bir engelleme vardı. Ben, israrla Ö'nümla arkadaşış sürdürmek istedim. Çok zor da olsa, sürdürdüm ve O da takip etti bu arkadaşış. Sadık bir yoldaş olduğunun kanıtı ve iyi bir yoldaş olduğunun sergiledi.

Şüpheşiz, kendisi, şehit Haki, Halil ÇAVGUN, Mazlum, Kemal, Hayri, Ağıl ve yüzlerce pirlante değerindeki şehitlerimiz için o kadar parlak son halkasındır. Kendisini 90'ın 25'ine çıkardı. Önemli günlerin hazinlik çalışmalarında, tüm yazıyışla kendisini görevle adanmış bir şekilde ve tamamen görev başında yitirdik kendisini. Bu, Parti tarihimize, şehit Hamza'nın bir kilometre taşı olarak ele alınması gerektiğini ortaya koyuyor, ki şüpheşiz de.

Beş yıldır bu sahada, canla başla ve sadakate Partiyi hizmet etmişler. Her arkadaşış su veya bu şekilde hizmeti olmuşlar. Belki görülmüş ama, hepimize şu veya bu oranda hizmeti olmuşlar.

Acısından ve olayın kendisinin bahsetmeyeceğiz. Ama, düşüncem ve ruhta, benim Şüpheşiz derişilene ilişkin etmişler ve hasta biraz daha yenilenmeye götürülecektir. Ö'nü, biz, Partinin anlamı şehitlerimizden biri olarak görüp, Hareketimizin temel taşlarından birisi haline getireceğiz.

Bunu, yaşayışla gerçekleştiriyor, şahadet adına bizleri zehirleyen. En utakak bir acı bile duyuyoruz şehit olurken, olağüstü bir durumda çok soğuklukta. Bu ne demektir? Ölümler Ö'nün için yok. Ona, sormut bir biçimde daha layık olmanın büyüklüğünü yaşayabiliyoruz.

Şunu düşünüyorum, şehidi yüreğimize siğdiriyoruz. Ve önder, eğer gerçekten şehitleri temsil

ederse önderdir. Ve onların yaşama bütünüyle bağlı kalırız önderdir. Bunu, bütün çıplaklığıyla göstermiş için bir vesileler O. Buna dayanabilmek çok zordur, fakat çok kudretli kilar adamı. Dayanabilmeyen, yatagatırlırsın buna varırsın. Şahadete bağlılık, yüzlerce hitabın veremeyeceği bir anlamı verir, addiyeti verir.

Kendinizi tümünden onlara uyarılama, onları tamamen özümsemeye ve bu temelde kişiliği yaşatırma; görevi büyük kılan budur. Bunun size büyük hizmet oluyor. Anıları size hizmet ediyor. Yaşamınız boyunca bu büyüklüğü herhalde sizler de bu halka katkabet vereceksiniz. Böyle yapacağız. Yürek büyüklüğe yınmalı, düşünce büyük siğrama yapmalıdır. Acı böyle giderilir, dönüştürülür.

Biz şehit Hamza'yi bir komutan olarak düşünüyörük. Fakat, O'na daha açmamıştık. Bir Hz. Hamza gibi, diyordum, gidinceyi yerin komutanı olacak, savaş komutanı olacak. Yine bu değerde olan bilirdi. Yani, O yoldaşdır kesintiler. Ö'nün şahadetini içimiz yedirirken, bin defa, yaşasın Kürdistan demek gerekiyor. PKK sonsuzluğa doğru yol altsın denilir. Bundan hiçbir zaman sapılmaması, herkes o sadakati Kürdistan'a, Partiyeye ve önderliğe göstermiş denilir. Ö'nün şahadeti tamtanına bunu za ediyor. Ülkeye, Partiyeye ve önderliğe büyük sadakate bağlılığını şehit.

İslam tarihinde Sırdık'tan çok söz edilir, İyle bir. Ve eğer, gerekten layık oluncaksız her birimiz, bir PKK militanı sadakati temsil edecektir. Ülkemize, Partimize ve önderliğine, sonsuzda kad, bağımsız, özgür yaşama dek sadakati temsil edecektir. İyice o zaman, Kur' insanı düşse ki, benim de sadık, bağlı değerlerim vardır.

Değerlerimiz sadakate, da veyla bağlılığı, beni, ülkemize suz dercede bağımlıyım, devrimde sadık oluruy. Şehitlerimiz anısı temeldir, Partiyeye, ülkemize, devrimde bağlılık esasır. Bizi bu günlere getiren budur.

Şüpheşiz, Kürdistan halkı bu şehidimizden çok şey öğrene-

Baştarafı 1. sayfa
çelişki olan diğer sınıf ve katmanları yedeğine alma becerisini göstererek, bir yandan bunlarla mücadele ederken, diğer yandan onları yürütmesini de bildi. Proletaryadışı kesimler, kendi adlarını siyasal yapımadıkları durumda bu kez proletaryanın içine gizlenerek siyasal yapma yoluna gittiler. Bu yolla proletaryaya partisi içinde kendi sınıf çıkarıları doğrultusunda siyasal yapma ve proletaryaya çizgisini boş çıkarma çabası içinde oldular. Böyle olunca da, proletaryaya, partisi içine sızan bu kesimlere karşı mücadeleyi, hedeflediği egemen güçlerle mücadeleyi birleştirmek durumunda kaldı. Hatta iç düşmana karşı daha büyük bir savaşımı yürüttü, yürütmek zorundaydı. Çünkü, burjuvazi açkıtan yapamadığı lastiyeyi kompiçulara dayanarak yapmayı deniyordu. Bu konuda Bolşevik Partisi tarihi zengin deneyimleri doludur.

Proletaryanın ödevim mücadelesinde önderlik eden partilerin tarihi, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde önderlik eden Partimiz PKK için büyük deneyim ve tecrübeler sağlamıştır. Bu tarihsel tecrübeleri işığında, mücadelemize karşı geliştirilen direkt veyla diğerli kompiço ve saldırılara karşı aramızın bir mücadele sergilenmektedir.

Biz yılların somurgeli politikaları altında kendine yabancılaşan; her türlü ulusal-toplumsal değerlerinden uzaklaşıntılarak kendisi için en küçük bir adım atamaz duruma getirilen Kürdistan halkının bu durumunu değerdendir; yaratıcılık başımsız Kürdistan'ın yarı otokölmüş üstlenen Partimizin çıkışı ve gelişimi büyük zorluklar içersinde olmuştur. Kürdistan gibi bir ülkede bağımsızlığı yu-

rümenin çok çetin geçeceği açıktır. Bir yandan dünyanın en vahşi sömürgeçiliğine karşı; mücadeleye yürütürken diğer yandan kaynağı sömürgeçilik ve gerçelik olan proletaryadışı sınıflara ve anlayışlarına karşı; zorlu mücadele vermek kaçınılmaz bir görev olarak kendini dayatıyordu. İnsanları benliğinden ve her türlü ulusal özelliğinden yaltımış bir durumda olan bir yapıda çağdaş düşünceleri geliştirmek hiç de kolay olmayacağı, olmadı.

Daha ideolojik grup olma çabasından kaynaklı Hareketimiz, mevcut siyasal yelpazede yer alan sosyalşoven ve ilkel-milliyetçi anlayışların alay ve saldırılarına karşılaştı. Proleter çıkış çabalarını farkeden bazı kesimler, temsilcileri üslendikleri kesimlerin çıkarları doğrultusunda bu grubu etkisizleştirmek, kendi hatlarına çekme çabalarını yündeldi.

Bu arada TC de boş durmuyordu. Grubun yaklaşım ve yönelimlerini tespit etmek ve kontrolde tutmak için çaba sarfediyordu. Tehlike olduğunu anı grubu toptan imha da dahil çeşitli planlar yapıyordu. Parti Önderliğinin bu durumları farkederken, gerekli önlemler temeldindeki çabaları sonuca TC'nin ilk girişimleri boş çıkarıldı.

Yoğun ideolojik araştırmaların sonra zorlukları Kürdistan'a yönelen çekirdek grup, ülke zümresinde güçlü bir karşı faaliyete derinleşti. İsteneçli biliyordu. Buna rağmen, isteneçli sorumluluğun bilincinde olarak, başta karşıdevrimci güçlerin kemeleneliği ve sosyal alanda proletaryanın yonunlaşığı belli kentlerde faaliyetleri yürütüldü. Düşman, beklemeyi bir anda karşısına çıkıp ona yönelik bir faaliyet içersine giren grubu daha

işin başında yaptığı imha planına uygun olarak dağıtmak amacıyla, grubun önder kadrolarını katletmeye yündeldi. Bizzat devlet eliyle oluşturulmuş, başını MIT mensubu Alaadin Kaplan'ın çektiği Sterka Sor dedikleri örgüt ismini kullanarak önce bir plan Antep'e hayata geçirdi. Haki yoldaş bu kompiçoda katledildi.

Haki yoldaşın katiliyey, yoğunlaşmaya başlayan grup faaliyetleri bitirmek isteniyordu. Düşmanın giriştiği bu kompiço hareketi, Kürdistan'da yürütülecek mücadelesinin her türlü zorlukları aşması gerektiğini işaret ediyordu. Bu olayla ilgili Parti Önderliği şunları belirtir: "Merdiveni yeni gikmaya başladığımız bir dönemde Haki vuruldu. Ve böyle haberler yıllar sonra birbirini takip etti. Bir yandan ilerleme, bir yandan darbe. Bizim her ileri atılmamızda, TC istihbaratının vurduğu bir darbe vardır. O zaman darbesi buydu..."

Evet, Parti Önderliğinin vurguladığı gibi, her atılma karşı, bir kompiço ve darbe gündeme konulmuştur. Bunu iyi tespit eden Parti Önderliğimiz, olayı bir atılım ruhu haline getirecek, Haki'nin adını PKK'nın mücadelesinde ağırlaştırma bütünlendi. Düşmanın kompiçosu karşısında mücadeleyi yükseltme kararı alınarak, bu yönü pratikte yöneltilen, kompiço da boş çıkarılması, düşmanın yeni kompiço arayışlarını yonemesini, bu yönü çabalarını daha da yonunlaştırıldı. Bu kez "kale içten fethedilecekti." Yeni plan birinci kompiçonun zemini zayıflattı ve geliştirilmeye başlandı.

Partileşme sürecinin yaşadığı bir dönemde örgüt bünyesindeki zayıf unsurlar da kompiçocuların saflarında

çektir. Sizler başta olmak üzere, PKK'liler çok şey öğrenecektir. Şehidimiz burada bu şekilde tarihi rolünü oynayacaktır.

Bir yoldaşın bütün canlılığıyla gözümüzün önünde yaşaması bizde bir yürek olur, bir düşüncem, bir ruh olur. Bu durum, olumsuz yünden etkilenmemize müsaade etmez. Bizler, Kürdistan'ın böylesi şehitlerimizden şahidsına daha da büyütürüz; halkı, çıkarsız sevmeye, düşünmeye, kurtarmaya yündürüz. Günler çok ağır da geçse, sizler bu günleri çok anlamlı kılarak, şehitlerin anısına bağlı kalarak yaşayacak ve orduca olgunlaşacaksınız. Hamza arkadaşışa yaklaşılabileceğiniz en önemli özellik de olgunlukta alçakgönüllüktür. Bunlar sizin için de değerli ve bu biçimde yaşayışında oldukça etkili olacak hususlardır. Anlara başka türlü yaklaşmama ve gerçek Anlarını çok yüceltmek gerekiyor. Kendinizi güneşin yüz tek büyükteker anlarına karşılamak gerekiyor. Bütün şehitlerin yaşamını tekrar bütünüyle düşününüz. Bu aracı haline gelerek, onları yaygararak karşılık vermeliyiz. Bizim şehitlerimiz çok büyük, acılan çok büyük ve derin. Ama biz onların büyük anısını büyük PKK'ya, onun büyük militan kişiliğine büründürerek yaşatıyoruz. Başka çaremdiz de yok. Ağlamakla, kendimizi acılı duygulara bırakmakla altından çıkamayız. Bu durumda bizim yapacağımız iş, 1990 hanesine katılacak olan başta militanları olan emelere, tüm Kürdistan halkını bu anı temeldinde daha olgun, daha güçlü bir savaşımı içine tutmak ve anıyı bu temelde geleceğe güçlü veyla sağlamda somutlaştırmaktır. Bu, hepimiz için geçerli olan tarzı da ortaya çıkarıyor.

Hamza arkadaşış yakinen tanıyoruz ama, benim en yakın arkadaşışım, çocukluk arkadaşışımız. Beşyi burada yakınımdaydı. Benim için ulusal birlik misaliydi. Ben şahidsına neyi yakalıyordum? Halkımızın çok uzama düşünmüş bir alandan, vatanın çok uzak bir köşesinde gelmişiz. Bilgen anlamlı sizlere her şeyi verir. Bunun için tüm gücümü ortaya koyuyorum. Ve anlamda bize veylaçeriz karşılığın gereken, Kürdistanın muhtaç olduğu büyüklüğe ulaşmak olacağına inanıyorum. Yaşam, tecrübem demeden, yeter ki bu büyüklüğe ulaşın. Bizim çabalarımızın karşılığını vermiş olacağız. Bunlar olsun, yaşam da anlam kazanacaktır. Şehitlerin yeri daha fazla büyük içimizde.

Aksi takdirde, yani bir karşılık veremeyiz, böyle oluruz, bu ağır koşullarda düşmanca bir imhası boş çıkarılmaya çalışılmayız. Daha önceki konuşmalarımızda sıkça belirtmiş gibi, şehitlerin anısına bundan dolayı da büyük değer biçmek gerektirir. Hazineler değerdendir. Ne kadar veyla değerler varsa ona ulaşabilmeyiz. termezsiniz, bütünüyle gençliğimize ve de en utak bir kişisel çıkar peşinde olan bir halkın hizmetine ve gerçekten PKK gibi şehitlere olur, onların beklenmiş fedasine katılacak bir büyüklük sergileyebilmeyiz. Bu anlamdır. Ben bu anlamı iyi değerdendirim ve ona da çok iyi gözükülürüm. Bu temelde şehitlerin anısının parçayı bir şekilde hepimize, bütün genç katanlarına karşı bir şekilde yaşatılmalarına öznen gösterdim. Eminim ki, sizler de buna ulaşabileceksiniz.

Büyükülüğü, olgunluğu, alçakgönüllülüğü yerinde ve zamanında yaşayabileceksiniz, bu size güç verecektir. Sizler de şehitlere layık olmayla Partiyeye ve halka güç vereceksiniz.

Ve bunda çok ısrarı davranırsanız onların yitiri katkabet doldurabilirsiniz. Hem de gençliğimizin coşkusunu, enerjisiyle onların anısını çok çok iyi götürebilirsiniz. Böyle olursa bu acılar belli daha da güçlendirir. Sizler böyle olursanız, PKK daha fazla kazanır. Mutlaka böyle yapmalıyız. Ve bunda kararlıyız.

Ben de su anda büyük şehidimizin anısına en uygun şekilde karşılık vermeye çalışıyorum. Ocaak gözlemlemelerini şehidimizin anısı olarak veriyoruz ve sonuçta Ö'nün özlemini, özümdeki atılma yanısı: lacağız. Bu sizlerin de özlemini, lacağız. Bu temelde daha da güçlenecek içeceğiz. Başka türlü, yanlış beklemeyiz. Kendinize bu gücü görününüz. Duygusuz, böyle yazılı olma biçiminde değil de, daha da büyümlerimize karşı bir dönemeç. Bir kilometre taşı haline getirmeyi; büyük yüreği, büyük Kürdistan yur-severliğini, PKK'nın büyük militanlığına ulaşmaya, beki de ayrılarca, halkı yıllarca yaşayabileceğini mesalefi bağlının artesinde sağlamaya yönelmeyi böyle yapacaksınız. Ve her zamankinden daha fazla hem büyüküm, hem tek vücut olmağlaçığı. Şehitler bizde gerçekten yaşam sürdürüyorlar. Biz onların yazımlarını bir parçasıyız ve onlara gereken değeri vereceğiz. Bu temelde büyük bir hassasiyet gerektirir. Ocaak gözlemlemelerinde kıyamet koparırısına hissettirmeye çalıştım.

***

toplularak kompo geliştirildi. **Hakim'in** katledilmesinde rol oynayan ama kendisini kurtulmuş hareketimiz içinde gizlemeye çalışsan M. Uzun, Bozazı Aslan vb birkaç unsur yeni bir oluşum adı altında (Tekoşin) harekete geçtiler. TC tarafından son derece bilinçli geliştirilen Tekoşin, hareketimizin önemli adimlar attığı bir dönemde ortaya çıkarıldı. Bunların herçes yüzleri zamanında doğru bir biçimde tahsil edildiği için, bunlara karşı yoğun bir ideolojik mücadelelerin yanında devrimci mücadele karşı konularak kompoz, tasfiye vb. guruh kısa sürede dağıldı. Böylelikle Parti içindeki küçük-burjuva anlayışların düşmanına dikte ortaya çıkarıldıkları bir kompoz daha boşa çıkarılmıştır. **Hakim'in** katledilmesi provokasyonundan sonra başka doğru yaklaşım gösterilmesi, düşman için çekmek istediği sümana girilmemesi ve ardından provokasyonun belandırılması bir rakıta dönem yaratılmıştır. Yeniden daha güçlü bir biçimde örgüt faaliyetlerine hız verildi. Yeni dönemde şehitlerin anılarına bağlılık temelinde yürütülen mücadele, düşmanın yeni yönelimlerine yol açtı. Hilvan da devletin harekete geçirdiği feodal devlet mücadelemizin seçkin kadrolarından **Hali ÇAVGUN**'un katledilmesi kadar işi vardırıldı. Bununla birlikte örgütlenmemiz yanında engel olmak amaçlanıyordu. Bu kompozun saldırısına karşı Hilvan Direnişine cevap verildi. Gösterilen direniş sonucunda devlet beslemeye feodal faşist devlet dağıldı.

Somurgöçer kendilerine yararlı bir saldırı gerçekleştirecek olsalardı, ve komplotlarına yenilene eklemeye çalışırlardı. Diğer yandan açlık günlerini de harekete geçirdiler. Solun provoke edilebilir konumunda v. değerlendirildi TC. hareketezmiş büyük bir gözlemler altında tutulmaya çalıştı. Ve buna göre önlemler geliştirilmeye çalışıldı. 781nin sonlarına doğru dönemin ihtiyacınan denk düşen örgütlenişin yaratılması doğrultusunda atılan yeni adımlar. Parti örgütlenmesi kararları karşısında düşman büyük bir panikle saldırıya geçti. Tanite yaptıkları katliamları sonu alıcılığı tekrarlama istedi. Maras katliamı ve temelinde ortaya konuldu. Ve Parti atılımımıza cevap niteliğinde taşıyoruz. Partimiz bu büyük cezalandırma verilebilecek en büyük ödünü verdi. Mücadeleli Parti silahının güçlüğüyle aynı sava karşı doğultusunda uke genelinde aktif politik mücadelede yoneldi. Belli alanlarda silahlı direniş temelinde yükselen mücadeleimiz düşmanla büyük korkular yaşalmaya başlamıştı.

Devreye yeni güçler konuldu. Özellikle 79-80'li yıllarda KUK-DKDK-OY gibi örgütleri devreye sokarak sonuca girmek istedi. Onlara devrimci yöledimizi, KUK örgütleri tarafından kalledildi. Yine bu eğilimi örgütler dergi ve yayınlarında karşıf yazılar yapıldı. TC'nin borazanlığı yazarlar. 80'nin sonlarına gelindiğimizde, TC'nin kendi içindeki değişimi, yani mevcut düzenin içine girdiği çökmezi atmak için, emperyalizm ve uşaqı Tur burjuvazisi, gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve Türkiye devrimci demokratik hareketine karşı faşizme yoneldi. 12 Eylül faşist darbesi, birinci görevi olarak, Kürdistan'daki devrimci mücadeleyi tasfiye etmeyi önüne koydu.

PKK azgın düşman saldırılarına karşı, yeni koşullara denk düşen mücadeleye hazırlık için, her çökime taktiğini gerçekleştirdi. Ede kalan güçlerini yurtdışına çekerek hareketi yoneldi. Yurtdışına çıkması zorunlu olanaklızlıklar yanında, özellikle ilkel-milyetçiliğin Partimiz üzerinde denetim kurma çabalarını yoğundu. Tüm zorluklara rağmen,

Parti II. Kongresinin aldığı tarihi kararları ülkeye yönelme hazırlıklarına girişildi. Bu olay karşısında başla ilkel-milyetçilik olmak üzere, birçok güç ve sosyal-sosyal örgütler bu kararın boşa çıkarmak için, kompo geliştirilmeye çalışıldı. Yıldoşlarımızın katli dahil, birçok karşı faaliyet geliştirildi. Burjuva, küçük-burjuva kompozluğu dışta bu tür faaliyetleri gösterirken, özellikle II. Kongre döneminde Parti içinde uzun süre kendisini gizlemiş sınıfsız kişilerin kompozlu faaliyetleri kendisini dayattı. Partinin alınış olduğu ülkeye dönüş kararını boşa çıkarıp Partiyi tasfiye etme girişimlerini Semir, Süleyman vb unsurlar hayataya geçirmeye istedi. Kimisi bunu aşkıtan yaymaya çalışırken, kimisi de çeşitli kilitler altında saklanarak, örgüt ya-

Kongreye girdi. III. Kongre'nin en önemli sonuçlarından biri, Parti içindeki ortayolcu anlayışların tasfiyesi nin sağlanmasıdır. Böylelikle yeni atılımı daha bir güçlü gerçekleştirmeye orlam hazırlandı.

III. Kongre, proletaryazvi safardan kaynaklanan her türlü eğilimlere karşı, Parti çizgisinin zafetini bir kez daha ortaya çıkardı. Yine yanlışlıklara, kişilik yetmezliklere karşı Parti'nin yaratıcı ve geliştirici gücünü gösteren, devrimce zafet geliştirilip bir gelişme oldu. III. Kongre sonuçları doğrultusunda ülke pratiğine yoneldi. Ve yine diğer sahalarda da görülen yetmezliklerin ağırlık çizgilerinin hakim kıldırılması görev bilindi.

III. Kongre kararlarından birinin de yeni mücadele döneminde "Halk Ordusunun inşası" olmasına rağmen,

Hamza yoldaşın cenaze töreninden...

bu taktik hayata geçirilmedi. Kongre süresince kendi proleterliği kişiliğini geliştirmeye başaran Kör Cemal Adı, unsur, görev alanına girdi. Kendi sonuc ve kararlarını değil, kendi raporlarını yayıya aktararak, kompozun adım adım hayata geçirmeye çalıştı. Feodal-çeteci anlayışı Partide hakim kıldı ve böylelikle planladığı sonuca ulaşmaya çalıştı. Parti çizgisi zararını, kendi dayatılan Kör Cemal, tam bir çete faaliyeti olarak iletirdi.

Etrafında aldığı bazı köylü kesimleri de etkisinde yürütmeye çalıştı. Kör Cemal olayı bir anlayış pratiğiydi. Bir akımdı. Bu akımın geliştirilmeye çalışıldığı diğer bir şey ise, "Aydın devrimciliği bittisi sıra köylüleri" cumlesinde kendisi ele veren bir feodal anlayış. Bu anlayışın mantığına hareket ederek yapı uzarında tahripkar, dağıtıcı, tasfiyeci yönelimler içine girildi. Kendisiyle birlikte hareket etmek isteyenlere karşı cinayetlere varan birçok düşmanca faaliyet yürütüldü. "Her şey bende bitir" katfasiya kenosisine sevdamışlığı doruğuna ulaşayan bu unsur, Partiyi denetimine geçirmeye çalışarak, "feodal beyliğin" ilan etmeye istiyordu. Bir yığın tahrip yaratmasına rağmen, hesaplattı. Küçük Parti Önderliğinin muhalefesiyle pratik mahkum eden Kör Cemal, emeline ulaşmadın tarafı sağlandı.

Mücadele güçlenip boyatıldığı oranda düşmanca girişimler de değişik alanlarda basyösterildi. Yazımızın girişinde de belirtmiş gibi, düşmanca karşı mücadele yükseldiğinde, proleterliği anlayışın temsilini yürütenlere mücadele daha da önem kazanıyor ve bir zorunluluk olarak kendisini dayatıyor. Gerek dünya komünist partilerinin tarihinde ve gerekse Partimizin tarihinde bunun ne önemde olduğu artık açık bir hal almıştır. Yine her devrimde doğru "yol arkadaşlığı" bir noktaya

getilmeden önce, kaçışlardan tutulmı, düşmanca uzlaşmalara kadar kendisi gösteren durumlarını ortaya çıkıldığı bilinen bir gerçekdir. Parti mücadelemiz içinde de bu duruma sıkça rastlanılmış, rastlanılmaktadır.

"İşte bu 'yol arkadaşlığının' bir, Avrupa sosyal-demokrasinin ve TC'nin yeşil işi yaktması, kişi şahsında bir kompo harekete girişti. ABD emperyalistlerinin ağzıyla ortaya çıkan bu unsur ve birkaç yarcakçı, Parti Önderliğinin şahsında Partiyi tasfiye etmeye amaçlıyordu. "Apo'suz PKK", "Demokratik PKK" gibi sloganlarla bu niyetlerini açığa ortaya koyan bu emperyalizm uşaqı, tamamen dış gücün dırtnesiyle hareket ediyordu. Yeni Parti içindeki birkaç feodal aristokrat, küçük-burjuva yarcakçıyı da yana alarak tahripkar yapıldı. Bulundugu alanda emperyalist istihbarat ve polis örgütleri eşliğinde örgüte yönelen komplotların faaliyetleri, Parti Önderliğinin muhalefesi ve Parti tabanımızın güçlü karşı çıkışıyla kısa sürede mahkum olarak kompo bertaraf edildi.

Avrupa'da basyösteren avukat provokasyonu, 88 de Partiyi boşa çıkarmaya çalışarak, tasfiye etmeye hedefliyordu. Ama Önderliğinin etrafında kenetlenen dürüst Parti kadro ve savcasları bir plan boşa çıkardığı gibi, 89 yılına çok güçlü gelişmeler sağlandığı bir yıla dönüşürmeye başladılar.

89 yılını herçes askeri çizginin hayata geçirilmesine (istenilen ulaşılarmışsa da), gerekse de diğer siyasal faaliyetlerde güçlü atılmaları sağladığı bir zafet yılı olarak değerlendirilecek, abartmış olmayız. 89 zafet yılı mücadelemizin yoğunlukta olduğu alanlarda devlet otoritesi yerine Parti otoritesinin hakimiyetini beraberinde getirdi. Yine dost düşman tüm güçlerin dikkanlı mücadelesine üzerine çekerek yeni tavır ve politikalar geliştirmelerini sağladı. Özellikle Türkiye halkına seslenişleriyle PKK çizgisinin mesruoluğuna kitlelerde benimsenmesi sonucu, sosyal-sosyalizmdeki yokedici darbeler vurdu gibi, düşmanın propogandalarını boşa çıkardı. Durum bu nedenle, düşman yeni önlemler aldı. Siyasal zafetli söylemler ve bitirmek amacıyla, üst düzeyde aldığı "imha kararları"yla birlikte yığın propogandaları da girişti. Aldığı tüm bu önlemlerin yanında daha yaşamı bir umut da Partinin içindeki sınıfsız anlayış sahiplerinin gıdıklediği ve gıdıklediği pratik Parti taktiklerini boşa çıkarmak için kolaylaştırması oldu. Bu çabızıldığı objektif olarak düşmanca hizmetli açık olan bir durumdur.

İşte böyle güçlü bir yılın ardından Parti Önderliği tarafından yapılan, 90'li yıllardaki olası gelişmeler ve görevlerimiz üzerinde çözümlemelerle, önümüzdeki mücadelelerin perspektifleri net olarak ortaya konuldu. Gelecek dönemde atılacak adımların başmızlık yolundaki önemi kendisini gösterince, ki, bu yıllar hem Parti mücadelemizin açısından hem de düşman tarafından çok önemsenen yıllardır. Parti içindeki feodal, küçük-burjuva eğilimlere panik düştü. Sınıfsız karar gerçek yüzünü gizlemeye başlar ve daha Parti platformunda sahte yüzle kendisini gösteren, ülke pratiğinde tasfiyeciliği, bozgunculuğu ve dağıtıcılığı dayatanları bir şahsında maskeleri düştü. Gizledikleri tasfiyeci-kompoz anlayış, 90'li yıllara hazırlığın sürdüğüdürüğü alanda, hazırlıkları ve atılım yığın faaliyetlerini boşa çıkarmak amacıyla girişilen bir cinayete net olarak ortaya çıktı. İşlenen pratik suçun gerisinde ortaya çıkan, Parti içinde pratik kompoz anlayışın kendisiydi. Evet, anlayış Metin adı, unsurun şahsında kendisini göstermiş ve **HASAN BINDAL**

(Hamza) yoldaşın katledilmesiniyle ortaya çıkmıştır.

Kimdi Metin? Bu, cinayete ne yapmak istiyordu? Bu olayla ilgili değerlendirmeye ayrı yazı konusudur ama, öze ortaya koyarsak Metin şahıs değil, Partimize dayatılan feodal-çete, küçük-burjuva kompozlu tasfiyeciliğin ismiydi. Metin'in şahsında kendini gösteren, düşmanca bir politikanın Partimize dayatılmasıydı. Bu politika, Partimizin tarihini geliştirmesi önünde engel olmak, onu tasfiye etmek isteyen bir politikayı ve buğünü kuzun savaş koşullarında düşman sınıfı adına Partide kendisini gösteriyordu. Mücadele içinde, adına vaka çıkan halka karşı işlediği cinice cinayetleri halk yığınlarını Partiyeye kenetlenmesini engellemiştir. Yine, Partinin kalbi durumundaki sahada gösterdiği faaliyetleri, kadro ve kadro adayları arasındaki tahribatlarla, Partimize özgü devrimci yaşamı boşa çıkarmak istemiştir. Alanda yapı içinde geliştirildiği ağa polis zihniyetinin ürünü olan uygulamalarla düşmanın ilen büyüğünü oymuştur. Gözü dönmüş bu çete, en son **Hasan BINDAL** yoldaş katlederek gerçek yüzünü ortaya koymuştur. Evet, TC'nin yıllardır büyük umutlar taşıdığı kontra saldırıma amacını, bu Parti ve halk düğmanı çete gerçekleştirmiştir.

Hamza yoldaşın şehitler kervanına katılının önemli tarihsel bir döneme denk gelmesi, bu şahadeti daha bir anlamlılaştırmıştır. Şehitlerimiz anılarına bağlı kalınarak buğünlere gelişin lanhsel anlamıyla 90'li yıllara yine yığın bir yoldaşımızın şahadetiyle yol göstermesi bizi güçlendirir. **Hamza yoldaşın** şahadetiyle ilgili Parti Önderliğinin yazısında bir pasaja aşağıya alıyoruz:

"Hamza, Şehit Hakı, Hali Çavgun, Mazlum, Kemal, Hayri, Yine Ağıt ve yüzercesi. Her birisi bir piranata değermeye olan bu şehitlerin bu, son halkasının da 90'nin 25 Onak'ın olması, tarihini bir çözülmeye, içine çöküşüne, büyük bir pratik hizmetin de sahibi olması, Partimizin tarihinde Ö'nun da bir kilometre taşı olarak gerçekliği ortaya koyuyor. Beş yıldır bu sahada candan ve sadakata çalıştı. Her arkadaş suya veya düzdeye hizmetli oldu. Belki görünmez ama, hepimize su veya bu şekilde hizmetli olmuştur. Acısından bahsetmeyeceğiz. Ve olayın kendisinin de bahsetmeyeceğiz. Bu dönemde ve ruhta bize şüpheyi denilinceye ve hatta biraz daha yenilenmeye götürebilecektir. Önu, bir Partinin anlamlı şehitlerinin birisi olarak görüp, Ha reketimizin temel taşlarından birisi haline getireceğiz. Zaten yazılmıştır. En uluak bir aca da duyuyor; şehit oluken, ağlanmadı bir durumda çok soğukkanlı. Bu ne demektir; ölüm Ö'nun için ölmek Ö'memiş gibi davranıyor yaşıyor. Ö'nun somut bir biçimde daha layık olmuştur. Ö'nun büyüklüğünü yaşayabilelimiz..."

Evet, Parti Önderliğinin belirttiği gibi, **Hamza yoldaşın**, 90'li yılların atılımının bir kilometre taşıydı. Bu yıllar tüm şehitlerin anılarına bağlılığını, onların mücadelesine yaşamının yıllarında sürdürülme yolunda ilerleyecekti. Sömürgecilerin, uşaklarının ve onların anlayışlarının çöküşü biçimlerde gösterme çabasında olanlar, 90'li yılların zafere gidene yolu önünde engel yarattıma çabaları da, diğerlerinde olduğu gibi, boşa çıkartacaktır. Bir kez daha belirtelim ki, Parti tarihini temel olan şehitlerimizimizin anlamların emredici pratik doğrultusuna, yeni dönemde büyük bir coşkuyla savasacağız. 90'lu yıllarda düşmanca güç darbeler vuracağı müddet şehitlerimizimizin huzurunda dile getiriyoruz.

Mahsum Korkmaz Akademisi
Yöntemli

ve içten içe hasretini çektiği vatan topraklarına dönmeyen ve o uğurda savcamların talebini Partiyelerle.

Cemil yoldaş, üzerinde yaşarken tanıdığı vatani ve halk gerekliğini yakından tanıma ve ona kavuşma özlemine dolup taşar. Akademisi ortanında bu duyularına gelir. Ülke pratiğine hazırlanan onlarca yoldaşının içinde yer alır. Özü ve sorumluluk duygusuna hareket eden **Cemil** yoldaş, öğün lutum ve davranışlarıyla arkadaşları arasında sevilen ve sayılan bir konumda olur. Birçok özelliğiyle gelecek vadeden eğitime de bu temelde yetişir. Tüm arkadaşları gibi O da, Halk İktidarında Doğru Eğitim Devresinde önemli sonuçlar çıkarır. Mahsum Korkmaz Akademisi içinde mezunluğunu alır. Ülke pratiğine yönelmenin beklentisi içinde olur. Çok geçmeden yoğun hazırlıklar sonucu hazırlanan bir grup arkadaşın içinde yerini alarak ülke pratiğine yönelir. 29.11.1989 günü sınır hattında çıkan çalısmada şahadete ulaşır. Bir raporunda belirttiği gibi: *"Sınıfımı, kişiliğimi, düşmanımı ve ülkem Parti içinde tanıdım. Bundan sonra kanımın son damlasına kadar yitmiş olduğum Kürdistan ve Partim için savaşacağım"* sözüne bağlı kalır.

Zınar Ahmet HACİ (Rehî)

1968 yılında zengin bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. Bu zengin aile ortamı içinde büyük lükümlü köyde bitirilen sonra, orta öğrenimi için şehre gider. Daha sonra üniversite imhitalarının kazananı. Yüksek öğrenimini tamamlayamaz. Üç yıl okuyabilir. Üniversite geçişi için bilimsel dünyaya girişüne sahip olur. Bu süreçte Küzey-Bat Kürdistan'da PKK öncülüğünde gelişen mücadeleyi yakından takip eder. Bu konuda geleceği arasında yürütülen yoğun tartışmalara katılır. Her şeyden önce ancak Kürdistanı bir genç olarak taşıması gereken sorumluluk anlayışının bilincine ulaşır. Bu noktadan sonra düşüncesini daha çok Kürdistan bağimsizlik mücadelesine üzerine yoğunlaştırır. Çok geçmeden Partiyeye işlişye geçer.

1986 yılında doğrudan içinde ve kitle faaliyetlerinde bulunur. Okulların kurumuna ve Kavramla yeteneğini sahip olduğu için çok da gelişmiş eğitim ortamına sahip olmuştur. Bilinci ve gücü onun arada yararı olmasına sağlar. Ailesi tarafından bu faaliyetlerden alınmaması istenir. Ancak **Zınar** yoldaş bastırılan heri bilinciyle olarak verdiği kararın geri dönmeye, Ülke ve halk çıkarlarını her şeyin üstünde tutarak Partinin bağimsizlik özgeçmişini savunur. Ailesinin sunduğu maddi imkanlara dayanarak bireysel yaşamını kurtarmanın becnelligine gözstermez. O da tüm Kürdistanlı gençlik gibi kurtuluşu bağimsizlik savaşında görür. Zengin bir aile çocuğu olduğunu her zaman çemeden gizlemeye çalışmış. Kendisi bilincinde olsa da, birçok kişilerin "zengin aile çocuklarından devrimci karar"ı düşüncesine kapılmamasını ister. Çünkü Kürdistan'da bireysel çıkarların ve dar aile çıkarlarının nasi her şeyin önüne konulduğuna çok yakındır. Eğitim, ailesinin kendisine dayattığı yaşamı kabul eder. Ailesi onu kazınmaya ve davasından koparmaya çalışır. O da doğrudan ailesine dayatarak kazanmak ister. Sürec içinde bunu başarır. Ailesinin kazınmaya ve böylece onun da maddi imkanlarının devrimine sorun. Ailesini de devrimine hizmetine sokan direngen bir yoldaş. Her şey vatan için şahsına bağlılığını pratik yere getirmeye fadecı eder. Doğru olarak diretilir ve mutlaka gereklerini yerine getirir.

Birçok özelliğiyle gelecek vadeden **Zınar** yoldaş cesaret ve fedakarlığın bir örneğidir. Devrimci yaşamı boyunca Partiyeye ve halka hizmet etmekten geri durmayan **Zınar**

nar yoldaş, düşmanla karşı karşıya geldiği noktada da yoldaşlarıyla omuz omuza savaşarak vatan topraklarına kucaklaşır. Her şeyden daha kutsal olan vatan uğruna kanını döker ve son görevini de böyle yerine getirir. Yaşamıyla, mücadelesiyle, şahadetiyle birçok gerekçeli diye getirilen **Zınar** yoldaş da sınırlı hak şehitlerimizle anılacak ve halk itidarı kurularak yaşatılacaktır.

Ahmet HAMZA (Ali Hasan)

Ahmet yoldaş 1963 yılında orta halli bir köyde ailenin çocuğu olarak dünyaya gelir. İlkokuldan mezun olana kadar yaşamı köyde geçer. Orta öğrenimi için şehre gider. Okul okumak Onu tamim etmez. Kafasını meşgul eden düşüncelere takılır.

Ahmet Hamza - Muhiddin Rauf - Zınar Ahmet

Okur-araştırır ama tam cevap bulamaz. Kürdistanın sömürge ve parçalanmış bir ülke olarak dünya halkları arasında silinip gitmesini alsı kabul etmez. İşte Onu sürekli meşgul eden düşünceler bunlardır. Düşüncesinin, ulke ve halk gerekçelerini öğrenmenin yalnız başına yetmediğini anlar. KP'nin denleştirdiği. Alanca 1. Arap'ın bağli veya onun uzantısı durumunda olan gruplar içinde yer alır. Fakat onların Kürdistan sorununa yaklaşımında sahteleklilik yakından görür. Kendisinde mevcut olan yaklaşımla ve yurtsenverlik duygularını Onu bu düşüncelere bilişletir.

Her çelişikli ve çatışmalı olur. Ancak örgüt adı altında çalışan bu grupla uzun süre kalır. Sorunları çok araştırması ve sürekli inceleme, Onu asili içinde yer almaması gereken Partiyeye katılmasını sağlar. İlk etapta Partinin aktif bir sempatizanı olarak kendi köyünde ve çevre köylerde propagandaya faaliyetlerine katılır. Daha çok, teslimiyetçi konuşma burjuva örgütlerini Kürdistan sorununa yaklaşımına nokta sahteleklilikle çıkararak, teşhir eder. Bu yonlu faaliyetleriyle kitlelere bağimsizlik özgeçmişini tanıtmaya çalışır. Ki bunu bilinci ve gücü oranında yapararak başlanır. Belli bir süre Akademisi ortamında kalır. Akademide ediliği eğitim kendisi daha da geliştirir ve düşüncelerinin pekişirir. Artık kitle faaliyetlerinde çalışmak istemediğini belirtir, sıcak savaş alanlarına gitmek ve silahlı mücadele içinde yer almak talebinde bulunur.

1989 Kasım ayında bir grup yoldaşıyla birlikte sınır hattında çıkan çalısmada şehit düşer. Kürdistanın parçalanmışlığını kabul etmeyen Ali Hasan yoldaş, düşmanın çizdiği sınırları tanımaz. Özgür vatan topraklarını yaratma mücadelesinde yer almak, halk itidarını yaratmak için yola çıkışın büyüklüğüne ulaşır.

Muhiddin Salt RAUF (Cahit)

Egemen güçler tarafından parçalanmış ulke ve halk gerekçelerini olumsuz etkilerini uzun yıllar yaşayan Kürdistan halkı, birleşmiş bağimsiz Kürdistanın kurtulacağı bir daha düşünemeye hale gelir. Her parçası egemen güç tarafından egemenlik altına alınır ve Kürt halkı bu noktadan

sonra bitirilmeye çalışılır. Uzun yıllar yaşanan durum da bu olur. Farklı dil ve kültürler altında entilimye çalışılır. Bu, hiçbir kaide-kural tanınmadan uygulanır. Zorla entilimye ve yokedilmeye çalışılan bir halk gerekçeli ortaya çıkarılmak istenir. Fakat Kürdistanın bir her parçalanmış gızi bir sır olarak saklıcan direniş tohumları bir toprakta çok zor yetişen tohum suya, güneşçe kavuşulmuş tohum meyvemsi verir. Bugün Kürdistanın her parçasında sağlı tutulan direniş tohumları bu vermaye başlamıştır. Bağimsizlik özgeçmişini bir araya gelen Kürdistan halk kitleleri, kendi kimliğine sahip çark hale gel-

miştir. PKK'nin öncülüğünde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bağimsizliği hedefleriyle gelişme kaydetmeye başladığı yıllardan bu yana, etkisini Kürdistanın diğer parçalarına da taşımıştır. Burada geniş kitlelerin desteğini alarak ve direnişçi öğeleri bağimsizlik için savasını içine çekmiştir. Direnişçi bir öze ve salımlasına karşı sorumlu hissetmiştir. Kürdistanın bağimsizlik savasçıları arasında Muhiddin yoldaş, 1960 yılında Kürdistanın küçük bir kasabasında doğuyar. Ailenin tek erkek çocuğu olması nedeniyle, ailesi tarafından üzerinde çok durulur ve her konumak istenir. Ailenin bu yaklaşımı Onu hiç etkilemez. Bağimsiz ve korunmaya muhtaç bir kişiliği gelişen bir kişilikle doğurur. İlk ve orta öğrenimini yaşadığı kasabada tamamlar. Üç yıl aynı yerde öğretmenlik yapar. Bu yıllarda bir aydın olarak bilimsel dünyaya bakış açısıyla meraklı kişiler olur. Kürdistan sorununa yakından ilgilenir. Sahte Kürt argüleriyle hiçbir biçimde ilğiki kurmaz, yanasmaz bile. Okumak ve her şey öğrenmek ister. Bu arada Üniversite imhitalarına girmek kazanır. Hukuk Fakültesine kaydını yaptırır. Üç yıl devam eder, ancak tamamlamaz. Çünkü Onun için aktif hedeflenen daha büyük amaçlar vardır.

1982 yılında Partiyeye işlişki kurar. İlk ilğiki çevresi olarak tüm imkânlarını Partiyeye açar. 1983 yılında kitle faaliyetlerinde içinde aktif görev üstlenir. Partinin ideolojisinin, politikasının, direnişçi hattının zafer getireceğini halka genişçe anlatır ve yoğun bir propagandaya faaliyetleri geçirir. Gittiği her yerde ve konuştığı her insanda büyük bir etki bırakır. Kısa süre içinde halk tarafından sevilen, sayılan bir kişilik olarak kabul görür. El attığı her işi mutlaka başarır. Önderlik vasıflarına sahip özgeçmişini sorunları çözebilene yetenek ve güç-

leydi. Güçlü bir üstüba sahibi. Parti politikasına hakimdir, halkı kazanmasını bilir. Bu ve benzeri birçok güçlü özelliğiyle gelecek vadeden bir halk önderiydi.

Uzun yıllar kitle faaliyetlerinin yürütünü Muhiddin yoldaş, belli aralıklarla Mahsum Korkmaz Akademisinde eğitim devreleri içinde yer alır. Sürekli bir faaliyetlilik içinde olur. Tüm gücünü ve çabasını harcar. Yoğun bir pratik faaliyetlilik içinde olmasına rağmen, O bu faaliyetliliği kuçumsamemekte birlikte sıcak savaş alanlarında olmak ister. Bu ve talebini Partiyeye sunduğu her raporunda dile getirir. Her yoldaş gibi O da özğür Kürdistan dağlarında başlayarak, özgeçmişini ülkenin her tarafına yaymanın bilincine böyle bir dayatıcılık içinde olur.

29.11.1989 günü Muhiddin yoldaş da ülke toprakları üzerinde yer ve engin özgeçmiş koken dağların dumanları başına bakarlar İlerler. Özgürlük yürüyüşçüleri olan sınır hattı şehitlerimiz, görevlerinin bilinci içinde dir. Düşman bunu farkedererek engellemeye çalışır. Ancak özgeçmiş yürütüsünü engellemeye başlar. Karşısında bir halkın gücünü temsil eden önder kadro ve savasçıların önder. Muharebe saatlerce sürer. Düşman bir kez daha özgeçmiş savasçıları karşısına yenilgiye uğrar.

Sınır hattı şehitlerimizden Muhiddin yoldaş, sade bir halk önderi olarak bilimsel ve vatan topraklarını savunulmasındaki kararlılığı esas alınarak bağimsiz, özğür Kürdistan yaratılacaktır.

Musa YILDIZ (Serhat)

Sınır hattı şehitlerimizden Musa YILDIZ (Serhat) yoldaş, bir grup yoldaşıyla birlikte önemli görevler başarmak ve hedeflere ulaşmak amacıyla ülke pratiğine yönelen kişiliği düştü. Halk itidarında doğru ilerlerken halk çıkışın anlam ve önemi büyütür. Her dönem kendisine özgü zorlukların aşmanın becneli olarak ödenen kayıplarımızın acısı denli olsa da, bu görev ve sorumluluklarına sahip çıkmak kaçınılmaz sorumluluktur. Sınır hattı şehitlerimizden oyadırdı, rolü olmuştur. Yeni dönem görevlerini laykıyla yerine getirmenin dayatıcılığı içinde olmuş ve bunun yoğunlaşmasını sağlamıştır.

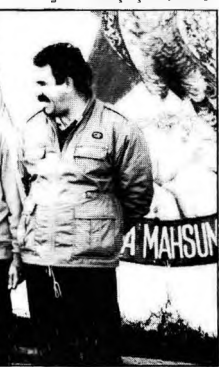

Dağların doruklarına ulaşmanın derin özlem ve coşkusuyla yola çıkan Musa yoldaş, 1971 yılında Dersim'in Çemişgezek ilçesine bağlı Anı köyü Tüt mezarında dünyaya gelir. Köyünde ikkulu biridir. Daha küçük yaşlarda aile sorumluluklarını üstlenir. Çünkü büyük bacası ekonomik nedenlerden dolayı Avrupa'da işçi olarak çalıştığı için böyle bir sorumluluk Musa yoldaşa düşer. Güç koşullarında aile sorumluluklarını üstlenene küçük yaşlarda zor bir görev olsa da Musa yoldaş bunu üstlenir. Bu sorumluluk duygusuna yetişir ve gelişir. Böylece küçük yaş-

larda başlayan sorumluluk duygusu, Onu daha büyük sorumluluk ve görevlere hazırlar. Şahsında topladığı birçok güçlü özellik, bu yaşam koşullar içinde şekillenir. Ulaşım kurulluğu mücadelelerinde yakın etkisi altında olan bir alanda olması, kendisinde erkeken Kürdistanın bağimsizliği için savaşmak gerektiğini bilincine geliştirir. 80'lerde sömürgeç ordu güçlerinin çok baskınlarna ve işkence sahnelerine tanık olur. Bu kendisindeki düşünceleri daha da derinleştirir.

Bu düşünce ve duygular içindeyen 1985'te babası tarafından işçi olarak Avrupa'ya çıkarılır. Avrupa'da iş bulmak ve çalısmak sanıldığı kadar kolay gerçekleşmez. Musa arkadaşça yakınlar iş imkanı sunar. Ancak Musa yoldaş, kişiliği yoğunlaştırır ve doğa yaşam ve işkilerde kişiyi alıp uzaklara götürün bu iş imkanını kabul etmez. Çünkü O, sade ve özü kişiliği böyle bir işyerinde çalışmayı bir hakaret olarak görür ve hızla bundan uzaklaşır. Emperyalist ülkelerde Kürdistan gelişine iş imkanı diye sunulan bataklığın neye hizmet ettiğini ve bunun çok sonuçlarını gördüğünü noktada, insanlığı hizmet etmenin ne kadar büyük bir onur ve şeref olacağını derinden düşünür. Köyündeki sade yaşamı özler, dağlarda savasınan gerillanın çarğısını duyar. Nefret ettiği ve kabul etmediği Avrupa yaşamına karşı tepkisi giderek artar. Bu va ödenen 1988'de Partiyeye işlişye geçer. Kürdistan'da bir gerilla olarak savasçının kararını verir. Belli bir süre Avrupa faaliyetleri içinde görevlendirilir. Faaliyetlere aktif olarak katılır. Ancak O, her zaman ülkeye dönmeyen talebi ve dayatıcılığı içinde olur.

1989 başlarında talebi kabul edilir. Ülkeye güçlü gerillanın ilk hazırlıklarının yapıldığı Mahsum Korkmaz Akademisinde gönderilir. Yoldaşlarıyla erkeken kaynaşabilen ve onlarla her şey paylaşan caşınayakın özellikleriyle Akademi yaşamına erkeken uyum sağlar. Caşınayakın ve kişiliğiyle yoldaşlarıyla bütünüyleştği gibi, yaşam ve işkilerde ortaya çıkan hata ve yetmezliklere karşı da eleştirel olur. Sürekli örgütleniş ve işkilerinde hakim kılmak için en ufak bir hatay kabul etmek ve bunun giderilmesi için çaba sarf eder.

Yaşam ve işkilerinde örnek olmaya çalışır. Eğitim sürecinde doğru bir yaklaşım gösterir. Sürekli okuyarak Partinin ideolojik-politik ve savas hattının kavramaya ve bunlar üzerinde yoğunlaşmaya çalışır. Düşmanca karşı duyduğudu güc ve ofkesini kasmak için, askeri derslere çok önem gösterir, ve her şeyi inceleme kadar öğrenmenin çabasıyla derslere yaklaşıp. Ciddi ve olgun tavırlarıyla, yaşam ve işkilerde özü yoldaşlarıyla örnek bir arkadaş olarak Musa yoldaş, Akademi ortamında dağlarda savasçmaya hazır bir gerilla haline gelir. Mahsum Korkmaz

Akademisi'nde aldığı mezuniyet belgesiyle başarılı bir öğrenci olduğunu kanıtlar. Her yoldaş gibi O da Partinin kendisini ilköğretilerini gönderdiği günün sabırsızlığı ve bekleyişinde oturur. Bu gün koşullarında ilköğretilerini zorluklarını aşabilecek güç ve atlanıklığı olan Musa yoldaş, yüksekliği kararının açıkladığı günü çoşukluğu karşılık ve sevinci dorukta yaşar.

Akademi ortamında bir grup arkadaşlarıyla ayrılmış, dışına karşı ve öfkeli bir an önce konuşman kararlılığıyla yürür. 29.11.1989 günü sınır hattında, çok erken ve tahsisli bir karşılama da olsa, dışmanlar karşı karşıya gelir. Çok sevdiği ve uğruna kanını döktüğü vatan topraklarına ayak basar ve mevzilenir. Bu kutsal mevzide son kurşununa kadar dışmanla çatışarak şehadete ulaşır.

çak ve halk kitlelerine doğru yürüyüşümüzde kılavuzluk yapacaklardır.

Zeki DAĞLIKAN (Firaz)

Yurtsever bir aile çevresinde yetişen Zeki DAĞLIKAN (Firaz) yoldaş 1969 yılında Siverek'te doğdu. Ailesinin daha küçük yaşlardayken Çukurova'ya göç etmesi Zeki yoldaş üzerinde etkili olsa da, yurtseverliğin canlı tutulduğu bir aile ortamında büyümesi O'nu güçlü özelliklere ulaştırır. Küçüklüğünden beri canlı, atak ve girişken özellikleriyle aile ortamında sever. Metropole olmanın karşısına, Siverek'teki gelişmeler, Partimiz tarafından yerel işbirlikçi-federal eşkiya faaliyetlerine kurulan darbeler, tüm aile fertlerini etkilediği gibi, Zeki yoldaş da küçük yaşlarda duyularını kılar. Bulunduğu ortamda Kürdistanlı çevrelerin hormanmasına, Kürt-Türk ilişkisi biçiminde kendini gösteren çatışma ve kavgalara tanık olur. Gerçekliğini bu ortamda kavrar. Yine ailesinin Siverek olaylarının yakından takip etmesi ve Partiyi sempati duyması, Zeki yoldaş da doğal bir PKK'li olarak gelişir. Okula gitme imkanı olmaz. Çünkü kimliği yoktur. Orta halli bir aile ortamında yaşamasına karşın, erdenen çeşitli işlerde çalışmaya başlar. Çok zaman değişik metropol şehirlerine giderek oradaki tarım işçiliğinde, inşaatlarda çalışır. En son çalıştığı bir inşaat firmasında greve katılma gereksizliği istenir. Sömürgeci-faşist Türk devletinin işçi ve insan hak ve özgürlüklerine yönelik politika ve uygulamalarına karşı tepkisi gün geçtikçe artar. Gelecek vaat etmeyen bir yaşamın karşısına O'nu sürekli rahatsız eder ve arayış içine sürükleyen bir etken olur.

Bu arayışın en doğrudan cevabı veren Kürdistan ulusal kurultuş mücahedesinin gelişim seyri olur. Hiçbir zaman içinde sıkı tutamadığı yurtseverlik duyguları bu döneme daha da kabarı. Ardarda gerçekleştirilen silahlı direniş eylemleri ve Türk sömürgeci ordusunun Kürdistan'da üstüste yediği darbeler O'nu enderinden etkiler. Yıllardır metropol şehirlerinde, ülkesinden uzak yaşamın acı sonuçlarını kendi içinde tartışır. Dağlarda yaşayan gerillanın çağrılarını dinler. Bu gerillanın bir Kürt geneli olarak görevinin başında olması gerektiğini kararına varır. Bu karar ve girişkenliği O'nu erdenen Partiyeli ilgililirmeye götürür. Kısaca süre içinde Akademi ortamına ulaşır.

Akademi'de çok yönlü yürütülen eğitim faaliyetlerine katılır. Daha çok kendisini askerî konularla yetkinleştirmenin ve bir an önce sıcak savaşımın içinde yer almanın cabası içinde olur. Atak ve hareketli yapısıyla askerî bir kişilikte olduğunu ispatlar. Yaşam ve ilişkilerinde sade, arkadaşlarıyla kaynaşabilen, uyum sağlayan özellikleriyle tanınır. Akademi ortamında, vatana dönüşün ilk adımı ve sıcak vüya olarak görülür. Kendisini böyle karşılamlarını ister. Yanlış yaklaşım ve tutumları kabul etmez. Doğru olanda dırılır. Eğitim devresinin sonunda her yoldaş gibi O da Partinin kendisini ilköğretilerini gönderdiği okul bekler. Bir grup arkadaşla ilköğretilerini gönderdiği kararlaştırılır. O'nun Zeki yoldaş bir gerilla olarak Kürdistan dağlarında savaşma kararının sevincini daha enderinden duyar. Hayat ettiği yaşama ve özlediği vatana orne onda daha başka duygular yaratır. Daha ilk adımıyla ilköğretilerini alır. 12 yoldaşıyla bir grup yaparak istersen okula katılmaya şedit düşer.

Vatan topraklarında kararını ödeyerek, ona layık birer evlat olduklarını kanıtlayan sınır hattı üzerindeki şehitlikler arasında yer alan Zeki yoldaş kaynağa dönüşü gerçekleştirilen bir yoldaş olarak anılacaktır.

Gabar direnişinde genç savaşçımız Hesinger'i Şehit verdik

Tarihsel geçmişinde de önemli bir konumu olan Sliopi-Cudre alanları yurtseverlikleri ile mücahedeler aktif destek ve katılmalarıyla önemli bir yer teşkil etmektedirler. Geçmişte ilkel milliyetçiliğin, reformist örgütlerin tahribatlarını yaşamlarına rağmen, daha çok 82'lerde ilköğretilerini PKK'nın 15 Ağustos tarihsel atılımıyla birlikte yeni bir yaşam ile tanışan yöre halkımızın ilk olarak TC devletine girilen savaşta şekillenmiş, ondan etkilenen ve ARGK safında yüzlerce savaşçı veren bir konumu vardır. Yüzerle varan şehitlere yöre halkımız bu savaşta bütünleşmiş durumdadır.

İşte, 89 yılında gelişen mücahede den etkilenerek ARGK safına gönüllü olarak katılan genç ve değerli savaşçılarımızdan bir de Hesinger yoldaşı. 89 yaz ortalarında savaşta katılan Hesinger yoldaş, Balı aşiretinin Barkevir köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açtı. Yaşam zorlukları, devletin ve feodal ağaların baskısı ile birleşince Sliopiye yerleşmek zorunda kaldılar. Zorlu yaşam koşullarına sa-

hip olan ailesinin geçimine, Sliopi merkezinde demirliç içinde çalışarak katkı sunar. Bu ortamdan çıkış yolunu devrimde gerekerek ARGK'nın safına katılır. Cudi'de ARGK birlikleri içerisinde yer alarak faaliyetlere başlar. Son olarak Gabar birliği içinde görev üstlenir. Bu süreçte yaşanan eylemsel faaliyetlerde ve çatışmalarda aktif bir savaşçı olduğunu ispat eder. Kısaca süren savaş pratiği sonrasında Gabar'ın Besüke köyünde dışmanın özel tim ve çetelerinin pususuna düşer. Yaralı olarak ele geçen Hesinger yoldaş, hakareta bir tavır sergilemesi üzerine telas içinde deşhete kapılan çeteler tarafından kurşuna dizilir; ve Gabar şehitleri kervanına katılır.

Kısaca süren savaşçı yaşamıyla halkımızın değerli evladı ve kahraman savaşçısı olduğunu kanıtlayan Hesinger yoldaşın ve şanlı 89 mücahede yili şehitlerinin anlarını, savaşta daha büyük atımlarla yaşatılarak ölümsüz kılacaktır.

Botan Cephesinden
savag arkadaşlar

89 atılım yılının şehitlerinden Xalit yoldaşın anısına

15 Ağustos atılımının yarattığı güçleşmelerle boyutlanan savaşımızın en çok varlık ve destek bulduğu alanlardan biri de Uludere'dir. Yöre halkının çevre alanlarda farkı bir konuma sahip olması, yaşadığı tarihsel geçmişten, önemli oranda koruduğu yurtseverlik ve savaşçı özelliğinden kaynaklanır. Güyaşiretinin hakim olduğu bu alan, Kürtük ve Kürdistan için önemli hizmetler sunmuştur. Yüre insanları yüzlerce şehit kanıyla bu bereketli toprakları salınamıştır. Bunun için, dost kimdir, düşman kimdir, dışman değil, insanı savışı, bunları iyi bilir Güyaşireti. Yaşadıkları ortam, bu durumları alan itibarıyla onlarda asi ve direngen bir kişilik şekillendirmiştir. Kaçakçılığı, yaşamak için yapmaz zorundadır. Özgür bir vatan özemlerini gerçek haline getirmek için, peşmergebik bulut kuyula sarıldıkları bir yaşamdır. Bu şekilde Güyaşireti insanları direngen ve irticili bir biçimde ortaya çıkarır. Bu yaşama hiç yanabancık çekmezler. Doğal bir yaşama kavuşmuş gibi savaş içinde rahatlarlar.

Sahip oldukları bu konumla Kürtük ve Kürdistan adına ortaya çıkan ilkel-milliyetçi ve hareketeleşen safte yurtseverlikleriyle önemli destek ve katkı sunarlar; şehit veriler. Kürdistan adını ilk eylemlerde Güyaşireti insanı başı çevre; şehit verir. Fakat, bu emek ve düktükleri kanın bedeli olarak teslimiyet ve ihanetin acısını da tadarlar. Buna rağmen utumlarını yitmezler. Yurtseverlik özleri o kadar derin ve gelinlikli ki, dayatılan baskı ve zulüm yanında, asimilasyon için, TC'nin yoğun çabalarına rağmen sonu geçmez. Gelişen mücahedelemiz başından beri gerek destek alanlarında, gerek de bizzat katılmalarında savaştağı yerlerini alırlar. Birçok evladını devrimde adalar. Bu alanda Partimizin safında savaştağı katılan ve şehit olduğu yüzlerce komutan ve savaşçı yoldaşımız vardır. Her yıl bu katılmı büyükleri devam ettirmektedir. Güyiler bağından DELİL, XALIT, HAZİM, SERBEST vs. daha nice komutan ve savaşçılar çıkarmıştır. İşte bu şehitler zincirine Kasım 1989'da yeni bir halka daha eklendi. Değerli komutan yoldaşımız Xalit, Çukurca-Irak sınır hattında düşmanla

girdiği bir çatışmada kahramanca savaşarak şehit oldu. Uludere'nin Rıfın köyünden yoksul bir aileden olan Xalit yoldaş, 1989 yaz ortalarında gönüllü olarak 10 yaşında arkadaşlarıyla birlikte gerilla birliklerine katıldı. Katıldığı gündün itibaren saf, temiz ve fedakar bir kişiliğin sahibiydi. Bu neşeli, çoşuklu yaşamını sonuna kadar sürdürdü. Xalit yoldaş Partiyeye bağlı ve yoldaşların içinde moral kaynağı olan bir yoldaşımızdır. Diğer belirgin bir özelliği de girişken ve savaşçı bir kişiliği temsil etmesiydi.

Başta Uludere alanında görev alan Xalit yoldaş, 88 sonbaharında Cudi Dağında çıkan çatışma da dahil, onarca eylem ve çatışmada en aktif bir şekilde yer aldı. 1989 Bahar Atılımında Şırnak-Bestler alanlarında yürütülen siyasal ve eylemsel faaliyetlerde bulundu. Haziran Konuşması Toplantısı sonrasında 1. Böge Ana Hareketli Birliği aktif bir üyesi olarak yaz atılımına katıldı. Bu süreçte istikrarlı bir gelişme gösteren Xalit yoldaş, başta manga komutanlığı, daha sonra takım komutan yardımcılığı ve takım komutanlığı gibi görevlerde bulundu. Bu süreçte Beyüşşengeç, Hakkarî, Çukurca alanlarında yürütülen faaliyetlerde en önde ve aktif bir şekilde yer aldı.

Xalit yoldaş, küçük vüya büyük çaplı her eylemde seçilen elemanların mütak ve gücü unsuru olarak mutlaka yer alardı. Bunun dışındaki bir konumu kabullenmedi. Bu durum Xalit yoldaşın insiyatifli, girişken ve oldukça soğukkanlı olma özelliğinin yakından bağlıdır.

Böylesine değerli bir geçmişte ve pratiği olan Xalit yoldaşın aramızdan fiziki olarak ayrılmısı elbette üzüldür, ancak asi ve tatlı anıların da unutulmamacak bir şekilde halkın ve yoldaşlarının yüreğinde onurlu yerini almıştır. Birliklerimiz yüzüşlerinde, toplantı ve sohbetlerinde dilden dilden, düymüyor, 1990'lı yıllara merdiveni dayanan, emeği, göz nuru ve kanlarıyla vüya kalikan bir halk geçreğini bizi ulaştıran tüm şehitlerimizle birlikte, değerli yoldaşımız Xalit'in anısını da yaşatmasını bileceğiz.

Botan Cephesinden
savag arkadaşlar

Ramazan GÜLMEZ (Firat)

Firat yoldaş, 1963 yılında Siirt'in Baykan ilçesine bağlı Çukurca köyünde doğdu. Tüm Kürdistan'da ekonomik nedenlerden dolayı göçme göçler zorlanan aileler gibi, Ramazan yoldaşın ailesi de yoksulluk yüzünden kendisini Manisa'da buldu. O zamanlar ilkökulu henüz bitirmemiş olan Ramazan yoldaş, köyünden kopmanın acısını ve özlemini enderinden yaşar. Bu yetimiyim gibi hiç tanımadığı ve kaynaşmadığı yeni bir arkadaş yapısına karşılık. Çünkü O'nu köyündeki insanlar ve arkadaşları sevmiyor ve birlikte anlayıyorlardı. Okul bu anlamda kendisi için sevildi ve onuma istemi vardı. Metropole göç ettiklerinde de yeni başlatıldığı okul yaşamı O'nu hep düşündürdiren bir durum olur. Okula devam etmez. İllökulu bitirdikten sonra, daha küçük yaşlarda işçilere girer. Metropol şehirlere Kürdistan gençliğine biçilen değer ve dayatılan yaşam Ramazan yoldaş için de geçerlidir. Küçük yaşlarda bir kadının berı kendisini düşündürdiren ama cevabını bulamadığı gerçektir araştırma içine girer. Mahallede, işyerinde arkadaşlarıyla tartışır. Sürekli içinde yaşadığı sorunları cevap bulmaya başlar. Tüm yönleriyle olmasa da, Kürdistan sorununun tartışıldığı 1978 yılında sorunlarına kısmen cevap bulur.

Artık Ramazan yoldaş daha bilinci ve ilgilie gerçekleri öğrenmeye yönelir. Sivil köyüne duyduğu derin sevgi ve özlemin asi nedeni olan Kürt ve Kürdistan olgularının kendiyi tanımasıyla yoldaşın bilantısını ve geleceğin nerede olduğunu görür. Gençlik içine karşı tutumlarına daha canlı katılmaya başlar. O'nun ilgi noktası her bir Kürdistanlı olarak Kürdistan sorunu üzerinde yoğunlaşır. Bu nedenle yaşamını sıkıştırmaya ve gerici bağlarına takılmaz. O'nun özü yaklaşımları ve ülkesine karşı yaşadığı sorumluluk duygusu sonucunda çok erdenen, Partiyi hareketine karşı sempatisi geliştiren, 1978 yılında aktif bir sempatizan olarak Manisa'nın Turgtulu ilçesinde

ARGK'nin yiğit neferi Halim (Hasan BOĞATEKİN) yoldaşı şehit verdik

Savaşın tüm şiddetiyle hüküm sürdüğü Kürdistan'da insanların ölüme atık yadigarınacak bir durum olmaktan çıkmıştı. Çünkü savaşın doğası gereği kanın akması gerekiyor. Ancak savaşta kayıplar, sadece karşı güçlerin etkisiyle olmuyor. Doğa koşulları ve olağanüstülikler da kayıpları yol açıyor. Kürdistan ulusal kurtuluş savaşında da zaman zaman bu türden şahadet olayları yaşanıyor. Acımazdoğu doğu koşulları hastalıklar birçok değerli yoldaş bızden ayırmıştı **Yaşar ÖRĞAN, Abdülaziz KANAT, Elthem AKCAN** ve daha birçok buna örnektir. Bu tür şahadetlerin en sonucularından biri de Dersim'de yaşandı.

Halik savaşımızın yiğit askeri. Kürdistan gençliğinin atılganlık cesareti, fedakarlık, alçakgönüllülük ve diğer tüm mezyetlerini şahsında somutlaştıran **Hasan Basri BOĞATEKİN (Halim)** yoldaşı, yakalandığı kanser hastalığından kurtulmaya-
rkan, Ekim 1989'da Kürdistan başlımsızlık ve özgürlük şehitleri arasında katıldı. Devrim şehidi **Halim** yoldaşı tanınak, onun şahsında Kürdistan yurtteseverliğini, dürüstlüğü, onunu, Parti ve yoldaşlara bağlılığını ve daha birçok olumlu özelliğini ölümlerini görmek, her dürüst insanın görevleri arasındadır.

Hasan Basri BOĞATEKİN (Halim) yoldaş, 1972 yılında Bingöl merkezde başlıktan göçmen dünyaya geldi. Sömürgeci faşist Türk devletinin yoğun baskıları, çekilmez dercedere varan hayat koşulları insanlarımızı emperyalist metropollere ve değişik ülkelere kaçma ve böylece yaşam sağlığı aramaya yönelttiği herkeşce bilinen bir gerçekliktir. Bu yaşama zorlanan ailelerinin birisi de **Halim** yoldaşın ailesiydi. Avusturyaya işçi olarak gelen babası, bir süre sonra çocuklarını da yanına aldı. Böylece **Halim** yoldaş, daha çocuk yaşta ilken ülkesinden, vatan topraklarından kopmuş oldu. Ancak bu sadece bir fiziki göçtü. Yüde bir defa, birkaç günlüğüne de olsa göçtü. Kürdistan, Onun kalbinde yer edinmiş, vatan aşkı bir kor halinde varlığını sürekli korumuştur. Bu nedenle **Halim** yoldaş, Avrupa'da da olsa ruhen ülkesindeydi. Bu vatan sevgisi Ölu Avrupa'nın tüm olumsuz etkilerini emirlerinden korudu. Birçoklarının oralarda özünden boşaltıldığı, kişiliği sözlüştüğü ortamda **Halim** yoldaş, her türden yabancı-

laşmaya karşı kıyasıyla bir çatışma içinde benliğini muhafaza etmesini bilmiştir. Ta ki Parti örgütünü kendisi ulaşıncaya kadar.

Mucadelemiz ve Partimiz PKK ile tanışması: **Halim** yoldaşdaki yurttesever ailesini harlandırması ve gerçek kurtuluş yolu olarak gördüğü PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş savaşına içeri tereddüdüzsüz alınmasını sağladır. Cephemiz ERNK'nin bir kolu olan Kürdistan Devrimci-Yurtsever Gençlik Birliği (YKGK) nun Avrupa örgütü içinde yer alarak faaliyetlere başladı. Fakat Onun gönlünde başka bir aslan yatırmaktaydı. O, sevdiğindeki Kürdistan'a dönmek, eide silah, sömürgeci sonuna kadar çatışmak istiyordu. Bu istemini yazdığı raporlarında örgüte iletti, ama her defasında biraz daha beklemesi gerektiği cevabını almıştı. Bu durum, **Halim** yoldaş için çok üzmetçiydi. Çünkü kimsede açamadığı bir "sır", Onu gizli den gizliye kemiyor, her gün ölüme daha da yaklaşıyordu.

Halim yoldaşın ailesinden daha gizlediği bu "sır", Avrupa'nın Öna muallet ettiği kanser illetiydi. Evet, **Halim** yoldaş kanserliydi. Ve bir hayli de ilerlemişti. Tedavisinin olanağı olduğu nu bildiğinden kimsede açma gereğini de duymamıştı.

Ailesi de **Halim** yoldaşdaki vatan aşkı karşısında yapacak bir şey bulamıncaya, Önu memleketleri olan Bingöl'e, yakalarının yanına gönderdi. Bu gönderiş **Halim** dek yaşam umutlarını canlandırdı. Adeta yeniden doğmuş gibi oldu. Yeniden vatana, sevgili Kürdistan'ına dönmüdü. Önu mutlu edecek bundan daha başka ne olabildi ki... Gerçi Parti kanalıyla dönmeysi onda bir burulduk yatıyordu ama, başka çaresi de yoktu ve fazla önemi de değildi: "Nasil olsa orada da Partiyeli ilişki kuram, gerillalarla tanışırım, hatta belki de safılarına da kabul ederler" diyerek seçtiğin uçarak Kürdistan'a dönmüştü. 1988'de Bingöl'e gelir gelmez devrimcileri aradı. Ama bir türlü bağ kuramıyordu. Bir süre sonra sadece arkadaşlarını aramamıştı, kendisini de üzerine düşen görevleri yerine getirmesi gerektiği inancıyla Bingöl merkezinde bir Parti temsilcisi gibi çalışmaya başladı. Kısa bir süre içinde gençlik arasında geniş bir çevre oluşturdu. Propaganda-ajansyon faaliyetleriyle ortamı sürekli canlı kıldı. Fakat tüm bunları yapmak

Halim yoldaş için yeterli değildi. O, mutlaka özgürlüğün simgesi olan Kürdistan dağlarında olmak istiyordu. Bu konuda ısrarı çabaları oldu ve sonuç da aldı. 1989 Ağustosunun ilk haftasında kendisinin hazırladığı bir gruba birlikte kiraisa çekilerek ARGK safılarına katıldı. Gerillaları ilk gördüğünde gözleri tüm ışınları saçır olmuş; canlı, şen ve atak yapısı daha da belirginleşmişti. Artık ondan daha mutlu kimseler olamazdı.

Genli grubuna katıldığı ilk aşamam **Halim** yoldaşın nin çantasına yapışarak gerillanın yükünü taşımak istemesi, verilen ilk gerillaçılık derslerini cankulağıyla dinleyip, harfiyen uyum sağlaması, **Halim** yoldaşdaki fedakarlığını, azmin ve güçlü komutan adayı olacağını beletiriyordu. Safılarına katıldıktan sonra tüm doğa zorluklarına sanki yıllardır gerillamış gibi göğüs germekte ve aşmaktaydı. Bu yenili şikayetler duyulduğunda, "Genli, zorlukları aşandır, aşılmanın görevler başarılmalıdır" ve arkadaşlarına örnek oluyordu.

Halim yoldaşın gerilla safılarına katıldığı üzerinden uzun süre geçmeden, ciddi bir rahatsızlık içinde olduğu gözden kaçmamıştı. Günlük yaşamında sık sık kusma, zayıflama vb. durumu hasta olduğunun göstereyordu. Kendisine her sorulduğunda önemli bir rahatsızlığı olmadığını, hastalığının geçici olduğunu belirtirken, kimsenin kendisiyle uğraşmasını istemiyordu. Bu arada verilen ilk onbeş günlük eğitim başari ile tamamlanarak ARGK savaşçısı olmaya hak kazandı. Yemin töreninde sonra kendisine verilen silah koşulları olan **Halim** yoldaşın tavirleri görülmeye değeri. Daha sonra Dersim Bölge Komutanlığına bağlı Şehir Ulaş Grubu içinde yer alarak eylemlere katıldı.

Gerillaçılığı bir yaşam olarak benimseyen **Halim** yoldaş, katlişın üzerinden daha iki ay geçmemişti ki, o amansız hastalık sonucu hayata gözlerini yumdu.

Artık **Hasan Basri** yoldaş fiziki olarak aramızda yok. Önu yarattığı boşluğu gidermek mümkün değildir. Ama şehitler arklarında gözyaşı dökülmesini istemeyiz. Onlar sömürgeci Türk devletinden intikam almamızı istiyor ve bekliyorlar. En değerli haklarımız olan şehitlerimizin tümünden olduğu gibi, şehit **Hasan Basri** yoldaşından da öğrenecimiz çok şey vardır. **Hasan Basri** yoldaş birçoklarımızın "yaşam umudu" olarak baktığı Avrupa'nın yoz ve biterici yaşamını elinin tersiyle iterek "kaynağa dönen" ilkel, örnek bir insandı. O, Kürt gençlerinin püril parıldayan sade bir temsilcisiydi. O, vatanseverliğini, fedakarlığını, dürüstlüğüne yoğunlaşmış hamuruydu. O, emperyalizme, sömürgeçliğe, her türden yerli gerillaçılık karşı direnen yıldı ki ARGK neferiydi. O, son nefesini verirken de, Partimiz, Başkan APO'nun, şehitlerimizin şaşmaz bir takipçisiydi. **H. Basri BOĞATEKİN (Halim)** yoldaşın saygı ve minnetle anarken, en son Onun şahsında, tüm devrim şehitlerine verdığımız sözün yineliyor, onların manevi komutası altında sömürgeçliğe karşı savaşmaya ve intikam almaya devam edeceğimizi belirtiyoruz.

-Halim yoldaşın mucadelelerimizde yaşayacak!
-Devrim şehitlerimiz zafirin garantisidirler!

Değerli yurtsever savaşçı Ömer AKDOĞAN yoldaş şehit düştü

Halikımız bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinde yiğit evladı **Ömer AKDOĞAN** yoldaşı 7 Eylül 1989'da şehit vermiştir.

Bağımsızlık ve özgürlüğünü elde eden her halk gibi; Kürdistan halkı da mutlaka ve mutlaka gelecek bağımsız bir vatanla özgürce yaşama kavuşacaktır. Bunun derin inancıyla, Partimiz, Ordumuz ve Cephemiz önderliğinde, büyük fedakarlık ve yurtteseverlik destanlarını görmektedir. Bu fedakarlık ve yurtteseverlik örneği **Ömer AKDOĞAN** yoldaşın kişiliğinde en berrak biçimde görülmüştür.

Partimizin yeni dönem şiarı olan hak demokrasisinin inşasına gittikimiz bu süreçte, uğruna savaşarak şehadete ulaşan **Ömer AKDOĞAN** yoldaşın mücadelesini hayati, biz yoldaşlarımız ve halkımız büyük örnekler aldık.

Ömer yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemize uzun dönemden beri sempoalı duymaktaydı. 1983 yılından bu yana sömürgeci ve işbirlikçi hainlerin tüm baskı, zulüm ve zorbalıklarına rağmen, kendi yurttesever özünü hiçbir zaman yitirmemiş, aksine düşman daha da kin ve neflette dolarak ulusal kurtuluş mücadelemize bağlanmıştır.

Ömer yoldaş, Beyüşşeba'nın Piroza köyünde 1945 yılında dünyaya geldi. Yoksul, yurttesever bir aileye sahip, evli ve yedi çocuk babasıydı. Bu yoldaşımız, başta en yakın aile çevresi olmak üzere, bulunduğu alanda halkın mücadelesinde filen yer almış işi daha üçerden vererek çalışmaları yürüttü. 1983'ten beri militisik düzeyinde ulusal kurtuluş mücadelesine katkı sunuyordu. Kendisine verilen her partiye eksiksizce yerine getiriyor. Partiyi, şehitlere ve Parti Önderliğine en soylu bağlılık örneğini sergiliyordu.

Ömer yoldaş, tek başına ve yakın aile çevresinde birlikte çetelere karşı çok sayıda eylemlere katıldı. Vatandaşın kurtuluşu ve halkımızın gele-

ceği için büyük bir fedakarlık ve azimle çalışması; sömürgeci ve vatan hainlerine büyük kin beslemesi sonucu, halkın ve gerilla birliklerinin büyük sevgi ve saygısını kazandı. Dürüstlüğü ve yurtteseverlik görevlerini güçlü şahid kişiliğiyle **Bolan** da örnek insan oldu.

Ömer yoldaş, son olarak çetelere tek başına girdiği bir çatışmada çok sayıda çeteyi öldürmüştü, yine bir o kadarnı yaralamıştı. Bu eylemden sonra, ARGK gerilla birliklerine katıldı. Ördümce ARGK içerisinde yurttesever vb. birçok görevi başarıyla yerine getirdi.

Ömer yoldaş, 7 Eylül 1989 tarihinde gerilla yoldaşlarıyla birlikte Kato Dağı'nın Derive Zır (Altın Kapı) noktasından başkalarıyla uşamış işi geçerken, sömürgeci ve işbirlikçi çetelerin pususuna düşer. Çatışmanın ikinci gününde **Ömer** yoldaşın kahramanca direnerek şehit olduğu, Çatışma işi gün daha devam eder. Böylece 4 gün 4 gece boyunca gerilla taraflarından sömürgeci güçlere ağır darbe vuruldu ve sömürgeci çember de yarıldı.

Düşman, kudurmuşçasına havadan ve karadan Kato Dağı'nı bombalayarak, gerillaları ihmal etmeyi hedefledi. Ancak Kato'nun koruyucu koşulları, düşmanın emelini kurtarıncıda bıraktı. Bu çatışmada (kötülenen alman bilgileri göre) düşman, 9 asker ölü ve çok sayıda yaralı vermiştir.

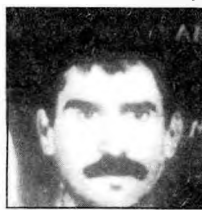
Ömer yoldaş, mücadelesinde hayatında maddi-manevi olarak daha dürüst, yurttesever ve fedakar özünü yitirmedi. Şehit olduğundan sonra da çevresi ve ailesi üzerinde büyük etkisi yarattı.

Evet, **Ömer** yoldaşın şahadeti tüm şehit yoldaşlarımız gibi, ulusal kurtuluş savaşımıza ışık olacak; yoldaşımıza bağlılığını bir gereği olarak, cepheden cepheye savaşımız geleceği; Bağımsız, Demokratik ve Birleşmiş bir Kürdistan yaratacağıdır.

Mucadele arkadaşları

CUDİ ŞEHİDİMİZ MAHMUT (MEHYEDDİN ...)

YOLDAŞIN ANISINA

Ulusal kurtuluş mücadelemizin 89 atılım yılında, her alanda yaşanan gelişmelerine, Silopi anında da halk kitlelerinin yoğun destek ve katılması gereğince ve gençliği de yoğun bir şekilde ARGK safılarına aktığı bir alan oldu. Sadece savaşta katılmış bu düzeyde de sınırlanmayan Silopi halkının, Derbaba Olayı ve sonrasında gelişen ayaklanmaları, mucadelemizin ulaştığı düzeyde en hayli kitlelerin sarması özelliklerini en iyi bir şekilde ortaya koyuyor.

Düşmanın tüm psikolojik savaş uygulamalarını, baskı ve zulümüne rağmen Cudi, Gabar vb. alanlarında gelişen savaşta, adeta kendisini sınır ederek katılmış sağlayan, desteğini esirgemeyen yöre halkımızın evlatlarından biri olan ARGK'nin değerli savaşçısı **Mahmut (Mehyeddin...)** yoldaş da 89 Temmuzunda Ordumuz ARGK'nin Askerlik Yasasıyla safılarına katıldı. Yoksul bir aileye mensup olan **Mahmut** yoldaş, daha küçük yaştan itibaren emekçi bir insandı. Başta yaşadığı alan olmak

üzere, metropol dahil Kürdistan'ın birçok şehrinde çalışarak geçimini sürdürdü ve ailesinin yaşamını sağladı. Elektrikli mesleği bulunan **Mahmut** yoldaş, yöre halkı tarafından tanınan ve sevilen biriydi. Dokuz yaşında birlikte safılarına alınırken, adeta doğu trenleyle gerillalarla birlece dağıtıldı. Yurttesever bir çevreye sahip olan **Mahmut** yoldaş, Silopi direnişine de etkin yerini almıştı.

Birçok değerli özelliklere sahip olan **Mahmut** yoldaş, okul, fedakar çalışkan, atak bir yapıya sahipti. Cudi alanında yürütülen faaliyetlerde aktif yer aldı. Kürt insanının mert, yiğit özelliklerini taşıyordu. Savaşın tüm zorluklarına rağmen, direngen ve fedakarlığıyla bu angelleri yerine getirmişti. Yoğun bir faaliyet süreci içinde bulunduğu 19 Aralık 1989'da takrimiyali birlikte asire ve donmuş kar üzerinde yollu alırken talışız bir kayma sonucu uçurumdan düşerek şehit oldu.

Yoldaşımızın acı içinde bırakan bu talışız yolu, **Mahmut** yoldaşın anılması yaşamı ve pratiğinden öğretilenlerden bir şey kaybetmişim; aksine yoldaşlarımızın bir ve öyküyle savaşma ilanı, sözümüzü örgütlemeye sorumluluğuna dayattı.

Biz savaş arkadaşları olarak şehitlerimizin mücadelesini gelecekte uğruna şehit düştükleri davayı kuzanmak için, sözümüzü yoldaşlarımızla birlikte yiteneceğiz.

Botan Cepheinden savaş arkadaşları

Silah arkadaşları
5 Kasım 1989

HARUNA DİRENİŞİ ZAFERE YÜRÜYEN HALKIMIZIN KARARLILIĞINI PEKİŞTİRİYOR

Gün geçtikçe boyutlanan ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında oğuş sürüklenen faşist sömürgeçlik, savasçılığı önlemler olarak daha önce denemiş iflasa so-nuçlanan "çareler" yeniden yeniden başvuruyor. Özel savasçısı has savas-çın türlerinden biri olan çetecilik, iflas etmesine rağmen, TC tara-fından tekrar sahneye konulmaya çalışılıyor. Sonuç çoktan belit olan bir politika ya yönelirken, düşmanın içinde bulunduğuz çıkmaz daha açık halde gözler önüne seriliyor.

Eruh bölgesinin bir kesiminde bu şekilde ayakta tutulmak istenen çete artıklarından biri de Baho Ağa ve yandaşlarıdır. Aralık ay ortala-rında, bu bölgenin Haruna mirtikasına ait bir köyde yapılan bir ihbar sonucunda, çetelerin desteğinde düş-man askeri güçleriyle bir ARGK bir-liği arasında çatışma çıktı. Bir görev için getirdikleri Mardin alından geri dönenler heptilerini karşılamak için uğradıkları bir köyde genlliler, bir düğün için köyde bulunan Baho Ağa ve çetelene ihbar edililer. E kişiden oluşan ARGK birliğinin kal-dığı evi saran çeteler ile genlliler arasında çatışma çıktı. Kısa süre sonra düşman askeri güçlerinin de köye takviye edilmemesi sonucu ça-tışma şiddetlenir. Ertesi güne kadar süren çatışma neticesinde, Yaşar yoldaş komutasındaki genlliler birli-ğinden Yaşar, Cimsişt, Kahraman, Zinar ve isimini öğrenemediğimiz ki ARGK savasçısı yoldaş kahramanca çarpışarak şehit düşerler. Çatışmada düşman askeri güçlerin de çok sayıda kayıba uğratılır!

YAŞAR: Mardinin İdli ilçesinde olan Yaşar yoldaş, mücadeleye ilki-ye geçtiği dönemler, ağır yaşam şartlarının zorlaması sonucu geçmi-ni kaçakçılık yaparak sağla-maktaydı. Evli ve çocuk sahibi olan Yaşar yoldaş, Partinin İli ilişkilerinde misils olarak çalışmaya başlar.

Mücadeleinin gelişmesi ve 15 Ağustos atılımıyla boyut kazanması sonrasında aktif olarak safalarda yer almak için ısrarı bir istemde bulunur. Bunun üzerine 1985 Mart'ında safala-rına aktif olarak katılan Yaşar yoldaş, yine bu dönemde Hüseyin ALTIN-TAŞ yoldaşın şehit düştüğü çatış-maya yer alır.

1985 ortalarında Partinin istemi doğrultusunda kurye olarak Suriye alanına geçen ve buradan da Aka-

demi ortamına giden Yaşar yoldaş, bu sahada askeri ve siyasi eğitim görür. Kongre dönemine kadar bu-rada kalir ve daha sonra ise Orta-doğu faaliyetlerine yer alır. Savasçın gelişip gelişmemesi, onda ülkeye dönüp sıcaık savaş alanlarında yerini alma konusunda zahtedilemez bir arzuyu körükliyordu. Bunun sonucunda 88 baharında yoldaş askeri ve siyasi eğitime alınan bu yoldaş ve Botan grubunun planlamasına dahil edilir. Gelişip gelişmemesi ve komuta özellikleri kazanan Yaşar yoldaş, grubun rehberi olarak 1988 Temmuz'unda Cudi alanından ül-keye giriyi yapar. Kısa bir süre burada kalir, daha sonra da Bestler mirtika-sına geçer. Şansızlık Yaşar yoldaşın peşini bırakmaz. Ayagının sağ ka-tınlaması sonucu bir dönem dağda atli durumdaki kalir. Daha sonra İdli'e yakınlığı nedeniyle burada daha fay-dalı olur düşüncesine 88 sonlarında Gabar'da Haruna mirtikasına gider. Şehit olduğu de Gabar Dağ'ında çıkan çatışmalarda aktif olarak yer alır ve düşmana karşı armanız bir savasçılık sergiler. Haruna mirtika-sında kalan Yaşar yoldaş, manga komutanlığı ve takım komutanlığı görevlerinde bulunur.

Yaşar yoldaşta, Kürdistan insanı-nın davaya sonsuz bağlılığının örne-ğini görmek mümkündür. Partiy ve Parti Önderliğine atında seçkin bir Önu yoldaşları arasında seçkin bir yere oturmuştu. Engin bir yurtse-velikçe sahip olan Yaşar yoldaş, PKK İdli'sinde bulduğı ortamta özde olan olgunluğunu, fedakarlığını Kür-distan halkının hizmetine sunma fir-satını edimmiş. Yoldaşlarına karşı son derece saygı ve sevgi dolu olan bu yoldaş, Parti yasamıyla bü-tünlüme azimli bir çaba göster-mekeydi. Şehit olduğu ana kadar bütün mezyetlerine Parti, halk ve devrim davasına hiçbir kırıklıkla düş-meden sunan Yaşar yoldaşın anı, Partiy, halk ve devrime bağlı-lığını hissettirir meşalesi olacaktır.

CİMSİŞT: İdli'den Cimsişt yoldaş, safalara 88 Haziran'ında katıldı. Ulus-al kurtuluş mücadelemizin kitleler içinde kök saldığı ve safaların gideket-nellemesi içinde olduğu bir dönemde kabına sığmaz bir arzuyu yerini alır. Savas cephesine Cudi grubunda katılan Cimsişt yoldaş, bir süre bu grup içinde kalir. Daha sonra da Bestler mirtikasına geçer ve bir dönem de burada kalir. 88 sonbaha-

rında ise Gabar mirtikasına geçer.

CİMSİŞT yoldaş, safalara katıldktan sonra savasçı özelliklerini son de-rece geliştirir ve komutanlık özellik-lerini kazanır. Hızlı bir gelişme tem-posu tutturmuş yoldaşımız, son de-nemede takım komutan yardımcılı-ğı görevini sürdürmekteydi. Komu-tanlaşmaya, yetkinleşmeye son de-rece açık bir yapıya sahip olan CİMSİŞT yoldaş, haklı davasına sarı-lan Kürdistan gencinin sarılsızma inanç ve azmiyle doluydu. Önu anı, savasçılığı zafere götürmenin yeminidir.

KAHRAMAN: Silopinin Bespil köyünden olan Kahraman yoldaş, 1989'un Eylül ayında mücadelemize ayağa kalkın Kürdistan halkının 17 yaşındaki bir genci olarak safalara katıldı. Yoksul ve yurtsever bir ailenin çocuğu olan Kahraman yoldaş, ger-çek kurtuluşun ulusal kurtuluş safala-rında olduğunu daha genç yaşında bilince çıkarıp yerini alınca, en büyük istemi yerine gelmiş oluyordu. Bek yoldaşıyla birlikte Haruna direnişinde yiğitçe çarpışıp şehit düşen **Kahr-man** yoldaşın cenazesini, düşman ailesine vermek istemedi. Ailesinin cenazeyi alma konusunda kararı olduğunu gören düşman, geri adım atmak zorunda kalarak cenazeyi aile-sine teslim etti. Yakın köylerden ve çevreden çok sayıda yurtseverin ka-tıldığı cenaze töreniyle **Kahraman** yoldaş toprağa verildi.

ZİNAR: Nusaybinli olan Zinar yoldaş Mücahedin 89 yaz atılımı sıra-sında büyük bir hür, azim ve istekle katılmıştır. Cudi grubunda katılark savas cephesindeki yerini alan Zinar yoldaş, Mardin faaliyetlerine yar-dımı olması amacıyla Eruh bölge-sine gönderildi. Genç olmasına rağ-men genlliler kurtarılarda ve disipline çok duyarlı olan Zinar yoldaşın çok değer taşıyan bir pratigi vardır. Parti değerlerini koruma ve yoldaşlarına bağlılık konularında çok özenli bir yaklaşım sahlıptı. Hasta olmasına rağmen bunu hiçbir zaman sökü-müş etmezdi. Davaya sadakate sahip, fedakar bir kişiliği sahip olan Zinar yoldaş, hastalığını yoldaşla-rından bile özenle saklıyor, hiçbir şey yokmuş gibi hareket ediyordu. Şehit olduğu ana kadar da özelliklerini Parti, halk ve devrim davasına sun-muştu.

Botan Cephesinden savas arkadaşları

Gelecek dolu yaşamın yılmaz savasçısı Ali AY (izzet) yoldaş ölümsüzleşti

Ali AY (izzet) yoldaş, daha çocuk yaştaayken annesini kaybetti. Anne-sinin ölümü üzerine babası tara-fından da terkedildi. Bu nedenle **İzzet** yoldaş, ana-baba sevgisinden yoksun olarak Suruç halkı tarafında büyütüldü. Yaşarı daha küçük yaş-lardayken binbir türlü zorluk içinde devam eder. Yetim olmasından ötürü, öğrenimini ancak bir yıl kadar yapar.

Ulusal kurtuluş mücadelesinin önder gücü ile henüz tincaedeceki dö-nemlerde başbuğ, lümpen vb. toplu-mun tasvip etmediği bir yaşamın sahibi oldu. Aradığını bulamamış, her şeyi boş vermiş bir durum, isteme-ye olmasa da kabullenmişti.

Yil 1979. **İzzet** yoldaş, yeni bir yaşamı yakalamaya şansına ulaşiyor. Bu döneme kadar boş verildi, bir türlü bağlanamadığı ve hep kahtret-tili eski yaşamı artık geride bir-akılmamış olduğu mutluğulla ku-caklaşıyor; merhabalaşiyor soyulu bir yaşama. Eski yaşamında arayıp da bulamadıklarını ve üstüne üstlük düşünemediklerini de bu aydınlık ve gelecek dolu yaşamı buluyor. Dört elle sandığı ve kaybetmeye ta-hammül edemeyeceği bir yaşam oluyor bu.

Yörede faaliyet yürüten Partili yoldaşlarla girdiği ilişkileri günün güne geliştiriyor. Partiy, yoldaşların de-rinden bağlanıyor. Okuma-yazması olmalıdır için, zorlansa da eğitim çalışmaları katılılıya Bu zayıf yü-nümlen ötürü daha çok pratikte ağır-lık veriyor ve askeri alanda geliş-me-sine öneme sarıyor. Zaman zaman yan-şaka yolu, "Ne kadar okunursa okunsa kafama giriyor. Kurtul-mak, eşitlik ve sosyalizm; bunlar yetiyor benim için" diyor.

Ali AY yoldaş, 12 Eylül'den itibaren kadar sempatisiz düzbesinde bir-çok pratik görevi yerine getiriyor. Bu dönemlerde, Partiy ve mücadele çizgisini, görebildiği tehlikelere karşı koruyor ve bu yönü kararlınca davra-nıyor.

Askeri-faşist cuntanın yönetime gelmesi ardından **İzzet** yoldaşın Parti ile ilişkileri koptu. Bu dönemde faşist cuntanın yoğunlaştırdığı tu-tuklamlardan da o payını alıyor. Yakalanıp götürüldüğü sorguda ka-rarlı bir direnişçilik sergiledi. Bir yal-

rakın süre Diyarbakır Cezaevinde yattı. 1981'in sonbaharında Suruç Grubu Davasında mahkemeye çı-karıldı. Mahkemenin ilk duruşma-sında tahliye oldu.

İzzet yoldaş tahliye olduğu dö-nemde, Parti Ortadoğuda yeni bir mücadelete dönemi için askeri ve siyasi hazırlıklar yapıyordu. Bu ne-denle **İzzet** Partiyeye ulaştı. **İzzet** yoldaş, cezaevinden çıkıktan sonra, Parti ile ilişki kuramayınca Mersin'e giderek orada çalışmaya başlar. Bu ilişkiyi 1987'ere kadar devam eder. Fakat **İzzet** yoldaş, Mersin'de bir yandan çalışırken, diğer yandan da dar çevresine su veya bu dü-zeyde ulusal kurtuluş mücadelesinin propaganda için yarı; dikkat çekecek şekilde duvarlara, uşulararaya TIR kamyonlarına vb. yerlere slo-ganlar yazar. Fakat, bu çalışmalar kendisini tutmaktan etmez, hissettigi boşluğu doldurmaz. Bir arkadaşıyla birlikte, Partiy yaşamının yollarını bulmak için çabalar içermesine girer. Bu çabaların sonucunda bir kaçakçı ile tanışılır. Bu kaçakçı ile, kendie-rinin yurtdışına çıkarmaları üzerinde anlaşılır. Ancak, kaçakçının buna karşılık istediği paraları yoktu. Bu-nun üzerine kendilerine gerekli pa-yıyı temin edebilecekleri bir, soygun eyemi başarısızlıkla sonuçlanır; ilkin arkadaş ve daha sonra **İzzet** arka-daş da yakalanır. Aylarca igerde yattıktan sonra serbest bırakılır.

İzzet yoldaş bir süre sonra, 1988'de ülkede Parti ile ilişki kurmay başarır. Botan'dan Urfa ya gönderilir. Parti gücünü tarafından eğitim **İzzet** yoldaş, mücadeleye özelliklerini daha da geliştirir; kararlılık ve inanca dönüştürür. Urfa'da faaliyetlerini 9.11.1989 tarihinde kadar sürdürür. Birlikte faaliyet yürütüldüğü bir un-su-run yakalanıp çözümleri sonucu, bölgede yoğun operasyonlar baş-lıyor. Düşmanın askeri güçleri, aldık-ları bilgileri değerlendirerek **İzzet** yoldaşın bulunduğu evi kuşatmaya alırlar. Yemek üzerindeymiş, faşist Türk asker güçleri tarafından kurşun yağmuruna tutulur. Ve **İzzet** yoldaş, çok değer bittigi için yasaamı, şehitler kervanına katılarak ölü-m-süzleşti.

sahip olan **Egref** yoldaş, baskı ve zulümün ağırlığı yaşamıştı. Büyük özlemiymiş duyduğuy genllaya ulaşmak için çok çabalamıştı ve bu istemi 1989 baharında gerçekleştirmişti. Yeni olmasına ve donanimsızlığına rağmen, güçlü yurtsever ve direnişçilik biçimlenen kişiliği ile tüm zorlukları yenmiş, yoğun çatışmalar ve ey-lemlilik ortamında büyük savasçılık ve direnişçilik örneği sergilemişti.

Cudi ve Gabar alanındaki yoğun savas ortamında örnek bir pratığın sahibi olmuştu.

Kurtuluş mücadelemizin bu sü-reçlerinde, büyük fedakarlık ve öze-virle adım adım katkı sunan **Ze-yret** ve **Egref** yoldaşlar, bundan sonraki mücadeleye pratiğimizde de anlamlı hep taze tutarak yaşatacağımız de-ğeri savas arkadaşlarımızdır.

1989 atılım yılı savas kahrma-nlarının anlarına bağlılığımız, mücadelemizi geliştirerek yaşataca-ğuz.

Botan Cephesinden savas arkadaşları

89 atılım yılı şehitlerimiz Şoreş ve Egref yoldaşların anısına

Bugünlere ulaşmamızda Partimiz-in yoğun çabası, doğru önderliği ve halkımızın büyük desteği vardır. Kur-tuluş Ordumuzun yüzlerce şehidi ve savasçısının kahramanca çaba, emek ve saldırı ruhu, halkımızde yü-remlen etkileyen sonuçlar yarattı. İşte bu sürecin yaşandığı 88'in başında genlliler güçlerini katılan değeri bir yoldaşımız da **Şoreş**'tir. **Şoreş** yoldaş, Eruh'un Fındık yöresindedir. Yoksul bir aile mensubuydu. Ço-banlık yaparak aile geçimine katkıda bulunurdu. ARGK'nın Askerlik Ya-sası gereğince genlliler safalarına ka-tıldı. Büyük hazırlık ve direniş sür-e-sine fedakarlıkla katılan ve emek

sahibi olan yoldaşlarımızdan biriydi. 1988 yılı boyunca hareketli ana birlik safalarında savasça katıldı. Çalışma-ların en önde aktif bir katilim gösterdi. Bu süreçlerde yaşanan en küçüklerinden en büyüğüne kadar tüm eylemlerde yer alıyordu. En ufak bir kırıklıkla göstermedi. Birliğinin lojistik sorumluluğunda, manga komutanlığı görevine başlanıya yürüttü. 1989 yılı ortalarında çalışmalardaki başarı-larından dolayı, Gabar alanında ta-kım komutanı olarak görev yapma şansına ulaştı. Düşmanın, alana yo-gun operasyon çoklu konula-rında, kuşatma ve ezme çabala-rına rağmen, alanın yerlisi

olmasından ötürü en büyük yükü **Şoreş** yoldaş omuzladı. Gerek düş-mana saldırılar yöneterek darbe vurmada, gerekse de birliğinin koru-mada önemli bir rolün sahibiydi.

Şoreş yoldaş dürüst, fedakar özelliklere sahip ve yoldaşlarına sevgi ve saygıyla dolu olan bir kişilikti. Bu olumlu özelliklerini yanı-sıra görevine bağlılığı ve mülkaka başarmak için direngendi. Kendisini sıyşsal olarak da geliştirmek için yoğun bir çabası vardı. Bu duru-muyla yoldaşları içinde sevilen-sayılan bir konuma ulaşmıştı.

Şoreş yoldaş, düşmanın yoğun saldırıyla geçtiği ve 1989 sonbaha-

Gabar muharebesi şehitlerinin direnişi zafer yaratmada güç veriyor

Sait (Selim...)

Silopi'nin Xînis köyünde orta halli, yurtsaver bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesinin geçimine katkıda bulunmak amacıyla metropol kentlerinde çalıştı. İzmirde inşaat işçiliği ve em tortu işleri yaptı. Belli bir süre İzmirde çalıştıktan sonra, ülke özlemine dayanamayarak tekrar köyüne döndü.

Sait yoldaş, derin bir yurtsaver özve sahiptir. Aile çevresinde de yurtsaverliğin köktü olması. Onun Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine sempati duymasına vesile oldu.

ARGK birliklerinin köylerinde toplanmalar gerçekleştirip propaganda yapmasında **Sait** yoldaş etkilendir. Gönüllü olarak 1989 baharında ARGK safılarına katılır. Özlemine duyduğu, kurtuluşunu gördüğü ulusal kurtuluş savaşındaki yerini alarak tüm kinnisi sömürgeci Türk devletine kusar.

Sait yoldaş, ARGK safılarına katıldıktan sonra siyasi ve askeri eğitime tabi tutulur. Kısa sürede gelişime kaydeden **Sait** yoldaş, savasın ve atak yapısıyla manga komutanlığına atanır. Ustlenmiş olduğu görevi büyük azim, coşku ve fedakarlıkla bütünüleştirerek yerine getirmiştir. Bu özelliklerini mücadele yaşamı boyunca sürdürür.

Sait yoldaş, Partiyi, Parti kurallarını uygulayan, uygulatan bir kişiliği sahiptir. Yoldaşlık ilişkilerine büyük önem veren yapısıyla, tüm yoldaşları tarafından sevilen, saygı duyulan bir konuma ulaşır.

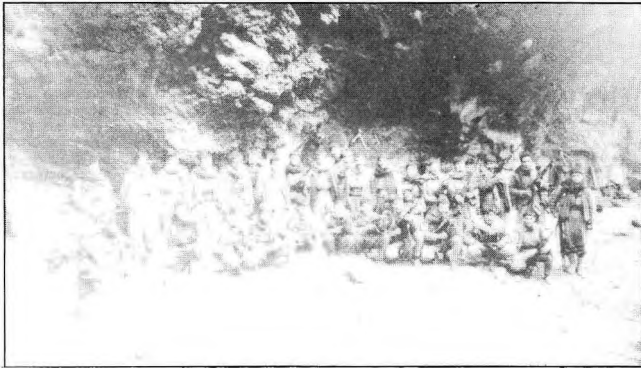
Kısa sürede mücadele yaşamı, başta Cudi Dağı olmak üzere, yoğun bir eylemlilik sürecini yaşadı, yaşattı. Yaratılmış olduğu gelişme sonucu Gabara geçeri Gabarda da savasın ve atılan özellikleri ile sükrin on safında yerini alır. O, savasın gelişmelerinde, güçlendirilmesinde bitmez-tükenezmede enerjilerini sahneye çıkarır.

Sait yoldaşın propaganda gücü de oldukça fazla idi. Askerlik Yasası'nın yer bir uygulayıcısı durumundaydı. Her gittiği köyde propaganda gücüne, ARGK'ye asker katırdı, orduyu büyütmede yer bir çabasında sahibiydi. Diğer taraftan köy korucularını, Çeteler silahsızlandırma ve etkisizleştirme gücünü yeteneklerini sahneye. Savaşta ataklığı, söğukkanlılığı ile yoldaşlarını korumada örnek bir kişiliktir.

Birlik içinde çıkan bir düşman unsur, birlikleri buluşma noktasından çatışma için çıkar. ARGK savasçılarının üstün çatışma yeteneği ile muharebe gecenin geç saatlerinde kadar sürer. **Sait** yoldaş taşımış olduğu Bifşing silahlıya düşmana büyük kayıplar verir. Çatışmada ağır yaralanan **Sait** yoldaş, diğer yoldaşlarına seslenerek: "Partinin silahsız kurtarın" der. **Sait** yoldaş almış olduğu ağır yaralar sonucu, ölümsüzleşerek şehitler kervanında yerini alır.

Riyat (...)

Şırnak merkezinde yurtsaver, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yaşamı aile ve yoksulluk içinde geçti. Yoksulluk nedeniyle çok genç yaşta çalışmak zorunda kaldı. Ailesinin maddi olanaksızlıklarında dolayı, öğrenimini ancak ortaokul kadar sürdürebildi. Ailesinin maddi sorunlarını çözebilmek için, Şırnak Kömür Ocakları'na katılmaya başladı. Sömürgeci taraflarından kömür ocaklarından çıkarılan kömür tatan edildikten sonra, geceleri gidip top-

rak yükünleri içinde büyük emekler vererek, kömür toplayıp Şırnakta satardı.

Riyat yoldaş, Botan genelinde yürütülen mücadeleden etkilendir. Şırnak'ta 10 arkadaşını örgütleyerek, ARGK safılarına katılmaya karar verir. ARGK safılarına katıldıktan sonra eğitime tabi tutulur. Eğitimi süreklileştirmeyi hep ön planda tutan **Riyat** yoldaş, eğitimde kavradığını mutlaka pratiğe geçirmeyi ilke edinmiştir. Eğitim sorununa son derece duyarlı yaklaşırdı. Teori ile pratik arasındaki bağlantıyı çok iyi özümseyerek kısa süre içinde büyük gelişme yarattı. **Riyat** yoldaş, Parti çizgisinin, taktiklerinin yaman bir uygulayıcısı durumundaydı. Bu güçlü özelliklerinden dolayı manga komutanlığına yükseldi.

Riyat yoldaşın da içinde yer aldığı gerilla birliği tarafından Gabarda sömürgeci ordu birliklerinin konvoyuna pusu kurulur. Düşman konvoyu imha edilir. Eylem gerçekleştirildikten sonra, birlik geri çekilir. Geri çekilme esnasında eylem birliği düşman pususuna düşer. **Riyat** yoldaş güçlü askeri yetenek ve taktiklerini harekete geçirir ve düşman çembereğini parçalayarak kurtulmayı başarır.

1988 Cudi Dağı eylemlerinde yer alan **Riyat** yoldaş, başarı dolu pratiği ile, sömürgeci Türk devletine karşı intikam duygularını harekete ederek tüm kinnisi kustu.

Riyat yoldaş, kurallara bağlı bir yoldaş ve verilen görevleri mutlaka yerine getirmeye çalışırdı. Diğer yandan mücadeleye yaşamında hiçbir yankınmaya, şikayete yer vermezdi; bunun zerrelerini bulmak mümkün değildi. Ölüm kişiliği, fedakarlık ve üstün moral verdirici başarısını kaynağı durumundaydı. Yoldaşlık ilişkilerine büyük önem vererek, ölülük davranış tarzıyla yoldaşlarına örnek olmayı başardı. **Riyat** yoldaş, savaş ortamında bir savasçının ulaşması gereken düzeye ulaştı. Eylem esnasında söğukkanlılığını koruyarak inisiyatifli kullanmasını en iyi biçimde kullanırdı.

Riyat yoldaş, ARGK birliği ile sömürgeci ordu güçleri arasında Gabar Dağı'nda çıkan çatışmada da yer alıyordu. Çikan muharebe, gece geç saatlere kadar devam etti. Kanın son damlasına kadar savasçı tüm şiddetli südüren **Riyat** yoldaş, şehitlik mertebesine ulaşarak, şehitler kervanına katıldı.

Hac... (Gabar)

Cizre'nin Kanürül köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya

gelir. ARGK safılarına katılmadan önceki yaşamı, Kanürül köyünde çobanlık yapmakla geçer.

Gabar yoldaş üstün zekası ile, çobanlık yaptığı dönemde Botan dağlarını karış karış tanıır. ARGK safılarına katıldığında, bu yeteneklerini mücadeleden hizmetine sunar.

Gabar yoldaş çobanlık yaparken, dağda ARGK savasçılarını ile karşılaşıp, ARGK savasçılarının ikna temelindeki çalışmaları sonucunda savasa katılmaya karar verir. 15 Haziran 1989'da ARGK safılarına yerini alan **GABAR** yoldaş, siyasi eğitime tabi tutulur. Askeri alandaki yeteneklerini siyasi eğitim ile tamamlayarak güçlü bir kişiliğe ulaşır.

Bu üstün yetenekleri ile kısa bir süre içinde manga komutanlığına getirilir. Manganın başına geçen **Gabar** yoldaş, hareketli yapısı üstün zekası ile eylemlerde eyleme koşar. Girdiği her eylemde sömürgeci ordu sürülerini bozguna uğratarak, büyük kayıplar verdirirdi. Başçesaray Kaymakamı binasının işgali eyleminde aktif olarak yer aldı. Eylemin hedefine ulaşmasında büyük bir çabanın sahibiydi. Sömürgeci eğitim kurumlarına yönelik okullu yakma eylemlerinde aktif yer alarak, bu kurumlari etkisiz hale getirmeye önemli rol oynadı. Sömürgeci, birçok alanda okulları kapatmak zorunda kaldılar. Düşmanın ajan faaliyetlerine büyük darbe indirildi. Batıl köyünü basarak 3 ajanın cezalandırılması eylemine katıldı.

Gabar yoldaş, çetelere karşı yürütülen mücadeleye yoğun bir eylemlilik sürecini yaşattı. Çok başkınırlarında çok sayıda çeteyi cezalandırma, silahsızlandırma ve caydırma yönelik çabaları sonuç veriyordu.

Askerlik Yasası'nın hayata geçirilmesinde yoğun çabaların sahibi oldu ve çok sayıda savasçının ARGK safılarına katılmasını sağladı. Ördünün sayısız olarak büyütülmesinde bitmez-tükenezmede bir enerji ile çalışmaları yürütüyordu.

ARGK birliği ile çapulu ordu sürüleri arasında gündüz başlayan ve gece geç saatlere kadar devam eden çatışmada, **Gabar** yoldaş, güçlü manevra gücünü düşmana büyük kayıplar veririrdi. Çatışmada mermileri bitinceye kadar savasçı sürdürür. Almış olduğu ağır yaralar sonucu şahadet mertebesine ulaşarak ölümsüzleşti.

Hamit... (Şoreş)

Cizre merkezinde çok yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi.

(Zeki...)

Şırnak'ın Gundikê Remo köyünde yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Çocukluğu yoksulluk içinde geçti. Çocuk yaşta ailesinin maddi yükünü hafiflemek için çalışmaya başladı ve çok genç yaşta çobanlığa başladı. Bir süre de Şırnak Kömür Ocakları'nda çalıştı.

Gundikê Remo, savaş ortamında mücadelemize büyük katkıları bulunan bir alandır. Yurtsaver duygularına, yaşama bir bütün olarak egemendir. Sömürgeci Türk devletinin tüm çabalarına rağmen köy koruculuğunu kabul etmez. Düşman köyü tümden boşaltma yöntemine başvurur. Fakat köy halkı, ölümü göze alarak köyünden, toprağınan kopmayı kabul etmez. Sömürgeci, aldıkları kararı uygulamaları karşısında köy halkı büyük bir isyana geçer. Bu uygulamalara karşı, **Zeki** yoldaş da içinde yer aldığı büyük bir grup, dağıtık alana çekilerek ARGK safılarına katılır. Gundikê Remo köyü, böylelikle düşmana kahredici darbedi indirir.

Zeki yoldaş, mücadele safılarına katılmadan önce ülke sevgisiyle doluydu. ARGK birliklerinin yapış olduğu köy topraklarına katılır ve yapılan propaganda faaliyetlerinden etkilendir. Bunun üzerine halk misli görevini üstlenir ve tüm yeteneklerini harekete geçirerek, mücadeleye katılmayı sunmaya çalışır.

Zeki yoldaş, Türk sömürgecileri karşı soylu kınle doluydu. Türk sömürgecilerinin örgütlemeye istediği çeteciliğe büyük darbeder indirirdi. Çetelerin silahlarını ve tebzelerini alarak ARGK safılarına katıldı.

Zeki yoldaş, 1989 yılının baharında ARGK safılarına katılır. Gundikê Remo köyüne giren ARGK birliği, köy halkını köy meydanına toplayarak propaganda yaptıktan sonra, Askerlik Yasası'na göre savas katılacak olan gençlerin isimlerini açıklar. **Zeki** yoldaş, gönüllü olarak safılarına katılır. Ordu içindeki yerini alır.

Zeki yoldaş, ARGK safılarına katıldıktan sonra siyasi ve askeri eğitime alınır. Savas ortamında eğitilimi tamamladıktan sonra, aktif bir savasçısı olarak mücadeleye katılır. Katıldığı eylemlerde büyük askeri edhası ile örnek bir kişiliği sahiptir. Parti yaşamına kısa geçişine rağmen, Parti yaşamıyla bütünüleştirerek uyum sağlayıp büyük gelişime kaydetti. **Zeki** yoldaşın en önemli özelliklerinden biri de savasaktaki saldırlı ruhunu sükrin kılmasındır. Coşuklu, fedakar, çalışkan özelliklerinden dolayı manga komutanlığına yardımcılarına getirildi. Verilen bu görevin coşukluğuyla, görevlerini layıkıyla yerine getirmeye çalışırdı.

Zeki yoldaş, siyasi ve askeri eğitimde öğrendiği her şeyi pratikte aktarmayı ilke edinmiştir. Bu özelliklerinden dolayı yoldaş tarafından sevilen, sayılan bir konuma ulaştı. **Zeki** yoldaş, sömürgeci kolluk kuvvetleri ile ARGK birliği arasında meydana gelen büyük bir çatışmada mermileri bitinceye kadar kahramanca direnen serserler. Sömürgeci ordu birliklerine büyük kayıplar verdirerek şehitler kervanına katıldı.

Zeki yoldaş, siyasi ve askeri eğitime öğrenildiği her şeyi pratikte aktarmayı ilke edinmiştir. Bu özelliklerinden dolayı yoldaş tarafından sevilen, sayılan bir konuma ulaştı.

Zeki yoldaş, sömürgeci kolluk kuvvetleri ile ARGK birliği arasında meydana gelen büyük bir çatışmada mermileri bitinceye kadar kahramanca direnen serserler. Sömürgeci ordu birliklerine büyük kayıplar verdirerek şehitler kervanına katıldı.

Gabar direniş şehitlerinin anını, özgür vatan toprağını yaratarak abidesiyle öğretili!

Botan Cephesinden
savaş arkadaşları

ulusların eşitsizliğine göz yumduruz mü, diğ. politika uğruna, yani bir yerde içteki sınıf çökürün dışarıya yansımaları olan diğ. politika uğruna devrimleri de sınırladınız mı, devrimden vazgeçtiniz mi, Ekim Devrimi'nin temel ilkesinden vazgeçmişsinizdir. Ve ortada kalan, aslında belli ölçüde devrimsel bir gelişme temelinde ortaya çıkışla da, sosyalizmin belli bir gelişmesine tanıklık oluşturma da, devrimle sürekli beslenmediği için, devrim evrenselleşmediği için bir yozlaşmadır. Bu devrimci temelini gördük aşınması ve giderek onun aşınması oranında bunun ideolojide oportünist, revizyonist bir tutum almaya ile başlatılır. Daha sonra devletin, partinin içinde bir bürokratik aygıtla hakim olmak ve buna süreklilikle vermekle biraz daha hayatlı bulur. Diğ. politika devrimlerden vazgeçme iç. politika sınıfsal eşitsizlikleri geliştirme ile karşılık verdiriz mi, artık oportünizm ve revizyonizm, politika da bir geniyeye dönüş, ekonomik alanda kapitalizme yol veren, ona umut veren gelişmeye yö. açmış olursunuz. Devrim tamamen durur. İçte sınıfsal eşitsizlikler kaldırılmazsa, daha da gelişmeye başlar. Sonuç olarak, bu ülkelerde, değişik bir tarzda da olsa, belli bir gelişme aşamasından sonra da gelişse, bir geniyeye dönüş, hem altıyapıda, hem üstyapıda gelişmeye başlanmıştır. Önceki ideolojiktir, sonra politik, giderek ekonomik bir hal alır. Sovyet tipi sosyalizmin gelişmesinde, bu durumları görürüz. Çok iyi görürüz, hep de.

may amaçlıyoruz, yani kendi önderliklerinde bildiği, geniyeye yönelik küçük bir adam atıyoruz. Biraz soluk alıyorm, mclra verme denemileri olarak ele alıyorm, oldukça taviz veriyorlar. Yine bir soluk aldırılmı. Bu. Daha 1917'lerde bu gerçekleşiyor. Bildiğimiz gibi, bu zor koşullarda hayat bulmaya çalışın Ekim Devrimi ne atıyapısını, ne üstyapısını inşa etmiş durumda değildiniz. Parti içinde zaten sürekli çatışmalar vardı. Parti içinde gerçekçi, burjuva yolları, kapitalist yolları önerenler vardı. NEP programını daha da uzun süreli kılmak isteyenler vardı. Buharin örneğinde olduğu gibi, Troçki örneğinde olduğu gibi, devrim inananlar vardı. "Tek ülkede devrim gelmez ve dolayısıyla daha o günden yaşanması gereken bir tasfiyedir. Düşünüyö

"... Devrim üzerinden 70 yıl geçmesine rağmen, bugün güçlü bir karşı-devrimci tepkiyle bir sağ savrulmanın yönüncüye yandırdığı bir gerçekçir. Bu demek değildir ki, her şey sağa, yani kapitalizme savrulmu. Mümkün değil, mutlakla bu savrulma içinde tekrar ileriye hamle yapma durumu ortaya çıkacaktır..."

devrim ihraç edilemez. Avrupa devrimi de gerçekleşmiştir. Dolayısıyla Rusya'daki devrimi de, umutsuz olarak görmek gerekir. Kısa bir süre içerisinde yozlaşması, tasfiye olması kaçınılmazdır" tarzında bir görüş vardır.

Diğer yandan, canını dişine takarak devrimi sürdürme çabası vardır. Stalin ve işliğinin güdenleştirildiği aslında budur. Zor koşullarda da olsa, aceliye de gelse, kaba da olsa, devrim sürdürmeyi, özellikle de sosyalist inşada, onun proletarya diktatörlüğü aygıtını geliştirmeye kararlı tutumu ifade etmektedir. Bu tutumda da bildiği gibi, 25'lerden itibaren, önceki Parti içindeki hiziplerin mucaadesini sonra erdime, bunlara atması olarak Kulak'ın ezme, yani toprak orta burjuvazinin tasfiye etmesi, tarımda kolektivizasyonu, büyük bir sosyalist inşa ameliyatlarıdır. 30'larda bu büyük bir hamledir. Tarihi bir girişimdir. Yine bu vilya sosyalist sarsıntısının inşasına geçilir. Bu da tarihin büyük bir hamlesidir. Ve bu yıllar denilirdi ki, Sovyetlerin on çok kök saldı, ekonomik temele kavuştuğu yıllardır. Aynı biçimde devlet çitisi, proletarya diktatörlüğü çok kaba da olsa, adı çok geçen sertliklere acımasız uygulamalara da tanıklık olmuş, öyle gerçekleşiyor. Doğrultu esas itibarıyla, Ekim Devrimi'nin at ve üstyapısını kurma yönündedir.

Özellikle 25'lerden itibaren, Stalin'in Bolşevik Partisi'nin denetimini devraldığı dönemden itibaren dünya çapında gelişen bir faşizm tehlikesi vardır. Ve 30'ların sonlarına doğru geldiğimizde faşizm artık dünyayı yutacak durumdadır. Dolayısıyla tavizler de verir Stalin. Hatta Hitler'le bu konuda 1939'da bir anlaşma imzalar. Sosyalist sistemi kendi içinde en azından birkaç yıl da olsa uğraştırmayı amaçlıyor. Biraz daha zaman kazanması çabasıdır ve çok iyi bilir ki, faşizm, daha sonra Sovyetler'i yıkıma hazırlanacaktır. Bunun için Parti içinde de aşırı bir merkeziyetçilik, diktatörlük

uygulanarak, Sovyetler savaga hazır hale getirilmeye çalışılır. Özellikle devletle ve partide demokrasi ihmal edilir, uygulanamaz. Eski canı, tartışmalı partı ortami veren, emirle yürüten bir dönem zorunlu olarak geçmiştir. Stalin bu konuda doğru mu hareket etti, yanlış mı hareket etti? Düşünülmesi gerekir, mutlaka devrimin at ve üstyapısını kurmak ve faşizmi bir saldırıya karşı hazırlıklı olmayı gerçekleştirmek. Bunun yapıldığını görülmektedir. Parti içinde demokrasi oldukça sınırlanmıştır. Tartışma özgürlüğü sınırlanmıştır. Bu olmayınca da, özünde bağlı olmayanlar kendiliğizlenmiştir. Ses çıkaramaz duruma gelmişlerdir. Bir yerde ikilyüzlük gelişmiştir. Daha sonraki yozlaşmanın bu aşamadaki gelişmeleri yakından ilişkiyi vardır.

İ. Dünya Savaşı'nın ortaya çıkardığı bütün olumsuzlukları, 20 milyon insanın kaybı, gelirdiği yıkım ilave sorunlar getiriyor. Çiğ süpürüş; savaşın sonra da sosyalizmin geliştirilmesi istenmiştir. Fakat gelişme, sadece kapitalizmin düzeyine ulaşmayı, devlet kurmayı amaçlıyor. Onu aşma biçiminde bir perspektif neredeyse yoktur. Dolayısıyla burada ciddi bir noksanlık bahsetmek gerekiyor. Ama; kapitalist emperyalizmi dengeleme işe, ya sonrasında ne diyecceğiz? Mevcut ilke ve uygulamaya kapitalizme ulaşma işe; onu aşma, onu tasfiye etme durumu nerede kalıyor? Burada bir kez daha özellikle Stalin pratik içinde karşımıza çıkan temel noksanlık, kapitalizme ulaşma, onun ile çenge kurmayı taktikte de olsa, amaçlamıyor. Bütün gücünü buna harcıyorlar. Yapılan, bunun yerine devrim süreklileştirmeyi, evrenselleştirmeyi ikinci plana düşürüyor. Zaten Çin Devrimi'ne bakıldığında da bunu görmek mümkündür. Stalin, Sovyet-Rusya merkezli sosyalizmin inşasına o kadar gömülmüştür ki, eğer Çin'deki devrim biraz onu olumsuz yönden etkiliyorsa, mesela bir istikrar dönemine ve emperyalizme fazla savgamamaya ihtiyacı varsa ve bu sarsıntıya uğruyorsa, devrimi desteklemeyiz. Nitekim o zaman III. Enternasyonalin işbaşında ve bunun şansımda Çin Devrimi mahkum edilmiştir. "Çin Devrimi'nin gelişim rotası doğru değildir" denilerek desteklenmemiştir. Mao kendi başına bu görevi üstleniyor. Halk savaşı teorisini geliştiren ve köylülüğü de bu savaga çekerek, Çin Devrimi'nin başmız bir temelde geliştirenlere zafere götürür. Burada mühim olan, devrimle yaklaşımda daha çok hakim olan anlayışın, var olan biraz kuruma veya buna aşırı rol verme, gereksiz parça-bütün meselesinde vurgulanıyor gibi, bu ilkeyi biraz da ters yörlümle, her şey bir yerde

Sovyet Rusya'daki sosyalizmin yapılmasına göre değeriendirir, bu sosyalizmin yapılmasını iç devrimlerden de vazgeçiyor. Emperyalizme ulaşma amaçlı daha fazla yer verir. İki de yapılmıştır. Aslında, Çin Devrimi'nde vazgeçme ve daha o zaman hem Hitler'i, hem de İngiltere-ABD ittifaki ile uzlaşmayı amaç durumunu vardır. Bunun taktik gerekçeleri belli sıralanabilir, ama ne kadar taktiksel olarak yaklaşılmıştır, ne kadar genel bileyişen bir durum kazanmıştır? Daha sonraki gelişmelerden görürüz ki, aslında başlangıçta yitici, geçici amaçlar için geliştirilen bu ilişkiiler daha sonra temel Sovyet politikası olarak karşımıza çıkmıştır. Günümüzde de artık diğ. politika olmaksızın da çikp neredeyse bir dünya görüşü haline geldiğini görülmektedir. Bunlara neden yönelindi? Devrim evrenselleş ve süreklilik ilkesinden neden vazgeçildi? Aslında dünya devrimi için de harcanacağı söylenemez. Kurulan III.

Enternasyonal bir anlamda dünya devriminin planlaması fikrinin bir eseridir. Lenin önderliğinde kurulan bu Enternasyonal, emperyalizmin bağımlılığı altındaki ülkelerde, ulusal kurtuluş devrimlerini, kapitalist metropollerde işe, iç işi devrimlerini gerçekleştirmek eğerine sıkı sıkıya bağlanır. Stalin'in Enternasyonal'de aldığı tutum bu ilkeye daha çok, her şey aşırı bir biçimde Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin inşasına bağlı görme, "gereksiz bazı devrimlerden vazgeçil ve kapitalist emperyalizme uzlaşılır" mantığı çerçevesindedir. Bu temelde Ekim Devrimi'nin, onun Sovyetler'deki gerçekleşmesini, reel sosyalizmi sürdürmedir.

Kısaca, Stalin dönemi için şu saptamayı yapmak yerindedir: Her ne kadar devrim sürdürülmesi istenmiş de, devrimin sürdürülmesi, onun alt ve üstyapısının kurulmasına ilişkin inanılmış ve temel iç ve dış politikalar bu devrim göre belirlenmiş de, aşırı taviz verilmiştir.

Troçki için söyleyenecek tek bir söz, bu konuda köksüz de olsa, küçük-burjuva aydın yaklaşımlı ile de ilişki de olsa, devrimin sürekliliğine ve evrenselliğine daha fazla yer vermek istenmiştir. Aslında Sovyetler'e uygulanırsa, bu diğer, o yaklaşımı ile, sınıf temelli ile, güç görüleri tasfiye götürür. Ama Sovyet örneğinde görülen Sovyetleri yatakmak için dünya devrimini ikinci plana düşürme, devrimin sürekliliğini gözetme değil de, "uzun solukluk kazanma" adı altında oldukça eklii uzlaşmalara yönelme. Ekim Devrimi'nin evrensel ve süreklilik ilkesi ile çatışır.

Bir anlamda Leninist tipin, devrimin sonraki gelişmesini bu durumun alması olarak da bu durumu değerlendirebiliriz. Bildiği gibi, Lenin'in devrimin ideolojik ve politik önderidir. Ve zaterine de laik olmuştur ama, kuruluşuna yön vermemiştir, kuruluşunu yöneteme-

"... Dış politikada devrimlerden vazgeçme, iç politikada sınıfsal eşitsizlikleri geliştirmeye ile karşılık verdiriz mi, artık oportünizm ve revizyonizm, politika da bir geniyeye dönüş, ekonomik alanda kapitalizme yol veren, ona umut veren gelişmeye yol açmış olursunuz..."

miştir, özellikle onun ekonomik inşasını ve proletarya demokrasisini, diktatörlüğünü kendi önderliğinde ne başlatılabılır, ne de sürdürebilmiştir. Daha sonrasında hiziplerin çatışması ortamında nasıl geliştiğini görürüz. Burada, acaba Lenin'in biz-zat kendisini bu uygulamalara ne kadar kabul edebilir sorusuna sorabiliriz. Lenin'in son değerlendirmelerinde olduğu, onun vasıyetinden bahseder Troçki hakkında, Lenin ya nılmaz, bir ortayolu olarak değeriendirir. Fakat, "onunla çalışılabilir" der. "Tamamen Bolşevik çizgisi denetimi altında olmak kaydıyla bu çalıştırılır" der ve nitekim çalıştırılır da. Ekim Devrimi'nin ilk günlerinden tutulmuş, daha öncesi ve sonrasında, Troçki'nin Lenin'le ortak çalışması vardır, fakat, o Lenin'i kullanmak istiyor. Lenin de onu kullanmak istiyor. Durum böyledir. Lenin, Stalin'in kabalığını bahsediyor. Aslında sonunda çok iyi görüyor

ki, Stalin pratikliği, Bolşevik hizbinin varlığı nedendir. Ve Bolşevik hizbi de olmasa, Ekim Devrimi aslında fazla sürdürülemez. Dolayısıyla bir yerde, o pragmatizm mahkum; kaba, bürokratik, hatta bünye Rus sınıfsal emperyalizmi taşıyor dese de, ciddi eleştirileri olsa da, önelmi olarak Bolşeviklerdir. Bolşevik kadroların geçeceği de budur. Ve denilirdi ki, o zaman Politbüro teşkil edenlerin hemen hepsine eleştirileri olmakla birlikte, başka bir çıkışı da Lenin görüyor. Bu ne demektir? Ekim Devrimi'nin daha o zamandan bir tikanıklıkla karşı karşıya olduğunu gösteriyor. Aslında Lenin devrim inyanıyor, devrim kendisinin eseridir. Onu kendisinin gücünü vermiştir. Politbüro bünyesinde sorumluluğu altında kurulmuştur. Ama, çok şiddetli eleştirilen de var; başemirleri. Bunlardan gelebilecek tehlikeli görüyor, endişeli olduğunu ve dikkat edilmemesi, gerekenler yapılması. Ekim Devrimi'nin başına şimdi daha iyi ortaya çıktığı gibi, belaların gelmesinin kaçınılmaz olduğunu söylemek ister. Bu görüşü daha da geliştirilebilir veya devrimin esas işe edeni ve kurucusu olması itibarıyla, Lenin'in bu görüşlerine daha da yer verilebilir.

Fakat, daha sonrası için bundan sonuç çıkarmak varsayım olur. Gerçekleşene bakmak gerekir. Gerçekleşene baktığımızda, etkilili olarak kendisini ortaya çıkaran birkaç kişilik var. Stalin'in kabalgılığı mi denilir, sosyalizmi gerçekleştiren için günümüzde daha bazı konulara hataları görmezden gelene de gelecek ortaya kılması mi denilir, buna fazla gömülmesi mi denilir, nasıl yorumlanması yorumlanması o, devrimi sürdürmüştür. Parti içinde demokrasiye, yine halk demokrasisine incoaldı bir biçimde yer verme, iç devrimi bir de bu yönüyle, yani halk katılımını güvence altına alma temelinde gelişimine, emirle değil de, içten kalımlı kesilme ve en önemlisi de devrimin evrenselleştirilmesi, buna da daha fazla ağırlık verme konularında neler yapılmıştır sorusuna cevap aranacak olursa; hiçbir şey yapılmıştır diyemeyiz. Bu konuda belki de sandığımızdan daha fazla cabaları sabahebilir. II. Dünya Savaşı sonrasında belli bir yaygınlaşmaya girince, Çin Devrimi'ne destek. Doğru Avrupa ülkelerindeki komünist partilerin desteği, yine birçok sömürgecinin kuruluşuna hem teoride ve hem de pratikte destek, pek de boş durmadığını ortaya koyar. Fakat, yine de çok yetersizdir. Yine Kulak'ları tasfiye etmesi, aydınları, küçük-burjuvaziyi darbe vurma, sınıf eşitsizliği, sınıflar arasında kalımlık işin az şey yapıldığını ortaya koyamaz. Blakis, çok şey yapıldığını ortaya koyar. Bu konuda tarihi bir öne sahip, ama, gerçekten belli imkandan da yavaşır. Bir yandan Troçki'nin eleştirileri, diğer yandan Buharin'in eleştirileri vardır. K, birisi sürekli ve evrensel devrim sloganı atmaktadır, fakat kendi hizbi bile kurtaramayacak, kendini bile tasfiye etmekte kurutamayacak durumdadır. Daha sonra kurduğu IV. Enternasyonal da bugüne kadar yürütmeye ciddi bir emelini oluşturmamıştır. Eldiride hazır bir devrim de olsa, bunları başa geçince ne yapacaklarını bilemiyoruz. Yani Troçki modelindeki devrim sürekli devrim kanıtlamak zorundadır. Kanıtlanmadıkça, bu konuda tutarlı olmadıkça bir küçük-burjuva hizip olarak anılmaktan hem de sürekli animaktan kurtulamayacaktır.

Buharin'ki Garboçay belki bugün onu biraz yenilemiş iddiasında; kapitalistlere biraz ayrıcalık bırakarak, kısacası NEP programının yaygınlaştırılarak sürdürülmesinden yandı. Bilyuzov ki, buna da karşıdır Stalin ve tasfiye eder. Sonuç; demek

ki, önemli eleştirilere de uğrasa, uygulamasında başarı ve başarısızlıkları dolu da olsa, Sovyetlere derin sosyalizmin gerçek kurucusu Stalin'dir denilebilir. II. Dünya Savaşı'na sinanmıştır, savaşta başarıya çıkmıştır. Daha sonra kendini yenileme fırsatı bulmadan veya biraz geliştirse de köklü bir yenileşmeye avansızladi. Özellikle, gerek devrimin evrenselliği, gerekse içinde kapitalizm ve daha çok da bürokrasiye karşı halkın katılımını yetkinleştirmiş, yani 'halkın sosyalizmi' günlük bir yaşam biçimi olarak algılayıp ona süreklili kazıdığı" ilkesine işlerlik sağladığından, dönem sonra erer.

Daha sonraki dönem biraz daha değişti. Bürokrasinin güç aldığı bir dönemdir. Parti ve devlet içinde daha önceki yılların yarattığı yıpranma ve yoksulluk vardır. Büyük kayıplar kadar geyer kalınları da acıları, yoksulluğun sözünüsdür. Yine, ulusal kurtuluş hareketlerinin atılım kazandığı bir gerçektir. Doğu-Avrupa ülkelerinde, Çin'de devrimin geliştireceği bir gerçektir. Bunlara destek de sözkonusudur, ama artık bu temelde, bu devrimlere dayanarak Sovyetler Birliği emperyalizme karşı dengeye ulaşırsın da, bunu daha da aşan bir yönetime, Parti içinde ve devlette yoktur. Kruşçev ve Brejnev dönemleri tipik olarak artık Ekim Devrimi'nin sonuna gelindiğini ilham ediyi. Yıllardır.

Yeni yapılması gereken artık, gerçekleştirilen sosyalizmin nimetlerini yararlanaraklık Sovyet halklarına ve de o sistem içinde kalanlara belli bir tüketim imkanı sağlatarak ve de bunu emperyalizme dengeye ulaşma politikasına bağlı kılarak, Dünya çapında nihai olarak devrimlerden vazgeçme, dünya devrimini artık bırakan, içerde ise, sınıf farkını ortadan kaldırmışsa değil, devlet ile partinin bürokratisleşmesine göz yumma sözkonusudur. Hatta biraz bunu tasvip etme, teslimiyet vardır.

Ve giderek ekonomide de, bireysel girişimcilikte daha fazla özgürlük tanıma, yani kapitalizme beseleyecek küçük burjuva tipi gelişmelere yer vermek, gitmekte yaygın kazanımlar.

Bu yılın Ekim Devrimi'nde restorasyon yıllarının başlangıcı olarak da görülmeli, fazla abartılmı de değildir. İleriye ki güç şüphesiz Stalin yönetimi altında, yani Stalin'in temeldeki politikaları, bu sefer sağ temelde geliştirilir. Stalin'de önemli oranda taktik değişikliklerden kaynaklanan emperyalizme uzlaşma, Kruşçev ve Brejnev dönemlerinde stratejik bir anlam, süreklili birlikte yaşama anlamına kavuşur ve buna bir de atomun çığı eklenir. Atom tehlikesi adeta bu taktik ilkeye, stratejik bir değer atfetmelerine yol açar. Aslında kendi sanılları da. Belirleyici olan, daha çok devlet ve parti içindeki bir çıkar grubunun, gitmekte kemikleşmesidir. Onun İdeolojide ve politikada restorasyonudur. Atom tehlikesi bir bahanedir. İsrail vuruşu bir araçtır. Gerçekten bu yıllarda görüyoruz ki, kapitalizm ile birlikte yaşama ilkesi evrensel bir ilke haline gelmiştir. Bu ne demektir? Devrim değil, barış demektir. Bu da evrensel devrimden, yani dünya sosyalist devriminden vazgeçmektir. Dünya sosyalist devriminden vazgeçmek, emperyalizme süreklili barış içinde olmak demektir. Bu dönemde bu görüş, hem teoride, hem pratikte geliştirilir. Bu yıllarda aslında dünya komünist hareketinin devrim edimesi yıllarıdır. Dünya devrimi ilkesinin en içte sınırın tasfiyesi ilkesinin operasyonel revize edimesi yıllarıdır. Her ne kadar "olgun sosyalizm" denilse de, güç şüphesiz sosyalizme daha olgunlaşan yönlere bulunsu da, olgun

revizyonizmden de bahsetmek gerekir.

Brejnev döneminde bu daha da belirgindir. 80'lere doğru geldiğimizde bakıyoruz ki, bir yıl açığa çıkmıştır. Bu aynı zamanda bir tikanmadır. Devrimden sapış, önce ideolojik alanda olmuştur. İdeolojik alanda devrimden sapış, 60'lardaki komünist partilerin toplantılarında tartışılmıştır. Mao'nun eleştirileri vardır. Doğruya yakın eleştirilerdir. Tarihi kopuşma. Çin-Sovyet çatışması başlar. Bu yıllar aynı zamanda giderek emperyalist-kapitalist ilişkilerinin ön plana alındığı, ulusal kurtuluş hareketlerinin bu sefer stratejik olarak değil, taktik olarak desteklendiği yıllardır. Daha önce taktik olarak düzenlenen kapitalist-emperyalist ilişkileri ilişkililer, stratejik bir hal almaya başlar, daha önce stratejik olan ulusal kurtuluş hareketlerini desteklemeye bu dönemde taktik bir ilişkiye indirgenmiştir. Yani bu dö-

"... Gorbacov'un durumu, tipik bir ortayolu durumdur. Sözümüne aşırıklara karşı çıktığını iddia ediyor ama, öyle değil. Kendisi mevcut bürokratik aygıtın içindedir. Bürokrasiliyi çok eleştirmesine rağmen, bu konuda devlette demokrasinin olmayışından bahsetmesinden rağmen, kendisi bunun başıdır. Dolayısıyla çok trajik bir durumda karşı karşıyadır..."

nemde, ulusal kurtuluş hareketleri ancak Sovyet devletinin çıkarına uygunsuz, desteklenir; değilse, desteklenmez. Yani, süreklili evrensel işlerlik ulusal kurtuluş hareketleri destekleniyor. Devrimin çıkarına olup-olmadığını bakılmıyor. Dünya sosyalist devrimin çıkarına olup-olmadığına bakılmıyor; Sovyetler önderliğindeki sosyalizmin, Sovyet devletinin dış politikasına yararlı olup-olmadığına bakılıyor. Yararlıysa destekleniyor. Örneğin: Vietnam savaşının desteklenmesinde, bu tutum egemendir. ABD'yi zayıf düşürdüğü için, ABD o Sovyetler karşısında denge durumuna gelinmek istendiği için destekleniyor. Bu yıllarda, bu çok açığa ortaya çıkar. Her şey ABD'ye karşı denge kazanmak için; denge kazanılabilir de bir uzlaşma dönemine girildi mi, bu devrimlerden vazgeçiliyor. Kısacası, devrimlere stratejik yaklaşımın vazgeçme, giderek bunun taktikliğine yönelme aşamasından geçiyor. Yine kapitalist-emperyalist ilişkileri düşüncülerin taktik ilişkiler giderek stratejik ilişkiler, yani sonuza kadar birlikte yaşama ilişkilerine dönüştürülüyor. Bu tamamen Ekim Devrimi'ne hakim olan evrensel devrim ilkesine aykırıdır, onun reddidir. Revizyonizm işte buradadır.

Ve 60'larda gitmekte kendisini komünist partilerin resmi platformuna dayatan bu sapma, daha sonraki süreçte bir devlet politikasına, yani siyasal bir politikaya dönüşmüştür. Ve daha da köklü, parti ve devlet içinde güçlü bir bürokratik aygıt tarafından ısrarla savunulmuştur. Tabii atlatıp üzerinde ki ekisi, ekonomide tembellik, sosyal alanda ahşaksızlık, yozlaşma, sosyal alanda da böyle bir kemikleşme, bürokratik, kapitalist bir tabakanın

kemikleşmesidir. İçte de görüyoruz ki, bu temelde sınırın ortadan kaldırıldığına değil, gelişmesinden bahsetmek gerekir. Bu hem bireysel girişimcilik verilen tavizler, daha köflü de, bürokrasinin ayrıcalıklı durumunda, hem de kapitalist temelde gelişmeye görürüz. Hiç şüphesiz bu, bir tikanma anlamına gelecektir. Bu bir restorasyon anlamına gelecektir. Ya yeniden bir devrimle bu aşımak istenilecektir, ya da daha bir sağa çekilme, bu restorasyonun daha bir açığa çıkması, kendisini doğal sonuçları görülmüş biçimde karjımız çıkacaktır.

Oyle anlaşılıyor ki, 80'ler sonrası Sovyetler Birliği'nde Andropov yönetimi biraz daha radikalci ve devime yönelmeye amaçlanmış olabilir. Onun ortaya çıkışı, tasfiyesini iyi bilemiyoruz, ama, böyle bir istemden bahsedilebilir. Tamamen kapitalizme savrularak değil de, devime sarılarak bir adım atma çabası başarsızdır, veya başarısızdır. Gorbacov bu değişiklikler farkında olarak ortaya çıkıyor. Ve özellikle anlaşılıyor ki, her ne kadar Glasnost-Perestroika alt altında, yeni görüşler dese de, ve bugün en çok Brejnev'i eleştirir gibi görüne de, aslında kendisi, Brejnev döneminin beslemesidir. Brejnev döneminde Gorbacov beslenmiştir. O dönemin politikalarını içinde büyümüştür. Bu temelde, bu dönem in adamdır. Eleştirisi şu bakımdan samimi değildir: Uzun yıllar, hem de partide bir yetkili olarak politikaları, kendisi yayata geçirmiştir. Yani Kruşçev ve Brejnev dönemlerinin politikasını kendisi hayata geçirmiştir. Bu dönemde, Brejnev'in ülkeyi açması temelinde Politbüro'ya gelebilmiştir. Gerçekten eleştirilerinde haklılık yönleri var. Mesela, tembellik, ayşaksızlık, ahşaksızlık ve yozlaşma, boyutlarını eleştirmiştir. Bunların belirtileri vardı o dönem. Bunlar doğru görüldür, ama kendisi bu doğru görüşlerden yola çıkarak, devime sarılmayı değil, daha da sağa savrulmayı öngörüyor. Yağdı, kapitalizmi daha da geliştirmeye. Bu konuda hızla yaptıkları vardır. Nedir bunlar? Bir sefer, çok açık bir biçimde başta ABD olmak üzere, emperyalist ülkelerden medet umuyor. "Beni destekleyen" diye valıyor. Ve daha sosyalizm tarihinde görülenmiş bir biçimde, bütün Doğu-Avrupa'daki sosyalist kazanımları peşkeş çekmekte taredüdt emiyor. Hatta biraz da öyle itekliyor. "gidin siz Batılı kapitalist ülkeler dorusun. Benim programım basından aşkındır. Ben SSCB'yi idare etmekte zorluyuk. Siziz yükünüzü Batılı, özellikle de Avrupalı kapitalist ülkeler paylaşsın" demektedir. Bu çok belirgin, daha uzlaşma da demeyelim, bir yerde teslimiyet var. ABD ile yine girdiği ilişkilere teslimiyet kendisini gösteriyor. ABD'nin bile beklediğinden daha fazla taviz üstüne taviz veriyor. Tek taraflı hem de. ABD'nin kendisi buna karşılık, "bu bir oyun numarası" diyor. Gerçek olma ihtimali daha fazla. Beki oyun olarak düşünülebilir ama, gerçek olma yönü de açık ki, dikkate alınabilir. İçerde taviz veriyor; özellikle dış mülikiyetin canlanmasında, serbest piyasaya taviz veriyor. Ve bunun yasalatımı çıkarıyor. Kısacası Brejnev döneminde başlatılan süreç daha açık bir şekilde devlet politikasına dönüşüyor. Daha sağa sapaarak gerçekleştiriyor. Bir taktik olarak da görüyoruz bu yaklaşımı. "Yeni görüşler", "yeni teoriler" alt altında bütün SSCB'ye egemen olması için tabii savaşarak-uygulatılmak istiyor. Yani belki daha önceleri taktik olarak başvurulacak istenen bazı politikaları, tam bir dünya görüşü olarak ve hem de partide, devlete hakim kil-

mak için, tüm gücünü ortaya koyarak, taviz üstüne taviz vererek, gerçekleştirilmek istiyor. Tamamıyla varlığını, restorasyonu tamamlıyor. Dönemede doğru getirir. İşte tam da bu noktada Doğu Avrupa'daki gelişmeler patlak verdi. Ve Litvanya, Azerbaycan'da görüldüğü, daha da yaygınlaşacağı benzer gelişmeler patlak verdi.

Bunları nasıl değerlendireceğiz? Karşı-devrim olarak değerlendirilmesi gerekenler neledir bu gelişmeler içinde? Kısaca de: Gerilendirmeye çalışırsak; bu gelişmeler kapitalizme savrulma aşamasında ortaya çıkmıştır. Gorbacov yönetiminin etkin desteğiyle veya bunun "yeniden yapılması" dediği, "açıklık" ilkesini hayata geçirmek istediği bir aşamada ortaya çıkıyor. Bunlar ikil karakterdedir diyorum. Böyle ki, tam da bu yeni görüşlerden fırlatılan çevrelere işi, tam bir karşı-devrimi ayaklanmaya

"... Devrimlere stratejik yaklaşımdan vazgeçme, giderek bu yön taktikliğine yönelme aşamasından geçiliyor. Yine kapitalist-emperyalist ilişkilerle düşüncüler taktik ilişkilerle giderek stratejik ilişkilere; yani sonuza kadar birlikte yaşama ilişkilerine dönüştürülüyor. Bu tamamen Ekim Devrimi'ne hakim olan evrensel devrim ilkesine aykırıdır, onun reddidir. Revizyonizm işte buradadır..."

götürüyorlar. Ve biraz da başlatıyor. Halk, gerçekte sosyalizme karşı değil-hemen bunu belirteyim- bu revizyonist sağ sapmaya tepki olarak ayağa kalkıyor. Bunun biraz aydınlatmak gerekiyor. Bilinçli kapitalizmin yolcuları mevcut olduğu gibi, bürokratik revizyonist uygulamaların nefes almışsı da, nefes almışsı durumu gelen halk da, bunun öncüsü komünist partilerin nefret duyarak ayağa kalkıyor işler ikil karakter buradadır. Bu partilerin ve de devletin içinde nasıl revizyonist görüşlerin, giderek bir bürokratik aygıtın oluştuğunu biraz göstermeye çalıştık. Bu aynı zamanda halk için ne anlamla geliyor. Bu komünist partilerinin devrim partileri olmaktan çıkmaları, blikis halde daha önceki sosyalist kazanımlarını kaybettilerimdir. Hem atlayıp, hem üstüyaşa yaşanan budur. Altyapıda ekonomik yaşam seviyesi düşürmüştür. Üst üyaşa, halk demokrasisi değil, gerçekten bir kığın giderek diktatörlüğe geçmiştir. Bu partide yeni aydınlar çıkıyor. Halkın barış ve devletin soğumasına yol açar. Bu soğuma işi o kadar gelişmiştir ki, bu partinin enkazını bile kimse kaldırmak istemiyor. Kimse şaşırıyor. Halkın ve emekçilerin ezici bir kesimi, aslında kapitalizmin yolcularından farklidir. Kapitalizmi bilinçli olarak geliştirmek istemeyen var. Bunlar halkın tepkilerini köflüye kullanmak istiyorlar. Bu da anlaşılıyor. Ama; bu bizi şu sonuca götürmektedir alıkoymamalıdır: Devlet ve partinin egemen olan aygıt, halkın müthiş tepkisini çekmiştir. Halkın kırbasına ters düşmüştür. Bu daha çok kapitalizmin yolcularına zemin hazırlamıştır. Canlılık nokta buradadır. Sımdı bu kük öncümü darboğazda. SSCB'de, Macaristan'da, Polonya'da ortaya ç-

kan durumlar ve hemen hemen tüm sosyalist ülkelerde ortaya çıkan durumlarından yararlanarak kapitalizmin yolcuları diyor ki, "daha hızlı yönelim kapitalizme, serbest piyasaya." Halk bundan öfkeli. Bu kadar emek veriyor, bu kadar hizmet ettiriyor kendisi parti ve devletin bu kadar ters düşmesinden öfkeli ve isyan ediyor. Büyük dram zaten buradadır. Proletarya önderliğindeki partiler ve devlet halktan kopuk ve kapı kapitalizmin yolcularına arınma kadar açık. Dayanacakları zemini yavaşlatmak meçgüller.

Gorbacov'un durumu, tipik bir ortayolu durumdur. Sözümüne aşırıklara karşı çıktığını iddia ediyor ama, öyle değil. Kendisi mevcut bürokratik aygıtın içindedir. Bürokrasiyi çok eleştirmesine rağmen, bu konuda devlette demokrasinin olmayışından bahsetmesinden rağmen, kendisi bunun başıdır. Dolayısıyla çok trajik bir durumda karşı karşıyadır. Kendisi aşımak için, kendisini yırtarak zorundadır. SSCB'de aşama yapmak için, mevcut partiyi ve devleti yıkmak zorundadır. Nitekim son zamanlarda hızla işler girilen durum da budur. Kendi bildikleri dala kendileri kayıyor. Komünist partilerinin kendilerini tasfiye etmeleri, devlet diktatörlüklerini kendileri tasfiye etmesi karşısında ısrarla bulunan emperyalizm ve öteki yandaşları, nezdese "bütün sosyalist sistem yıkıldı, komünizm ülkeye tamamen hakim oldu" deyip bayram ediyorlar. Halk öfkeli ve şaşkın. "Bu adamlar nasıl bu duruma yol açtı" diyor ve hücumla geçiyorlar.

Çavuşçev'in durumu daha da trajiktir. Çavuşçev'u bu ikilem en trajik ve de en tehlikeli bir biçimde yaşayan tipi temsil ediyor. Ve bu anlamda kendi görüşünde, işsizlikte öfkeli. Yani reel sosyalizme en çok inanmış ve ona tapan ve tapıran kişi durumundadır. Fakat geçildi. Öyle sosyalizm kurtulmaz, yaşam sürecini incelemek kayda yazıyor. Fakat çok kısa olarak da belirlense, kendisi Sovyet tipi sosyalizmin ürünüdür. Başta geçtiğinde Sovyet blokundan ters bir istikamete ölmüştür. ABD'ye, İngiltere'ye, kısaca Batılı dayanakları Romanya'ya; sözümlüne başlımsı sosyalizm doğrultusunda gelişmiş ülkeler. 80'lere kadar bu konuda son derece özgür bir politikaya yaşamak istedi. Kadı ki, burada kendisini besleyen asıl zemini inkar etme durumu da vardır. Buna kafa tutması, yani da ölsa, doğru da olsa, sorun çıkardır. Burada tam bir ütopuya yayıyor. Dayandığı zemini gözardı ediyor. Onun yıkılığına götürün bir neden budur. İkincisi, daha önce 70'lerde uyguladığı politikayı, Doğu Avrupa ülkeleri ve Sovyetler uyguluyumak istediğinden, bu sefer bunlara da karşı çıktı. Bu sefer kaskatı, hem de komünizme yürülüm iddiasında bir tutum içine girdi. Batı ya karşı en kararlı tavır oldu. Sosyalist ülkelerde bu sağ savrulmaya karşı tavır da yine kendisi aldı. Fakat, çok geçti ve biraz da taktikti.

İçerdeki durumuna gelelim. İçte halkı tüm kuruluş katması gerekiyor, devlet bürokrasisine çok yayılan ve melis de desek, aslında bir anlamda denetim örgütü, istihbarat örgütü olan güce yaslanarak sosyalist inşayı gerçekleştirilmek istedi. Madem böyleli bir mizan güç, polis gücü gerekiyor; ki zultan halk nerede? Hemen şunu belirteyim; sosyalizmi kendi savunuculuğunu yapmaları, yani emekçilerin canlanlarında yaşamak gerekirdir. Gizli örgütlerle, denetim istihbarat örgütleriyle, sosyalizm savunmaya alınmaz, korunmaya alınmaz. Bu sosyalizmin çok hayatı bir ilkesidir. Madem bu kadar eşittir, özgürlüğü

sağayan bir sistemdir sosyalizm; o halde onu gizli örgütler değil, açık örgütler denetlemelidir, yani halkı kendi denetimini kendisinin sağlama gerektirir. Zaten reel sosyalizm ilkelere den temel bir saptır. Her men belirlenir; devletin ve partinin rolünün güderek toplumda yazılması gerekirken, halka sönmese gerekirken - çünkü, bilimsel sosyalizmde bu böyledir- onların bilakis devleti aygıtını polis ve ordu içinde alabilmiş geliştirmeleri, sosyalizm zayıflattı devletin ve partinin güderek yazılması ilkesine tersdir. Ve hele hele sosyalist kurmayi orduya ve polise vermek, bu kurumu haklıtan alıp bu kuruma vermek, "sosyalizm; halkı, halkın gelişmesi demokrasiye sahip olması gereken rejimdir" tanımına tersdir. Bu terslik gelişmiştir. Bu terslik Çavuşescu örneğinde trajik bir biçimde varlığını bir kez daha açıkça çikarmıştır. Gafirdir çünkü. Çavuşescu hiç de böyle bir sola insan olacağı düşünmezdi. Kurduğu sosyalizm yönettiği sosyalizm kurmayi aldığı sosyalizmden o kadar emindi ki, bu devlet için politik kadim bir saptır. Çünkü, devlet de olsa, lutarı da olsa, trajik sonucu ancak bu kadar olabilir.

Diğerleri bir iyizüdüldür. Jivkov örneğinde. Honecker örneğinde, diğerlerinin örneğinde yaşanan budur. Modern ki, kurduğunuz sosyalizme bu kadar bağlısınız, ne düşünceye terketmez? Bir örneği ise, niye alışıya olmayı kabul ettiniz? Kirk yıllık tektiki, yetkili, ondesin, niye yerni bıraktınız? Neden? Çünkü; bir Sovyetlerin etkiendiler. Kendilerine sarmiyetsizlikler yüzünden bunlar, yirmi-kırk yıldır yönettiler devleti, partiyi, bir günde terkede bildiler. Bunlara, kusura mu diyelim, oportünist mi diyelim, oldukça düşünün bir duruma girdiklerini mi söyleyelim, bütün bunların hepsi söyleniyor. Nihayet çoğu da tutuklu durumdum şimdi. Sanırsam otutulacaklardı. Biz istedik ki, halkın kendisini sarınsın, sunu sorusun onlara: Siz bizim partimizi nasıl bu duruma getirdiniz, siz bizim devletimizi nasıl kapitalizmin yolcularına bu şekilde teslim ettiniz? Bu temelde halk, bunları sanık sandalinesine oturtulmalı ve hesap bu temelde verilmelidir. Ama, şimdi ters yapıyor. Onları sanık sandalinesine oturtmak istemiyor, daha çok kapitalizme uy almak istemiyorler. "Gein bize teslim edin, tamamen bize teslim olun" demektedir. Evet, onları sanık sandalinesine oturturken, beklentileri budur. Çavuşescu'dan da bunu dediler. Çavuşescu'yu yarğlayan kiki, suçludur aslında, kapitalizmin yolcusudur. Lakin Çavuşescu'dan neyi beklendik? "Bize teslim olanı affediz" dediler. "beyon eç" dediler. Çavuşescu burada şu otumluluğu gösterdi: "Sizi tanımıyoruz ve teslim olmayacağım." Bu diğerlerinin teslim olmalarına göre, daha onurlu bir duruma ifade ediyor.

Evet, yarğlanması gerekenler var. Hem sayıları oldukça kabarık ve her bir de şiddetle yarğlanmaları gerekir. Temel yarğlamaları gerekese de, ısrarla yarğlanmasa gereken de şudur: "Siz bizim partimizi ve devletimizi bize karşı kundalınız! Bizim çok inançlı ve kararlca bağlandığımız Ekim Devrimine ihanet ettiniz! Onun ilkesini ve pratiğini, kapitalizmin yolcularına bıraktınız, teslim ettiniz! Burada da halkın yarğlaması hakkı vardır." Bize yarğlanmaları bu temelde geliştirmiyoruz.

Her şey bitmiş midir? Son söz söylemiş midir? Hayır! Sosyalist sistem içinde, sistem de demesek, son altüst oluşları yaşadığı aianlarda daha çok gelişmeler ortaya çıkacaktır. Mevcut gelişmeler her ne kadar karşı-devrimci yönü ağır ba-

san gelişmeler ise de, yine o kadar da, için için yeniden devrimci gelişmeler de yol açabilecektir. Burada yenilenmiş sosyalizm için neler belirtebiliriz veya reel sosyalizm, bir anlamda önemli kapitalist öğeleri devletlik ve politik yansımalarıyla birlikte bu biçimde gerçekleştirilmeden sonra, acaba yenilenmiş sosyalizme verecek bir şeyi kalmış mıdır? Yani, reel sosyalizm tam bir iflastan mi ibarettir, bu anlamda Ekim Devrimini tamamen tasfiye mi edilmştir? Bunu söylemek için hem erkendir, hem de olanaksızdır. Zaman erkendir, gelişmeler bunu olanaksız kıyor. Ekim Devriminin sonuçları karşısında gerçekten mümkün değildir. Şu anda kendilerini bunu gösterebiliriz. Bir defa, Ekim Devriminin günümüze ulaştığına düşünün, bizim tarihimize boyunca gerçekleştirilirse, bu her şeyden önce, kapitalizmin dönmüşüne uğratmıştır. Kapitalizm artık 19. yüzyıl sonlarındaki ile 20. yüzyıl başlarındaki arasında baskı ve sömür aracı olmaktan çıkarmıştır. Sosyal-demokrasi örneğinde ortaya çıktığı ve Avrupa'daki uygulamalarında kendisini gösterdiği gibi, kapitalizmin bir dönümünü yaşayabilir, yani halihazırda sosyal sosyal reformlar, bunları fidesi sosyal reformlar ve devletin bunları sosyal-demokratların öncülüğü ettiği bir akımla kendisi yenilenmiştir. Bugünkü kapitalizm, eski kapitalizm değildir. Eski kapitalizm olmasında Ekim Devrimini, reel sosyalizmin çok büyük etkisi vardır, belireydi, hatta, Bu etkileri unutmayalım. Sosyal-demokrat partiler çoğunluğu komünist partilerden kopan partilerden meydana gelmişlerdir. I. Enternasyonal'de bunun örnekleri Mayıs ayında yaşandı. II. Enternasyonal'de yine yaşandı. Ve yine II. Enternasyonal'de komünistler her sosyal-demokrat yönüne doğru oldu. Yani sosyal-demokratlar esas itibarıyla, günümüze kadar bilimsel sosyalizmin veya komünizmin aşırılarına karşı tepki adı altında da olsa ortaya çıkmışlardır. Yani bunun ürünüdür ama; sağ saptamaya karşı kapitalizme uzlaşma, kapitalizme komünizmi ulaştırmayı ilke edenlenen topluluğudur. Yani kapitalizmin ortaya çıkardığı, kendisini yarattığı değil de, komünistlerin, komünizmden, bilimsel sosyalizmden ortaya çıkanlardır. Burası önemli ve bunların devlette, demokraside, ekonomide yol açtığı görüşler vardır. Ekim Devriminin önemli bir sonucu, kapitalizmin yunması, kapitalizmi emekçiler açısından yaşanılır bir hale getirdi. Her türlü sosyal-demokrat görüşün temelini oluşturan, kapitalizmin bu özelliğe kavuşmasıdır. Sosyal-demokratlar, daha savasız bir dünya arayışı, barışa ağırlık veren bir yaklaşım içinde olmuşturlar. Son tahliye sosyalizm ile kapitalizmin tarihi uzlaşmasını stratejik düzeyde yaşama geçirme anlayışdır. Bu anlayış, bilimsel sosyalizmden daha fazla birinci planda tutulmuştur. Günümüzde kadar savunmaları kapitalizm üzerindeki etkileri olmuştur. Şüphesiz bunları sosyalizmden bir saptamayı ifade ediyorlar. Ama, taş saptamayı ifade ediyorlar ama, taşa da tipik klasik kapitalizmi temsil ediyorlar diyemeyiz. Kapitalizmin dönüşümüne, sosyalizmin uzlaşmasına, esasla nezaret ediyorlar, önderlik ediyorlar. Bunun uygulamasını, yaşayabilir haliye de Bunlar bu şekilde yaşayma devam edecektir. Çünkü Sovyetlerin başını çektiği sosyalistler bile kapitalist-emperyalistlere bu kadar uzlaşmaya yatkın istiyor. Bu ne demektir? Sosyal-demokratlarla daha çok iş yapacakları bir sürecin gelişmesi demektir. Bu kapitalizmi daha da dönüştürmektedir. İnsanlık ve dış politikaları için onları hak ve demokrasinin, dışta sömürgecilğin biraz

daha ağırlaması yönünde etkileyecektir. Zengin kuzeyin yoksul güneye gelişimini yunması, çevre kirliliğinin önlenmesine özen gösterecektir.

Demek ki, Ekim Devriminin önemli sonuçlarından birisi de sosyal-demokrasinin, bu tip gelişme doğurması, sosyal-demokrasiyi buna zorlaması ve kapitalizme yol açtığı değişiklikleri ikinci önemli tanıtı sonucu; ulusal kurtuluş hareketlerine kazandırıldığı tarihtir. Demek ki, ulusal kurtuluş hareketleri, Ekim Devriminin çıkışına çok yakından bağlıdır. Kapitalizm koşullarında da ulusal devlet, ulusal kurtuluş hareketleri olur denilir, ki bu doğrudur. Ama, onu başımızca ve güderek eği ulusal topluluğa götürmede, Ekim Devriminin rolü belirleyicidir. Ekim Devriminin rolü sömürgeleştirilme devrimine benlesmeye bir ilke düzeyine gelmiştir. Leninizmde kesinlikle bir ilkedir ve dünya çapında devrimler tamamlanmaya kadar da bağlı kalınması gereken bir ilkedir. Bu ilkenin pratikte gerçekleştirilmesi sosyalizm tarafında da uzun süre desteklenmesi, irili utaki çok sayda ulusun başımızca güvencesine yol açtığı gibi, özellikle de Fransız ve İngiltere'nin sürdürdüğü klasik sömürge sisteminin tasfiyesini, başını ABD'nin çektiği yeni sömürgeleştirilme politikasını, ABD'nin yeni sömürgeçiliğinin de, diğer kamp örne-

bilir. Bu anlamda reel sosyalizmin kendisi böyledir.

Şimdi bu ilkelere önder partileri, devletler nerdeyse bir enkaza dönuşüyor. Bu enkazı kim kaldıracak? Her gün yeni bir partinin kendisini feshettiği haberini duyuyoruz. Bu feshetme işi hangi sonucu doğuracak, hangi yeni sonuçları doğuracaktır? Devlet kendini tamamen orta yerde bıraksa, bu partiler denemekte yerde bıraksa, kim neyi gasecektir? Emperyalizmin yandıran bu enkazın altındaki zengin sosyalist kazanımlar gasecektir. Ve acaba bu gasp işi sessizce yürütülmekte ve reel sosyalizmin gerçekleri bir enkazı duruma getirmiş midir? Kendisi biraz daha sürümse imkanı yok mudur? Mevcut yöntemler ve daha çok da Gorbacov'un varlığı daha ne kadar sürdürülebilir? Gerçekten söylendiği gibi, alternatif midir? Ona karşı bir program, alternatif, hatta yeni bir partileme gelişemez mi? Bu sorulara iki yönlü, hatta üç yönlü cevap vermek mümkündür. Kapitalist emperyalizmin sözcüleri diyorlar ki, "komünist partilerin yıkılması." Hatta "devrim" diyorlar; "biz bunun karşı-devim anlayışını." "Karşı-devimler de yıkıldı, zafere oldukça yakını" diyorlar. Tamam, onun açısından nihai zafere diyelim, daha da yakındır.

Gorbacov biraz daha destekleyelim" diyorlar. Zaten şimdiden

"... Gorbacov'un eleştirilerinde haklılık yönleri var. Mesela, tembellik, ayyaşlık, ahlaksızlık ve yozlaşmanın boyutlanışını eleştirmiştir. Bunların belirtileri vardı o dönem. Bunlar doğru görüşlerdir, ama kendisi bu doğru görüşlerden yola çıkarak, devrime sarılmayı değil, daha da sağa savrulmayı öngörüyor. Yaptığı, kapitalizmi daha da geliştirmeydi. Bu konuda hızla yaptıkları vardır. Nedir bunlar? Bir sefer, çok açık bir biçimde başta ABD olmak üzere, emperyalist ülkelerden medet umuyor. Ve daha sosyalizm tarihinde görülmemiş bir biçimde, bütün Doğu-Avrupa'daki sosyalist kazanımları peşkeş çekmekte tereddüt etmiyor..."

ğünde görüldüğü gibi, başarısızlığa uğramasını ve ulusların başımızca ve eşitlik doğultusundaki gelişmesini biz Ekim Devrimini bu temel ilkesine borçluymuz. Dolayısıyla bu yönlü sonucu da son derece belirleyicidir. Ve çoğumuz çağ yapan temel özelliklerini birisidir.

Bu iki temel sonucu bağlı olarak bazı diğer sonuçlarından da bahsedilebilir. Hem kapitalist ülkeler için, hem başımızca güvencesine kavuşan uluslar için her ne kadar bugün çok sözü edilen insan hakları, demokrasinin kapitalizmin emperyalizmin öz meselesiyse gibi gözükyorsa da, bu ilke gerçekte bilimsel sosyalizmle ilintilidir insan haklarını ve demokrasinin eç bilimsel sosyalizm geliştirmiştir.

Hem sınıfsal alanda, yani burjuva demokrasinin kendisini yenilemesinde bu böyledir, hem de ezilen ulusların arasındaki demokratik ilişkiler ve bu tür ilişkilerin geliştirilmesinde bu böyledir. Zaten ana ilkenin doğa sonuçları bunlarıdır. Bilimsel ve teknik devrimin gelişmesine hem kapitalizmi zorlayarak hem kendisini özellikle zorlayarak bir sığrama yapmıştır. Barışın daha uzun sürmeli olması, kapitalist-emperyalist sistemden ziyade, sosyalist sistemin gelişmesine bağlıdır. Onun daha çok barış üzerindeki ısrar politikasına bağlıdır. Ama bütün bunları Ekim Devriminin son sözleri midir? Başka bir sonucu olmayacak midir sorusuna karşı geliştirilmiştir, özellikle sosyalizmin kendisini yenilemesi veya mevcut gelişmeler temelinde yola çıkarak, yeni arayışlara yönelmesi biçiminde bir cevapla karşılık verile-

bilir. Bu anlamda reel sosyalizmin kendisi böyledir. Sanırım Romanya Devriminde bunlara "orabacılar" diyorlardı. Evet, Batı çorba kendi artıklarını vererek, biraz daha onlara sahip çıkarak kendi yandıranları çoğaltmak istiyor. Ama, yine de endişelidir. Çünkü, buradaki sosyalist kazanımların tümünü Batı sistemi içine aldı mı, bir yerde sosyalizm değil mi? Batı sistemi güne almıyor. Herhalde biraz bunu görmeye çalışıyorlar. Buz daha öneki görüşümüzde şunu değerdendiriz. Sosyalizm, reel sosyalizm biçiminde de olsa, içine girildi bunların aşmak istiyorsa, kendin bir kapitalizmin içine savurmalıdır. Daha doğrusu, kapitalizmin içine yerleştirmelidir. Şu devir çok önemlidir. Kapitalizmden ağır bir kopuş var. Hayalî anlamda bir kopuş, gerçekçi bir kopuş vardır. Nasıldır o? "Komünizme ulaş yoruz" adı altında hayalere kapılmışlardır. Dünyanın büyük bir kısmı emperyalizmin egemenliği içindedir, kapitalizmdir. Diğer yandan kendisi de oldukça güçlü partiler artıkları ve bu rokratik aygıtlar vardır. İkimeşmesi vardır. Bunlar dururken, hem de sonsuz barış, birlikte yaşama deniyor. Komünizme ulaşmak bir hayaldir, kendini aldatmadır. Bununı kesindir! Yapılması gereken, böyle hayalere dalmak değil, "tek ülkede sosyalizmi uygulayalım" teorisinin aşırıya vadrılması biçiminde kurultay, yani "dünyayı iki bloka böldük" adı altındaki saplantıların uzlaşmasıdır. Bu noktayı biraz daha açalım.

Son tahliye NATO'yu yaratan ve de ABD'yi onun dünya çapındaki beyni haline getiren, reel sosyalizmin kendisidir. II. Enternasyonal temelde, sosyalist sistem Sovyetler Birliği enderliğidir. II. Dünya Savasından sonra, biraz daha gelişti ve sosyalist devletler topluluğu adı altında Varşova Pakiti'nde. Comcon'da biraz daha sistemleştiği ve bunu sadece Doğu Avrupa ülkelerini değil, Vietnam ve Küba'nın bile katılması ile büyüdüğü, gelişsecek olan nedir? Kapitalist-emperyalist sistemin de kendisini merkezileştirilmesi, yani eskinin Ekim Devrimi karşısında savunması durumuna son erdirmesidir. Bunu ABD enderliğinde geliştirmişti ki, İngiltere ABD'ye bu enderliği bilinci verdi. II. Dünya Savasından sonra kendisi zayıf ve yiparılmış olarak, savasın çikmişti. ABD taze, güçlü bir kapitalist devlet idi. ABD hızla Marshal Plan'ıyla, Truman Doktrini'yle kapitalizmin yeniden restorasyonuna yönelmişti gibi, sosyalizme karşı da hızla NATO'nu başına çekti. Sovyet yayımlarında altında dünya sosyalist devriminin gelişmesini tahkiklerini gördüğe, o da NATO'yu daha da güçlendirdi. Ve Sovyetler Birliği enderliğinde sosyalist ülkeler giderek tek merkezli duruma geldi, kapitalist ülkeler de tek merkezli duruma geldiler.

Bunun altında yatan temel etken nedir? Aslında, sosyalist sistemi Sovyetler enderliğinde ele alıp ve hatta, Sovyetler örneğinde büyük devlet, büyük ulus sövenizmi tabinde ifadesini bulduğu gibi, temelde büyük Rus federasyonu vs. birkaç ulusal topluluğın reel sosyalizmin benlesmesinde daha fazla ağırlık vermesi, bunların ekonomik kalkınmasını kapitalizme yarış halinde sürdürme, kapitalizme tam ulaşma amacı etrafında tüm gücünü sarfetmedir. Bunun için dış politikası nedir? İşte, Varşova Pakiti'na yönelme. Ve denge politikalarını emperyalizme kabul ettirmedir. Bu açık ki, ABD'yi temel muhatap almaya, NATO'yu muhatap almaya götürür. Hep onu insanlığın önemli bir bölümünün temsilcisi olarak görme götürür. Daha da kötüsü, ağır bir militanzasyon; yani, askerî güç yığ-

mına götürür. Çünkü, hep ona ulaşmak istiyor ve ulaşmak istediğinde de; 'nükleer silahlarla ulaşalım, klasik silahlarla ulaşalım, ordu sayısında ulaşalım denizaltılarla ulaşalım. Füzelemler ulaşalım' şeklinde bir düşünüş yapılmaktadır. Sonuç, müzakere değil, militarizasyondur, askerleşmedir, sosyalist ekonomi bunu kaldırmaz. Bu bir sapmanın daha da derinleşmesidir. "Bunu görgüne yentemeyiş, ulaşma yentemeyiş birlikte götürülür" anlayış da ABD'ye görüne metodunu esas almaz. Dünya meselelerini devamlı değil, ABD'ye ulaşarak hal etmeye götürür. Sonuç; silahları azaltılmır, daha da yetkinleştirir; meseleleri haldelemir derken, daha da inçden çıkılmaz duruma getirmişdir. 80'e doğu geldiğimizde bu anlayışmaz, kabul edilemez durum, insanlığın her iki sistemi içinde de nefes alamaz duruma gelmesine yol açtı.

Daha da somulaştırırsak, demek ki, dünya devriminin güçlüğü bir taktik olarak düşünülmesi, sosyalist dünya devriminin bir tarafta bırakılması; 'her şey Sovyetler Birliği'nin önderlik etmesi' sosyalist sisteme hizmet etmediği, eğer hizmet ediyorsa, dış politikasında, desteklenmelidir, yoksa reddedilmelidir" mantığı; "dünyanın büyük bir kesimi ABD'nin hegemonyasına bırakılmıdır" anlayışın varacağı doğul sonuç budur. Onu kabul etme, dolayısıyla ABD'nin hegemonyasını devrime değil, ABD'ye görüne yoluyla sorun olmanın çıkarma anlayışına götürür, yani direkt sosyalist sistem üzerinde etkili olursan, kapitalist sistem üzerinde etkili olursun, hegemonyayı geliştirirsin. Dolayısıyla iki uç baş veyor, ki ya'nın birbirini sürebilmesidir. Bu da ABD'nin eline bulmuş bir fırsat veyor. Dünya jandarmalığına oynama fırsatı veyor.

Bunda Sovyet politikasının belirleyici rolü vardır. Sovyet politikasında güdere, başını Sovyetler Birliği'nin çektiği' her şey reel sosyalizmin çıkarmıdır" adı altında, devlet politikasında milliyetçiliğe yönleme, büyük ulus, büyük Rus şovenizminin güdere devlette etkili olması, kendi içinde küçük halkların milliyetçiliğini körükledi. Enternasyonalizm uygulanmaz, milliyetçi uyguların. Büyük Rus şovenizmi geliştirdi, yani Ruslar en çok gelişen ulus durumdur. Hem kendi içinde diğer halkları göreceli az gelişmişliği, hem de dünya çapında özellikle muazzam bir yay-sömürge, yeni-sömürge, bağımlı ülkeler topluluğunun mevcut olması ortamında, bu bir şovenizme götürür. Ve bu devlet çıkarmı, onun dış politikasına, dünya devrimini kurban ettirmeye götürür. Sonuç ABD'ye ulaşması, ABD'nin büyük bir imparatorluk olarak gelişmesine, dünya üzerinde güttüğe etkili olmasına götürür. ABD 1950 lerde bu kadar güttüğe değildi aslında. Brejnev döneminde doruk noktasına ulaştı ve günümüzde neredeyse sosyalist ülkelerin üzerinde de söh sahibi olabilir.

Tüm bunlar, bu politika yüzünden oldu. Dünya devriminden vazgeçme, devrimin evrensel ve sürekliliği ilkesinden vazgeçme ve bir de 'komünist ütopiya uiaşırız' saplantısına düşme, "sonsuz başı çağı gelişimi" saplantısına düşme noktasında ne ortaya çıktı; işte sosyalist sistem içinde karşı-devrimci patlak veyor, bugün Azerbaycan örneğinde görüldüğü gibi, tarihsa götürme bir milliyetçilik, bu karşılaşılar yaratılır ve güttüğe de yaygınlaşır. Litvanya da sistemden kopma sözkonusu ve bu peşpeşe gelişiyor. Sonuç olarak, bu politikalar bir çıkamaz.

Aslında Gorbaçov bunu görüyor, hatta bunu aşmak da istiyor. Bu

anlamda diyor ki, "tek alternatifim"; ama acaba gerçekten böyle midir? Sonuna kadar ABD'ye ulaşma, Batı kapitalizmine yeni strateji düzeyinde "Ortak Avrupa Evi" projesinde olduğu gibi buluşma, "birlikte aynı gemideyiz, aynı evdeyiz, birlikte de, yaşasak da beraber olmalıyız" ilkesine bağlı olma temelinde alternatif Zaten "devrimler çabı birmişir" diyor. "Ekim Devrimi'nin ruhi sona ermiştir" diyor. "Artık son söz biziz, yani siz kapitalist-empyalistlerle ulaşma, sizle sonuçsuz barışı yapma temelinde, insanlığın kaderi üzerinde birlikte karar verebiliriz" diyor. Bunu Avrupa'ya yapmak istiyor, ABD ile yapmak istiyor. Fırsat bulursa Japonya ile yapmak istiyor. Bu bir alternatif, ama sağ bir alternatif. Ve eğer "Gorbaçov onun güttüğe yaklaşıyor" denilirse, bu onun tek alternatif değil, kısa süreli bir ütopyanın iflası olduğunu gösterir. Yani bir kez daha, gerçekten devrim gereği vardır. İşte bu patlak veyor Gorbaçov'u yatandır.

Hani dünyada bütün çatışma bölgelerini birlikte söttüküdecektir?! Hep barış içinde bütün sorunları halledeceklerdir?! Buna en çok umut bağlandığında, ABD Panamayı işgal etti. Sovyetler de işte dedi, hem de çok beklenmelidir ve aşırı bir biçimde patlak verdi. Bir sürü karşı-devrimci ayaklanmalar patlak veyor. Dünyadaki gerçeklik noktaları en atacık bir yunamayı yaşayıyor. Fakat, bu adam buna çok inanmış, ve biraz da kendine savdı. Sovyetleri daha da sağa kaydırma pahasına, "mutlaka benim görüştürm uygulanmalıdır" diyor. "Daha fazla taviz, taviz üzerine taviz" diyor; "dünya yeni bir çağdadır, yani, yeni görüldüğü ihtiyacı vardır, yani teonlere kesinlikle ihtiyacı vardır" diyor; "devimler arktı sözkonusu olamaz, bu bunun yerine benim uygulamak istediğim görüşleri egemen kılmalıyız" diyor. Fakat hayat reddediyor tüm bunları. Dolayısıyla Gorbaçov alternatifine sonuna kadar güvenilmeye ve her an aşağıya edime durumu vardır. Nitekim dünya başı-yayın organlarında da bu işleniyor ve hatta emperyalistler bile güveniyorlar.

Sunu soruyorduk. Emperyalizmin ortaya çıkan sorunları karşı cevabı ne olabilir? Bunu değerlendirilmeye çalıştık. Sosyalizmin hatalarından yararlanıldığı gibi; sapmalarından da köttü yararlanılmak istiyor; yani, inşa edilen sosyalizmin hatalarını büyütmeye ve destek veyor. Bugün bu destegi karşı-devrimci desteklemeye kadar götürüyor ve hayli umutludur da ama, bunun yanısıra telaşlı ve endişelidir de çünkü; eğer ülkeler kendi egemenlik sahasına giresler; "tamamen kapitalist oldukları da öyle egemenlik veya etki alanına girerler" anlamına geliyor. Bizim her zaman uygun görüldüğü bir şey gerçekleştirilmece benzer. Bu halimize bile, yani sağa savrulma, kapitalizm yolcularının önderliğinde bir sosyalist ülkeler kapitalizme tahni bir buluşmaya yaşarlarsa, bundan devrim yarar görür. Çünkü, aynı kopma, hem hayalciğe, hem de gerçekliği ütopyalere üttirmeye ve de bunu politika haline getirmeye götürür.

Gorbaçov örneğinde görüldüğü gibi, Brejnev örneğinde görüldüğü gibi budur. Stalin bu kadar hayalci değildi aslında, hataları da olsa, gerçekçiydi. Dolayısıyla sosyalist devrimlerin gelişmesi daha ilkel devletler, bunların ki, kendi hayatına daha fazla sosyalizm kurban etmedir. Zaten oportünistlerin önelemi bir özelliği de budur. Sonları da traedük olur veya komedi biçiminde gelişir ve her ikisinin de örnekları var. Dediği ya. Romanya'da yaşananlar, Bulgaristan'da, Doğu Almanya'da ve diğer birçok ülkede yaşananlar tra-

jed'i ve komedinin içine olduğunu çok iyi gösteriyor. Ama yine de gerçekler bu ütopya'da aşağıya edecek kararınatır. Dolayısıyla dünya sosyalist devriminin emellerine yeniden dönmek için, bu ütopya'dan vazgeçmek gerekıyor. Vazgeçmenin de gerçeklik kazanacak yönü, kapitalizmde buluşmaktır. Buluşma derken, kapitalizm yolcularının bütün sosyalizmi teslim etmesi biçiminde değil -ki Euro-komünizmin de yaptığı budur, tümüyle komünizmin veya sosyalizmin feshi değil, dünyanın iki temel bloka bölünmesinden vazgeçmedir. Bloklar ortadan kaldırmaktır. Dahası, somut ifadesi olarak NATO ve Varşova Paktı'nı ortadan kaldırmak-

"... Sağa savrulma biçiminde de olsa, bugün tekrar kapitalizmle buluşma, çok açılan meseleyi derinleştirme, takvimler birbirinden çok koparsa, iki boksör birbirinden çok koparsa, birbirine vuramaz. Vurmak için belli bir yakın mesafede döğümek, oynamak gerekir. Dolayısıyla daha iyi bir döğüş için, yakınlaşmalar, iççe girmeleri, NATO ve Varşova Paktı'nın silinmesi gerektir..."

tır. İççe girmeye yaşamadır. Eğer Gorbaçov'da tek iyi bir yan aranacaksa, veya önemi bir özellik aranacaksa, o da politikalarında buna önem vermesidir.

Gerçi o da şimdi biraz duraklamış. Ama biraz daha devam etmeliydi. Sistemleri karşılaştırılmış; sistemlerin karşılaştırılmasından eminim ki, kapitalizmin daha çok sosyalizm yarar görür. Sosyalizmin zararı, sistemlerin birbirinden uzaklaşmasıdır. Sistemler birbirinden uzaklaştıkça ne gelişir? Dünya çapında henüz kapitalist-empyalist sistem daha güçlü olduğu ve sosyalizm çok geri bir sistem olduğu için, gerye düştün, bir çok doğruyu bünyesinde barındırması nedeniyle sosyalizm yarar görür. Sola sapmasının temel hatası da bence buradadır. O çok kopmakla, öncelikle "tek ülkede sosyalizmi geliştireyim" derken, güttüğe bunu kapitalist-empyalist sistemden kopma, aralarına Berlin Duvarını örcek kadar duvarlar örme; müthiş bir devlet aygıtını emniyet aygıtını, ordu aygıtını geliştirilmeye kopuşu daha da geliştirme ve hatta insanlarına yasaklar koyup, kapitalist ülkelere gönderme; kapitalist ülkelereki insanları da kendi ülkelerine gelişini önüne son derece büyük zorluklar koyma ve böylece kopuşu çok anımsız, çok tehlikeli ve gerçekten bir sapmaya kadar götürme noktasına vardırma yapması. Sonuç elbette ki, sosyalist devrimde değil, dünya sosyalist devrimine değil, ütopya ve de onun bir kör döğümüne, tıkanmasına yol açacaktır.

Ortaya çıkan durum bu olduğu gibi, aşımak istenen de budur. Sağa savrulma biçiminde de olsa, bugün tekrar kapitalizmle buluşma, çok açılan mesafeyi derinleştirme, oynamak gerekir. Dolayısıyla daha iyi bir döğüş için, yakınlaşmalar gerekıyor. İççe girmeleri gerekıyor. NATO ve Varşova Paktı'nın silinmesi gerekıyor. Gorbaçov biriz daha da temelde ilerleseydi iyi olurdu. Biraz daha bu

temelde taviz versek diyorum, fakat, gerisini tamamlamak da gerekirdi. Sosyalizmi daha driti uygulanabilir; kendini yenileme temelinde de olsa, daha da güçlenebilir bir biçimde edilebilir; bu gerçekten sosyalizmin yenilenmesi olurdu. Böyledir veya değildir, ama ister kapitalist yolcuların önderliğinde gelişsin, ister sosyalizmin bu kopuştan oluşan mesafeyi kapatması biçiminde olsun, ortaya çıkacak gelişmeleri birlikte veya olumsuz yönlereyle birlikte iyi görerek değerlendirmek gerekir.

Bu sürece daha da gelişebilir ve gelişmelidir. Bundan sosyalizmin lehine olan, dünya sosyalist devriminin belli bir gerye gelişmesi temelinde de olsa, bir restorasyon sürecini yaşaması da olsa, yenileme şansını verir. Diğer iktidamları güttürmedir; mutlak aşımaları gereken bir durumdur. Sistemlerin buluşmasında, yakınlaşmasında her ne kadar kapitalizm de güç bulacaksa da, sosyalizmin yenilenmesi de güç bulur. Sınır mücadeleleri, daha şimdiki görüldüğü gibi, kendine yeni kanalları açarak zorunluluğunun hissedir. Bu yeni programları, yeni örgütlenmelerine mutlak götürür. O halde, mevcut gelişmelerin ortaya çıkardığı sorunlardan birisine de sosyalizm seveceği açınsından cevap vermek istersek; nasıl ki emperyalist sistem hem endişeli ve hem de umutluya, sosyalizm de gelişmeleri yaklaşımda hem endişeli, hem de umutlu olma durumu vardır. Endişeli olması gerekir çünkü; kapitalizmin yolcuları oldukça mesafe alıyorlar. Umutlu olması gerekir çünkü; sosyalizmin kendinle ancak bu temelde yenilenmesinden bahsedebiliriz. Başka seçenek bu anlamda yoktur. Yani eski reel sosyalizmin gerçekten revize edilen, gerçekten tıkanan, bu anlamda bürokratik parti ve devlet aygıtında dayanılarak; örneğin bir Brejnev politikacılığında görüldüğü gibi kesinlikle ilerleme imkanı yoktur. Ancak daha da tıkanma, güttürme, aygıtın, tembelleşme, ahlakı derinleşen güdere çürümesinden bahsedebiliriz. Bu sürecin durumu ne kaçır erkenen ortadan kalkarsa, kendini yenileme

"... Her şey bitmiş midir? Son söz söylenmiş midir? Hayır! Sosyalist sistem içinde, sistem de dememek, son sözü söyleyenler yaşamadıkları alanlarda daha çok gelişmeler ortaya çıkacaktır. Mevcut gelişmeler, her ne kadar karşı-devrimci yönü ağır basan gelişmeler ise de, yine o kadar da, için için yeniden devrimci gelişmelere de yol açabileceklerdir..."

olabilir o kadar arat. Dolayısıyla Sovyet sistemindeki tıkanıklık asla bilir; ki bu, oportünizmin, revyoznizmin yolu açtığı, öncelikle ideolojik düzeyde, daha sonra ordu ve parti içindeki bürokratik yapıda ve günümüzde de görüldüğü gibi, hersest piyasacı görüşlere hızlı dönüşmeyle kendini ortaya koyan bir tıkanıklıktır. Kaynağı Ekim Devrimi'nin daha başındaki yetmezliklerdir, Stalin'in hatalı uygulamalarından aratın, Açık istemistik budur.

Sonuçta denil ki, bütün bunlar gerçek, bütün bu olumsuzluklar bir sağa savrulma biçimindedir. Bazi karşı-devrimci güttürmeler, ayaklanmaların yolunu açmıştır. Brejnev yönü sürdürmek artık olmaksızın hale gelmiştir. Bu temelde sosyalizmi geliştirmek artık olmaksızın hale gelmiştir. Ne dünya devrimi sözkonusu olabilir, ne de sosyalizmin sosyalist ülkelere geliştirilmesi sözkonusu

olabilir; hele hele komünist aşamaya ulaşmadığı hiç mi hiç bahsedilemez. O zaman; yakınlaşma, sistemlerin karşılaşması, güdere böklenmişliğin gelişmesi, dünyada çok başlılığın doğması, aslında uç noktalar bölümünün dünyada bu aşırı uç noktaların etkilerini yitirmesi daha dengeli ve çok başlı bir dünyaya geçilmesi, daha da geliştirilerek dengeli bir duruma yol açacaktır. Özellikle devrim gelişmesine daha evleri bir zemin yaratacaktır. Bugün boyası bir gelişmeye çeşitli çevreler daha şimdiden karşılık vermeye çalışıyorlar.

Bekle de var olan Trokistler diyecelerdir ki, bizim görüştürümüz değeri. Ki, bu konuda değerlendirilmeli böyledir. Euro komünizmin zaten sosyal-demokrasie dönüşmüştür; sosyalist ülkelerde bile önemi oranda yandaşları çıkmıştır. Sosyal-demokratlar diyeceler ki, "bizim görüştürümüz yeniden doğulandı; komünizm; komünist diktatörlüğü; bunun uç noktasının yürütmeyeceği ortaya çıktı; doğru yol sosyal-demokratların yoludur." Onların bu konuda daha şimdiden Türkiye'de de birçok savunmalar vardır. Kendilerinin doğru olduğunu iddia ediyorlar, en bürokratik kanalı önemi bile, "işte sosyal-demokrasi zaten kafayız!" diyce kadar kendinlen geçiriyor. Sahtle Brejnev türü reel sosyalizm sözlümlerinde fazla ses yok. Gorbaçov türü bir ortayolculuna da, mahafazakar diye başlı edenlerin de aslında gelişmelerine karşı en hazırızlık ve de en alternatifsiz kesim olduğunu söylemek gerekir. Asil kınmadın, onun oluyor, bu oluyor. Çin'in tavri biraz daha radikaldir. Çin reel sosyalizmi daha da geliştirebilmek için ülkeleri, Eger Çin, Mao'nun 60'lara baktığında söylediği ve Kültür Devrimi'nde hayata geçirmek istediği "sosyalizm kitlelerin esleri" ilkesine doğru bir dönüş yaparsa, devrim esas seçeneçler. Onun özellikle nükleer silahlara karşı, blokları karşı geliştirdiği düşünceleri Çiniler esas alırlarsa, kendilerini yenileme şansından ve dolayısıyla dünya sosyalizminden etkili bir yarı yagalamada bundan bahsedebiliriz. Özellikle, Thiemann Meydanı'ndaki gösterilere karşı gösterilerin tavırda olmaları ve olumsuz yanları vardır. Deng'in politikaları idi aslında bu gösteride ortaya çıkan, iflas eden Deng'i, Ki bu Çin örneğinde Mao'ya karşı ve daha çok da kapitalizmin yolculuğunun temsil eden bir komundadır. Dolayısıyla gösteriler tıpkı Doğu Avrupa ülkelerinde olduğu gibi, bunun bürokratizmine, onun revyoznizmine karşı çıkmıştır. Fakat, gösteriler daha çok burjuva kapitalizminin istiyordığı ve burjuva demokrasisini sloganı öz zeyine getirmişlerdir. Egemen olan yanı budur. Bu anlamda, gösterilerin başyanta gitmelerinin olumsuz olarak değerlendirilmemek gerekir.

Deng'e bir tepki anlamında olumlu idler ama, burjuva görüştürmelerini öyle yaşılar, bu da büyük bir tehlikeydi. Bu anlamda başarıya ulaşmamasında en olumlu olarak görme gerekıyor. Yeni yönetim biriz karma oluğu söyleniyor, radikallerin daha fazla ağırlik kazandığı söyleniyor, marksist-leninist ideolojinin devlet ve parti kademlerinde yeniden üretilemesinden dem vuruluyor. Bunlar ne kadar gerçekçiydi bileyemiz fazla ama en azından bu temelde de olsa, kendilerine çeki-düzen verme ihtiyacını hissetmelerinin olumlu olarak görmek gerekir. Ne kadar özütür, gerçekten Mao'da güttürülecek doğularda ne kadar doğru yaklaşıyorlar ve yine sosyalizmin yenilenmesi ne kadar gelişebilir, mevcut bu gelişmelerden ne kadar olumlu ders çıkarmışlardır, bunu bileyemiz. Dolayısıyla Çin örneğinin ne kadar ciddi bir seçeneç

oluşturabileceği şimdiden söylemek erkerdir. Orta yerle duryor, olum-lumsuz yonlerle duryor; ama, özellikle Bol'dan sonra olduğu gibi, tam bağı kalmısa gereken bir sosyalizm olak ele almak "Türkiye'de de birara moda idi". Çıncı olmak gerekli değildir aslında geçmişte de gerektiğildi. Hiçbir zaman, bazı ülkeleri model olarak almakmaki gerektirğini biz iyi biliyoruz. Ama yine de iyi izlenmesi gereken ve deneyiminden sonuç çıkarılması gereken bir örnek olduğunu söyleyebiliriz.

Arnavuttuk olayı da boydedir. Arnavuttuk istisnai bir sosyalizm türüdür. Ayakta kalmısa reel sosyalizme bağılır. Her ne kadar tek başına bugün dünyaya meydan okuduğunu söylöyorsa da, bu bir abartıdır. Dünya değesinde sosyalizme kapitalizmin ortaya çıkardığı duruma dayanıyor. Biraz da, küçük bir halk olduğu için sosyalist katilimlilike yeri varıyor. Bu anlamda sorunları fazla büyük değildir. Şunu da söyleyebiliriz: Okyanusta bir ada olarak varlığını sürdürüyor ama, insanlık bir ada değildir. Bu örnekleri dikkate almak gerekir, gerekilebilir ama, sezenek olarak sunmak hayli abartımlı ve sakıncalıdır.

Geçmişte olduğu gibi günümüzde de bu boydedir dolayısıyla mevcut gelişmeler. Çin cevabı. Arnavuttuk cevabı diye ayrı bir cevaptan bahsedemeyiz. Kendi koşullarında sosyalist deneyimi yaşamalarının bahsedebiliriz. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere, bu ülkelerin belli atlıklarından sonra ortaya çıkabilir. Biz buna bizim de özen göstermemiz, geliştirmemiz gereken sezenek dersek, bu hangı temel hususları içerir? Çok açıktır ki, işlenen hataları bertaraf etmek temelinde ortaya çıkacaktır. Neditr bu hatalar? 70 yıllık reel sosyalizmin bugün varlığı aşamadan sonra, içine girmesi gereken yeni süreçten bahsedilebilir. Bu her şeyden önce, yakın geçmişinde işlediği hataları bertaraf etmek zorundadır. En başta, Ekim Devrimini ve ondan öteyi bilimsel sosyalizmin yaklaşımlarına son derece özgül ve dürüst yaklaşım durumundadır. Bunun Ekim Devrimindeki temel değerlerini, yani devrimin evrensel ve süreklilik ikesini düriste bağımlıdır. Her türlü devlet, ulus çıkarlarını bir tarafa bırakılmı. Keskinlikle Sovyet örneğinin de konuda bir sapma vardır, bu sapmayı yıkararak, Ekim Devrimini bu özü ikesine, bilimsel sosyalizmin temel dünya görüşüne ulaşmalıdır. Bununla bağlantılı olarak reel sosyalizmin gelişmesiyle birlikte gelişmesi gereken demokrasinin olduğunu unutmaması gerekir. Ekonomik iisn, üstyapıda parti ve devlet içinde süreklilik demokrasisi geliştirmesi ne demektir? Halkın kendi yarattığı sosyalizme esasında sahip kılmaması önyenil, yasaların, savunulur, bir konuda süreklilik girmesiyle mümkündür. Yani halkın üstünde bir parti burkasırsa, devlet burkasırsa değil, bütünleyle halkın kendisinin yetkili kurullarını oluşturduğu, denetlediği, görevle böylece atladığı ve atlığı bir sistemin iisn edimesi, sosyalizmin kendisi için süreklilik yenilil, yasaların, savunulur bir sistem haline gelirmesi, yalnız iç politikalarıda değil, dış politikalarıda da halkın son söz sahibi olması gerektirir. Öyle bir duruma gelinmesi...

...sekretleri dünyagelişmelerine üzerine ağından iki laf çıkarsa belirleveci güç durumuna iisn...
...k bir merkezileşmedir ve çok tehlikelidir. Çok büyük bir önder, Lenin gibi tarihi bir önder örneğin, bu merkeziliği iyi uygulayabilir ve yararlı da olabilir. Ama, bunlar çok istisnaidir.

Dolayısıyla fazla bel de bağlantılamaz, güvenilirmez. Yapılması gereken, halkın kendisinden başlayan denetimi adım adım geliştirmesi, sekretreleri gelindi mi, sekretrelerin yerinin şimdiden bizim aşiretlerini yeni nesilise, o kadar sağlam olması gerekir. Yani sekretre ohalinde, o halmasa da halk kendisini rahatlıkla temin bütün iç ve dış politikalarıda yöneten güç durumuna getirebilir.

Sosyalist demokrasinin bu temeli sağlanıyorsa, aslında sosyalizmin güvencesinde değildir. İstedigin kadar orduyu, gizli polisi örgütünü örgütle, sınırları tel ger ve duvar ör, sosyalizmi bu şekilde korumaya çalışılmak mümkün değildir. Sosyalizmin özünü de yabancdır. Sosyalizm madem ki tüm sistemlerin en iyisi, en doğrusu, en güzeldir; o halde, orada halk o kadar inancılıysa, ne diye tel ger! Ne ulele mümkünür? Kendi demokrasisine sahip olmakla mümkündür ki, bu dış politikada, enternasyonalizmdir; iç politikada, sonuna kadar devlete ve partiyeye sahip kılmadır, önyenil yenilemedir. İçte sınıf farklarını süreklilik azaltmadır, dışta yeni sınıf ve ulus baskısını, sömürsüzlü azaltmadır. Sosyalist sistemi, sosyalizmin bütün kurullarına buna hizmet ettirmedir. Hiçbir devlet ve ulus çıkarını temel politika haline getirmeden, ki, Sovyetler'de bu terisdir, bunları her ortadan kaldırarak, süreklilik kendisini insanlığın hizmetine koşuturarak cevap vermedir. Sosyalist sistem sosyalizm kendisini en çok insan iğninin insanın hizmetine veren sistemdir, dünya görüşüdür. Buna ulaşabilmektir. Demek ki, eğer yenilenmeden bahsedeceksek, sosyalist ülkelerde temel arayış, bu doğrudula ölmeldir. Bu konuda içine düşülen, kendi öz devletinden ve partisinden kopuş tam edilmeldir. Mevcut partiler ve devlet aygıtı, buna tam hizmet edemiyor; dolayısıyla halkın söğuması, kompası iyi bir şeydir. Yerine hızla yenisi koymalıdır. Yeni program, yeni örgütlenme, yeni halk hareketi bu temelde gerektirir. Dişt aramaya da gerek yok, kendi deneyimini inceleyerek, kendisinin hatalarını ortaya koyarak, onları aşarak buna ulaşmalıdır.

Belirtildiği gibi arıyalmadır. Örneğin, Sovyetler Birliği sözkonusu olduğunda, bütün diş politikasını gözden geliştirmeldir. Gorbacov diş politikasını tamamen gözden geçirmeli, iç politikasını, yani kendi partisini ve devletin gözden geliştirmeldir. Yıkılması gerekiosuna, yıkılması, tasfiye edilmesi gerekiosuna tasfiye edilmeldir.

Batı kapitalizminin yolları, çıkartır, daha da geliştirmektir. Ama kendisinin de sezenegi, mutlaka bu gözden geçirme ile ortaya çıkacaktır. Bugün adı çok söylenemeyen rağmen, geliştirmeyen açıktır. Yeniden yaşılamaya veya sosyalizmin bu aşamada kendisini yenilemesi geliştirmelidir. Gerçekleştirir, blokta tasfiyesini yapmalı, yani bu eski diş politikayı gözden geçiriş aşabilmeldir. Önyenil yenile kapitalizmin ve sosyalizmin bulgusını, sosyalist devrim lehine neticelendirecek tutumlara ağırık verilmeldir. Yani diş politikada enternasyonalizme, halkların devrim yapmasına, başta Batı Avrupa halklarını tekrardan sosyal-demokratların etkinliğinden kurtarılacak, hatta muhafazakarları bile etkinliğinden kurtarılacak, yeniden bilimsel sosyalizmin etkinliğine, daha değişik de olsa, açılmısa hizmet etmelidir.

Yeni partiler bu ülkelerde bu temelde ortaya kılmalıdır. Sovyetlerin kendi sosyalizminden çıkacakları temel sonuç, bu olduğu gibi, Batı Avrupa içli sınıf hareketlerinin, kendin Euro-komünizmin etkisinden çıkışı ve şimdiki çok güçlü olan sosyal-demokratların etkisinden çıkışı, yeni yenililme iisn de da hıznala-

bilir. Bu ülkelerde de bu temelde, daha da hıznalacak yeni bir durumdan bahsetmek gerekir. Eskiden, iye "komünizm söyle tehlikelidir, şöyle özgürlükleri elinizden alırdı" diye propagandalar yapılırdı ve bu halklar şartlandırılırdı. Şimdi bu şartlanma yıkıldı. Bu olumlu bir gelişmektir. Sovyetler artık tehlikeli değildir. NATO artık gerekmez. Peki bunun yerine ne gerekir? Yeni bir dünya, önyenil yeni bir sosyalizme öngörülmeye, iisn de sosyal-demokrasinin de zorlayacaktır. Muhafazakar görüşü de zorlayacaktır. Sahte Euro-komünizm gibi, şaö anda tasfiye sürecinde olan gelişmeleri de tasfiye edecektir. Yerine; Sovyetler'i tehlike olarak görmeyen, bizzat Sovyet halkının yeni sezeneginde dört-müftelik olan veya onunla enternasyonalist bağ içinde bulunan güçleri ortaya çıkacaktır. Daha çok da, kendi rolünü, kapitalist ülkelerde emekçilerin rolünü, yeniden bir teorik çerçeveye kavuşturacak, yeni politikalar üretecektir. Ki, Yeşiller bu konuda bir şeyler yapmak istiyorlar veya bu konuda yeni yeni görüşler ortaya kıyıyor, ama yetimez, bunların daha sistemati bir teorik bütünlüğe ve de uygulanabilir politikalara kavuşmaları gerekir. Bu partiler eski tip komünist partiler olmayabilir. Zaten olmuyacaktır. Hatta komünist partisi de olmayabilir, gerek de yok, çünkü; biraz da bu adlar günümüzde haklarını nezdinde itibar kaybetmişlerdir.

"... Yalnız iç politikalarıda değil, dış politikalarıda da halkın son söz sahibi olması gerektirir. Öyle bir duruma gelinmiyor ki, Sovyet partisinin sekretreleri, dünyadaki gelişmeler üzerine ağından iki laf çıkarsa, belirleyici güç durumuna ulaşıyor. Bu, büyük bir merkezileşmedir ve çok tehlikelidir. Çok büyük bir önder, Lenin gibi tarihi bir önder örneğin, bu merkeziliği iyi uygulayabilir ve yararlı da olabilir. Ama, bunlar çok istisnaidir..."

Adı ile birlikte yenilenmesi ama, daha çok da özü boylesine geliştirmek, bir sosyalist hareket, yeni bir aşamaya başlatılabilecektir. Şimdiden bu arayışlar hızdır, daha da çok güç kazanacağı söylenmeldir. Hem Sovyetlerin başını çektiği sosyalist ülkelerin topluluğuna, hem de özellikle de Batı Avrupa'da bu yenili gelişmelerine hıznalıdır.

Özellikle bu süreçle hıznırsa, sistemler bildiğini gibi yayılmasa ve diğer tasfiye olur, ABD keskinlikle yayılabilir. Bu, dünyadaki olumlu gelişmelerin lehine olacaktır.

Anı zamanda, Yuğoslavya ve Hindistan da olduğu gibi, az gelişmiş ülkelerin burjuvazinin blokusı siyasetsel de yayılır; yayılmasın çünkü, onlar öyle fazla gelişmeye hizmet etmezler. Az gelişmiş ülkelerde de sosyalizmin kendisini bu temelde yenilemesi doğrudur. Yani reel sosyalizm veya "kapitalist olmayan yol" adı altında aslında yaşanan, kapitalist olmayan yoldan kapitalizme ulaşmadır. Mevcut revizyonizmin Sovyetler'deki ortaya kıyımın az gelişmiş ülkelere yayıldığı em temel ilerlerinden birisi de, kapitalist olmayan yoldan, kendilerine göre

socializmin yolundan- kapitalizme ulaşmaya, yani, devlet kapitalizmi vasiyasıyla kapitalizme, liberal kapitalizme ulaşmadır. Bunun kapitalist bir ölü olduğu, bugün çok net olarak ortadadır. Devlet kapitalizmi Atatürk döneminde Türkiye'de de denendi. Birçok az gelişmiş geri ülkelerde de denendi. Devlet kapitalizmi, sosyalizm değildir. Sovyetler'de çok güçlü denemistir. Sovyetler'deki devlet tekelciligi, sosyalizm değildir. Tekeci devlet kapitalizmdir. Bürokratik aygıtın gelişmesi, bu devlet kapitalizminin aşırıya vardırılması biçimidir. Azı sosyalizme, çoğu kapitalizme iğildir. Dolayısıyla, daha çok devrim objektif şartlarına tank olan ve de geri bırakılmış ülkelerde sosyalizmin kendini yenilemesi, iki yönde gelişmek zorundadır. Bağımsızlık kavuşmuş devlet, kapitalizmi bir sezenek olarak görmemelidir. Devlet kapitalizmi tek yol değildir, kapitalist olmayan yol da değildir. Bu, kapitalizmin yolu olduğu gibi, yolların en sakıncalıları da içine girmemesi gereken yoldur. Şüphesiz; ABD'nin ayakta tutulma istediği, sözümüne bütensel teşebbüse ağırık veren, bugün Türkiye'de de şampiyonluğu yaptırılmak istenen, aslında faşist diktatörlüğe içine sürdüren; serbest sistem ölmeldiği gibi, bilakis hem devlet kapitalizmi çok kullanılabilecek piyasaya, 19. yüzyıla iisn de emekçi olmayan, tekelilerin olduğu emekçi olduğu, çürüdüğu, bunalmı süresini yaşıadığı bir sistemdir. Dolayısıyla bunları hem altyapıda, hem üstyapıda, Türkiye örneğinde somut olarak görüldüğü gibi, devrimle karıştı verilmesi gereken, dolayısıyla devrimin, bilimsel sosyalizmin en erkerden filizleneceği ülkeler olarak görmek gerektirir. Reel sosyalizmin düşüğü hatalara burularda da düşülmemelidir. Yani, "kapitalist olmayan yol" adı altında, kapitalizme dönüşerek daha da tehlikeli yola girmemek için, yapılması gerekiosun; sosyalizmin burularda fazla klemlekmemesi, böylece hatalı bir yola girmeme avantajını iyi değerlendirmektir. Bunun temeli, dediğimiz gibi, bunların Sovyet modelinde de izlenerek demokrasiyeye ağırık ve, bu sorunu başında iyi çözümlüyor, sosyalizmi halkın, emekçilerin esen olarak geliştiren, devlet kapitalizminin bu temelde sınırlı olarak giren bir tutum içinde ölmektir. Yine, serbest girişimcilik tekelilerin kuşması altında da kabul etmemek, buna karşı olmalı ve bilmek ve böylece yenilirmeyi bilmek gerektirir. Her o köbü, gartarı olguy olmasın açısından, hem de fazla hatalı bir diğidat içinde ölmaları lıbarıyasa, bu ülkelerin dünya dövrümünde sıcak noktaları oluşturma gereğini son derece cantdır, somuttur. Ve daha da yaşama durumundadır. Dünya devrimimiz biraz da bu ülkelerin şaöda yürütülmeleri sıcak devrimci savaşmlarla ilerlemektir. Demek ki, öncünü bir cevap, sosyalizmin kendisini yenileme covadır; sosyalizmin, reel sosyalist aşamadağı i-kanlıklara, bunun sağa savrulmasına karşı devrimci bir covadır, hem de yakın geçmişini iyi gözden geçirmek, hatalarından mutlaka anıma temelinde verilmesi gereken covadır. Şüphesiz günümüz dünyasını da hesaba katarcağı. Bu son ortaya çıkan durumlari, kapitalizmin vardığı aşamayı, reel sosyalizmin vardığı aşamanın ortaya kırdığı sonuçları da hesaba katarcağı. Hem yeni programlar geliştirmektir, somut siyasal gelişmeler değerlendirilmektir, bundan da önce bilimsel sosyalizm, reel sosyalizmin vasiyasıyla almış olduğu yararların ardınıcağıdır. Yani ideolojik ve teorik gelişmeye ihtiyaç olacaktır.

Bilimsel sosyalizmin nerede tiki-landığı, nerede hangi gerekçelerle

zorlandığı, onları gözden geçirmeye açığı çıkartılacak, bunun yararlılığı özüli ifadeye tekrar kavuşturulacaktır. Dolayısıyla bilimsel sosyalizmin, günümüz gerçeklerini ve onun daha yakın geçmişindeki dönmelerini de gözönüne getirmek, kendisini sıkı gözden geçirmesi, bu anlamda kendisini yenilirmesi gerekicektir ki, bu bir ideolojik-teorik faaliyettir. Şüphesiz bunun böyle bırakılmı doğrusu değildir; arayışlar sadece ideolojik-teorik özyüde programla, hızla politik bir programa kavuşturulmak durumundadır. Bu çok açıktır. Hem reel sosyalizmin yaşıadığı ülkelerde, hem emperyalist-kapitalist ülkelerde ve daha çok da sıcak devrim süreleriy yaşamaya karşı karşıya bulunan geri bırakılmı ülke ve halklar bünyesinde bu siyasal programa ulaşması iyi başarılımlı durumdadır.

Mevcut arayışlar ideolojik-teorik olmamak beraber, hızla politik program oluşturulmalı ve de geliştirmektir. Hiç şüphesiz program aynı zamanda bir örgütlenme ve eylem biçimini öngürür. Eylem biçimleri her ökenin somut koşullarına uygun olarak geliştirilecektir. Sovyetlerin eylem sorunlarına Batılı kapitalist ülkelerin eylemi değişik gelişecektir. Çin'de daha da değişik olacaktır. Her ökenin yaşıadığı somut durum, örgütlenme ve eylemi etkileyecektir. Bugün Sovyetler Birliğinde silahlı çatışmalara gidiliyor, bu demektir ki; oluşacak yeni örgütlenme ve eyleme, kendisinin gerektirdiği değide basıyurabileceği de gözönüne getirilmeldir. Bu, sonuca götürür. Yani sadece barışlı gösterilerle yenilirmesi; savunulması ve gerekirse yenilirmesinde değil de ülkelerde de gerektirir. Sıft savaşımı, hatta uluslararası çikmiş şiddetli gereklilikler; bu ortaya çıkmıştır. Daha da gelişeceği benziyor. Dolayısıyla sosyalist ülkelerdeki yeni eylem türleri, şiddetli içer; yaygın protestoları, gösteriler, ayaklanmaları içerir. Bu bir kez daha gerkelecek doğrudur. Sıft savaşımı devam etmekte birlikte kolay kolay da sona ermeyecektir. Barış üstyapıcağına kolay kolay kendini buluşturmak gerekir. Bulasma oportünizmin erkerden boy atmasına öndür. Dolayısıyla uluslararası mücadelesinde de içerir.

Şiddet de vazeğirmeli bir metod olduğu gibi, aynı sey kapitalist-emperyalist ülkelerin içinde de gerektirir. Şiddet şimdiki gündemde olmazsa da, daha çok gösteri yani ağır baska da, özellikle bu son gelişmelerle birlikte, bu ülkelerin de problemleri ağırlaşacaktır. Sosyalizmin bünyesinde meydana gelen gelişmeler onların sorunlarını hafifletmemek, daha da arttıracaktır. Dolayısıyla sıft mücadelesinde yeni bir aşama gelişebilir; bu yeni aşama da şiddetli içerilebilir. İnsan halkın, demokrasinin mücadelesinde burularda da şiddetli. Daha şimdiden örneklerinden görülmekte. Batı Avrupa dayanan bir sistem, Batı Avrupa şiddetli en çok uygulayan bir sistemdir, ama açığı kıkmamıştır. Daha çok hakim olduğundan ötürü ve emekçi sezenegi zayıf olduğu için, bu şiddet özkümlüyor. İlerce bunalmı gelişmeye, emekçi sezenek kendini dayatırsa, baskı yürütüşlerinde bile bu şiddete başvurular ortaya çıkacaktır ve bu daha da gelişecektir.

Dolayısıyla barışlı yeni ağır baska da, yeni örgütlenmeler şiddetli de içermek durumundadır; kendi programlarını hayata geçirmek için. Bunların programlarını ama özellikle ilerde dokunma zımn görüvünüz değil ama sadece barış ve çavre kırılığı ile sınırlı kalmayacağı çok açıktır. Başta esas bundan sorumlu olan kapitalist devlet aygıtını demokrasileştirmek, gerekirse devrimle dö-

Faşizmin siyasal ortamı bulandırma çabaları ve devrimcilerin görevleri

Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi, Türkiye açısından tarihsel ve toplumsal gerçekleri ve siyasal ortamı aydınlatıcı bir harekettir. Kürdistan devriminin Türkiye'deki aydınlatıcı rolü, bugün hiç kimsenin yadsıyamayacağı bir düzeyde ulaşmıştır. Bu aydınlatıcı ortamda, Türkiye'de yıllardır çarpıtılan ve tersine çevrilen gerçekler açığa çıkmakta, her şey ayakları üzerine dikilip doğrultulmaktadır. Bu, sadece Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin halkı, meşru ve çözümlüye güç olmasından değil, bunlarla birlikte, Türkiye'de her şeyin Kürdistan sorunu temelinde çarpıtılması ve tersuz olmuş olmasından da. Tarihi, toplumsal ve siyasal gerçekleri çarpıtmanın ve tersuz etmenin bu temel yıkılıncı, gerçekleri bu noktada ortaya çıkınca, bu iş gerçekleştirildiği anda Türkiye'deki ortam da aydınlanmaktadır. Kürdistan devriminin bu aydınlatma işlevi, 12 Eylül faşist-askeri darbese öncesinde de vardı; Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi şekillendiği anda bu yönü rolü de güçleniyordu. Fakat 12 Eylül öncesi-nin bozulan ortamında bu rolü tam olarak ortaya çıkamadı, tarihi işlevini yerine getiremedi, egemen sınıfın bulandırıcı ve sol kesimin de içinde yuğurtlu bulanlık siyasal ortamı gerçekleştirdiği gibi aydınlatamadı.

15 Ağustos silahlı direnişi, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin Türkiye ortamını aydınlatmasında tam bir dönemeç ve atılım evresi oldu. Faşizme ve sömürgeçliğe karşı, egemen sınıf düzenine karşı gerçek devrimci-demokratik cephesi bu direnişle ortaya çıktı. 12 Eylül düzeni, bütün aldatma oyunlarının altınımsa ve işbirlikçi burjuva düzeninin çplak olarak ortaya çıkması idi. Devrimciler ve halk kitleleri bu düzen altında çok öğretici dersler yaşadılar; bütün bunlar 15 Ağustos silahlı direnişinin aydınlatıcı rolünü arttıran durumlardı. Bu nedenle özellikle, Kürdistan'daki karar Türkiye'de de fazla oldu. Ancak buna rağmen, bir zaman faşist sömürgeçliğin planı çabaları, öte yandan işse sosyal-demokratları ve bunların uzantısı durumundaki sol çevrelerin faşizme sadakat ölçüsündeki hizmetleri, kitlelerin gerçekleri yeterince öğrenemelerinden engelliyici faktörler olarak etkiye bulundu. Özel savas, bütün görüşleri ve araçlarıyla kitlelerin gerçekleri öğrenmesini engellemeye çalıştı. Bu çaba, 1988 yılında emperyalist müdahale düzeye vardı; sömürgeçliğin bütün kurulları, etrafında emperyalizmden Kürt işbirlikçiliği kadar oluşturulan seçmiş cepheyle ulusal kurtuluş hareketi boğulmak ve böylece bütün etkileri yok edilmek istendi. Özel savasın bu düzeye ulaşılması halinde de boşa çıkarılması ve bu temelde silahlı direnişin büyük gelişme göstermesi durumda, 1989 yılında siyasal ortama bütünüyle damgasını vurdu. Artık Kürdistan'da yükselen devrimci-demokratik cephesi yenilmezliği kanıtlanmıştır. Bu gerçek, faşist sömürgeçliğin özel savasını bütün yönleriyle teşhir etmiş; sosyal-demokratların ve uzantısı olan solun maskesini işleri düşürdü. Türkiye'de tarihi ve toplumsal gerçeklerin yeniden araştırılmasını doğurdu, sosyalizm ve devrimci ortamı yeni siyasal bakış açısı ve programlar kazandırdı. Türkiye'de bugün gerici neyin ilenci olduğunu, neyin yiv-kılması ve nelerin gerçekleştirilmesi gerektiğini, kimlerin düşman, kimlerin dost olduğunu iyice açığa çıkardı. Böylece Türkiye'de gerçekleri egemen olmaya başlamasında tarihi bir

dönemeç oluşturdu. Ve bu gelişmeyi büyük bir potansiyel güç olarak 1990 yılına aktardı. Bugün Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin, Türkiye açısından taşıdığı bu rol gerçeklere dönüyor. Kürdistan direnişi Türkiye ortamını aydınlatmış, buna karşı faşizm bütün gücünü kullanarak bu etkileri kırmaya ve ortama karartmaya çalışıyor. Kürdistan direnişi Türkiye ortamını belirginleştirmeye, netleştirmeye çalışıyor, faşizme işse özel savas, komplo ve terörü Türkiye'ye yayarak ortamı bulandırmak, kitleleri aldatmak istiyor. Günümüz çatışmasının en önemli bir parçası bu alanda ve böylece yaşanıyor.

Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi, Türkiye'de sosyalist gelişmenin, demokratik halk devriminin, her türlü ilenci dönüştürme motorudur. Aslında yaşadığımız yüzyılın başından beri Kürdistan ötekil bir rolü taşıyor. Ancak subjektif planda bu rolünü oynamadı. Türkiye'nin yakın geçmişinde yaşanan devrimci-ilerici gelişmelerde Kürdistan kitleleri hep belirgin ve etkin olarak yer aldı. 12 Eylül faşist-askeri darbese öncesi henüz yeni şekillenmekte ve gelişmekte olan Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi, kısa sürede gerici burjuva düzenine çok zorlayan ve en çok tehdit eden bir güç haline geldi. Buna, 12 Eylül öncesi sil ve asker yöneticiler arasındaki tartışmaların günümüzde ortaya çıkan tutanakları açığa gösterdi. Fakat Kürdistan ulusal kurtuluş devriminin bu özelliği en çok 15 Ağustos 1984 silahlı direnişi ile belirginlik kazandı.

15 Ağustos direnişi, 12 Eylül rejiminin bütün planlarını bozdu, amaçlarını yıkan, halk kitlelerini yeni bir umut ve gelişme yaratan yepeni bir süreç olarak ortaya çıkardı. Türkiye'de faşist egemenliğin yarattığı kapakarıncı olma çabaları bir aydınlık kıvılcığı oldu. 12 Eylül rejimi, bundan sonra bütün gücünü Kürdistan silahlı direnişine ve bunun öncüsü olan PKK'ya yok etmek kendilerini "kökünü kurtulmuş" amacı doğrultusunda harcadı. Önce bütün ordu gücü harekete geçirdi; bu yetmeyince "köy kurokete" denen yerli milis teşce örgütlenildi. "Kelle avcıları" denen özde kırık-gerilla timleri örgütlendi; bunlar başarısız kalınca sonra "özel vali" ve "özde kolordu" ile özel savas daha da trimlandırdı; 1988 yılında emperyalizmin doğrudan müdahalesine varan desteğini sağladı; bütün burjuva siyasat bu doğrultuda seferber edildi; sosyal-sözünvazim ve Kürt işbirlikçiliğinin en ileri düzeyde desteği alındı, psikolojik savas ve propaganda da hiçbir ölçüde tanınmaksızın yürütüldü, vs. Ancak bütün bunlar başarısız kaldı. Kürdistan'daki silahlı direniş ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi sürekli gelişme göstererek 1989 yılında herkesi duyan değerlerimize zoryayan ulusal ve uluslararası alanda büyük etkiye sahip bir güç haline geldi. 12 Eylül rejiminin yarattığı ezme ve uygatıldığı yöntemler nedeniyle, başlangıçta Türkiye ortamında gelişme çok zayıf oldu. Devrimci güçler bir gelişme sağlayamayacak kadar bastırılmışlardı; halk kitleleri ses çıkaramayacak olarak sindirilmiş ve baskı altına alınmışlardı. Ancak 12 Eylül rejiminin ve bütünüyle burjuva düzeninin Kürdistan'daki başarısızlığı ve yenilgileri Türkiye ortamında da etkisini duymaya başladı. Önce

yavaş yavaş ve uyukdan uyanırcasına tartışmalar, daha sonra da bu duruma ilişkin politik tutum belirlemeler ortaya çıktı. Tüm Türkiye ortamı 12 Eylül rejiminin baskı ve sömürsüze ile Kürdistan direnişinin etkisi altında iyice netleşti; devrimciler ve halk kitleleri kurtuluş yolunu açığa görür ve mücadeleye için cesaret ve dayanak bulur hale geldiler. 1989 yılında bu konuda önemli ve öğretici bir prova yaşandı. Ve 1990 yılına, her bakımdan patlamaya hazır bir potansiyel olarak girdi.

1990 bahana ve yazına doğru giderken, duruma kısaca bir göz atarsak: 12 Eylül rejimiyse yönetilen

etmiştir; burjuva düzen tam bir siyasal tıkanmaya ve çözümsüzlüğe yayıyor. Gerillada hayat bulan Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi karşısında, faşist-sömürgeci düzen ve faşist Türk ordusu yenilgisini ilân ediyor, en sorumlu ağzılar olarak bu gerçeği ıfırat etmede biribirleriyle yarışıyorlar. Gerillanın bir yıl içinde kökünü kazıyacağı iddiasıyla işse başlayan özel savas valisi, üçüncü yıl sonunda durmadan savas bilançoları yayıyor. Verdigi rakamları şöyle: 1987 yılında 10'u ve yaralı sayısı 110; 10'u ve yaralı asker sayısı 146, 1989 yılında bu rakamlar sırasıyla, 310 ve 357. Bunların çoğu ruhlı olmaması önemli değil, önemli olan savasın en az কিছুçuk-ük kaç bulmuş olduğu güstermektedir. Bir yıldıca yok edeceği söylenen güç, üçüncü yıl sonunda işin üç kat büyütüldüğü ilân ediyor. Ve açıklamasının sonunda da

"... Bu olaylarla, 12 Eylül faşizmi adeta eteğine sarılmasını, sahiplenilmesi ve korunması gereken bir güç haline getirilmek isteniyor. Bunun karşısında daha iyi yaşam, demokrasi ve özgürlük isteyen kitleler ise, 'terörist ve yıkıcı' olarak tecrü edilme isteniyor..."

burjuva düzeni, ekonomik açıdan anlamazlar bir çöküşü, toplumsal açıdan patlamalara süren bir çelikleşme keskinliği ve siyasal açıdan da tam bir çözümsüzlüğe ve kilitlenmeye yaşamaktadır. Ekonomik durum hakkında belirlemeler yapmak gerekirdi. Buçün bunu zaten kendileri yapıyor ve burjuva yöneticileri çarşaf çatıştıkları yazıyorlar. Yıllardır dış ve iç borçlanmayla, entafilyonla, vurgunla, sahtekarlıkla bir avuç vurguncunun nasil sembolizmiyle, sermayenin nasil tekelleştiği, halk kitlelerinin ne denli yoksullaştığıdır. Bu istatistiklerden açık şekilde görüyoruz. Sadece nüfusün en zengin yüzde yirmisinin, milli gelirin yüzde elliyedisine sahip olukten, en yoksul yüzde yirmisinin milli gelirin yüzde dördünü almaması bile gerçek durumu göstermeye yetiyor. Türk kapitalizmi kendini üretmeye, yenilemeye, geliştirmeye, toplumsal gelişmek için bir patlama noktasına gelişmiş durumda. İşçi grevleri, köylü direnişleri, öğrenci ve gençlik eylemleri bütün baskıları yarak geliyor, her alana yayılıyor. Kitleler demokrasi ve özgürlük istiyor, daha iyi yaşam koşulları ve maddi kazanç istiyorlar. Bu doğrultuda adeta toplu bir isyanın ön biçimleri yaşanıyor. Ordu ve polis her yerde işçi, köylü ve gençlik eylemlerine gidiyor, eylemler ve çatışmaları önlemek için, köylü ve gençlik üzerine saldırıyorlar, yuzlerce insan tutuluyor, işkenceden geçiriliyor, devlet güvenlik mahkemeleri eylemleri kitlelerin devamlılığı duyuluyor. Bu, bir toplumsal isyanın ön adımı demektir ve hayat bunun gelişimi yönünde ilerliyor. Zaten Kürdistan dağılındaki genile 12 Eylül rejiminin gücünü kırmış ve siyasal açıdan yeniden ugramış durumda. 1990 baharı ve yazına daha büyük askeri operasyonların hazırlıkları yürüyor. Gerillanın etkisi Kürdistan'ın kasaba ve şehirlere kitleleri ayaklandırdıyor, ulusal kurtuluş mücadelesi tüm alanlara ve toplumun tüm kesimlerine yayılmış bulunuyor. Bu etki, olduğu gibi Türkiye'de de yayılıyor, baskı ve sömürsüze bunalmış kitlelerin hareketlenmesinde ve mücadeleye atılmasında belirleyici rol oynuyor. Kürdistan dağılında genile, gerillayla başlayan direniş, buradan kasaba ve şehirlere, tüm Türkiye ortamına uzuyor, hepsine yol gösteriyor, yön ve cesaret veriyor ve hepsini ortak bir amaç etrafında birleştiriyor. Bunun karşısında 12 Eylül faşist-sömürgeci rejimi iflas

etmiştir; burjuva düzen tam bir siyasal tıkanmaya ve çözümsüzlüğe yayıyor. Gerillada hayat bulan Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi karşısında, faşist-sömürgeci düzen ve faşist Türk ordusu yenilgisini ilân ediyor, en sorumlu ağzılar olarak bu gerçeği ıfırat etmede biribirleriyle yarışıyorlar. Gerillanın bir yıl içinde kökünü kazıyacağı iddiasıyla işse başlayan özel savas valisi, üçüncü yıl sonunda durmadan savas bilançoları yayıyor. Verdigi rakamları şöyle: 1987 yılında 10'u ve yaralı sayısı 110; 10'u ve yaralı asker sayısı 146, 1989 yılında bu rakamlar sırasıyla, 310 ve 357. Bunların çoğu ruhlı olmaması önemli değil, önemli olan savasın en az কিছুçuk-ük kaç bulmuş olduğu güstermektedir. Bir yıldıca yok edeceği söylenen güç, üçüncü yıl sonunda işin üç kat büyütüldüğü ilân ediyor. Ve açıklamasının sonunda da

direnişi için müdahalelerde bulunup davalar açtılar; "kök kazırma operasyonuna" doğrudan soyundular. Ancak onlar da işin nasil bir çikmaz olduğunu anladılar, kısa sürede başarısız kaldılar ve siddi kendilerini bu işten kurtarmaya çalışıyorlar. Tabii çıkarılmı zedelenmesini de sağlamak istiyorlar. 12 Eylül rejimi ve Türk burjuva düzenini, bütün dış iş çestekleriyle işte bu duruma yayıyor ve tarihin çöp sepetine atılmakta olduğunu hissediyor. Bunu hissettikçe de kucurcan ve gözü dönmüşlüğü ölçütünde saldırgan hale geliyor.

İşte kısaca böyle özetleyebileceğimiz bir ortamda, Türkiye'de dikkat çekici bazı olaylar yaşanıyor. Öcalo ayının son günü tanınmış hukuk adamı Prof. Muammer Aksoy bir silahlı saldırı sonucu öldürüldü; Mart ayının ilk haftasında da Çetin Ermeçisimi bir gazeteci. Tabii bunları vuranlar yakalanamıyor ve zaten yakalanmaları da mümkün olmuyor. Eğer Ağca gibi kazanan yakalanamıyorsa, düzenlenilen bir senaryo ile kağıtlanırlar da zor oluyor. Önemli olan işin burası değil, önemli olan bu olaylar etrafında yerilen "terör", "bölücüçü", "dis güçler" denerek fitriyaların koparılmasıdır. "Devletin ve demokrasinin yıkılmak istendiğinden" başlanıyor, "Türkiye üzerinde karanlık emeller barmasından" çıkılıyor. Ortam karma-karışık oluyor, kimin ne söylediği de ne yapıldığı belli olmuyor. "Devrimci" olarak ortaya çıkanlar burjuva düzeninin en sadık savunucularının peşine takılıyorlar; cenaze törenleri, çatışma alanları haline geliyor; düzenle düzen muhalifleri adını aldıkları bölünmüş oluyor. Ortam bulandırılması ve faşizmin kurdisi savundurtur hale getirmesi işte burada ortaya çıkıyor.

Yapanları çok açık olan ve özellikle de Türkiye'de çok iyi bilimesi gereken olaylar adeta yarımlar belirsiz hale getiriliyor. Çok sahte bir biçimde bu tür olaylar siyasal görüş ayrılıklarından meydana gelen olaylar gibi sunulmak isteniyor. Ne ilgisiz olabilir bunların siyasal görüş ayrılıklarına. Siyaselle birleştiğinden herkes bu durum çok rahat çıkarabilir. Ortam bulandırılacak ya; bu husus, güya olayları üstlenen örgütlerde de yarımlanmaya çalışıyorlar. Adları "terör", "İsamlı", "İntikami" örgütleri ortaya atılıyor. Biraz gerçeği görülen bir çok güc, bunların bir maske olarak kullanıldığını görmekte fazla zorlanmaz. Çok iyi biliniyor ki, bu tür örgüt adları 12 Eylül öncesinde de vardı ve benzer olayların ardından ileri sürülüyordu. Ama bunlarla 12 Eylül düzeni yaratıldı, başka bir şey değil. 12 Eylül öncesi MHP maskesiyse böyle bir yapıyla bu tür işleri çeviriyor, 12 Eylül sonrası İslami maskesiyle gelirdir ve şimdi bu maskeli ortaya çıkıyor. Yine burjuva basını bir "dis güçler" ve "terör dis kaynaklı" masalya olup taşıyor. Eskiden sosyalist ülkeler tam edildiri bunlarla, şimdi bu ülkelerde işleri ileri; Ortadoğu ülkeleriyse birlikte Batıya ve ABD'ye imla yolu gönderme yapılmak isteniyor böylece. Bunlarla en çok ilişki olan devlet, Türk ordusu postalandı kapine karde ABD ve Batı'dan besleniyor; eğer bunlar terörizmi ortaya çıkarıyorsa, o zaman en çok devletin kendisi terörizm olmaz mı? Olayı burjuva yönü görülen, buna dayanakları yeni darbe senaryoları üretmeye çalışıyorlar Ancak kim, kime karşı darbe yapacak? Buçün hepsi zaten yöntemide ve bu işi yürütmekle ilgili bizzat kendileri ıfırat ediyor. Burjuva basınının en büyük çabaları

bası, bu olayları Kürdistan'daki direnişliklerinden ve onun uzantısı gibi gösterme noktasında ortaya çıkarıyor. Bu ise en büyük utanmazlık ve sahtekarlık olayı. Utulak kuruluşu savışı veren gerillanın bu tür olaylarına ne ilgisi olabilir? Eğer onunla ilişkilendirmek gerekirse, bu onun uzantısı olma noktasında değil, tersine ona karşı ve onun gerçeğini çarpıtma amacı doğrultusunda olabilir. Gerçekten de bu tür olayların Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin gelişimi ve özümlemesi karşısında toplumu adanmış amacıyla tezgahlanmasında önemli çok fazladır. Sonuçta ise zaten hep bu yönde kullanılmaya çalışılmaktadır. Faşizme ve burjuva düzene diyet dercesine çalınan U. Mumcu, özellikle bu için sempiyonluğuna yapılıyor. Olayı Esat Ortay'a öldürülmesi olayı ile bağlatıyor. Esat Ortay, yüzlerce kişilerin katından ve binlerce insanın işkence görmesinden sonra, Türkiye'de yetistirilmesinin canı işkenceyi ve sadat bir kişidir. Peki Esat Ortay'la M. Aksoy'un bu benzerliği olabilir? Aksoy'yı yapılabilecek en büyük hakareti, adının Esat Ortay'la yan yana getirilmesi değil midir? Demek ki hayı Mumcu'nun Aksoy için "la-vah" etmesi timsahın sahte gözyaşlarına benziyor, ya da PKK karşısındaki şarlatanlığı onu bu noktaya kadar götürüyor.

Hemen herkes, bu olayları ve bundan yana çıkararak durumu 12 Eylül öncesine benzetmeye çalışıyor. Evet, ama ne kadar ve nasıl benzer? "Terörizm" çığırkantilığı mı oluyor bu? 12 Eylül tezgahlanırken ve 12 Eylül'ün tezgahlayıcıları tarafından benzer olayların yaygın olarak kutlanıldığı açık. 12 Eylül darbесinin şeyt Evren, baş ANAP kurucuları hakkında MIT'in kendilerine bilgi verdiğini söylüyor. Türkiye'nin olduğu söylenen bir istihbarat örgütü, bütün yetkilileri eleme teplaayan bir diktatöre bile bilgi veremeyebilir! Demek ki, Türkiye'yi yöneten güç örgütü (CIA-MIT-Kontrgerilla) hekesi büyük gerektirdiği kadar bilgi veriyor. Bu güç, 12 Eylül öncesini yapılarıyla 12 Eylül faşizminin tezgahlanmasını başarmış buluyor. O halde şimdi hangi yapıyor bunlar? Çok açık ki, bu kez de faşizmin egeçmenliğini yaşatabileceklerini. Tam da 12 Eylül'ün aşılması başlandı, her alanda tartışma konusu yapıldı faşizm karşı mücadeleden toplum tüm kesimlerine yayıldı, yönetimin başarısızlığını ilan ederek tam bir kilitlenmeye ve kökünü yaşadığı bir ortamda bu olayların meydana gelmeleri bu gerçeği açıkça gösteriyor. Bu da olayların tezgahlayıcılarının kimler olduğunu gizlenemeyecek bir açıklıkla ortaya çıkarıyor. Ve olayların gerçek niteliği ve amaçları bu nedenle çok açık görülebilir.

Bu olaylar egeçmen yönetici güçler arasındaki bir iş hesaplaşması olarak görülebilir mi? MIT içinde ve MIT tarafından böyle bir hesaplaşmanın yürütüldüğü ve hatta 12 Eylül rejiminde önemli görevler almış bazı generallerin varlık istediği biliyoruz. Bunlar basın aracılığıyla kamuoyuna yansıdı ve bazı ajansları bu tür işler yapmaya çalıştığı ortaya çıktı. Eski MIT ajanı ve ünlü provokatör Mahir Kaynak, M. Aksoy olayını değerlendiren bu tür şeyler söylüyor. Gazeteci Ç. Emeç'in durumu da buna epeyce uyuyor. Ancak işin bu yönünü elbette biz biliyoruz. Fakat, olayları böyle bir yönü olsa bile ancak talı bir yan olabilir bu; esas yanı, kitlelerin devrimi gelmesini karşı bir komple ortam ve faşizmin kendini savundurmaya çalışmasıdır.

Şunlar çok açık gerçeklerdir: Bu olaylarla faşizm siyasal ortamı bulandırmak, gelişen devrimci hareket

ve bastırılması gereken olay' oluyor. İkiyüzlük ve sahtekarlık ancak bu kadar olur.

Bu olaylara "dış mihraklar" safsatası açısından da bakmak gerekiyor. Tüm burjuva basını tam bir ağır birliği içinde bu doğrultuda yürütüyor, özellikle Ortadoğu'nun bazı devletleri açık hedef olarak gösteriyor. Bu koroya katılmakta Özal da geçimiyor; devletin diktatörlüğü Ortadoğu üzerinde olduğu açıklıyor. Faşist ordunun başı Torumtay, ortanın Ortadoğu'ya yöneleceğini, tehlikem buradan geldiğini açık açık söylüyor. Bütün bunlar, bu tür olaylar bahane yapılarak ortaya konuluyor ve toplum buna algılanmaya çalışılıyor. Peki bütün Ortadoğu'ya yönelik yeni saldırıların değeri nedir? Elbette bunun da merkezinde Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı daha yoğun saldırı bulunuyor. Ve bunlar Özal'ın ABD'de görüldüğü eğitim sonrasında ortaya çıkıyor. Ünlü CIA uzmanları, Türk başınında "Kürt'lerin Ortadoğu'daki rolü ve İslam alemi üzerindeki etkisi"nden dem vuruyorlar. Ve bütün bunları da Türkiye kaynaklı olmadığı için Türkiye kaynaklı olmadığı, esas senaryoyu hazırlayanın büyük patron, yani Türkiye'nin gizli, fakat gerçek yönlenleri olduğu açıkça ortaya çıkıyor.

"Kürt dumanı" havayı sermiş" diye bir halk sözü vardır. Faşizm de bulanık siyasal ortamı sevir, çünkü güzli işlerini ve egeçmenliğini böylece ortamda daha iyi sürdürüyor. 12 Eylül'ü böyle egeçmen oldu. 15 Ağustos'a gelişen direnişin siyasal ortamı netleştiğinde karşısında, hep bulanık ortam yaratmaya çalıştı. Türkiye'de çeşitli çevrelere başı, bu hakları veriyormuş gibi göründü; bunlar sovenizmi geliştirmeye ve "mıli birlik ve bütünlük" edebiyatı altında toplumu kendi peşinden yürütmeye yöneltti. Ancak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bütün bu oyunlara bütür, böylece taktikleri yenilgiye götürerek gelişimini sürdürdü. Faşizmin bütün çabalarına karşın, kendisini Türkiye ortamında da kabul ettirmeye ve Türkiye'deki siyasal gündemi belirleştiren kitlelerin hareketi geçmesini sağlamaya başladı. Diğer taktikleri başarısız kalan faşizm, şimdi de bu tür olaylara başvuruyor, yeni taktikleri deniyor ve bunların da amacı aynı oluyor. Böylelikle Kürdistan direnişine artan kilit sempatisini azaltmak ve Kürdistan sorununun çözümünü doğrultusunda da artan istekleri bastırmak istiyor; sorunun çözümünü temelinde gelişen kitle hareketlerini ezme çalışıyor. İşte bu noktada devrimcilerin görüşleri ön plana çıkıyor ve daha da büyük önem arz ediyor.

Bu görevleri bazıları burada yeniden belirtmek gerekiyor. Kürdistan cephesinde durum son derece netleşmiş ve yaratıcı gelişmelerle doğruluğu ve gücü kanıtlanmış bir gelişme ortaya çıkmıştır. PKK'nın siyasal ve taktik tutumu ve bunun geliştiğini göçü oldukça nettir. Bütün veriler bu yönde daha hızlı ve büyük gelişmeler yaşanacağına gösteriyor. Hareket artık daha planlı ve örgütlü hale geldiği, gelişmelerin de bu yönde olduğu zaktan bile görülebiliyor. Bunu zaten sömürgeçiler bile itiraf ediyorlar. Burada bazı hususlar daha dikkat edilmesi gereken noktalar olarak ortaya çıkıyor. Bir tanesi, genelinde aşiretçi yapıya ve özdele "köy koruculuğuna" karşı tutumdur. Sömürgeçlik 12 Eylül öncesinde de yapıyı öne çıkararak gelişmeleri bu temelde boğmak istedi. Günümüzde kadar ise çabalarını işleri kurumlaştırarak geliştirdi. Olduğu kadarıyla umudunu bu gülere dayandırdığı açıktan görünüyor. Bu nedenle, bu gülere karşı uylanılan

ve bastırılması gereken olay' oluyor. İkiyüzlük ve sahtekarlık ancak bu kadar olur.

Bu olaylara "dış mihraklar" safsatası açısından da bakmak gerekiyor. Tüm burjuva basını tam bir ağır birliği içinde bu doğrultuda yürütüyor, özellikle Ortadoğu'nun bazı devletleri açık hedef olarak gösteriyor. Bu koroya katılmakta Özal da geçimiyor; devletin diktatörlüğü Ortadoğu üzerinde olduğu açıklıyor. Faşist ordunun başı Torumtay, ortanın Ortadoğu'ya yöneleceğini, tehlikem buradan geldiğini açık açık söylüyor. Bütün bunlar, bu tür olaylar bahane yapılarak ortaya konuluyor ve toplum buna algılanmaya çalışılıyor. Peki bütün Ortadoğu'ya yönelik yeni saldırıların değeri nedir? Elbette bunun da merkezinde Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı daha yoğun saldırı bulunuyor. Ve bunlar Özal'ın ABD'de görüldüğü eğitim sonrasında ortaya çıkıyor. Ünlü CIA uzmanları, Türk başınında "Kürt'lerin Ortadoğu'daki rolü ve İslam alemi üzerindeki etkisi"nden dem vuruyorlar. Ve bütün bunları da Türkiye kaynaklı olmadığı için Türkiye kaynaklı olmadığı, esas senaryoyu hazırlayanın büyük patron, yani Türkiye'nin gizli, fakat gerçek yönlenleri olduğu açıkça ortaya çıkıyor.

"Kürt dumanı" havayı sermiş" diye bir halk sözü vardır. Faşizm de bulanık siyasal ortamı sevir, çünkü güzli işlerini ve egeçmenliğini böylece ortamda daha iyi sürdürüyor. 12 Eylül'ü böyle egeçmen oldu. 15 Ağustos'a gelişen direnişin siyasal ortamı netleştiğinde karşısında, hep bulanık ortam yaratmaya çalıştı. Türkiye'de çeşitli çevrelere başı, bu hakları veriyormuş gibi göründü; bunlar sovenizmi geliştirmeye ve "mıli birlik ve bütünlük" edebiyatı altında toplumu kendi peşinden yürütmeye yöneltti. Ancak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi bütün bu oyunlara bütür, böylece taktikleri yenilgiye götürerek gelişimini sürdürdü. Faşizmin bütün çabalarına karşın, kendisini Türkiye ortamında da kabul ettirmeye ve Türkiye'deki siyasal gündemi belirleştiren kitlelerin hareketi geçmesini sağlamaya başladı. Diğer taktikleri başarısız kalan faşizm, şimdi de bu tür olaylara başvuruyor, yeni taktikleri deniyor ve bunların da amacı aynı oluyor. Böylelikle Kürdistan direnişine artan kilit sempatisini azaltmak ve Kürdistan sorununun çözümünü doğrultusunda da artan istekleri bastırmak istiyor; sorunun çözümünü temelinde gelişen kitle hareketlerini ezme çalışıyor. İşte bu noktada devrimcilerin görüşleri ön plana çıkıyor ve daha da büyük önem arz ediyor.

Bu görevleri bazıları burada yeniden belirtmek gerekiyor. Kürdistan cephesinde durum son derece netleşmiş ve yaratıcı gelişmelerle doğruluğu ve gücü kanıtlanmış bir gelişme ortaya çıkmıştır. PKK'nın siyasal ve taktik tutumu ve bunun geliştiğini göçü oldukça nettir. Bütün veriler bu yönde daha hızlı ve büyük gelişmeler yaşanacağına gösteriyor. Hareket artık daha planlı ve örgütlü hale geldiği, gelişmelerin de bu yönde olduğu zaktan bile görülebiliyor. Bunu zaten sömürgeçiler bile itiraf ediyorlar. Burada bazı hususlar daha dikkat edilmesi gereken noktalar olarak ortaya çıkıyor. Bir tanesi, genelinde aşiretçi yapıya ve özdele "köy koruculuğuna" karşı tutumdur. Sömürgeçlik 12 Eylül öncesinde de yapıyı öne çıkararak gelişmeleri bu temelde boğmak istedi. Günümüzde kadar ise çabalarını işleri kurumlaştırarak geliştirdi. Olduğu kadarıyla umudunu bu gülere dayandırdığı açıktan görünüyor. Bu nedenle, bu gülere karşı uylanılan

politikada çok dikkatli ve usta olunması gerekiyor. Zaten hatalarında da hep bu alanda yapıldığı çok iyi biliyoruz. Tespit ve tasfiye edilecek, tarafsızlaştırılacak, destekleri alınacak; kazandılabilecek güçlerin doğru bir tarzda belirlenmesi, kat ve esnek yaklaşımları göstermede usta olunması ve düşmanın umutlarının kaynağının kırılabilmesi gerekiyor. Yeni askeri taktiklere yetkinlik ve ilerleme, savaşın siyasal ajansının işlevinin yanında, askeri işlevinin de ön plana çıkarılması gerekiyor. Şimdiye kadar ağırlıklı yanı siyasal ajansın işlevi oldu; şimdi askeri sonuçlar almak, düşman kuvvetleri denetimini baş alanlarla işleve kırıp çok etmek, askeri eylemi bu düzeye yükseltmek gerekiyor. Ayrıca Türkiye'nin devrimci-demokratik güçleriyle ittifak ve dayanışma doğrultusunda daha çok çaba harcama gereği ortaya çıkıyor. Bu yönde harcama yoğun çabalar ve gelişmeler zaten var, ancak faşizmin taktiklerini başa çıkarabileceği iş bunların daha da artırılması, Türkiye'de ittifakın yaratılabilmesi için yardımcı olunması, esnek ve dayanışmacı politikaların başması için çaba harcanması günümüzün önemli görevi olarak etkinliğini sürdürüyor.

Kürdistan'daki bu duruma karşılık esas önemli olan ve gelişme sağlanması gereken Türkiye'deki durumdur. Bu alanda da önemli yetersizlikler harcandığı, çok çabaların olmakla birlikte olumlu tutum ve gelişmelerin yaşanmış olduğu görünüyor. Ancak faşizmin gücü ve oyunları karşısında bunlar yetmiyor, kitlelerin devrimi gelmesi çok daha ileri düzeye geçmeli öncü güç istiyor. Bu noktada birçok gücün tutumu ve genelinde Türkiye'de yaşananları doğru şekilde anlamak, Türkiye devrimcilerinin, politikada çocukluğuna mutlak aşması gerekiyor. Oysa birçok tutumun çocukça olduğu vahatlıkla anlaşılıyor. 12 Eylül darbесinin şeyt Evren; "Başarı olmasaydı, biz gidecek ve yenimize olan gelecekti. Komünistler alacak" diyor. Bu sözler kesinlikle doğru değildir, kendi planları faaliyetleri için kılıf olarak ortaya atılıyorlar. 12 Eylül öncesinde Türkiye devrimi hareketi damacızda kışkırtı, önünü bile göremeyecek kadar şaşkın ve nereye gitmekti bilmez durumdaydı; değil itkidara ulaşmak, 12 Eylül öncesinin tutumunda ortamında daha 12 Eylül'e ulaşmadan gücünü zaten büyük ölçüde heder etmişti. Böyle bir gücün itkidara yürüyebilmesi mümkün mü? Eğer hemen itkidarı alacak durumda olsaydı, 12 Eylül darbesi karşısında durumu böyle mi olurdu? Bunlar günümüz için son derece öğretici niteliğe sahip dersler olmalıdır. Fakat çok sayıda gücün böylece derslerden çok uzak ve alamamakta da ısrarı olduğu görülmüyor. Bu nedenle, tam bir çözümlü yaşayan faşizm günümüzde de ömrünü sürdürebiliyor, çeşitli oyunlar tezgahlayarak devrimi potansiyeli yeniden heder etmek için çalışıyor. Artık şu bir sır değil: 12 Eylül faşizminin böyle yaşamasında ve ANAP itkidarı biçiminde sürmesinde SHP'nin rolü ve yerine getirilmediği işlev ANAP'tan hiç de az değildir. İktidar olmaksızın SHP'nin dü kopuyor ve sürekli kaçıyor.

Fakat aynı bakımlardan devrimi iddiasında olan güçlerin durumu nedir? Bunun da çok iyi değerlendirilmesi, açıkça çıkarılması ve üzerinde düşünülmesi gerekiyor. Ayrıca bu güçlerin gelişen kitle hareketinin örgütüsü ve güçleşmesi karşısında, adeta ileri yürümece durumda bulunmasındaki sorumlulukları ne orandadır?

Günümüzün yakıcı gelişmeleri ortamında Türkiye'de bazı çevreler bir tartışmadır tutummuş yapıyorlar. Türkiye'de yapıyor tartışma,

Avrupa'da yapıyor tartışma. Öyle ki bu durum, sorumlulukları ve pratik görevlerden kaçmanın adı oluyor. Ne için tartışılıyor? "Birlik" tartışması deniyor geliyor. "Birlik", ama ne birliği olacak bu? Ordu mu kurulacak, yoksa cephe ya da itfak mı kurulacak? Bunlar bile yetince aydınlatılmıyor. Çok açık ki, böylece tartışmalarla bir parti birliği yaratılmıyor. Adına parti denen birlik kurula bile bu gerçek bir parti olarak, tersine değişik parti ya da hiziplerin bir cephesi olur. Çünkü yıllardır oluşan ayrı görüşler ve gruplar var, bunları baş tartışmalarla ortadan kaldırmak mümkün değildir. Yeni birlik çabaları içinde olmayan yaklaşımlarla, "işte parti, gelin bizim partiyi katilin" biçimindeki tutumla da doğru değildir. Kaldı ki, mevcut durumda, ille de parti birliği diye bir şeyin önüne bulun almak da doğru değildir. Hem mevcut yapı buna uygun değil, hem pratik gelişme beklemeye tahammülsüz, hem de zaten birçok ülkedeki partilerin durumu ve gelişmeler de ortada. Bu koşullarda bir devrimci-demokrasi cephesinin kurulmasında başka olanak ortada yoktur ve böyle bir birlik elelenemez bir görev olarak kendini çoktan beri dayatmıştır. Dünyada Türkiye'de devrimciler gibi ittifaksız olan bir devrimciler anlayışı, başka bir ülkede de bulunmuyor. Politika ayrı görüşte olanlarla yapılmıyor ki, tersine farklı görüşlerde onların ittifakı ve mücadelesi biçiminde oluyor. Böyle yapılmadığı için Türkiye devrimcileri politik bir güç haline gelmiyor. Sorun temel başta politik hedeflerde birlik olabilmektir ve böylece koşullar da onlardan beri Türkiye'de var. FKBC'nin hedefleri ve pratik denemi örneğini bir ders durumunda. Emperyalizmin ve işbirlikçi-tekelci burjuva egeçmenliğini, tekelci ve faşist egeçmenliği kılmak, askeri paktların dışında kılınacak, büyük örtünme toplumsallaştırılmak, halk yönetimi temelinde demokratik bir düzen kurmak hedeflerinde çok geniş birlikler yaratılabilir. Sosyalizme de ancak böyle bir gelişmenin yaşanmasıyla sahip olunabilir. Ancak böyle bir birlik yaratılmak, bununla Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin en ileri dayanağı olmasını ve ittifakını kurmak ve bu temelinde pratik görevlere etkin olarak sarılmak mevcut devrimci potansiyeli kurtulma amacı doğrultusunda ve sonuç almaya doğru ilerletilebilir. Böylelikle devrimci-demokratik güçler, toplum için yeni bir umut ve itkidarı alternatifli haline gelebilirler. Devrimci-demokratik cephe kendi düzen alternatifli ortaya koymuş olabilir. Böylelikle faşizmin egeçmenliğinde işleri düğürülmesi olan ve kurtuluş için feryat eden kitleleri aydınlatılıp örgütlü hale getirilebilir. Gelişen işçi, köylü ve gençlik hareketi tam çıkışını ancak böyle yapabilir. Ve böylece faşizmin oyunlarını bozmak, "terörizm" demagojisini etkisiz kılmak, faşizmi ve işbirlikçi burjuva düzenini yıkarak mümkün olabilir. Yoksa bunlar yapılmadık, böyle bir yönelim içinde olmadan söylemler lafazanlıkta öte bir anlam ifade etmez. Böyle bir gelişimi yapacak için Türkiye'de yeterli güç ve son derece elverişli bir ortam var. Gerektik olan sorumluluk, cesaret, politik yaklaşım ve yaratıcılıktır.

O halde devrimci sorumluluk ve görevlerimizize sahip çıkınız. Faşizmin siyasal ortamı bulandırmaya çabalarını başa çıkaralım ve onunla nın bozalım. Kitlelerin gelişen devrimci hareketini Türk ve Kürt halklarının kurtuluşuna doğru götürelim. Yaşadığımız iyi faşizmi yikan halk işçisi yılı haline getirelim.

90'LI YILLARA BAŞKAN APO'NUN KOMUTASINDA ORDU YÜRÜYÜŞÜYLE GİRİYORUZ

Dünya 90'lara oldukça değişik ve güçlüğe de değecekçe benzer bir tabloya girdi. Kim ne derse desin, Sovyetler Birliği'nin Afganistan'a müdahalesiyle 80'lere giren dünya, bir on yıl içinde, birakılmı Sovyetlerin Afganistan'daki birliklerini çekeceğini, bir bütün olarak, Tüm Sovyet birliklerini Varşova Paktı ükelerinden kekeleyeceğini tahmin edemeydi. Oysa, dünya 90'lara girdiğinde Sovyetler de tüm Avrupa'daki birliklerini geri çekme yönünde hazırlıklarda bulunuyor.

Dünyanın sıvazı haritası oldukça ağır bir taziyk altında değışmeye yüz tutmuş durumda. Ve bu değışim, daha ziyade dünyanın sosyalist sistem cephesinde olmaktadır. Geleşmeler hayalleri o kadar zorladi ki, tüm dünyanın iki kolu yanına düştü acetü.

Bozulması mümkün görülmeyen değışmeler sosyalist sistemin Doğu Avrupa cephesinde gündeme gelince, artık en katısından burjuvaların da bir kader olarak kabul ettikleri sosyalizm dahi varlik-yokluk düzeyinde tartışma gündemine girdi.

Berlin Duvarını zorlayan, Romanya'da Komünist Partinin yasaklanmasına varan, Polonya'daki Dayanışma Sendikası'nı hükümet için Macaristan'da Komünist Partinin feshine yol açan gelişmeler, tüm dünyaya "sosyalizm iflas etti" gibi yarlıları kuvvetlendiren, hak şüphesiz iflas eden, hatalı sosyalizmin kanıydı ve bu hatalı sosyalizmin anıydı. Doğu Avrupa'daki sosyal yapılarımları ve bunların ortucuları statukolardı.

Varşova ve NATO biçiminde kampanlaşan dünyanın, son siyasal gelişmelerle birlikte anlamışlaşacağı söylenip, artık bir dünya başının mümkün olabileceğini hesapları yapılarak, dünya Batı, sosyalizm ise sadece Doğu Avrupa olarak algılanmaktadır.

Oysa bugün sözü edilen barıştan sadece ve sadece ezilme, sömürüm ve köleliği anlayan dünyanın ger hakları hiç de bu üst politikalara dılabılır katıldıkları bir değer biçmemektedirler. Ve onlar dünyanın en diri ve dinamik güçleri olarak, bütün üst politikaları iflasa sürükleyecek olan kavgağın atreşni güçtürler.

Dünya insanlığı, Kuzey Yarımküredeki son gelişmelerle alternatif gelişmelerin birçok sıcağ bölgede hazırlarken, halklar 90'lara çok değışik hesaplarla gereken, halkımız da 90'lara, dünyanın altüst olmaya yüz tutmuş sıvazı yapılarımları, insanlık yürüyüşüne, bir müdahale gücü olarak, Başkan APO'nun komutasında etkin olarak katılmaları hazırlıklarını yapmaktadır.

"2000 YILINA BAĞIMSIZ VE ÖZGÜR KÜRDİSTANİ DAYATALIM"

Başkan APO, 90'lara girdiğimiz günlerde, Partimize, halkımıza buno göre olarak bildiriyor:

"2000 yılına doğru, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz zafere gütürlelim, özümmüdeki on yıla bağımsızlık ve özgürlük zafetini sigdralalım" diye Başkan APO, zafere kararlı olanların üstün çabasıyla, 90'ın çalısmalarına başladı.

Devrim yoluna girdiği günden bu güne kadar günün hesabını, varlıcak hedefin gereğede göre, çözenlen, tüm çabasını hedefde doğru odaklaştıran Başkan APO, 90'ın çalısmalarına başlarken şöyle diyor: "70-80 arası göre neydi? 70-80 arası dönem bir gruplaşma

pratiğiydi, yol çizme savaşıydı. Resmî ideolojiye, sosyal şovenizme, ilkel-milîyetçiliğe karşı halkımızın içine gereceği doğrultuya tesbit etme savaşıydı. Manifesto'ya bu tespit doruk noktasına ulaştı.

Devletin fiziki olarak değili, ideolojik hedeflenmesi vardı. Resmî ve ilkel ideolojilerin yırtılmasıyla, devlete ulaşma dönemiydi. 80-90 arası ne anlama getir? açlıklar yolda yürümeye devlet engel olmak istedi. Yürüyüşümüzden vazgeçirmek istedi, yürüyemezsiniz

ilerleme yolunda en etkin araç olma konumunu devam ettirmektedir. Dun, sosyalizmin iflası, burjuvazinin zafere gitiği anılan 1910'ların dünyasına, Bolşevikler nasil sosyalist bir çıkışla müdahalede bulundularsa, tarihin bize yaktığı bugünkü göre, 90'lara aynı müdahaleyi yapmaktadır. Bu, devrimin en yakın olmanın zorunlu tarihsel görevidir" demekte-dir.

Kürdistan devrimini, dünya devrimini düşünerek hazırlamak... Başkan APO'nun 90'lara hazırlanması

dedi. Biz ise, "hayır yolunuzu devam edeceğiz" dedik. "Bütün gücümüzle direneceğiz" komutu altında, çok sınırlı imkanlarımızı seferber ederek yürüyüşümüze devam ettirdik.

Ve 15 Ağustos'ta, cezaevlerinde ve yurtdışı pratiğinde ispatlanan, bu yolda yürüyeceğimizi. Ve oldukça mesafeye aldık.

Günümüzde ise: "Milyonlar yolda yürümüşdür, karar tamdır yürüyüş kesintisiz devam edecektir, imha politikası ezilerek gelişmekte, aşımaktadır. Şimdiki on yıl nedir? Sonuç almıdır. Nihar olmasa da, aşgari programı ulaştırıdır. Tarihçe çokça görüldüğü gibi, boylenise kalkışmalarının sonunda, sıvazal güce, devlet gücüne karşı, toplumun yeniden düzenlenişine ulaşmıdır. Ve bu da, tam da orduanın yürüyüş tarzıdır."

Evet, değışen dünyaya, kendi cephemizden dünyayı değıştirmek istediğimize, bir ordu yürüyüşüne girdiğimize diye getiren Başkan APO, 90'lı yıllarda Kürdistan'da gerçekleştirilecek çıkışın salt iktidarı ve halkımız için değili, dünya insanlığına da bir soluk, bir çıkış olacağını derin bilinci ve sorumluluğunu da konuşularak, hala halk olarak ordu yürüyüşümüze dünya insanlığının sorumluluğunu yüklemektedir.

Ordu yürüyüşümüzün başkomutanı, "Savaşımız her ne kadar bir ulusal kurtuluş mücadelesiyse de, bir ordu kadere de enternasyonalist özelliği vardır. Ve devrimizin enternasyonalist yanı, bugünkü uluslararası durumda, herhangi bir devrimin enternasyonalist yanından çok daha belirgin ve önemlidir. Tarih, günümüzde, Kürdistan devrimine, bir dönemin Fransız Devrimi, 17 Ekim Büyük Devrim rolünü yüklemiştir" diyer. Kürdistan halkının, insanlığın gidışine yapacağı müdahalenin anlamını dile getirmektedir. "Real sosyalizm çöküşe girmiştir. Bu, II Enternasyonalin de çöküşünden daha trajik bir durumdur. Ama sosyalizm ölmüştür ve o insanlığın

aşamalarını iyi algılanması sonucu olur. Günceli bitmeyen yarıma ulaşmıdır. Başkan APO yarının hedefini koyarken, günceli abidliğine net çiziyor. Diyor ki: "Uluslararası ortam tıkanmıştır, bu bir çıkış yapmak gerekir, bu çıkış devrimi bir çıkış olacaktır ve buna en yakın da Kürdistan halkıdır. O halde, Kürdistan halkı 90'lı yıllara bir devrimi sigdralabilecek aşama ve araçlara ulaştırmış ve yine diyor ki: "Kürdistan devriminin ideolojik politik zemini oldukça güçlendirilmiştir. Küçük-

Diyor ki: "90'da bizi bekleyen, uygun bir gerilla ve halk ayaklanmasıdır." Tarihimiz ayaklanmalarda doludur, ama yaygın bir halk ayaklanması için, Bülöç-porçuk bölgelerde ayaklanmaların ardından, direlememesine geçitlerini bastırma harekelerinin ardından, neredeyse ayaklanma denilen olayı unutulmuş olan bir halkın, bugün yaygın ayaklanmanın arifesine getirilmesini ilandırıdır. "Doğru bir yaklaşım gösterilirse, halk daha şimdiden varını yığınına bu işe verdiğini göstermektedir." Tarihsel gelişme çözümleyicidir, bilincinde olmak gerekir; halk ayaklanması için doğru yaklaşımdır, Başkan APO'nun dilindeki tarihin emnidir. Halkımız, bu temelde, ayaklanmaya hazırdır. Ya, dünya? "Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi hem doğudan, hem batıdan gitliktir ve sempati toplayacaktır." Şuna veya buna, şu veya bu şekilde ayaklanmayan, ayaklanan hangi halk Kürdistan halkından daha mazlum, ve daha haksız bir toyunduruk atlandır.

Bu kadar elverişli bir ortamda devrimi patlatmanın ilsimi, "savaşa ve halka doğru yaklaşımdır."

Sürce doğru yaklaşım gösteremeyenler çözümleyici olamıyorlar; sürce bilemek gerekir. Ve yine, halki peşinde sürükleyebilmek için halki bilemek, devrimcinin, devrimi yapmak isteyenlerin temel sorunudur. "Halkın katilimına layık olmak gerekir. Buna layık olmamak suçtur. Ve noktaya yüklenilmelidir" diyor Başkan. "Biz dünyama anlam vermez ama, bu serseri tipe anlam veremeyiz. Bu tipe karşı müthiş bir öfke duyuyoruz, bu öfkemizi de yatacağız."

Proletarya mücadelesinde alçakçönlülüğü, gücüne tutarlıdır. Proletarya mücadelesinde başarıya gütürün, onun çığışına karşı tutarlı yapısızdır. Buru elinden kaçırılan devrimden itibaren, itidardayca itidardan uzaklaşılabilir ortadadır. O halde, çığışlı şırış ve bunun şekillendirildiği tipe karşı, mücadelede, ordu yürüyüşümüzün sigortası olacaktır. "Bu tipe yönlenmeziz. Bu tipten ne kurtulan çıkar, ne under çıkar. Kürdistan halkı, en fazla oyanan tip budur."

Evet, bu ifade oyanan tip budur. Evet, bu ifade oyanan tip budur. Partimize her altınında, bu tipin kırıl elinin izlerine rastlamak mümkündür. Sinsi ve alçakçönlü. "Bu tip isterse düşmanla uzlaşsın, isterse PKK içinde hizbini kurarsın, ama devrimin kuralarını unutmaması, onunla oynamaması; yeler ki düştü olsun, bizi içten vurmasın, tahrip etmesin."

Bu, düştüğü kaçınıcı davet oluyor. Proleter demokrasisi anlaşılıyor. Devrim saltınında yer alan proletaryanın güçlerin demokrasisi denilerek anladıkları kendilerini uygulamadı ve proletaryanın yöneltimi karşısında da kendisini gizlemeydi. Tarihte hep anlamayama cyrdırlar. Tarih tecrübedir, teoriyedir, pratiğedir. Yon verir. Proletarya devrimi değili, devrimin sonundaki itidarı esas alır ve itidat ancak sınıfla, sınıfsızlık sistem eden. Mücadelesine sınımsız bir sınıfsızlığa ulaşılacak itidatın sorunlarını şimdiden çözmek devrimcinin en temel esprislerinden biri oluyor; çünkü, itidatı, parça-parça savaşaşkar kuruluşu "Halkımız doğrutlusunu bulmuştur ve bu işi götüreceğiz benzer. Buna fazla dokunmamız bir anlamı yok. Benim vicdanı kavgam, ona da özümlük olması gereklerini aramaz tutumumuzdur; bu tutum sabıhı olanlarıdır." diye Başkan. Buna, halk için, devrim için, dünya düşerlerin anısından aldığı

"... Ordu yürüyüşümüzün başkomutanı, 'Savaşımız her ne kadar bir ulusal kurtuluş mücadelesiyse de, bir ordu kadere de enternasyonalist özelliği vardır. Ve devrimimizin enternasyonalist yanı, bugünkü uluslararası durumda, herhangi bir devrimin enternasyonalist yanından çok daha belirgin ve önemlidir. Tarih, günümüzde, Kürdistan devrimine, bir dönemin Fransız Devrimi, 17 Ekim Büyük Devrim rolünü yüklemiştir' diyerek, Kürdistan halkının, insanlığın gidışine yapacağı müdahalenin anlamını dile getirmektedir..."

lararası ortama, Kürdistan'ın bir çözüm özümlü olarak dayatıp, uluslararası devrimi gelişmenin merkezi haline getirelim."

Başkan APO'nun dillendirdiği bu şiar bir hedefdir. amaçtır. Hedefte netleşmek gerekir; bu bir netleşmiştir. Netleşen hedeflere varma açığı ayrı bir durumdur, başka denklemler vardır. Hedef bir strateji ise, ona varmanın denklemleri taklidir. O zaman bu hedefi denklemlenilni, yarı stratejinin taklidir. İki kurmak gerekir. Şüphesiz en anlamlı stratejiler günlük taktik araçları,

hemen başından itibaren, yündakı son siyasal gelişmeler, sosyalist sistem son durumu, üçüncü dünya'yı ülkeleri, bölge, Türkiye ve Kürdistan üzerine kapsamlı çözümlerle bulunan ve bu ortamda bizim yerimizi oldukça netleştiriyor, savaşlarımız üzerinde ayrıntılı incelemelerde bulunan Başkan APO, Kürdistan devrimini uluslararası duruma öncül çıkacak dinamikler, bizzat savaş hareketimiz bünyesinde saklı bulunduklarını derin bilincini, bizzat savaş sorunlarımız üzerinde değiterek 90'lara adımıdır.

Kürdistan; 1990 Newroz'unda, ERNK'nin 6. mücadele yılında kölelik çıkmazından özgürlük diyarına yürüyor

Baştarafı 1. sayfada

meşale olarak dağların yüksek zirvelerinde kulanagelmisti. Newroz çağıda yastıkları ona ka- zandırdığı yeni değerlerle bugün daha da anlamlaştılar ve gü- zelleştiler. Özgürlüğün güneşi Kürdistan'dan dünyaya ışınlı bu gün yeniden, ama çağın ölçü ve değerleriyle de bezemizi olarak yansımaktadır.

Her şeyden önce 21 Mart, ataların Medilerin sınıfsızlık sınırlılığı geçişi, Asur despotizminin kararlık zırfını deldiği, parçalandığı ve yeni- den doğuş ve özgürlük güncüdür. Yür- tutma, özgürlüğe, bunun için di- renme ve bu temelde var olma. Bu anlamda Newroz, "yeni bir gündüz Bu gün yeni ifade etmektedir veya hangi gelişimi ifade getirmektedir?" Newroz'un anlamı; baharın gelmesi, bunun için şeynikler yapılması, temiz güyslerle meydanlara çıkılması, tür- külerin söylenmesi ve onunların oy- nannması ile sınırlı değildir. Bu olsa olsa, bu günün gösteri kısmıdır. Oysa ki Newroz'un halkımızın tarihi açın- da daha derinden ve özlü bir anlamı olduğu gibi, onun maddi ve manevi yaşamına getirdiği köklü dü- şüncelere de sözkonusudur. Evet, Newroz'un bir bayram olarak kutlan- masında, ülkemizin çok sert kişi ko- şullarından çıkış, doğu canlandırın- bahara ulaşma, bir nedendir. Ancak Newroz, yeni bir mevsime girme, doğanın yenilenmesinde bir baş- langıçta öyle, günümüzde müca- delede, atılmaya yeni bir başlangıca giriş ifade etmektedir. İşte yakın geçmiş ve günümüzde Newroz'un Partimiz ve halkımız açısından ger- çek anlamı budur. Yani her Newroz, mücadelemizde yeni bir atılımın ya- rıtılması, düşmana daha ezici dar- belerin vurulması, bunun için hazırlık ve eylemlilik koşusunun yaşanması demektir." (PKK Genel Sekreteri Ab- dullah ÖCALAN, Seçme Yazılar Cilt III, Sayfa 62-63)

Çağdaş Mad Hareketi PKK ile daha da anılmıyken "Yeni Gün" Newroz 1982'nin 21 Martında Çağ- daş Kawa Mazlum DOĞAN'ın yakıştı- yaktığı üç kibrit çöpüyle Diyarbakır zindanlarından karameklilik parça- layarak özgürlük ateşini tutuşturdu. Bu kıvılcıma aytırılanın kurtuluş mücadelesinde 21 Mart 1985'te Kürdistan Zargariya Network Kürdistan ERNK'ye dönüştü. ERNK, kıpızlı bir şerit gibi dört bin yıllık tarihimize sarımsaklımız, direnmiş, savasarak kazanmış azim ve çabalarını kendi- sinden somutlaştırmışın da uç nokta- da temsilini aldı oldu. Yediden yemiş bitün insanlarımızın özgür yaşamı budun, buna ulaşma kaç- yamam geçirdiği serpilmiş mücadele- nin adı oldu ERNK. "Kısaca coşupe hareket, somurgeliçlik ve işbirlikleri- ninin ulusa ve topluma dayatmış oldukları siyasal, ekonomik, kültürel koşulları kabul etmemek, bu konuda uyanışa geçerek bilinçlenme, örgüt- lenme, çok sınırlı da olsa ortaya çıkan insan tepkilerini güderek ge- lişimi bir halk savasına dönüşürme ve buna bağımsız ve demokratik bir toplum yaratıcısına kadar sürdüme harekettir." (Seçme Yazılar Cilt I, Sayfa 184)

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, ERNK'nin inaniya yaptığı konuşmada hedefi böyle açıklıyordu. Aradan 5 yıl geçti. Bu- gün ERNK'nin 5. kuruluş yıldını- nünü kutlamaya hazırlandığımız bir- günde, halk olarak nehdan nereye geldik? 1990 Newroz'un daha da yücelleşip nitelikli üstleştiğini, Cephe- nininin harici olan şeyhlerimizin anılarına bağlılığın gerekere doğu

karşılığını buldu mu? Buna verilecek tek doğru cevap; evettir. Bu dö- nemde Kürdistan boydan boya isya- nın eşişine gelmiş, "intifada"nın ayak sesleri salt Türk sömurgeliçliğini uykularını kaçırma yetenimise, başta emperyalizmin olmak üzere dünya geriliçliğinden de korkulu rüyası olmuştur. Sözü edilen güçler, halkı- mızın kutsal uyanış ve başkaldırışın bastırılma için; modern teknolo- jiyile donatılmış özel savasın her yöntemini denediler, deneyler. Büt- ün bunlara rağmen, Kürdistan'daki ayaga kalkışın önüne geçmeleri bir yana, kendileri çıkmazla karşı karşı- ya geldiler. Sözde siyasal çözüm adı altında halkımıza ve mücadelem- ise kültürel özelliklere veya ottonomi dayatmaya çalıştı. Bunun için emperyalist metropollerde Kürt iha- netlerini de dahil ediliği kon- lerans ve toplantılar düzenlediler. Bu temelde oluşturulmaya çalıştıkları provokatif çözümleri halkımıza dayatmaya çalıştı. Bununla ça- batarayın faşist 12 Eylül rejiminin kötü dağıtımını durdurmayı program- ladılar. Fakat bütün bu gerici çaba- ve komplolar sonuçsuz kalmaya mah- kumdu ve kaldı da.

1986'ya ulaşılığında Newroz'a yeni bir atılım ve ruh kazanmış savasının öncülüğünü yapan ölmüş- süz komutan, HRNK'nin kurucu ve kurmaylarındın, Halk Kurtuluş Or- dunun ARGNK'nin mimarı Mahsum KORKMAZ (Ağrı) yoldaş, 28 Mart'ta şehitler kervanına katılarak "Kaha- ranlar Kahramanı" sıfatına hak ka- zanıyordu. Böylece, Newroz direniş ve özgürlük ateşine yeni bir halka daha eklemiş oluyordu. Bu, 21 Mart Newroz'a başlıyıp Ağrı yoldaşın şehit düştüğü 28 Mart'a kadar devam eden Kahramanlık Haftası gele- niği doğuruyordu. Newroz'a, Partimiz doğuşunu ve gelişimi ile ekli- men bu tarihi dönüm noktalarıyla 21 Mart'ta, çok daha anlamlı yıkılı, gele- niği özgür yaşamın umut ve öz- lenimle dolu yeni yeni atılımların olduğu geçip çikişildiği yıldönümünü oluyordu.

ERNK'nin 5. yılı bittip 6. müca- dele yılına girildiğimiz, bu 21 Mart'ta Kürdistan çok daha canlı, diri işyan fitilini ateşliyor. Dağda grillanlık in- kınan kurşunları Kürdistan halkının beyni ve yüreğini yanıklaştıran öz- gürlük kuşağına dönüşüyor. Bu te- melde özgür yaşamı halkımıza vaz- geçimiz tutuşu oluyor; halkımızın birliç yaşam çizgisine dönüşüyor. ERNK'nin resmen ilan edilmişin üzerinden 5 yıl geçti. Tanımızda çok kısa bir dönem oluşturan bu yıllarda boydan boya bir destan yaratıldı. Bu yıllarda halkımız bağımsız ve özgür- lüğe daha da yaklaştı. Anti-56- müraci, anti-emperyalist savasına ERNK halkımız çinki gelişini ve derinliğini kök sald. Halk Komiteleri (Koma Gel) yaygın bir tarzda Kürdistan'ın iltidat organları olarak geliştirildi. İşçiler, köylüler, kadınlar, gençler, yani toplumumuzun bütün kesimleri bu komitelerde örgütlen- di, burada kendilerini temsil hakka kavuştular. Bütün bunlar, ERNK'nin kutsal kurtuluş savasına halkımızın amaç ve hedeflerini en iyi yansıtan formül olduğunun pratik kanıtı oldu. Direnme, savas, birliç; birliç, savas ve direnme eşarvitesi ERNK, halkımızın tek meşru temsil- cisi olarak otoriteleşti. Grillanlık ya- rattığı öz yaşam ERNK ile dalga dalga insanımıza yansıdı; örgüt ve eyleme dönüştü.

Başta Botan olmak üzere, ülke- mizin birçok alanında düğmanın otorite- si filiyatta kırıldı. Bunun yerine, ulusal kurtuluş adına doğan ikili iki-

dar aygıtı olarak ERNK gelişti. Bu temelde, halk demokrasisini inşada önemli adımlar atıldı. (Köktenci ge- lişime ve dönüşümler sağlandı. Her şeyden önce ERNK, Kürdistan halkının benliğinde taktı kurdu. Bu an- lımda Kürt insanının üstünde iltidat oldu, bir çekim olduğu haline geldi. Sömurgeliçlik tarafından her türlü insani yeteneği köreltilen, sağır ve dilsiz bırakılan halkımız, ERNK'de kendini ifade etme özgürlüğü ka- zandı. "Köle Kürt" imajı yerini diren- nen, savasın, örgütlenen ve kaza- nan Kürt'e terketti. Bu, sanattan kültüre, anlıkta morale düşünmek- ten eyleme, örgütlenmekten savasa kadar uzanan çok geniş bir cephe- de kendini tanımlamaya ve ifade et- meye kadar götürdü. Çağdaş, onurlu ve boyun eğmeyen Kürt insanı bittin çok sanolı olsa da doğuşunu gerçekleştirilme ve bu yolda da hayli mesafeye kattığına insanlık ta- nik oldu.

Bu tip, çağdaş insan ölçülerine ulaşmayı kendi somutunda gerçekleştirmeye çalışın, hatta koşulların zorluğundan ötürü yer yer bu ölçüler- de aşan bir tip olarak, büyük bir maratonata çıktı. Tutku düzeyinde bu maratona atılan özgür insan, Kürdistan'da korku duvarını aştı. Halkımız, özgür yaşamın bedelinde olacağını gözi işi anladı. Ve bu bedeli ödemeye hazır olduğunu yine pratiği ile ortaya koydu. Gençlerin ARGK sallarına göndermek için adeta birbirleriyle yarıştı. Yine ço- cuklarını kutsal özgürlük ninnilerine büyüttü, büyüttü. Sömurgeliçlik karşı ARGNK'nin yükselttiği devrimci savasa ölmü mahasına, her türlü azim, çaba ve fedakarlıkla omuz verdi, destekledi. Bu süreçte bunlara da yitmediler; bittil savasın içinde yer aldı, faşist TC'ye karşı yer- yer "intifada"ya kalktı. Hem de bu "intifada"ları, özel savas karşı gir- dikleri çatışmalarda şehit düşen göz- güde evlatlarına sahip çıkarak ger- çekleştirdi. Daha bir-iki yıl öncesine kadar kendil öz çoçucunun cesedine sahip çıkmaya cesaret edemeyen insanlarımız, şimdi Kürdistan şe- hitlerini bedenlerini düğmandan alm- ak için isyana kalkıyor; taşla, so- payla, yumrukları düşmana saldı- rıyor ve evlatlarını onların elinden al- mıyor. Kürdistan insanı hiçbir zaman TC'ye karşı bu kadar cesaretlenmemiş, kabile, aşiret, mezhep ve aile farkı gözlememede birleşmemişti.

1989'da Cizre'de başlayan düş- manla itaatsizlik ve başkaldırı kısa sürede Silopiye, Sınak'a, Nusay- birle, Ömerli'ye yayıldı. Burdan 90'a birliç Diyarbakır-Batıkaraköy ge- lenlikli ayak savasınığın işi bir örneği ile açlandı. Yine Nusaybin'de 21 Mart'ta eşişine girişine kiçi "intifada"ya kalktı. Düşmanla göğüş göğüşe çarpışıyor, bağımsızlık ve özgürlük türkünün şöşüyor. Bunu en anlamlı tarzda gösterime sahip çıkmak için gerçekleştiren. Böylece Nusaybin halkının tutuştuğudu 90 Newroz'un özgürlük ateşi kısa sürede Kürdistan'ı aydınlattı. Ciz- re'de, Silopi'de, Mardin'de, Diyar- bakır'da halkımız işyan noktasına ulaştırdı. Aynı zamanda, Nusaybin "intifada"sı, Newroz'un bu yıl ne kadar parlık bir doğuş yapacağına da iyi bir simgesi oldu.

Bütün bu yasanarlar ve gelişme- ler, nerede olsun halkımız tek yürek ve tek yumruk haline getirdi. Düğyanın dörtbir yanna savasını Kürdistanlıların beyni her zaman- kından çok anavatan Kürdistan için çalışıyor, kalbi onun için çarpıyor. Her Kürdistanlı kutsal topraklara dö- nüşün yaklaşığın derinden duyum-

sur, bundan haz duyuyor. Yurtlu- da da ERNK sallarında bu ruh ve coşukluya örgütleniyor, bilinçleniyor ve eyleme kalkıyor. İşçi, gençlik, kadın vd. birliklerde örgütlenen halkımız, mücadeleyi destekliyor ve bulduğulu alana taşırıp örgütüyor ve halkımızın savasının ilercisi insanlığı taşırılmasında köprü rolü oynuyor. Dayısıyla gerek ülkede olsun, gerekse yurtdışında olsun, ERNK plat- formunda ve bayrağı altında yeni bir yaşama doğru gidiyor. Bu yaşam; kendi yazgısını bizzat kendileri eyle- riyle çizen, topraklarında tek hüküman- güç olan, bağımsız ve özgür insanla- rın yaşamdır. Yani, çağdaş uluslar ailesi içinde onurlu yerini almak için birleşen ve savasın bir ulus gerçe- ğine ulaşılma sürecine girilmiştir. Bu, ERNK'de ifadesini bulan, çağdaş anlamda uluslaşmanın doğuşudur. Açık ki bu değerler çetin mücadele- lerin ve engin fedakarlık ve çabaların ürünüdür. Bunda, başta şeyhler ol- mak üzere, halkımızın emeği belirgin olmuştur.

"Bu zorlu mücadele günlerinde kazanılan nedir? Kazanılan bir halkın özgürlük savasıdır. Özgürlük nedir? Özgürlük bizce, halkımızın varlığı ve kimliğinin saptanmasıdır. Varlık ve özgürlük birliçliğindedir, bu insan toplumu olmak demektir. Bunun bizde somutlaşması, toplumun ve bireyin yenisinden şekillenmesi, düğmanın bir- leri bir piyonu olmaktadır kurtuluş, toprağında yükselmeye bilen bir bireye dönüştürülmesi, yani yenisinden yaratılması, yenilen kimlik kazanma, havayı yeniden tenfess etme, yeni bir yaşama, yeni bir güne ulaşmak demektir. İşte Newroz'a böyle ya- ratmada bu yıllar, Partimiz için muazzam zorluk ve gereklilikler köle yılları olmuştur. Bir başka deyişle bu yıllar, ulum-kalım yılları, demoklesin kilicinin keskin ucunun, boyun etralında dolarsak sık sık boyna konduğulu ve tüm bunların aşımaya kaldığı yıllar olmuştur. Çok iyi bilinmektedir ki, TC'nin bu keskin kılıcı, yani terörü, her zaman sayısız insanımızı, daha direnmeyi düşündüren yerine oturtmaya kalk- girmiştir. Birey daha sağını, solunu arştırmadan, "Ben kimim?", "Nere- den geliyorum, nereye gidiyorum?" diymeden, bu politikanın dayatma- larına, baskı ve sömurgeliçlik so- nuçlarına boyun eğme, fosişleşme ve böylece fosişleşme ve sömurgeliç- liğin sonuçları denilen yaşamın ken- disini ortama çıkar, işte direnme, birey ve toplumun taşınmasına, düğün- leşmesine de karşılık, Bu nedenle, bu yıllar bir yandan düğmanın keskinliğine, diğer yandan onu dü- şürdüğü bir mütazgiri haline ge- tirdiği düşünükte karşı da yoğun bir mücadele sözkonusudur. O halde, yenisinin, yeni günün yaratılınına o kadar kolay olundığı teslim edilmek zorundadır." (PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN, Seçme Yazılar Cilt III, Sayfa 65-66)

Kürdistan, ERNK'nin 5. kuruluş yıldınında, kölelik diyarından özgürlük diyarına doğru yürü almaktadı. Açık ki bu, PKK, ARGK ve ERNK'nin elle-İrnak gibi birbirlerine bağlayan oluşumları olmasından ileri gelmektedir. Halkımız, PKK önderliğinde, ARGK'de somutlaşan siyasi şiddetli ile ERNK'de somutlaşan siyasal şiddetinin işi bir bileşeni or- taya çıktı. Bunun bileşkesi Türk özel savasını öyle bir çıkmaza karşı ka- rşıya getirdi ki; TC, tarihinde ilk kez gerçek bir halk savasıyla karşılaş- rarak, devlet otoritesi ve prestijiy yerli- re bir oldu. Salt Kürdistan'da bu böyle olmadı; başta Türkiye halkı nezdinde olmak üzere dünyada da hızla teşhir

ve teçrit oldu. Ve özellikle her 21 Mart onun korkulu ölm rüyası haline geldi. Bu korkusu 90 Newroz'unda, ERNK'nin 5. kuruluş yıldınında daha da belirginlik kazanarak histeri nöbetine döndü. Hatırlar önce- sinden, PKK'nin Newroz atılımının büyüklüğünden dem vurarak buna karşı milyonluk ordusunu savas dü- rümüne göre konumlandırdı. Bu bile- te tek başına TC'nin mücadelemiz ve halkımızdan ne kadar korktuğunun garpcı bir itirafı olmaktadır.

Halkımız koşar adım özgürlüğe giderken, mücadelesi başta Türkiye ve Ortadoğu halkları içinde olmak üzere dünyada da gerekli yankıyı buldu. Mucadelemizden etkilenen Türkiye halkı ve demvici-demokratik güçleri govenimiz, sosyal-gozenimiz yürüncesinden büyük oranda kurtuldu. Halkımız ve mücadelem- isine sıcak bakma, ilgi duyma ve bu temelde işliker kurma yönünde önemli sayılabilecek adımlar atıldı. Öte yandan, devimci savasımızdan cesaret alan Türkiyevli emekler, Türk rejimine karşı mücadele etme ve devim seçeneğini yaratmada önemli çabalarını işin içindedir. Böyle- le Kürdistan ve Türkiye halklarının ortak mücadelesi ve kurtuluşunun objektif koşulları daha da güçle- nirken, subjektif planda da gelişme- ler yaşandı. Yine uluslararası sa- hada halkımızın ve kurtuluş savasımızın prestijii oldukça arttı. Bu sahada ERNK'nin saygınlığı geli- şirken, devletler düzeyinde tanınma yolunda büyük umutlar doğdu. Böyle- le uluslararası diplomasiye Kür- distan halkının tek meşru temsilcisi olarak ERNK'nin varlığı giderek ken- dini daha ciddi bir şekilde dayatmak- tadır.

Zaferilerde dolu 5 yıl arından ERNK 6. mücadeleyi yitila girenken, bu tarihi kazanımlar temelinde yine ve daha büyük mevlilere doğru yürünecektir. Açık ki, sömurgeliçlik yur- dumuzdan kesin köşü atmak için; henüz yapılmış gereken çok şey vardır. Bunun altından kalkmak için ise, yediden yemiş düstür ve namuslu her Kürdistanlı köylünün, işçinin, gencin, aydının, esnafın ve kadının yapması gereken can bedeli görevlerin vardır. Nusaybin'de "intifada"nın fitilii tutuşulmuşur. Bu meşale onunun, şerefün, namusunun simgesidir. Onu Kürdistan'a yamak her Kürdistanı namus ve şeref borcudur. Bütün düğyu ve düşünceler buna tabi kılınacak; bu temelde ömür tü- kette me fazileti ahlak olarak Kürdistan'da boy atacaktır.

O halde; ERNK'nin 6. mücadeleye yılına girenken bir kez daha hep bir ağızdan and içiyoruz: "Çağın bir yazarıcası ve lanetli bir tarihsel geçmişin ürünü olan vahşi öz- mürgeliçlik karşı savasımızda, ka- nımız damla damla akıtacağımızda, bütün yeteneklerimiz ülkenizin kurtuluşu için en verimli şekilde harcayacağımızda, hiçbir yeteneğimizi ve enerjimizi kendimize me- zara götüremeyeceğimize, düş- manla aramızdaki muazzam göz- dengeliğimizi göz önüne getir- rek bu mesafeyi en güçlü tek adam insan faktörüyle kapatacağımız edeceğimize, halkımızın çağla ve tarihle çok yaşamaını ilerici insanlık birleşimlere ve kendi öz tarihimize yazmak için yaşayacağımıza, bunun dışında bir felsefeyi, siyaset ve pratik hak yaşamını kabul etmeyeceğimize ve bunu tüm toplumun ege- men kılması, Partili olma, yurtsuverte olmanın, Cephe'ye ait olmanın bir gereği olarak kabul edeceğimize and içtüz."

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın yaptığı değerlendirmeyi kısaltarak 8 Mart Dünya Kadınlar

Günü vesilesiyle yayımlıyoruz.

“Kadın-erkek ilişkilerinde uygulanan devrimcilik, tamamen bir devrimcinin kapasitesini ve biçimlenişini belirler”

Kadın-erkek ilişkilerine yenilik ve saygınlık kazandırmak istiyoruz, doğru sevgi anlayışının gelişmesini özenle çiziyoruz. Aslında az iş de yapılmadı, o da belirlenmiş. PKK bünyesinde uygulama bekliyoruz olur ama, çabalar da az değildir. Mesela yedükdük ikeli, sabırlı, hakimiyet isteyen bir tarzda iyi aldırıyoruz. Zor ama unutmayalım; her yeni olan şey zorluklara katlanırlar yaratılır. Yani, hoş gibi bol bol her şeyi çörsen o iyiyi barış olur mu? Bu meselede de herharicet hoşaf çöyürsünüz. İstedğiniz kadar hoşaf için ama, şaraba alışkın olanlarınsaprağıktı belzeli bulamayacakları açtır. Bizde kadın-erkek ilişkileri hoşafın da beleridir. Çok rezilnedir.

Şunu ilke olarak alacakızın; kadın-erkek ilişkilerinde uygulanan devrimciliği tamamen bir devrimcinin kapasitesini ve biçimlenişini belirler. Bizde güçlü bir devrimciden mi bahsetmek istiyoruzsun; söyleyelim, kadın-erkek ilişkilerinde geliştirilip boyut onun her şeyini belirler. Derin bir devrimci midir, çok yönlü, boyutlu bir devrimci midir; özgürlük olayında çok hassas midir, sevgi olayında derin midir güçlü müdür, vatanseverlikte güçlü müdür; bilimsel bütün temel insanı problemlerle ne kadar çözümlüyor; işte bu konularda temel ölçütleri ni bulmak istiyoruzsun, temel ölçütlerden biri de bu ilişkiye gösterdiği yaklaşım ve uygulama gücüdür. Değme etmiş sayabiliriz, silahşörleri ilerleyebilir, militanlıkta ilerleyebilir fakat, kadın-erkek ilişkilerinde özgürlüğün yaratılma da çönlüklü beraber ve onun eylem sonu tahliide özgürlüğe götürmez, toplumun yarısını temel bir ilişki alanına kapalı tutar; kölelik, kırılık içinde tutar. Bu konuda çözümlenmeyi ve yenilenmeyi görmeyen, bu uğurda çabayı göstermeyen adam halkların özgürlüğüne fazla mesafe alırdır. Parti için yazım fazla yoldaşca bulamaz. Bizim çizimide ortaya çıkan çözümlü sınıflı tavırları değerlendirdiğimize görüyoruz ki; en çok zarar verenler, kadına yaklaşımında, kadın-erkek ilişkilerine yaklaşımında, gerçekten bir utanmaz durumunda olanlardır, gerçekten bir saygısız, gerçekten kör olanlardır ve bu tesadüf değildir. Gerçekten en çok yıkıcı etkisini ni bu ilişkiye gösterir. Kürtencilik temel odadır, ailedir. Siz Kürt aile çözümlerini kırın, Kürdistanı ihtilal en kapsamlı boyuta ulaşılmış demektir. Gerici aile ilişkilerini sizler parçalayan -fakat yanlış da yapmayın- bileceğiniz ki, en büyük devrimi eylemi gerçekleştirmiş olunuz. Unutmayalım ki, önderliğe soyunuyorsunuz. Çözüm zaman istese de şu anda doğruyu en azından yaklaşım düzeyinde yaşamayacaksınız, geliştireceğiniz özgürlük kaç para eder? Zaman deyip de zamanın üzerine yatarsınız, ne malum ki bize köleliğe gitirmeyeceksiniz? Safarımızza o kadar deikani, o kadar bayrak katılıyor, ne malum ki onlara eski kölelik tarzını yaymayacaksınız. Sizi den şimdi çözümlü istiyoruz, hemen şimdiden çözüme başlayacaksınız. Aslında PKK'de bu da önmelidir. Doğru, toplumu dönüştürmek zaman ister ama, ya içimide birleştirebilmiş oluşturmektir? Bu zamana bakılabılır mı?

Birlik olarak yenne getirilecek görüşler vardır Evimize iseniz evimize, evli iseniz evimize karşı görüşlerinizi yazın, hem de tam bir militan olabilmeyi isteriz. “Bu benim karım, ben her şeyi yaparım,

ne de olsa efendiyim, dedim dediğim, kaldığım düdüktür” deyip yaklaşarsanız, sizden cambaz çıkabilir, ama devrimci çıkmaz. Çönlüklü de yaşanan budur. Kürt ailesinde zaten karınlığı kabul etmişler. Her türlü sevgi, “kabul” demektir. Peki, her şey kabul denildiğinde ve siz de yüreğinizde bunu kabul ettiğinizde, bu en aşağılık bir durumu yaşamak değil midir? Biz bunu deşletmiş değük ve kaçık. Gücümüz yetmediği yerde de kaçık. Bir insan hayat arkadaşlığı veya yaşam boyu birliktelik

yaşamı anlamı kılacak bir kişiyle, bu kadar alıçlı, bu kadar sevisiz ve dengelessiz ilişki içinde olursanız onun kişiliğinden hiç hayır gelmez mi? Gelmez. Tutum ve davranış olarak siz bunu kendinize yedirebilirsiniz ve en değerli olanı gereken arkadaşınıza da Parti içinde böyle yaklaşarsanız, sizden devrimci çıkar mı? İlişki, demokrasinin diyoları, bundan ilişki, demokrasinin zerresi çıkar mı? Çıkamaz.

Bazıları kendilerini kandırıyor, bizi de kandırıyor. Hayvı! Biraz tecrübeniz vardır. Kadı ki ustaları da sözüdür. Bu ilişki derinde özgürlük boyutu, toplumsal özgürlük buyutunu belirler. Bir toplumdun ne kadar özgür olduğunu mu belirtmek istiyoruzsun; kadın-erkek ilişkilerinde özgürlüğe bakın ve cevabı verir. Bir devrimci için de bu böyledir.

Bir devrimcinin ne kadar özgür olduğunu, ne kadar güçlü olduğunu göstermek istersanız, bu ilişkiyi ediyete, sorumluğula ve görevlerini yerine getirmesine bakacaksınız. Toplumda şimdiki kölelik ilişkisi vardır. Feodal dönemde kölelik daha da vardı, ama sanki kapitalizm özgürlük mü getirdi? Kapitalizm daha da iyiyizdi, haraç-mezat satandı. Burjuva gazetelerinden okuyoruz; başlık parası milyonlara fırlamış deniyor. 20 milyon deniyor. Benzeri görülmemiş bir sorun ortaya çıkmış. Kızlar tam bir geçim kaynağına dönüştürülmüş isteniyor. Dolar-karlıları henis Batıya kaçıyor, biraz para kazanmak için. Ne olacak bu Batı'ya kaçma? Bizim insanın kurtuluşunda büyük bir zemin yitip gidiyor.

Batı'ya kaçış kutur mu? Nerde kutur? Oraya giden kendini satır. Kendini satan delikanlımın kızı hayırlı olur mu? Özgürlük getirebilir mi? İş-güç sahibi olabilir mi? Hayır, bu iflastır. Zaten bizde yaşama şartlıkları ölmüş, örümcek ağına talimmiş, bizde yaşanan örümceğin durdurucudur. Birakılmı saygın bir ilişkiyi, şimdi erkek der: “Ben on yil uğraştım, başlık parası biriktirdim”, ondan sonra evler parası, şu bu parası çıkıyor. Bizde işler zaten yürelektir acıdır. Ardından evlenir ama ondan sonra kadının başına ne gelir? Bir yıl sonra çocuk, on yıl sonra beş-on çocuklu bir aile! Haydi bakalım kutur, mümkün mü? Türkiye'nin otu bürokratları bile iki kökün yaşatıyor. Bizim hiçbir şeyi olmayan

yoksulunuz beş-on çocuklu aileyi nasıl kuturacak? Bunun yapmayacağı kölelik, bunun için girmeyeceği çirkefik kalır mı? Çöğü anahtarlar, buraya geldiler, sırf geçim derdi yüzündendir. Onbinlerce kökorusu sırf aile geçimi için bunu yapıyor. Görüyorsunuz, bu ilişki deride sakatlık, halkımızın yarısını açlıklığı götürüyor. Bunun ajanlık üzerindeki etkisini inkar edemezsiniz. Bugün Kürdistan'da polis istediği gibi ajan derliyor. Çünkü çocukları, ailesi açığı, perişandır. Bir de namusu var, “na-

rusumuz” der ve böylece girmeyeceği iş yaktır. Uslası kurtuluş sorunlarının köleliği der. Biz biraz açmaya çalışıyoruz. Yani sorunları irtbas etmekle çözmeyiz. Ne kadar vahamet arz etse de cesaretle üzerine girmesini bilmiyoruz ve çözüm de buldur. Militan bir çaba gerektirir. Burada yaşamamız gereken; çok militan bir yapıllık sergilersek biraz önünüzü açmaktır. Partinin kendi kişiliğide sorumluğulaştırmak istediği, saygın bir ilişki oluşturmak. Biz burda kız ve erkekleri birliktelikte yaptırırken şu öçüye çok dikkat ediyoruz. Her şeyden önce birbirine karşı saygınlığı geliştiriyor. Yani birbirlerini kişilik sahibi olduklarını hissetsinler. Evet, sanmayın, hepsi bir yene sevgin, işçi kişilikleri türbine bakıyor. Hayırlı ilk soru serbest bir raksak. Partinin normları işleme, eski ilişkiler haklı olur ve kölelik getirir. Ömek kabildem de olsa, burda yaptığımız; ilişki derde hiç olmazsa saygısız tutulmuş, saygı denilen olayın gelişmesi içindir. Biz de bunun için denelim var.

Birakin kapsamlı kadın-erkek ilişkisini, aşgıvı ilişkilerini, siz birbirinize doğru düstü hitap etmesini bile

bilmiyorsunuz. Kişilik denilen olayı yaşamamışsınız. Bu konuda, toyluk da diyemeyeceğiniz bir tehlike, psikik, her türlü kölelik kokan yaklaşımlar oldukça egemendir. Buna özgürlük demek, köleliğe özgürlük demek. Köleliğe özgürlük desek, kurtuluşu eivede, özgürlük savaşına eivede demek gerektir. Bu kadar çaba bunun için mi? Görüyoruz ki, PKK'de geliştirilmek istenen ilişki tarzı hayli dikkatli, boyutlu ve özgürlüğü iyi hesaba katan, sevgili

“Toplumda şimdiki kölelik ilişkisi vardır. Feodal dönemde kölelik daha da vardı, ama sanki kapitalizm özgürlük mü getirdi? Kapitalizm daha da iyiyizdi, haraç-mezat satandı. Burjuva gazetelerinden okuyoruz; başlık parası milyonlara fırlamış deniyor. 20 milyon deniyor. Benzeri görülmemiş bir sorun ortaya çıkmış. Kızlar tam bir geçim kaynağına dönüştürülmüş isteniyor. Dolar-karlıları henis Batıya kaçıyor, biraz para kazanmak için. Ne olacak bu Batı'ya kaçma? Bizim insanın kurtuluşunda büyük bir zemin yitip gidiyor...”

kişi ile evlendi” diye de değil, açığa satmadır. Bu gelişiyor. 12 Eylül rejimi altında şehitler de iyiyizdi, daha da gelişmiştir. Bu yaklaşım nerye götürdü? Açık ki, burada problem daha da ağırdır. Bütün bu anlatılmı bir yazıya götürüyor. Vatanseverlik mücadelesi, özgürlük mücadelesi bu kadar boğsuna değildir ve ötopik bir yaklaşımda da değildir. Senin gülmün olarak solduğun havanın yaşadığın ilişki-nin anlam kazanabilmesi için bu

tamamen bu doğrultudaki savaşla bağlayandır. Ama lafla değil, Hernen söyleyelim, bazıları bu ilişkiye ulaşılmış; vatanseverliğin almasını yapıyorlar, ama alıp birbirlerini kaçıyorlar aşk adına. Böyle mi olur? En büyük vatanseverliğin sergilenmesi gereken alanda sen alıp kaç kaç şimdi bu ne sevgisidir? Rezalet de değil, bu aşağılığın aşağılığı bir eylemdir.

Büyük vatan aşkı olmayanların, halkına büyük sevgi beslemeyenlerin birbirlerine aşkının sevgisinin olabileceğini inanmıyor. Doğru değildir mi? Aile uğruna Avrupa'ya gideler, sözümün ailesi kurtarmak adına gidiyorlar. Peki, kurtarıyor mu? Ölemezle bize hiç bir şey yaşamaya hakları yoktur. Elin mevte-kerinde, elin yarattığı güzellikler içinde sana yer olamaz. Yaşayamazsın. Sadece uyum da değil, diyalim uyum da sağladır, orası senin değil ki. Sen orada bir kozmopolit, kozmopolitler de insanlık ailesine fazla bir şey katamazlar. Nitekim yabancılara topluma kabul etmiyorlar. Hor görüyorlar.

Bu durumda kurtarmak bile mucize ister. Doğduğu topraklara bu kadar ter düşerler usula: kimliği ve hatta sınıfsal kimliğini de terk ediyorlar. Emekler, tam burjuva gibi yaşamak istiyorlar. Kürdistanı da olsa, Türkiye'ye de olsa fark etmiyor. Sevgi varmış, aşk varmış! Ama nasıl evlilikler yapıyorlar? Buna hiç saygı duymuyoruz. Bu ilişkiye bes parlakı değer veriyoruz.

Eğer bir ilişki bir boyut kazandırmak isteniyorsa, saygın sevgi dolu bir kez kazandırılmak isteniyorsa, bu ilişki ve özgürlük aşkına mümkün. Bizim en büyük derdimiz; büyük aşkımız, büyük sevgimiz; bu dünyada bizim de bir parça özgür vatan toprağımızın olmasıdır. Çünkü, bu olmazsa bu ilişki derde de temel olmaz. Her şeyden önce kendini ve o da senin aşkına büyük hakaret olur dediği mi? Satarsın kendini, satıktan sonra kendine en büyük ihanet yapılmaz misin; yaparsın. Çölmek çocuk en feci bir şekilde parışan olmaz mı? Öner. Senin namusun, Kürdistanı kutur mu peki? O da yerle bir olur. Ve günümüzde görüldüğü gibi, herkes birbirini satıyor. Bazıları kızlarını satıyormuş! Şimdi sırsı karlanına gelmiş! Namusa bak! Ve bu derek de yaygınlaşmış. Hem de bu, “bir

gerektirir.

İlerde çok sayıda kadın yoldaş da safarımızza gelebilir; evli kadın da olsa, bekler kadın da olsa, sorun değil. Tüm bu kavramlara zaten yeni yaklaşımlar geliştirebiliriz. Özellikle sahte ilişkiler yoktur. Daha sonra geliştirilen doğru yaklaşım, sıkı-sıkıya Parti yaşamına bağdır. Özellikle yoldaşlık vurdurması bir işlerlik kazandırıyor. Yoldaşlık ilişkisi nedir? Sadece kadın-erkek değil; çeşitli bölgelelerden, kültürlerden, hatta milliyetlerden dahi insanlar arasında yoldaşlık nedir? Bunun kamuunu egemen kılacağız. Sürmeseceğiz. Bu çok gerektirir. Söyleyelim, birbirimize iyi yaklaşmazsak, kutsal bir yaşam yoldaşlığı arasında gelişmezse, hiç bir şey bizim bu yaşamı kaldırmaz. Bazıları bu yaşamı tahrip ediyorlar, bu yaşamı oynuyorlar. Bunlara sadece öfke duyulmak kalmıyor, aynı zamanda binlerce ölüm olduğunu söylüyor. Bizim için bugün Parti yaşamı, yoldaşlar arasında ki ilişki, evliyalara, aşk-azizlere özgü ilişki. Çünkü PKK'nın geçilmiş şerefi, PKK'nın şu anda karşı karşıya olduğu tehlikeler büyük bir ruhıyla, büyük bir saygınlıkla aşılabılır. Değil, birbirlerine kastetme, birbirlerini harcama görüyorsunuz, deşet verici şeyler kaçırıp gerçekten hafı acı sözü bile söyletme hakkını, imkânını vermiyor PKK'de yoldaşlık ilişkisi sadece ve sadece görülebilir, görülebilir başarı için kolektif olarak, Bu konuda bazıları birbirini kullanma, bunun için her şeyin ortaya koyma yoluna gidiyor. Bazıları diken gibi batıyorlar, turp gibi kıriyorlar, fırsat buldu mu her türlü saygısızlığı geliştiriyorlar, hatta canına okumaya kadar işi ilerleye götürüyorlar. Bu yoldaşlık ilişkisi için, canavarlık ilişkisidir. Bir tek yoldaş acı, bir sözü üzmeye bile hakkımız yoktur. Değil onun zora sokma, altından kalkamayacağı durumlara sokma, yoldaşlık acı bir söz bile olmaz.

PKK'de çözümlenen dedik ki, kişiler de değildir; gerçekten tarih ve toplumlar, kördüğümleler ve kadın meselesinde de çözümlenen gerçekten köleliğin köleliğidir. Yani, Kürdistan, Kürt halkı gerçekten kendisi de bir kadın gibidir. Dolayısıyla benizden yaraşır olan, çözümlenmez; gerçekliğimizde uyan bir durumu, gerçekliğimizin kendisi gibi olan bir sorunu çözmeyiz. Evet, bu süreçte biz çok şeytanı düşünür. Baklık, önderlik altında neler neler oluyor, bizden “nasıl yaralanacak istiyorlar, nasıl sınısıllıkere, en basit çıkarları için nasıl baştan çıkarmaya yontelmeye basvuruyorlar?” Her söyledik ve kadın-erkek ilişkisinde öşüne da görüldü; Özellikle yöneticilerde çözümleniyor. Kadınlar onun gibi güçlü bir erkeğin himayesine girmek istiyor. Ama daha çok da yönetici, kendisinin yetkisiyle veya gücüne yete sağlayacak olan erkek bu konuda ne yapıyor? “Madem yetki bana bu gücü veriyor” deyip müthiş kariyerist kesiyor. Karşılıklı tutkular, karşılıklı çıkarlar kadar tehlikeli bir şey Partimize gelmeye getiriyor ki, alından kaçınmaz. Sonra şunu söylerdik: Eğer bizimle ilişki bu temelde olursa, asla ilgi göstermeyeceğiz, yerle bir edeceğiz. Yöneticilerde de bu durum mu geliştiriliyor? Hayır, “yönetici güçüdür, dolayısıyla güç olduğu için de değerler üzerine nüfuz karda, nüfuz da kötüye kullanılır” tarzında yaklaşımlar geliştirebilir. Böyle yöneticiler

AJAN PROVOKATÖRLERDEN İTİRAFLAR -VII-

AÇIKLAMA

Bir süreden beri yayınladığımız "Ajan-provokatörlerden itirafları" gazetemizin bu sayısında sonuçlandırdık.

Şimdiye kadar yayınladığımız itirafları yeterli görerek elimizdeki son ajanların geniş itirafları yerine kimliklerini, ajanlaşma tarihlerini ve görevlerini kısaca aktarıyoruz. Bu ajanların itirafları da, daha önce yayınladığımız itiraflar gibi kapsamlı, ancak bugüne kadarki yayınladıklarımızın gerekli detayları çıkarmak açısından yeterli olduğunu düşünüyoruz.

Gazetemiz, sömürgeci Türk devletinin Partimiz PKK ve Genel Sekreterimiz Abdullah ÖCALAN yönde yönelik ve yine genelde devrimci güçlere yönelik provokasyon ve komplo gerçekleştirme görevlendirildi; ajan-provokatörlerin itiraflarını yayınlamak önemli bir görevi yerine getirdiği inancındadır.

TC, tarihinde gelenekleştirdiği bu komploculuğuyla PKK şahsında Kürdistan ve Türkiye devrimlerinin tasfiyesini hedefledi. Kürdistan tarihindeki bağıkaldırılardan ve Türkiye devrimci-demokratik hareketinin çıkışlarının başarılarını engellemeye çok yararlandı. Yöntemlerden birisi de, içten çöktürme yöntemidir.

Ajan-provokatörlerin itirafları, TC sömürgeçliğinin, sadece devrim mücadelesine yönelik saldırı yöntemlerini gözünü önüne sermiyor, aynı zamanda bu rejimin ne düzeyde barbar ve alçakça bir karakterde olduğunu ve devrimci halk savaşının gelişmesine paralel olarak, daha bir gerileşmekte sınır tanımadığını da kanıtlayarak açıklıyor. Günümüzde, rejimin kurumlarının en önemli görevlerini birinin de ajan yetiştirmek olduğu ortaya çıkıyor.

Gazetemizde yayınlanan itiraflara sorumlu devrimci anlayış ile yaklaşıyor, bunlardan çok yönlü dersler çıkarılabilecektir. Açık ki, dar grupçuluk mantığıyla, "bizde ajan yoktur, bu PKK'nın sorunudur" anlayışıyla hareket edenler için, aynı durumdan bahsedilemez. Geleceğin her türlü tedbirini almayı önemsemeyenler, her türlü karşı-devrimci saldırı yöntemini hesapsız tutanlar, gelecek sahibi olmazlar; bu çizgide yürüyenler şimdiden kaybetmişlerdir.

Ajan-provokatörler, itiraflarında, Kürdistan ve Türkiye kamuoyunda kendilerini devrimci olarak tanıtan kişi ve örgütlere ilişkin çeşitli bilgileri

ler de açıkladılar. Gazetemize, TSK Genel Sekreteri Zeki Adıvız, V. Çetindağ'ın itiraflarında kendisine ilişkin yer alan iddianın asılsız olduğunu belirttiği bir açıklama gönderdi. Aynı şekilde TKP/ML-Partizan örgütü de, C. Şahan'ın itiraflarında bir üyelerine ilişkin söylenenlerin doğru olmadığını da bildiriyor gazetemize de gönderdi. Yine İsviçre'deki Kürt Federasyonu da, gazetemize bir açıklama göndererek, ajanlık faaliyetleri yürütmediğini belirtti.

Gazetemiz, ajan-provokatörlerin yaptığı itiraflarda daha da açıklama ve araştırılması gereken bazı noktalar olduğunu gözardı etmemektedir. Ancak, bu itirafların birçok gerçeğe kanıtı sunduğu da bir gerçektir. Son tahlile bildirilince olan, kişi ve örgütlerin devrim karşıtı politikaları konum ve pratikleridir. Özellikle, V. Çetindağ ve benzerlerinin itiraflarında, bizzat pratikte yıllardır gördüğün birçok noktanın dile getirildiği hiçbir şüpheye yer vermeyecek kadar nettir. Bu itirafların esas yönü dikkate değer ve çarpıcıdır. I. Üçünlü ve TEVGER gibi çevrelerin ve kişilerin, devrimci maske altında devrim karşıtı nasıl mücadele ettikleri, kumare dayandırdıkları ve işbirlikçiliklerinin sınırları ne kadar genişlettikleri açıkça çıkmıştır. Bunların devrim mücadelesine karşı en alçakça provokasyonlar ve komplo teşahhatları bu itiraflarda sadece bir kez daha belgelenmiştir. Bu bir gerçektir. Bunun gerektirdiği, bu çevrelerin özümünde kendilerine yönelik iddiaları çürütmek amacıyla yaptıkları açıklamalarda, PKK'ye ve gazetemize alçakça küfürleriyle de doğrudur. Güneşi balçıkla sıvayayınca acizliklerini saldıkları kanıtlanmaktadır.

Sonuç olarak; bir kez daha vurguluyoruz ki, ajan-provokatörlerin itiraflarını yayınlamakta, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ve Türkiye devrimci-demokratik hareketine önemli bir hizmete bulunmayı amaçladık ve bunda dikkate değer sonuçlar da aldık. Kamuoyunun -bazı kısır döngülerde boğulan çevreler dışında- bu itiraflara yaklaşımı, dersler çıkarılması, uyanıklığının artması ve ilgili de bunu ortaya koymaktır. Devrim karşıtı devrim sorumlu kişi ve çevrelerden beklenilecek olan da budur. Bu, kazandıracak bir yoldur.

***

Halit Akyüz:

Mardin-Kızıltepe-Çakır köyü, 1957. 1984 yılında Kızıltepe'de Ali Günçüğü ve Mehmed Caze adlı MIT mensupları tarafından ajanlaştırılarak, Lübnan'a gönderildi. 1986'da Lübnan'da PKK safına girdi. 1987'de Türkiye'nin Suriye Konsolosluluğunda görevli olan Ahmet Çakar'a ile ilişkiye geçti. PKK Genel Sekreterinin hareket sahası ve PKK çalışmalarına ilişkin istihbarat elde etme görevlendirildi.

Ali Yavuz:

Diyarbakır-Çınar, 6.4.1968. Kasım 1988'de Diyarbakır'da Hayrettin Ekinli adlı MIT mensubu tarafından ajanlaştırıldı. Dicle Üniversitesi Fen Fakültesi'nde okuyan, PKK'ye düşmanik gelişime ve devrimci öğrencileri ihbar etme faaliyetlerini yürüttü. Bir süre sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderildi. Kendisinin arından gönderilecek ajanlarla birlikte PKK içinde komplo düzenlemekte görevlendirildi.

Bayram Koç:

Sivas, 1968. Diyarbakır-Silvan'da askerlik yaparken, Aralık 1988'de ajanlaştırıldı. Mahsum Korkmaz Akademisi'ne sızmak üzere, Lübnan'a gönderildi.

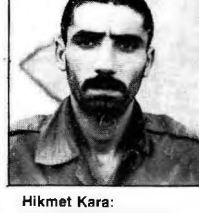
Vecdî Elitaş:

Mardin, 1968. 1986'da askerlik yaparken ajanlaştırıldı. Komplo düzenlemek ve istihbarat toplamakla görevlendirilerek, Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderildi.

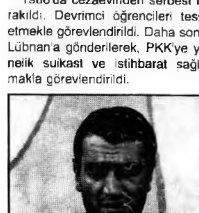
Ali Taşkın:

Bingöl-Karlıova-Kargapazar köyü, 1949. evli, 3 çocuk babası. 1986'nın Aralık ayında İstanbul'da Yarbay Kemal adlı UNSUR tarafından ajanlaştırıldı. Mısır üzeri PKK safına ajan sızdırmakla görevlendirildi.

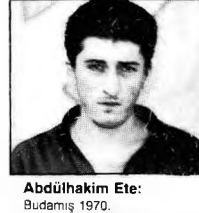
Hikmet Kara:

Diyarbakır-Çermik-Kırmatep köyü, 1966. 11.10.1985'te kız kaçırmaktan Adana Cezaiine düştü. Cezaiine idaresi tarafından, ajanlaştırılarak siyasilerin ihbarını yapmakla görevlendirildi.

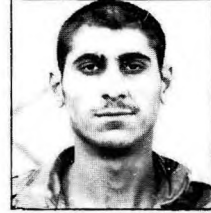
Tacım Daş:

Maraş-Elbistan-Aktıl köyü, 1965. 1987 yılında askerlik yaparken özel olarak seçilip ajanlaştırıldı. Türkiye'de bir süre devrimci ihbar ettikten sonra, PKK Genel Sekreterine sızmak üzere gönderilmek için bulamazsa istihbarat toplamakla görevlendirilerek Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderildi.

Abdülhakim Ete:

Budamsı 1970. 1989 yılında Mersin'de siyasi şube komiseri tarafından ajanlaştırıldı. PKK'ye yakın insanlar ihbar ederek yakalattı ve birkaç PKK'linin öldürülmesine neden oldu. Bir süre sonra Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderildi.

Kasım Özdemir:

Antep, 1969. Şubat 1987'de Antep'te polis karakol komiseri Güngör Kara tarafından ajanlaştırıldı. Antep askeri tugayına bağlı çalıştı. Antep, Adana ve İstanbul'da PKK'ye yakın insanların yakalanmasını sağladı. Temmuz 1989'da Mahsum Korkmaz Akademisi'ne sızmak üzere yurd dışına gönderildi. İlk karşılaşmada PKK Genel Sekreterini vurmakla görevlendirildi.

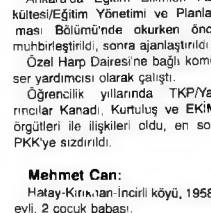
Mehmet Dağdeviren:

Kırşehir-Çipek Dağı-Alan köyü, 1969. Mart 1989'da Diyarbakır-Silvan'da askerlik yaparken, bölük komutanı Ali Avkan tarafından ajanlaştırıldı. PKK Genel Sekreterine sızmak üzere gönderilmek için bulamazsa istihbarat toplamakla görevlendirildi.

Bekir Çayınar:

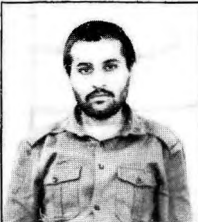
Burdur-Yeşilova-Bayırbaşı köyü, 1965. Ankara'da Eğitim Bilimleri Fakültesi/Eğitim Yönetimi ve Planlama Bölümünde okuyan önce muhbirleştirildi, sonra ajanlaştırıldı. Özel Harp Dairesi'ne bağlı komiser yardımcısı olarak çalıştı. Öğrencilik yıllarında TKP/Yarıncılar Kanadı, Kurtuluş ve EKİM örgütleri ile ilişkilili oldu, en son PKK'ye sızdırıldı.

Mehmet Can:

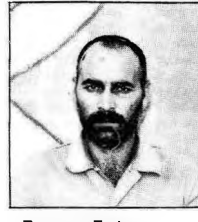
Halay-Kırıntan-İncirli köyü, 1958. evli, 2 çocuk babası. 1984 yılında MIT tarafından ajanlaştırıldı ve daha sonra Lübnan'ın Barlas şehrine gönderildi. Burada PKK hakkında istihbarat toplayıp Türk Konsolosluluğuna bildirmekle görevlendirildi.

Devamı 31. sayfa

Sabri Şakir:

Urfa-Suruç Şervan köyü, 1.2.1969. 1985'in başlarında PKK sempatisini olarak yakalandı. İşçenciler sonucu teslim alınarak ajanlaştırıldı. Suruç Emniyet Amirliği BKK'suna bağlı çalıştı. İstihbarat aktarmak için PKK safına gönderildi.

Ramazan Taşkın:

Mardin-Kızıltepe-Koçhisar köyü, 1959. 1986 yılında Beyrutta Türk Konsolosluluğunda görevli Ahmet Yuşuf ve Mehmed adlı unsurlar tarafından ajanlaştırıldı. PKK'nin maddi kaynaklarını ve hareket sahasını tespit etmekte görevlendirildi.

Gerçekleşen sosyalizmin dönüm...

Baştarafı 16. sayfa
duruma düştüğü için; 12 Eylül fa-
şizmi bu konuda ardına kadar ve-
nimetlik te kuruluşa sezenegü haline
getirdiği için; ve yuvacı yönetim su-
andaki ANAP-Ozal yönetimi ve sahte
muhalefet- hiçbir alternatif sunama-
dığı için; devrim, sıcağı sıcağına
gündemde olan ve günlük çabaları
beslemesi gereken, büyütülmesi
gereken bir olgu olur. Bunun kar-
şında Partimiz, Kürdistan'da kü-
çümsenemeyecek bir tecrübeyle bu-
gün yürütmek istediği ulusal kurtuluş
savaşını 'ayaklanma' da dahil-
genila kuralarına uygun, ikde ve
eylemde yürütürse, Kürdistan somu-
tunda zafer kazanacak olan, devrim
olduğu gibi; aynı zamanda
Türkiye'de de zafer kazanacak olan,
devrimdir. Türkiye'de zafer kazanan
devrim, Ortadoğu'da devrimin ka-
zanması demektir. Ve Ortadoğu'da
zafer kazanan devrim, gerçekten
azından Ekim Devrimi kadar dün-
yada etkili olan bir devrim demektir.

İşte enternasyonalist değeri bu
kadar yüksek olan bir ulusal kurtuluş
devrimindePKK önderliği, baş-
tan de küçümsenemeyecek ve ger-
çekten bizim de bu kadar gerçekten
gerçekleşebileceğini düşünemedi-
miz, pratik bir önderlik konumuna
kendini ulaştırılmakla karşı karşıya
bulunuyor. Tarih bir yerde bizi, rö-
lümü, mevcut ulusal savaşın sonu-
lucuzünde ne çok devrime sa-
nması gereken, devrimle Kürdistan
halkının kaderini en ileri bir çözüme
doğru kavuştururken, yine devrimsel
gelişmeleri de en iddialı bir konumda
böylece ortaya çıkararak bir şekilde
onaylaya götürüyor. Hem bunu ma-
hakkum ediyor, hem buna son de-
rece gönüllü kıyıyor. Tarihte her za-
man böylesine rol sahibi olmak
mümkün olmaz, gerçekleştiren işte
ender rastlanılır bir rote sahne. İşte
bu, ender tanrı olmaların birisini de
biz, kendimiz devrimci gelişmelerimizde
görmüş oluyoruz. Dolayısıyla, ulu-
salarası gelişmelerle devrimle mu-
halelelerde bulunmadık, bir iddialı ol-
mak durumunda olan bir hareketiz.
Böylesi devrimde daha şimdiden
etkili olan rolümüzü kendini hızla ulu-
salarasılaştırmak durumundadır. Zaten
Kürdistan üzerinde geliştirdiği sür-
dürme için, Türk faşist sömürge-
çiliğinin uluslararası desteğe dayana-
rına, kendisi doğrudan sisteme bür-
nen Batı ve Doğuyu başlatmış
niyetinde olması, bizim, devrimimizi
uluslararasılaştırmak durumuyuz
yürüye bırakıyor. Kürdistan'daki sö-
mürgeçlik ne kadar çok devlete
yürütülür ve diğer bir sömür ulusla-
rısına gücün işbirlikçiliğini arkasına
alırız, Kürdistan devrimini de o denli
uluslararası alanlara yayarak, duru-
sulla karşı karşıyayız. Ne kadar
çok geri ulusal koşullarda da ne

işse, hem de asimilasyonla oldukça
çarpıklaştırılmış ve son derece
kolektivistmiş bir halk gerçekliğine
de dayansa, bizim devrimimiz eğer
gelişirse, ulusal olma yönünden
daha fazla uluslararası olmak duru-
mundadır. Dolayısıyla, PKK'de ger-
çekleşen sosyalizmin bugün en ya-
rattırı sosyalizm seviyesine ulaşması
tek kurtuluş yolu olduğu gibidir; bu-
nun dışında da bizim Kürdistan devrimini
geliştirmişe mümkün değildir.
Çünkü uluslararası gericiğe karşı
savaş vermemiz gerekiyor. Ulusla-
rasi gericiğe karşı savaş vermek;
tamamına bunu aşacak devrim, onu
sosyalist önderliğine tarı ulaş-
makla mümkündür. Bizde gerçekle-
şen sosyalist önderliği geliştirmek
daha da önem kazanıyor. Kürdistan
ulusal kurtuluşçuluğu kendisine
dayatılan en karşı-devrimci ve ulu-
salarası gericiği aşarsa, kendi so-
mutunda demokrasie ve anarhi
karşılığı vermiş olacaktır. Ve ulusal
kurtuluşu bu anlamda en somut bir
enternasyonalist devrime ulaştır-
acaktır. İşte, uluslararasıdaki son
hızlı gelişmeler, Kürdistan devrimi-
ne, başlangıçta sınırlı olarak, ama
günümüzde daha açık olarak yük-
lediği görev bu olduğı gibi, Türkiye'de
devrim ve karşı-devrimin de geldiği
durum, yine bölgemizdeki siyasal
gelişmeler, yaşanan hızlı gelişmeler,
Kürdistan devriminin rolünü daha da
hem yayık, hem de acil olarak çö-
zümlemesi gereken sorunları in-
diriyor. Dolayısıyla Partimizin öze-
nel ettiği ulusal kurtuluş savaşını,
onun güncel taktik uygulamaları,
halkımız açısından günlük olarak
yaşamın vazgeçilmez tek seçeneği
olduğu kadar, bir bu kadar da bölgel-
sel ve uluslararası etkisi olacaktır.
Büyük devrimsel gelişme, patlama
durumuna geliyor. Taktik diyorum
ama; uluslararası bölgesel etkisi çok
güçlü olan halkımızın bunun dışında
hiçbir yaşama, nefes alma imkanı
bulamaması durumunu önlemek
hükümlü olduğu kadar, önemli ulu-
salarası gelişmelerle de gör-
ülebilir. Özer önderimizdeki döne-
m taktikine, bir de bu yönde iyi
bakarsak, Partl millitlanına düşen
görevlerin son derece yalıcı ve acil
başarılması gereken görevler oldu-
ğunu, bir kez daha çok iyi görüyoruz.
Bir kez daha, bu görevlerin hiçbir
bahaneyle ertelenemeyeceği ortaya
kayıyor ve gereklerini yeterince
yerine getirmesini vazgeçilmez kı-
yıyor.

Bizde bir anlamda yaşama; ge-
miş savunulacak ne varsa 'ulusun,
halkın tarihinde ve daha çok da
Partimizin tarihinde; ve gelecek için
ne öngörüyoruz' hesapsını tamta-
mına içinde yaşadığımız yıla, birkaç
yılın içinde sığdırmak zorunda bir-
iyor. Yaşamak tamamlanma artı-

Parti taktiğimizin müthiş eylem gü-
cüne, savaş gücüne kavuşturulma-
sına bağlı kalıyor. Bunun dışında,
eğer kendimizi galface aldatmak iste-
miyorsak, sağa-sola yalpalayarak
aldatılmıyorsk ki, aldatılmanın sonu
hemen belirtilmek ki, hürsandan
başka bir şey değildir- bütün belirti-
lenler, bütün gelişmeler bunun başka
türü olmayacağı gösteriyor. Ge-
riye tek yolu kalıyor, her dedimiz
gibi, 'yüvadayk gelişmeler bizi buna
meccur ediyor. Hem de bu kadar ger-
ti toplumsal koşullar altında, bu kadar
zorlanan bir gelişme içinde böylesine
bir şansa sahip olmamız, böylesine
bölgesel ve uluslararası gündemi
değiştirebilecek bir öncüye sahip
olmanın kıvancı, onuru, bizi çok
çok kıyıyor. Bunun verdiği coşku
bizi önümüzdeki hamlenin başarı-
sına, mutlaka savaşta kahramanlara
yarışır rolün sahibi olmaya götü-
rüyor. Biz bağlanın beri, bu rö-
lümüzü hazırlamakla kusur et-
meyen bir hareketiz. Partimizin ger-
çekten savaşan ve gelişen yönü, bu
millitlanlık, bugüne gelmesinin bilmişir.

Bir kez daha vurgulamayalım ki; biz
bundan sonrasını da, önlemlerle
biçimde hazırladığımız Partiyi, kendi
içinden ve dışından gelişebilecek
her türlü sapmaya, bunu sağa çekme
ve çoğunluğa inkar ve gaffet sonucu
yıkım çabalarına karşıllıkla karşı
duracağız gibi, mevcut tecrübeler
yanarlanarak doğurları egemen
kılmaya ve onunla önümüzdeki taktik
döneme yüklenmeye, öngördüğü-
müz ve artık tamamen bizde ge-
lişmeleri bağlayan genilla ve yaygın
halk gösterilerini, halkın siyasal so-
ruşuna bulo geliştirmeye tüm gücü-
müze vereceğiz. Partimizin önderliği
devrim savaşmak isteyen, ona bu
temelde soylu bağlınıcı sürdürüyor,
bu dönemde tarihinə yarışır bir bi-
çimde yaratıcılıkla katılmaya bile-
cekler. Ve savasımızdaki rollerini ta-
rihe yarışır bir biçimde yerine
getireceklerdir. Bunun dışında ya-
şamımız tümüyle bize kapalıdır, bu ne-
denle bağımızsızlığı, özgürlüğü, in-
sanlığı açılan yolda kendilerine
sunulan en değerli bir yaşam olarak
görebekler ve onun için sonuna ka-
dar savasacaklardır. Bu temelde,
savaşımızdaki büyük bir yürekle, in-
sanlığın uğruna ulaşmış öngörüyle,
muazzam çabalarla bir kez daha,
hem de en kapsamlı bir biçimde
gerçekleştirileceğiz. İnanıyoruz ki,
önümüzdeki dönem üzerine böyle
yüklenenler, bu savaşımızda bile-
ceklerdir. Biz gerçekten bu an-
lamda eşine ender rastlanan şehitleri
veren bir hareketiz. Bu anlamda
halkın umutları çok büyük. Mutlaka
başarılması zorunlu olan bir hareketiz
ve çektiğimiz zorluklar, acılar da, bizi
böylesine savasmaya götürmektedir.
Bu temelde savasacağız ve mutlaka
kazanacağız.

1990 Bahar Atılımı Türk rejimini...

Baştarafı 3. sayfa
baskı ve saldırı gücü olan özel tim-
lere vurulan bu darbe, alanda büyük
yankı uyandırmışken, mücculelemin
bu alanda gördüğümüz değişikliği ger-
çeğinin bir işareti oldu.

Dersim'de düşman güçlerine darbe

Mart ayı başlarında Dersim'de
büyük bir çatışma gerçekleşti. ARGK
kuvvetleriyle sömürgeci güçler ARK
sücculeleminde gelen çatışma, uzun
süre devam etti. Bu anlamda büyük
kayplar alarak, hezimetle uğradı. İlk
ulaşan haberlere göre, 4 asker öldü
ve çok sayıda düşman askeri de
yaralandı.

Sömürgeciler bombalı tuzaklarla insanlarımızı katlediyor

TC'nin özel savaş birlikleri tara-
fından, Erülün Bilgili köyü çevresinde
rastgele sağa-sola bombalar
brakıldı. Bu bombaların birini bu-
lunan küçük Ebubeğri Şen, eve gel-
tipt onaymaya başladı. Bu esnada pat-
layan bomba sonucu çocuk ve an-
nesi öldü.

Yeni bir katliam örneği olan bu
olayda da görüldüğü gibi, TC, halkı-
mızı çeşitli yöntemlerle kullanarak
imha etmeye çalışıyor. Bunun için de
hiçbir yalşıllıkten çekmiyor. Barbar
ve pervasızca davranıyor. TC'nin
işlediği hiçbir suç cezasız kalmaya-
caktır. Mutlaka hakimimiz adına bun-
ların hesabı ARGK güçleri tarafından
soluracaktır.

Sömürgeci orduda çürüme had safhada

1990 bahar atılımı karşısında Türk
özel savaş birliklerinde korku ve
panik had safhaya varmış durumdadır.
Her an duyulan ölüm korkusu
karşısında gerçin bir rol haline ya-
şayan sömürgeci askerler, savas-
tacak için can atar hale gelmişlerdir.
Subay ve erelerdeki ölüm korkusu,
can telesi ileri boyutlandırıyor. Bunun
sonucu ordudan firar, intihar, birbirini
yeme, kendi içinde çatışma günlük
olaylar haline gelmiştir. TC, ordusu-
nun içinde bulunduğu vahemeli
kamuoyunda işgencin için her çare-
ye başvurmaktadır. Fakat o kadar
çok olay oluyor ki; tümünü gizlemesi
mümkün olmaktadır. Bu tarz
olaylardan 3'ü Mart ayı başında
meydana geldi. Bunlardan biri
Uludere'de, diğer ikisi de Şırnak'ta
oldu.

Şırnak'taki olay, Gabar dağında
bulunan TV vericisinde meydana
geldi. TV vericisinde nöbet tutan
özel tim elemanı Yusuf Aslan intihar
etti.

Şırnak'taki ikinci olay da; Balveren

köyüne bağlı Uşaklı mezrası bun-
kılarında oldu. Nöbet değerişimi es-
nasında meydana gelen bu olayda;
özel tim çavşuru Mehmet Alp nö-
betteki aşkının kendisini ARGK ge-
neliisi sanarak açtığı ateş sonucu
öldü.

Uludere'deki olay ise özel savaş
birliklerinin attığı bir pusuda mey-
dana geldi. Gerillalara karşı düşma-
nı gece attığı pusuda çıkan panik
sonucu kendi içlerinde çatışma baş-
ladı. Uzun süre devam eden çat-
ışmada çok sayıda öldü ve yaralının
olduğu bildirilmektedir. Fakat TC,
yalnızca 1 özel tim elemanının öldü-
rildiğini açıkladı.

Sonuç olarak bu olay ikardığı
husus; özel savaş güçlerinin büyük
bir korku, panik ve telaş yaşadıkları-
dır. Her an gerillaların kurşunlarına
hedef olma korkusunu yarattığı can
telesiyla içine girilen psikolojik durum
cinnet getirme özelliğine varmıştır.
Sömürgeciler, kendi ordularında ya-
şanan bu durum nedeniyle büyük bir
panik yaşamaya ve savaş bu güçle
sürdürmeyeceklerini her gün daha
fazla görmek yeni arayışlar içine
girmektedirler.

Eruh-Dağdöşü'nde bir korucu cete oğadı dağıldı

ARGK güçlerinde 13 Martta
Sirtin Eruh ilçesine bağlı Dağdöşü
köyü korucularına yönelik devrimci
bir operasyon düzenlendi. Köyde
bulunan toplam 10 korucudan 3'ü
gerillaların geldiğini görünce köyden
kaçtı. 3'ünün silahlılarına gerillalarca
e konuldu, gerileyen kalda 4'u su-
çları ağır olduğundan sorulanlar
amacıyla gerillalarca birlikte götü-
rüldü. Bu eylemde de görüldüğü
gibi, TC'nin çok bel bağladığı ihanet
arici işlevsiz kalmıştır. Birakılmı-
genillatara çatışmaya girmeleri, isimle-
nin duyduklarında daha korku-
rından köyleri terk etmektedirler. 3
korucunun kaçması bunun en somut
kanı olmaktadır.

Pervari'de çatışma

15 Martta Sirtin Pervari ilçesine
bağlı Sarıyapık köyü yakınlarında
operasyon yürüten sömürgeci güç-
lere gerillalar arasında saatterce
süren bir çatışma oldu. Çatışmada
çok sayıda düşman askeri; özel
timlere ve köy korucuları yarılmasına
rağmen, ağır kayıpların alınarak kutu-
landı. Fakat TC, yine kayıplarını
gizleme yolunu seçti; '1 jandarma
öldü, 1 korucu da yaralandı' şeklinde
açıklama yaptı. ARGK gelilla birli-
ğinden ise 2 gerilla kahramanca sava-
şarak ölmüşüştü.

Pazarcık'ta operasyon ve çatışma

Bir ihbar sonucu gerillaların üslen-
diği alanı tespit eden sömürgeci
güçler, yüzlerce askerin yer aldığı
büyük bir operasyonu başlattılar. Sö-
mürgeçlerin operasyonu sürenken,
Pazarcık'ta bağlı Çaybaşent-
Abbasie köyü yakınlarında çatışma
meydana geldi.

Sömürgeci kolluk kuvvetleri çem-
bere aldıkları gerillalardan sen ce-
vaplar aldılar. Saatterce süren çat-
ışmalarda gerillalar düşman
çemberini yarıldılar. Çemberi yarma
sürecinde yüzlerce güçler çok ağır
kayıplar verdiler. Yine çember yarıl-
ırken 4 gerilla büyük bir kahramanlık
gösterecek ölmüşüştü. Düşman
ise kayıplarını, '1 astsubay ve 2 er
ağır yaralandı' şeklinde açıkladı.
Bu çatışmanın ardından gülerce
devam eden yeni çatışma ve
operasyon yaşandı. ancak sö-
mürgeçler, genilla güçlerine darbe
vurmayı başaramadılar.

Ajan provokatörlerden itiraflar...

Baştarafı 30. sayfa
Mehmet Öz:
Urfa Akçakale-Küçük Nanani
köyü, 1954.
1989 yılında Suriye'de Miho kod
isimli bir MIT mensubu tarafından
ajantlaştırıldı.

PKK'nin önemli yazılı belgelerini
sızdırmak ve PKK Genel Sek-
retirinin ne kaldığı adresi tespit edip
bildirmeye görevlendirildi.

Osman Tokat:
Konya Kulu-Acıkyu köyü,
12.4.1962.
F. Almanya ve Hollanda'da

Komkar içindenken konsolosluk tara-
fından ajan olarak kullanıldı. Daha
sonra Ortadoğu alanına geçerek
sızdı.

Hasan Güngör:
Mardin-Kızıltepe-Çağır (Meşko) köyü, 1976
1976 yılında Hedi Çanlı (Karaca-
nizli) adlı MIT mensubu tarafından
ajantlaştırıldı.

MIT tarafından 25 Ekim 1983'te
Lübnan'a yerleştirildi.
Genel ajanlık faaliyetlerinin yanı-
sında, 1986'da yapılan PKK'II. Kongre
toplantısına ve bu alanda yapıpacak
kullama gecerlerine yönelik saldırılar
gerçekleştirilmeye görevlendirildi.

Nail Alper:
Nusaybin-Hestrek köyü, 1962.
1986'da Mardin-Tugay'ında ajan-
laştırıldı.

Lübnan'a gönderilerек, burada
PKK hakkında istihbarat toplamakla
görevlendirildi.

Ocak 1990
Mehmet Yaşar:
Diyarbakır-Ergani-Yakaık köyü,
1966.

25.4.1989 tarihinde İstanbul'da
Başkomiser Yehsi tarafından ajan-
laştırıldı. Bir süre İstanbul'da kulla-
nıldıktan sonra, Mahsum Korkmaz
Akademisi'ne gönderildi.

Adil Yolgetikçi:
Gürkürdan, 1944, evli 6 çocuk
babası.
Ajan sebekle vastasıyla Lübnan'a
gönderildi. Burada PKK hakkında
bilgi toplamakla görevlendirildi.

Bölükbaşı Çabuk:
Sivas-Zara-Yeşilören köyü, 1967.
Askerlik yaparken, özel eğitimlere
ajanlaştırıldı.
İstihbarat toplayıp göndermek
üzere, PKK safına gönderildi.

Umud Oluk:
Ağrı-Patnos, 1966.

1986 yılında askerlik yaparken
özel olarak eğitimle ajanlaştırıldı. Si-
niradan kaçak geçirilerек, PKK safına
gönderildi.

Ekmek Erkan Akmazoğlu:
Adapazarı, 1961.
1984 yılında Türk ordusunda as-
kerlik yaparken, ajanlaştırıldı. Özel
asker eğitim gördü.
20. Mekânize Tugay Karargahı'na
bağlı Özel Harp Harekât ve Yönlendirme
Kısmı'nın direktifleri doğrultu-
sunda çalıştı.

Askerden kaçtı süsü verilerek,
PKK safına gönderildi.
Abdurrezak Demirbaş:
Diyarbakır-Lice-Bağlan köyü,
Ortadoğu'da MİT'e bağlı çalışan
şöbekeler tarafından ajanlaştırıldı.

**ERNK 6. m¼cadele yılında
halk demokrasisinin inşasında ileri mevzilerde!**

